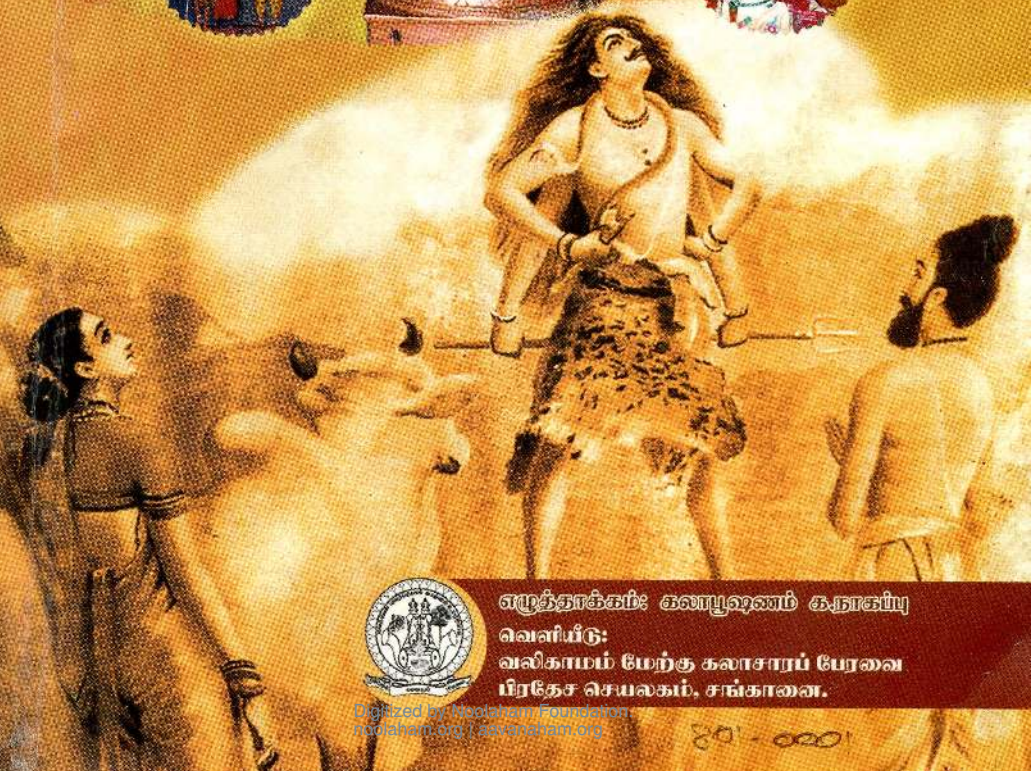

வட்டுக்கோட்டைக் கூத்தும் கிராமியக் கலைகளும்

எழுத்தாக்கம்: கலாபூஷணம் க.நாகபிப்
வெளியீடு:
வலிகாமம் பேற்கு கலாசாரப் பேரவை
மிரேட்ச செயலகம், சங்கானை.

வட்டுக்கோட்டைக் கூத்தும் கிராமியக்கலைகளும்

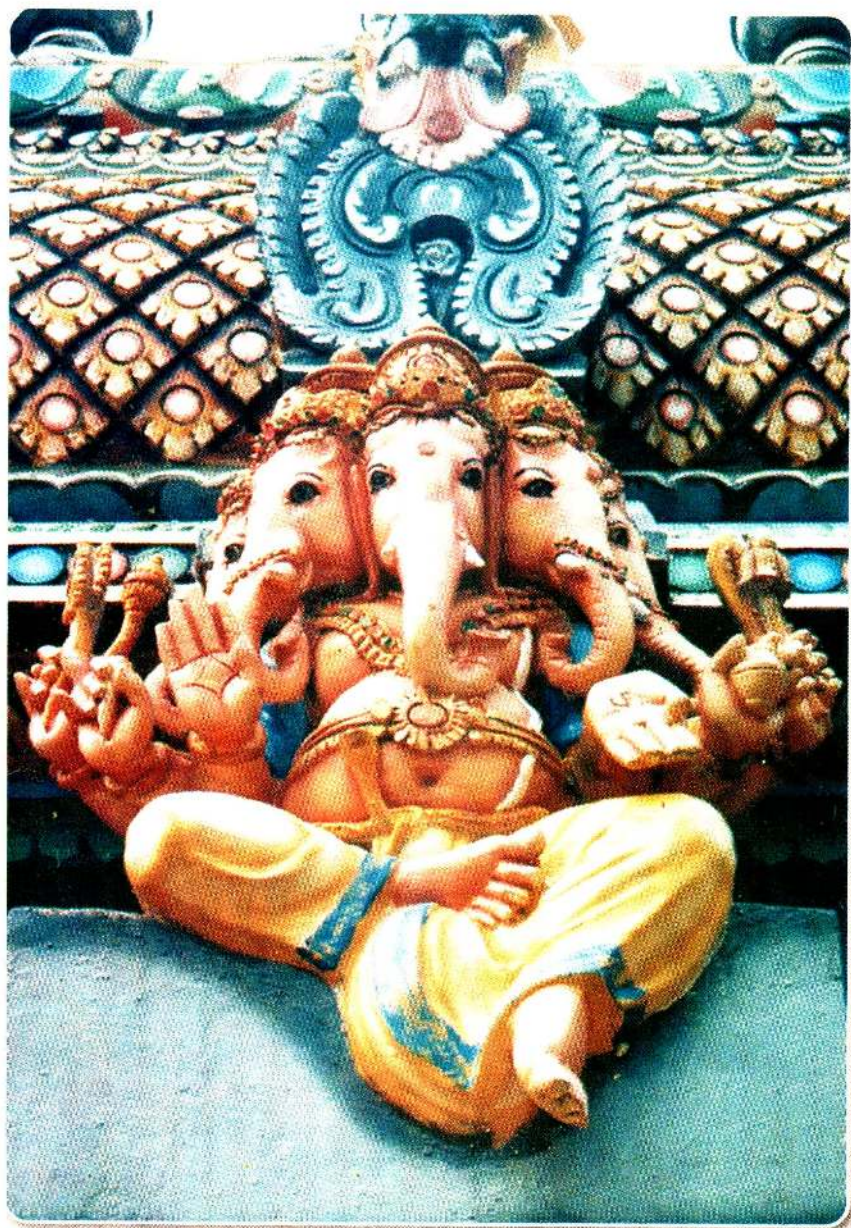
இசிரியர்
கலாநலனை
கந்தையா நாகபு

வெளியீடு
வலிகாமம் மேற்கு கலாசாரப்பேரவை
பிரதேச செயலகம்
சங்கானை.

- தலைப்பு : வட்டுக்கோட்டைக்கூத்தும்
கிராமியக்கலைகளும்
- ஆசிரியர் : கலாபூஷணம் கந்தையா நாகப்பு
- பதிப்புரிமை : வலிகாமம் மேற்கு கலாசாரப் பேரவை
பிரதேச செயலகம், சங்காணை.
- முதற்பதிப்பு : சித்திரை 2010
- வெளியீடு : வலிகாமம் மேற்கு கலாசாரப் பேரவை
பிரதேச செயலகம், சங்காணை.
- அச்சுப்பதிப்பு : கரிகணன் பிறிண்டேர்ஸ்,
424, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.
- பக்கம் : 258
- பிரதிகள் : 1000

- Title : Folk drama and folk arts of Vaddukkodai
- Compiled by : Valikamam West Cultural Council,
Divisional Secretariat, Chankanai
- Script : Kandiya Nakapu
- © : Vali West Cultural Council
- First Edition : April, 2010
- Published by : Valikamam West Cultural Council,
Divisional Secretariat, Chankanai.
- Printed by : Harikanan Printers,
424, K.K.S. Road, Jaffna, Sri Lanka.
- Copies : 1000
- Page : 258
- ISBN : 978-955-0365-00-5
- Price : 350/-

கருதிய படியுதவிய கணநாதன் கணபதி குணபதி
எறைமவனுக்கே வணக்கம்

வலிகாமம் மேற்கு கலாசாரப் பேரவைக் கீதம்

வளர்கலை வளர்ப்போம் வாழ்வினில் உயர்வோம்
வளர்பிறை போன்ற எம் கலாசாரப் பேரவை
உளத்தே கொண்டநல் உயரிய நோக்கினை
உயர்ந்தே ஓங்கிட உவந்தே வளர்ப்போம் (வளர்கலை வளர்ப்போம்)

பாடற் தலங்கள் பற்பல நிறைந்தே
பக்தியை ஊட்டப் பண்புகள் வளரத்
தேடற்கு அரியநல் ஞானமுங் கல்வியும்
சேர்ந்தே இலங்கிடும் சீர்வலி மேற்கு

சித்தர்கள் ஞானிகள் வாழ்ந்த பிரதேசம்
சிற்பம் மருத்துவம் கைத்தொழி லோடுநல்
வித்தகக் கலைஞர்கள் நிறைந்தவலி மேற்கு
வீறுநற் சரித்திரம் படைத்த பிரதேசம்

நிலவளம் கடல்வளம் நிறைபெரு நிலத்தில்
பல்பெரும் வளத்தொடு பனைவள முண்டு
கலையொடு இயலிசை நாடகத் தொடுசீர்க்
கவிஞரும் கவைஞரும் பொலிந்த பிரதேசத்தில் (வளர்கலை வளர்ப்போம்)

வளர்கலை வளர்ப்போம் !
வளர்கலை வளர்ப்போம் !
வளர்கலை வளர்ப்போம் !

சமர்ப்பணம்

நாகப்பு கந்தையா, கந்தையா பார்க்கியம்
ஆகிய என் அருமைப் பெற்றோருக்கும்
வலிகாமம் மேற்கு பிரதேசத்தில் அமரத்துவடைந்த கலைஞர்களுக்கும்
இந்நூல் சமர்ப்பணம்

ஆலோசனைக்குழு

1. **திருமதி தே. பாபு**
தலைவரும், பிரதேச செயலரும், கலாசாரப் பேரவை
வலிகாமம் மேற்கு
2. **திருமதி. நாச்சியார் செல்வநாயகம்**
முன்னாள் நுண்கலைத்துறை, இந்துநாகரிகத்துறை
தலைவரும், தற்போதைய இந்துநாகரிகத்துறை
முதுநிலை விரிவுரையாளரும்,
யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்.
3. **திரு. பொ. சந்திரவேல்**
செயலாளரும், கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தரும்
கலாசாரப் பேரவை, வலிகாமம் மேற்கு
4. **திருமதி கா. நீருபா**
கலாசார உத்தியோகத்தர், வலிகாமம் மேற்கு
5. **திருமதி எஸ். முத்துலிங்கம்**
உபதலைவர், கலாசாரப் பேரவை, வலிகாமம் மேற்கு
6. **திரு. வை. சிவபாலன்**
பொருளாளர், கலாசாரப் பேரவை, வலிகாமம் மேற்கு
7. **திரு. க. கணேசலிங்கம்**
கலாசார அபிவிருத்தி அலுவலர், வலிகாமம் மேற்கு
8. **திரு. க. சந்திரசேகரம்**
உறுப்பினர், கலாசாரப் பேரவை, வலிகாமம் மேற்கு
9. **திரு. டி. ஸ்ரீகாந்தன்**
உறுப்பினர், கலாசாரப் பேரவை, வலிகாமம் மேற்கு
10. **திருமதி க. தேவமனோகரி**
உறுப்பினர், கலாசாரப் பேரவை, வலிகாமம் மேற்கு
11. **திருமதி வி. கிராசநாயகம்**
உறுப்பினர், கலாசாரப் பேரவை, வலிகாமம் மேற்கு
12. **திரு. அ. பகீரதன்**
உறுப்பினர், கலாசாரப் பேரவை, வலிகாமம் மேற்கு

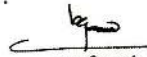
வாழ்த்துச் செய்தி

கலை, கலாசாரப் பண்பாடுகளில் மேம்பாடு மிக்கதெனக் கருதப்படும் யாழ்மண்ணில் அமைந்துள்ள பிரதேசங்கள் ஒவ்வொன்றும் தமக்கே உரித்தான சிறப்புக்களையும், பண்புகளையும் கொண்டு, தமது தனித்துவத்தை அடையாளப்படுத்தி நிற்கின்றன. இவ்வழியில் வலிகாமம் மேற்கு பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள வட்டுக்கோட்டையின் பாரம்பரியத்தையும், கலையுணர்வையும் வெளிக்கொணரும் வகையில் வலிகாமம் மேற்கு கலாசாரப் பேரவையினால் "வட்டுக்கோட்டைக் கூத்தும், கிராமியக் கலைகளும்" எனும் நூல் வெளியிடப்பட உள்ளது.

பண்டைய இதிகாசங்கள், புராணங்கள், காப்பியங்கள் போன்றவற்றில் பொதிந்திருந்த உயரிய தத்துவங்களைப் படித்தவர்கள், பாமரர்கள் என்ற பேதங்கள் எதுவுமின்றி அனைவரும் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் இசையாய், நாடகமாய், கூத்துக்களாய் தந்த கலைஞர்களுள் ஒருவரான வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த கலாபூஷணம் கந்தையா நாகப்பு அவர்களால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட "வட்டுக்கோட்டைக்கூத்து" எனும் அரிய கிராமியக்கலை பற்றிய விபரங்கள் இதுவரை கையெழுத்து வடிவிலேயே பேணப்பட்டு வந்துள்ளது. இவ்வரிய கலைப்படப்பு காலத்தால் அழியாமல், எதிர்காலச் சந்ததியினருக்காக ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதற்காகவும் இதுவரையில் இக்கலைகள் பற்றி அறியாதோர் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகவும், நூலாசிரியரின் ஒப்புதலுடன் வெளியிடப்படவுள்ள இந்நூல் கலை ஆர்வலர்களுக்கு மிகப் பயனுடையதாகும்.

மனதிற்கு இதமளித்து, மகிழ்வுட்டி, நெறிப்படுத்தும் கிராமியக் கலைகளுக்குப் புத்துயிர் கொடுக்கும் முயற்சியாய் வலிகாமம் மேற்கு கலாசாரப் பேரவையினால் வெளியிடப்படும் "வட்டுக்கோட்டைக் கூத்தும், கிராமியக் கலைகளும்" என்ற நூலின் வாயிலாய் வட்டுக்கோட்டைக் கூத்தின் சிறப்பினைப் பலரும் அறிந்திட மனமுவந்து வாழ்த்துகின்றேன்.

க.க.கே.கே.

அரசாங்க அதிபர்/மாவட்டச் செயலர்.

யாழ் மாவட்டம்.

க.க.கே.கே.

அரசாங்க அதிபர்/மாவட்டச் செயலர்
யாழ்ப்பாணம்.

வாழ்த்துரை

கலாபூஷணம் கந்தையா நாகப்பு அவர்கள் எழுதிய 'வட்டுக்கோட்டைக் கூத்தும் கிராமியக் கலைகளும்' என்னும் நூலைக் காணும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. உயர்திரு கந்தையா நாகப்பு அவர்களை நான் நன்கு அறிவேன். ஒரு நல்ல கலைஞனுக்குரிய பல்வேறு சிறப்பமிசங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட திரு நாகப்பு அவர்கள் நமது பண்பாட்டின் பலமான கூறாக அமையும் கலைகளைப் பதிவு செய்வது பாராட்டுதலுக்கும், வாழ்த்தலுக்கும் உரியது.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தொன்மை வாய்ந்த கிராமங்களில் வட்டுக்கோட்டையும் ஒன்று. கல்வி, கலை, இலக்கிய வளர்ச்சி கொண்ட கிராமமாகப் பண்டுதொட்டு இன்றுவரை விளங்கி வருகின்றது. இலங்கை வந்த அமெரிக்க மிஷனரிமார் தமது கல்விப் பணியைத் தொடர வாய்ப்பான இடமாக வட்டுக்கோட்டையைத் தெரிவுசெய்தமை இக்கிராமத்தின் சிறப்பான தன்மைகளைக் கண்டே எனலாம்.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றிலே சிறப்பிடம் பெறும் பலர் வட்டுக்கோட்டையைப் பிறப்பிடமாகவும், வாழ்விடமாகவும் கொண்டவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

திரு.நாகப்பு அவர்கள் எழுதிய இந்த நூல் ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகத் திகழுகின்றது. ஈழத்துக் கூத்து, கலை மரபுகளை ஆராயப்புகுவோருக்கு வழிகாட்டியாக இந்நூல் அமையுமென்பது எமது நம்பிக்கை.

எமது பாரம்பரியக் கலைகளையும் அதன் ஊற்றுக்கால்களையும், ஓட்டங்களையும் பதிவு செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு எம்முன்னே பரந்து கிடக்கின்றது. சமூக, பொருளாதார, அரசியல் வாழ்வியல் அமிசங்களால் எமது கலைகள் மறக்கப்பட்டும், மறைக்கப்பட்டும் வருகின்றன.

இத்தகைய சூழலை மனங்கொண்டு நமது பலத்தைப் பதிவு செய்யும் திரு நாகப்பு அவர்களைப் பாராட்டுகிறோம்.

இந்தநூலிலே பல்வேறு விடயங்கள் பதிவாகியுள்ளன. அழகான படங்கள், வட்டுக்கோட்டைக் கலைப்பாரம்பரியத்தைப் பதிவுசெய்து இந்நூலுக்கு அணிசேர்க்கின்றன.

ஆய்வு நோக்குடன் வெளிவரும் இந்நூல் அனுபவ வெளிப்பாடாகவும் அமைவது இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

நமது முகங்களையும், முகவரிகளையும் தொலையவிடாது பேணிப்பாது காக்க முயன்ற திரு.நாகப்பு அவர்களையும், இந்தப் பெருமுயற்சிக்குக் கைகொடுக்கும் சங்காணைப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையையும் மனதாரப் பாராட்டுகிறோம்.

இப்பணிஇன்னும் இன்னும் தொடர எமது வாழ்த்துக்கள்.

பேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராஜா,
தலைவர், தமிழ்த்துறை,
யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்.

வாழ்த்துரை

கூத்தரங்கின் உள்ளிருந்துவரும் குரல்

யாழ்ப்பாணக்கூத்து மரபுகளில் வட்டுக்கோட்டைக் கூத்தர்களுக்கு முக்கியமான இடமுண்டு. பாரம்பரியக் கூத்துகள் வட்டக்களரியில் ஆடப்பட வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை பல்கலைக்கழகத்துள்ளும் ஈடுத்துரைத்த வரலாறு அவர்களுடையது.

இந்த வகையில் முருகவேள் மாஸ்டர் முதன்மையானவராகின்றார். இப்பொழுது க.நாகப்பு வட்டுக்கோட்டைக் கூத்தின் வரலாற்றை நூலாகக் கொண்டு வருகின்றார்.

இது மிகவும் முக்கியமான செய்தி. கூத்தர்களே; கூத்துப் பற்றியும்; கூத்து வரலாற்றையும் எழுதுவது எழுத்து வடிவில் கொண்டு வருவது ஈழத்தமிழர்தம் புலமை மரபில் முக்கியத்துவமுடைய விடயமாகும்.

ஏனெனில் அவர்களது கதையை அவர்களே எழுதுகிறார்கள். இது கூத்தர்களது சிந்தனையோட்டத்தை வெளியாரும் விளங்கிக் கொள்ள உதவுகின்றது. இது ஆழமான உரையாடலுக்குரிய விடயமாகும். இந்த வகையிலும் க.நாகப்புவின் நூல் கவனத்திற்குள்ளாகின்றது.

அதாவது "அதிகாரபூர்வ' புலமை மரபுகளான பண்டிதர் மரபு, பல்கலைக்கழக மரபு சாராதவர்களின் சிந்தனையோட்டத்தை எவையெவை எல்லாம் வடிவமைக்கின்றன என்பதைப் புரிந்து கொள்ளும் விடயம்.

அடுத்தது, கூத்தர்கள் தங்களை எவ்வாறு தொகுத்தளிக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளும் விடயம்.

வெளியிலிருந்து போய் உரையாடுவதன் வாயிலாக, தகவல்களைத் திரட்டுவதன் மூலமாக மற்றும் பங்கெடுப்பதனூடாக உள்வாங்கிய விடயங்களை ஆய்வுகளாக்குவதில் இருந்து இது எந்தவகையில் வித்தியாசப்படுகின்றது என்பதை அறிந்து கொள்வது.

கூத்தர்கள் தங்களது குரல்களில் பேசுவது முக்கியமானது. தங்களுக்குரிய முறையில் பேசுவதும் முக்கியமானது.

மரபு ரீதியான, அதிகாரபூர்வமான கட்டுரையாக்க, ஆய்வுமுறைமைகள் கூத்தர்களுக்குரியவை அல்ல. ஏனெனில் கூத்தர்களது; அதுவும் குறிப்பாக அண்ணாவிமார்களது சிந்தனையோட்டமும்; வெளிப்பாட்டு முறைமைகளும் வித்தியாசமானவை.

இந்த வகையில் வட்டுக்கோட்டைக் கூத்துப் பற்றிய க.நாகப்புலின் நூல் முதன்மையானதாகும். இந்நூலை வெளியிடும் சங்காளை பிரதேச செயலகத்தின் முயற்சி மெச்சத்தக்கதும், முன்னோடியானதுமாகும்.

ஈழத்தமிழர்தம் கூத்து, மரபைப் பயின்று வருகின்ற அண்ணாவிமார் களதும் கூத்தர்களதும் குரல்கள் அச்சவாகனத்தில் ஏறுவதும், ஒலி, ஒளி ஊடகங்களில் பதிவாவதும் எங்களினுடைய மற்றுமொரு அறிவுமுறையை அறிந்து கொள்ளும் பயிற்சியாகும்.

ஏனெனில் கூத்து, ஆடப்படும் இடங்கள் சிறந்த நிலை கல்விக்கழகங் களாகவும் ஆற்றல்களைக் கொண்டாடும் விளையாட்டுக் களங்களாகவும் இருப்பவை, இயங்குபவை.

சி.ஜெயசங்கர்,
முதுநிலை விரிவுரையாளர்,
நுண்கலைத்துறை,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்,
மட்டக்களப்பு.

வெளியீட்டுரை

"காலத்தினாற் செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப்பெரிது" காலத்தின் தேவையறிந்து,
படைப்புக்கள் வெளிவரவேண்டும் காலத்திற்கேற்பக்
கலைஞன் படிமுறை மாற்றங்களைப் பெறுகின்றான்.
அவனது, படிமுறை மாற்றப் பதிவுகள் பார்த்த விடயங்கள்,
சாதிப்பார்ப்புகள், விபரணங்கள், சேர்ந்ததொன்றே
கலைப்படைப்பு அடிப்படையில் உள்ள உள்ளடக்கங்கள்,
வெளிப்படுத்துதல், பலம், பலவீனங்கள் பற்றிய உள,
உணர்வு நுட்பம் சார்ந்த வெளிப்பாடாகவே உள்ளது.

எந்தவொரு படைப்பும் பயணிக்கும் வல்லமை கொண்டது. படைப்பொன்று
கருக்கொள்ளக் கல்வியறிவு, கலையறிவு, இரசனையறிவு, அனுபவ அறிவு என்பன
அவசியமானவை. மனிதன் வேறு, கலை வேறு அல்ல. மனிதனுடன் கூடவே பிறந்த
ஞானம்: கலை ஞானம் ஆகும். கலைஞர்கள் கலைவடிவாகவே உருவானவர்கள்.
கலைஞர்களின் கலைகளின் தாற்பரியத்தைப் பேணிபாதுகாக்கவேண்டியது எமது
கடமையே ஆகும்.

எமது கலாசாரப் பேரவையின் நோக்கமானது; கலை, கலாசார நிகழ்வுகளை
ஊக்குவித்து, அதனை மக்கள் மத்தியில் உலாவவிடுவதாகும். இந்த வகையில்
வட்டுக்கோட்டையின் பழமைவாய்ந்த சிறப்புப்பெற்ற வடமோடி நாட்டுக்கூத்துக்
களையும், கிராமியக் கலைகளையும் வெளி உலகிற்குக் கொண்டுவரும்
நோக்குடன் அதனை நூல்வடிவில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அழிந்துபோகும்
பாரம்பரியக் கலைகளை, அழியவிடாது, அதற்கு உயிர்ப்புக் கொடுத்து, இனிவரும்
இளம் சமுதாயத்திற்கு ஓர் அறிவுநூலாக ஆவனமாக இது அமைகின்றது.

கலை உயிரோட்டமானது. இந்த உயிரோட்டமான கலையினை நாம்
வட்டுக்கோட்டையிற் காணலாம். வட்டுக்கோட்டையில் நாட்டுக்கூத்துக் கலையும்,
கிராமியக்கலையும் இற்றைக்கு ஏறத்தாழ இருநூற்றைம்பது ஆண்டு காலத்திற்கு
முற்பட்டு இருந்தே வருகின்றது. இங்கே காலத்துக்குக் காலம் பெரும்
புலவர்களும், அண்ணாவிமார்களும் தோன்றி, இக்கலைவடிவங்களை வளர்த்து
வந்துள்ளனர்.

இவர்கள் சைவ சமய நெறியிலும், தமிழ் மொழியிலும் பாண்டித்தியம்
மிக்கவர்களாக விளங்கி வந்துள்ளனர். இவர்களுடைய ஆற்றலை இவர்களுடைய
கூத்துப்படைப்புக்கள் மூலம் அறியலாம். இவ்வூர் மக்கள் கூத்துக்கலையுடனும்,
கிராமியக்கலையுடனும் மாத்திரம் அமையாது, மற்றும் சித்த, ஆயுள்வேத்
வைத்தியத்துறையிலும், சிற்பக்கலைகளிலும், ஓவியக்கலைகளிலும்,
ஆலயங்களிற் புராண படனம் செய்வதிலும் சிறந்து விளங்கிவந்துள்ளனர்.

எமது வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேச எல்லைக்குள் இருக்கும் வட்டுக் கோட்டையில் இக்கலைப் படைப்புக்கள் சிறப்பிப்பெற்று விளங்குவதையிட்டு நான் பெருமிதம் அடைகின்றேன்.

வட்டுர் மக்கள் மேலும் அக் கலைகளில் ஈடுபாடுகாட்டி, இக்கலை அழியாவண்ணம் இளைய தலைமுறையினர்க்குக் கையளித்து கலைத்தாயிணையும், தமிழ் அன்னையிணையும் சிறப்பிக்கும் வண்ணம் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

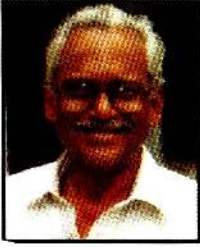
இப்படைப்பு நூலுருப் பெறுவதற்குப் பலரும் பாடுபட்டுள்ளனர். அவர்கள் அனைவருக்கும் நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதுடன், சிறப்பாக அணிந்துரை தந்துதவிய குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்களுக்கும், வாழ்த்துச் செய்தி தந்து ஒத்துழைத்த எமது அரசு அதிபர் உயர்திரு. க. கணேஸ் அவர்களுக்கும், வாழ்த்துரைகள் தந்துதவிய யாழ் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா அவர்களுக்கும், கிழக்குப் பல்கலைக்கழக முதுநிலை விரிவுரையாளர் சி. ஜெயசங்கர் அவர்களுக்கும், கலாசாரப்பேரவையின் சார்பாக, உளம் நிறைந்த நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றேன். இந்நூலினைச் சிறந்த முறையில் வடிவமைத்துத் தந்த கரிகணன் பிறிண்டேர்ஸ் நிறுவனத்திற்கும் நன்றி கூறுகின்றேன். பூலோக பிரமாக்கள் எனப்போற்றப்படும் கலைஞர்கள் காத்திரமான கலைப்படைப்புக்களைச் சமூகத்திற்கு வழங்க இறைவன் துணைபுரியவேண்டும் என இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

திருமதி. தேவந்தினி பாபு.

தலைவரும், பிரதேச செயலரும்,
கலாசாரப்பேரவை,
பிரதேச செயலகம்,
வலிகாமம் மேற்கு, சங்கானை.

அணிந்துரை

மற்றவர் அறியா மாணிக்கமலை

"வட்டுக்கோட்டைக் கூத்தும் கிராமியக்கலைகளும்" என்னும் இந்நூலினை ஆக்கிய மதிப்புக்குரிய கந்தையா நாகப்பு அவர்களையும், நூலின் மதிப்பினை உணர்ந்து அதனை வெளிக்கொணரும் வலிகாமம் மேற்கு பிரதேசசெயலகத்தின் கலாசாரப்பேரவையினரையும் பாரம்பரியக் கலைகளில் பற்றுக்கொண்டவர்களும், கலை இலக்கியங்களில் நாட்டங் கொண்டவர்களும், பண்பாட்டின் பால் அக்கறை கொண்டவர்களும் வாழ்த்துவார், வணங்குவார். காரணம், கூத்துடைக் கந்தையா நாகப்பு அவர்களும் வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேச செயலகத்தினரும் ஏனையோருக்கு நல்ல முன்னோடிகளாகவும் வழிகாட்டிகளாகவும் தம்மை ஆக்கிக் கொண்டுள்ளனர். இந்த ஆக்கம், அளவு, இறுதி அற்றது; கற்றதால் கன்னலொடு நெய் கலந்தார் போல உள்ளது; நேயத்தே நின்று எம் சிந்தை மகிழ்ச்செய்துள்ளது. சிந்தையில் இருத்திப் போற்றுவதன்றி வேறு பணி எமக்கில்லை.

ஒரு தேசத்தின், ஒரு மக்கள் கூட்டத்தினரின் பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதும், வளர்த்தெடுத்துச் செல்வதும் அந்த மக்களின் தலையாய பணியாக இருக்கவேண்டும். மக்களின் பாரம்பரியங்களையும், பண்பாட்டையும் உருவாக்கிப் பேணுவதில் கலை இலக்கியங்களும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இந்த வகையில் பாரம்பரியக் கலைகளின் பங்கு மிக அவசியமான ஒன்றாக இருக்கின்றது. இந்தப் பணியினை வட்டுக்கோட்டைப் பிரதேசத்தைச் சார்ந்த மரபுவழிக் கலைஞர்கள், தலைமுறை இடைவெளி இல்லாது, தொடர்ச்சியாகச் செய்து வருவது மகிழ்வைத் தரும் ஒன்றாக உள்ளது.

பண்பாட்டுப் பொக்கிஷங்களாக உள்ள கலைகள், பெட்டகங்கள் பூட்டி வைக்கப்பட்டனவாக இருக்கக்கூடாது; அவை என்றென்றும் பயில்வில் இருக்கவேண்டியவை. அவை முன் ஆற்றுகை செய்யப்பட வேண்டியவை; அவைக்காற்றுகை செய்யப்பட வேண்டியவை. அவற்றின் தனித்துவம், தனிவகைமை, பல்வகைமை, தனி அடையாளம் தவறவிடப்படாது, காலத்தால் கரைந்துபோகவிடப்படாது தொடர்ந்து ஆற்றுகை செய்யப்பட்டு வரவேண்டியது அவசியம். இப்பணி கலபமான ஒன்றல்ல. பெரும்பாலான ஆற்றுகைக் கலைகள் எப்போதுமே கூட்டுக்கலைகளாகத்தான் இருக்கும். அதாவது ஒருவர் மட்டும் தனித்து நின்று செய்ய முடியாதனவாக, பலரது இணைவில் மட்டுமே செய்யக் கூடியனவாக இருக்கும். கூத்துக்கலை எப்போதுமே கூட்டுக்கலையாகவே இருக்க முடியும். "பல எலி சேர்ந்தால் புற்றெடுக்காது" என்ற பழமொழி கூத்துக்கலைக்குப் பொருந்தாது. கூத்தர் பலர் சேர்ந்தாலேயே கூத்தாற்றுகை

புத்தெடுப்போடு பொலிந்து தோன்றும். இந்தவகையில், கூத்தர் பலரை ஒன்று சேர்த்தும், பயிற்றுவித்தும் தமது கூத்தின் தனித்துவம் மாறாது ஆற்றுகை செய்து வருவதில் இந்நூலாசிரியரும், அவரோடு இணைந்த பலரும் பல்லாண்டுகளாகப் பாடுபட்டு வருகின்றனர். அவர்தம் பணி வாழ்க, வளர்க.

கலைகள் யாவும் "மொழி" எனக் கொள்ளத்தக்கவையே. வாய்வழி பேசப்படும் மொழிகளுள், அதாவது அன்றாட வாழ்வில் மக்கள் தமது தொடர்பாடலுக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் "பேச்சுமொழி" எனப்படுபவை, ஒவ்வொரு மக்கள் பிரிவினரதும் தனி அடையாளத்தைக் காட்டி நிற்பனவாக உள்ளன. அந்த அடிப்படையிலேயே இலங்கையில் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் உள்ள தமிழர்களின் பேச்சு மொழியினை, யாழ்ப்பாணத் தமிழ், மட்டக்களப்புத் தமிழ், மலையகத்தமிழ் என்று பெயரிட்டுக் கொள்கிறோம். ஒரு பிரதேசத்தின் பேச்சுமொழிகூட, இடத்துக்கிடம் சிற்சில வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருக்கும். இந்தவகையில் செம்மொழி, அம்மொழி சார்ந்த அனைவருக்கும் பொதுவான ஒன்றாக இருக்க, பேச்சுமொழியானது தன்னைப் பல்வேறு வகைகளாகப் பிரித்துக்கொள்ளும். இப்பிரிவு என்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக இருப்பதோடு, மக்கள் கூட்டத்தினரின் தனித்துவ அடையாளத்தைச் சுட்டிக் காட்டுவனவாகவும் உள்ளன என்பதை நாம் அறிவோம்.

இவ்வாறே, தொடர்பாடல் "மொழி"களுள் ஒன்றான ஆற்றுகைக் கலைகளும், பிரதேச வாரியான தனித்துவங்களைக் கொண்டனவாக இருப்பதோடு, ஒவ்வொரு பிரதேசத்தினுள்ளும், குறிச்சிக்குக் குறிச்சி சிற்சில தனித்துவங்களைக் கொண்டு, தமது தனித்துவத்தையும், பொதுமையிலிருந்து சற்று வேறுபட்டு நிற்கும் தன்மையையும் வெளிக்காட்டி நிற்கும். இந்த உண்மையை நாம் புரிந்துகொண்டு ஏற்றுக்கொள்வோமானால், பாரம்பரியக் கூத்துக்கள் மற்றும் கிராமியக் கலைகள் சார்ந்த வேண்டாத சர்ச்சைகள் பலவற்றைத் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம். உறுப்புகள் அனைத்தும் இணைந்ததே உடல் என அமைவது போலவே பலப் பல பகுதிகளின் கூத்துக்களும் இணைந்ததே, குறித்த ஒரு மக்கள் கூட்டத்தினரின் பாரம்பரியக் கூத்து என அமைகின்றது. இந்தவாறே, வட்டுக்கோட்டையின் கூத்து வடிவமும் இலங்கைத் தமிழர் தம் பாரம்பரியக் கூத்துக்களுள் ஒன்று என்ற சிறப்பினைப் பெறுகின்றது. அக்கூத்து, அச்சிறப்பினைப் பெற்றுள்ளதோடு, இலங்கைத் தமிழ்க் கூத்துக்களுள் சிறப்பிடத்தைப் பெறும் சிலவற்றுள் ஒன்றாகவும் உள்ளது. இது வட்டுக்கோட்டை மக்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் அனைத்து இலங்கைத் தமிழ் மக்களுக்கும் பெருமை தரும் ஒன்றாக உள்ளது. இப்பெருமையை எமக்குத்தந்து கொண்டிருக்கும் இக்கலைஞர்கள் பல்லாண்டு வாழ்க.

பன்மையில் ஒருமை அல்லது பல்வகைமையில் ஒருமைப்பாடு என்பது நல்லதொரு சிந்தனையாகக் கொள்ளப்படுவதுண்டு. இது மனித வாழ்வின் அனைத்துத்துறைகளிலும் கைக்கொள்ளப்பட வேண்டியதொரு எண்ணக்

கருவாக உள்ளது. அரசியல், பொருளியல், பண்பாடு, சமயம், சமூகம் என அனைத்துத் துறைகளிலும் மேற்கண்ட பல்வகைமையால் எழுகின்ற வேறுபாடுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அவற்றை அங்கீகரித்து, அவை அனைத்தையும் கொண்டதொரு தனி முழுமையையும் உருவாக்கிக் கொள்வதே சிறந்த சிந்தனையாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. வேற்றுமைகளின் மத்தியில் ஏற்படுத்திக் கொள்ளப்படும் ஒற்றுமையே ஒரு சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கு அவசியமான ஒன்றாக இருக்கும். கலைகளைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட இச்சிந்தனை கட்டாயம் கைக்கொள்ளப்படவேண்டிய ஒன்றாக உள்ளது. இந்த வகையிலும், வட்டுக்கோட்டைக் கூத்து அதன் தனிச்சிறப்புக்களைத் தொடர்ந்து கட்டிக்காத்துக் கொள்வது மிக அவசியமான ஒன்றாக உள்ளது. அதனை அப்பகுதிக் கலைஞரும் மக்களுமே செய்யவேண்டும். அதேவேளையில் அதன் சிறப்புக்களை ஏனைய கலைஞர்களும் மக்களும் தரிசிக்குமாறு ஆக்குவதும் அவர்தம் பணியாக உள்ளது. இக்கூத்து, இவ்வூர் சார்ந்த கலைஞர்களால் பிரான்ஸ் நாட்டிலும் ஆடப்பட்டு வருகின்றது என்பது செவிக்கினிய செய்தியாக உள்ளது. எத்தனை தலைமுறைக்கு அங்கு ஆடப்படும் என்பது வேறு விஷயம். ஆயினும், இக்கூத்து இங்கு தொடர்ந்து அதன் தனிச்சிறப்புக்களோடு ஆடப்படவேண்டும் என்பதே எமது பெருவிருப்பாகும்.

இவ்வரலாற்றுப் பதிவு நூலினை ஆக்கியுள்ள கந்தையா நாகப்பு அவர்கள் இதைப்படைப்பதற்கான சகல தகுதிகளையும் கொண்ட ஒருவர் என்பதை நாம் அறிவோம். அவர் ஒரு கைதேர்ந்த கூத்தர் மட்டுமல்லாது ஒரு நாவலாசிரியராகவும் உள்ளார். அதனால், கலையும் எழுத்தும் கைவரப்பெற்ற ஒருவராக இருக்கும் இவராலன்றி வேறுயாரால் இதனை எழுத முடியும். மேலும் பலரோடும் கூடிக் கூத்து ஆடியும் ஆட்டுவித்தும் வந்த இவரது அந்த அனுபவமும் இந்த நூலை இந்தவாறு அமைத்துக்கொள்ள உதவியுள்ளது. நாகப்பு அவர்கள் ஒரு தனித்துவமான கூத்தர். அவரை இன்னார் என்று அறியாத காலத்தில் ஏறக்குறைய ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், யாழ் நகரில், அவரது ஆட்டத்தின் சிறப்பினைக் கண்டு வியந்து, "இவர் யார்" என்று அறியும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. அந்த ஆட்டம் இன்னமும் கண்களைவிட்டு அகலாது உள்ளது. "கண்டு கண்டு உள்ளம் குளிர என் கண்கள் குளிர்ந்தனவே" என்பதன் தார்ப்பரியத்தை இன்று உணர்ந்து சிலிர்த்துக் கிடக்கின்றேன். அந்த ஆட்டத்தை ஆட நாகப்புவுக்குப் பின்னர் யார்...? யாராவது வரவேண்டும்; வரவைப்பது நாகப்பு அவர்களது கைகளிலேயே உள்ளது.

பாரம்பரியமாக மரபுவழிக் கூத்துக்களை ஆடிவருகின்றவர்களுக்கும், கூத்தின்பால் கவனத்தைத்திருப்பிய "புத்திஜீவிகள்" எனப்படும் உயர் கல்விசார் மேன்மக்களுக்கும் இடையில் ஒருவகையான "விருப்பம் வெறுப்பும்" கலந்ததொரு உறவு பல ஆண்டுகளாக இருந்து வருவதைக் காணமுடிகின்றது. இந்த இருமை நிலைக்குக் காரணமாக இருப்பவையும் இரண்டு எனலாம்; அவையாவன,

"பொதுநலனும் சுயநலனும்" ஆகும். இந்தக் காரண காரியத்துக்குப் பொறுப்பானவர்கள் யார் எனக்கேட்டால் நடுநிலை நின்று நோக்கும்போது இருசாராரும் தான் என்று கூறமுடியும். பொது நலனில் சிறிதளவு சுயநலம் கலந்துவிடுமானார்கூட, ஒரு குடும்பாலில் ஒருதுளி விஷம் கலந்ததுபோல, எடுத்த கருமம் பழுதடைந்து விடும். அது சம்பந்தப்பட்ட இரு சாரார் மத்தியிலும் சந்தேக விஷத்தை ஏற்றிவிடும். அதனால், பரஸ்பர கொடுக்கல் வாங்கல்கள், ஏற்றுதல் போற்றுதல் என்பன அற்றுப்போய்விடும். அதன் பெறுபேறாகப் பரஸ்பர பகைமையும் தூஷணையும் மலிந்துவிடும். கூத்து எனும் கற்பகக்கனியைக் கற்றவர் விழுங்கமுற்றப்பட்டால், அதாவது தமது சொந்த நலனுக்காக விழுங்கிவிட முற்பட்டால், அக்கூத்து, கூத்தர்களால் மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையாக் கப்பட்டுவிடும். எனவே, கற்றவரும் மற்றவரும் தன்னலம் களைந்து கூத்தின் பால் தூய காதல் கொள்ள வேண்டும் என்பதே எமது விருப்பு. வழிமரபுக் கலைகளை நேசிக்கும் அனைவரது விருப்பும் அதுவே.

கூத்தின் தொடர்ச்சிக்கும் வளர்ச்சிக்கும் கிராமத்துப் பாரம்பரியக் கூத்தர் பலரும் கற்றவர் சிலருமே காரணமாக இருந்து வருகின்றனர் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. கூத்து என்பது மரபு வழியாக ஆடிவரும் மக்களால் அவரவர்களது வாழ்விடங்களில் மட்டுமே ஆடப்படவேண்டும்; கூத்து என்பது வெறுமனே ஒரு ஆற்றுகை மட்டுமல்ல; அது கிராமிய மக்களின் வாழ்வோடும், சடங்கோடும், சம்பிரதாயத்தோடும், உறவோடும், சமயத்தோடும் பின்னிப் பிணைந்துள்ள ஒரு பண்பாட்டு நிகழ்வு; அதை, அதன் இயல்பான சூழலில் இருந்து பிடுங்கி எடுத்து, வேற்றுச் சூழ்நிலைமைகளில் வைத்து ஆடமுற்பட்டால் அது தன் நாமம் கெட்டு, தனித்து நின்று தவித்து மரித்துவிடும் என்றதொரு கருத்து இருக்கின்றது. கூத்தினைத் தொடர்ந்து ஆடிவரும் மக்களே அதனைத் தொடர்ந்து ஆடிவரவேண்டும்; மற்றவர்கள் அதனை ஆடமுற்படக்கூடாது, அவ்வாறு செய்வது தவறு என்ற முடிவினை மேற்கண்டவர்கள் முன் வைக்கின்றனர். அவர்களது கருத்தில் நியாயம் இருக்கின்றது. ஒவ்வொரு வகைக்கூத்தினதும் தனித்துவம் மாறிவிடக்கூடாது என்பதில் அவர்கள் மிகவும் அக்கறை கொண்டுள்ளனர். வகைத்தூய்மை பேணப்படவேண்டும் என்பதை எவரும் மறுக்கமுடியாது. வகைத் தூய்மையைப் பேணுவதானால், கூத்துக்கள் அவ்வவற்றின் சூழலில், அவ்வவ்மக்களால் தொடர்ந்து ஆடப்பட்டு வருவது அவசியம். எனவே அப்பணி தொடரவேண்டும். அதன் தொடர்ச்சிக்குக் கிராமியக் கூத்தர்களும் கிராம மக்களும் உழைக்கவேண்டும். அரசு நிறுவனங்களும், ஏனைய பொது நிறுவனங்களும், கூத்தின்பால் பற்றுள்ள உயர் கல்விமாண்களும் அனைத்து வகையான உதவிகளையும், ஊக்கங்களையும் கூத்தர்களுக்கு அளிக்கவேண்டும்.

மேற்கண்ட பணி தொடரப்படும் வேளையில், கூத்தின்பால் பரந்த நயப்பை ஏற்படுத்தும் பணி ஒன்றும் உள்ளது. அப்பணியினைச் செய்வதானால்,

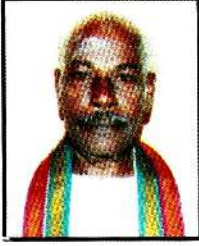
கிராமியக் கூத்தர் தம் ஆற்றுகைகளை வேறுபல இடங்களிலும், சூழல்களிலும் நிகழ்த்துவதற்கான வழிவகைகளையும் நாம் மேற்கொள்ளவேண்டும். அத்தோடு, கூத்துக்களைப் பயில விரும்பும் ஏனையோருக்கும் அவை பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டும். அரைகுறையாக அறிந்து கொண்டவர், பயிற்றுவிக்க முற்படாமல், அந்தந்த வகைக் கூத்துக்களில் நீண்ட பயில்வும், அறிவும் அனுபவமும் உள்ளவர்கள் அவற்றைப் பயிற்றுவதற்கான நிலைமையினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். இது சாத்தியமாக வேண்டுமானால், பாரம்பரியக் கூத்தர்களும், கல்விமான்களும், நிர்வாகிகளும் காவாத அன்புபூண்டு, கடமை உணர்வோடு தம்பணி செய்ய முன்வரவேண்டும். முத்தரப்பினரும் பேரறிவாளர்களாகவேண்டும்; உவப்பத்தலைக்கூடும் பண்பினராகவேண்டும்; ஊருணிநீர் நிறைந்ததன்ன, நிறைமனதோடு இருக்கவேண்டும்; இருப்போம்; அவ்வாறு இருத்தல் அனைவருக்கும் நலம் பயப்பதாக இருக்கும்.

இத்தகைய பணிகள் சிலவற்றை வலிகாமம் மேற்கு பிரதேசசெயலகம் தொடங்கி இருப்பதாக நாம் அறிந்து மகிழ்ந்திருக்கின்றோம். ஒவ்வொரு பிரதேசசெயலகமும் தனது கலாசார உத்தியோகத்தர்கள், கலாசாரப் பேரவையினர், கலையின்பால் ஆர்வமுள்ள ஏனைய உத்தியோகத்தர், தமது பிரதேசத்து ஆர்வலர்கள் அனைவரையும் இணைத்து கலைகள் சார்ந்த பல பணிகளைச் செய்யமுடியும். கலைஞரைக் கௌரவிப்பதோடு கலாசார விழாக்களை நடத்துவதோடும் நின்றுவிடாது, ஓவியம், சிற்பம், இசை, நடனம், நாடகம், கூத்து, கிராமியக் கலைகள் என யாவற்றிலும் இளைஞர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து, பிரதேச மட்டத்தில் கலை மன்றங்களை அமைத்து தமது பிரதேசத்தின் கலை வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளிக்கமுடியும். தமது பிரதேசத்துக்குள் அடங்கும் பல்வேறு கிராமங்களினதும் கிராமியக் கூத்தர்களையும், பிற கிராமியக் கலைகளில் ஈடுபடுபவர்களையும் ஊக்குவிக்கவேண்டும்; அவர்களது கலை வெளிப்பாட்டுக் கான வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும். இவ்வாறு வேண்டும், வேண்டும் என அடுக்கிச் செல்வதைக் கண்டு சினம் கொள்ளாது, இயன்றதைச் செய்தல் நல்லது. காய்த்த மரத்தை நோக்கித்தானே கல்லெறிய முடியும்; கல்லெறிய வேண்டும்.

இந்நூலினை வெளியிடும் நல்ல பணியினைச் செய்யும் வலிகாமம் மேற்கு பிரதேச செயலரையும், பிரதேச செயலகம், கலாசார உத்தியோகத்தர் களையும், கலாசாரப்பேரவையினரையும், நூலாசிரியர் கந்தையா நாகப்ப அவர்களையும், அவருக்குப் பக்கபலமாக நிற்கும் கலைஞர்களையும், மற்றவர் களையும், மறைந்த, மாண்புக்குரிய முருகவேள் அவர்களை நெஞ்சத்திருத்தி பல்லாண்டு வாழ்க என, பரம்பொருளை முன்னிறுத்தி வாழ்த்துகின்றேன்.

குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம்

முன்னுரை

"நடுவு நிலை நெடுநகர் வைகீ

உண்மை நிலை செல்ஹம் உறுதிப்பாடுடையோ மாதக"

யாழ் குடாநாட்டின் மேலைத்திசையில் வற்றா வளங்கொழிக்கும் வட்டுக்கோட்டை எனப்படும் "வட்டுர்" அமைந்துள்ளது. செந்தமிழ் மொழியையும், சிவநன் நெறியையும் பண்டைய தமிழர் பண்பாட்டுக் கலைகளையும், மரபுமுறை வழுவாது, ஒம்பிவரும் பெருமையும் இப்பெரும் பகுதிக்கு உண்டு.

இப்பெரும் சிறப்பு வாய்ந்த வட்டுர் தொல்குடி வாழ்நர்கள் வடமோடி என மற்றவர்களாற் கருதப்பட்ட வட்டுக்கோட்டை வடமோடிக் கூத்துக் கலையினையும், வண்மைமிகு கிராமியக் கலைகளையும் பேணிக் காத்து வளர்த்து, பெரும்புகழ் படைத்து, வருகின்றனர். காலத்திற்கு, காலம் புலவர்களும், நாட்டுக்கூத்துப் பாட்டுப்பாடும் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களும் பாடிச்சேர்த்த பாடல்களைக் கொண்டும் ஆடுவோர் குறைகளைப் போக்கியும், நாட்டுக் கூத்தை மரபு குன்றா வகையிலே நடாத்தி வருகின்றனர்.

இன்றைய சூழலிற் காலத்திற்கு ஏற்ற வகையிலே நாட்டுக் கூத்தை நவீன மயப்படுத்த வேண்டுமென்ப பல பெயரியவர்கள் ஆர்வம்காட்டி நவீனமயப்படுத்தியும் உள்ளார்கள். அவ்வாறு நவீன மயப்படுத்தப்பட்ட சில நாட்டுக்கூத்துக்களை நான் பார்த்திருக்கின்றேன். அவை நாட்டுக்கூத்திற்கேற்ற மரபுகள் எதுவும் அற்றவையாக, இவை நாட்டுக்கூத்தா? என்று எண்ணுமளவிற்கு திசை திருப்பப்பட்டுள்ளன.

ஆனால், இந்த வட்டுரவர்களால் ஆடப்படும் நாட்டுக்கூத்து, பழமை மாறாமல் மரபுவழி நிற்பதாலேயே அந்த நாட்டுக் கூத்துக்களின் மூலத்தைத் தேடிப் பலர் இக்கூத்துக்கள் பற்றிய தகவல்களைப் பெறுவதற்காகவும், அந்த மரபுகளை அறிந்து கொள்வதற்காகவும், எமது, ஊராகிய வட்டுரைத் தேடி வருகிறார்கள். உதாரணமாக: யாழ் பல்கலைக்கழகத்திலே நாடகமும் அரங்கியலும் என்னும் துறையிலே படிக்கின்ற மாணவ மாணவியர்கள் பலர் எம்மூர் வந்து, நாட்டுக் கூத்தினதும் கிராமியக் கலைகளதும் மரபுவழி மாறாத நுணுக்கங்களையும், அதன் சிறப்புக்களையும் அறிந்து செல்கிறார்கள்.

வடநாட்டு இதிகாசக் கதைகளை வைத்து ஆக்கப்பட்ட கீர்த்தனைக் கூத்துக்கள் பலவுண்டு. இவைகளுள்ளே வடநாட்டு இதிகாசப் புராணமான மகாபாரதக் கதையின் "தருமபுத்திரன்" நாடகப்பாணி மாறுபட்டதோர் நாடகப் பாணியாகும். இன்னாடக நூல் இலக்கிய ஆய்வுக்கு ஏற்றதோர் ஒப்பற்ற நூலாகும். எத்தனையோ ஆண்டுகாலம் பரம்பரை பரம்பரையாகக் கூத்துக்கலையைக் கைவிடாது ஆடிவந்தாலும், ஏதோவோர் காலத்தில் அதன் மத்தளத் தாளக்கட்டும் ஆட்ட ஒழுங்குமுறைகளும் மறைந்துபோகலாம் என்பதை முன்னவர்கள் சற்றும சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லை.

மேற்படி, கூத்துக்கள் அழிந்து போகாவண்ணம் கலாபூஷணம், கலைவாரிதி திரு. அ.முருகவேள் ஆசிரியர் அவர்கள் கையெழுத்துப் பிரதியெடுத்து அவற்றை ஆவணப்படுத்தியதுபோல, முன்னுள்ளவர்கள் அந்தந்தப் பாத்திரங்களின் ஆட்ட முறைகளையும், மத்தளத் தாளக்கட்டையும் எழுதி ஆவணப்படுத்தாமல் விட்டதுடன்,

இக்கூத்துக்கலை எமது ஊருக்குள் எவ்வாறு வந்தது? யார் யார் எந்த எந்தப் பாத்நிரங்களை அக்காலத்தில் ஏற்று ஆடினார்கள்? என்பன போன்ற வரலாற்றுச் சான்றுகளைக் காலத்திற்குக் காலம் எழுதி ஆவணப்படுத்தாமல் விட்டு விட்டார்கள்.

நான் 1965ஆம் ஆண்டிலிருந்து மேற்படி கூத்துக்குழுவின் செயலாளராக இருந்துவந்ததனாற் கூத்துக்குழுவையும், அதன் செயற்பாட்டையும் வளர்க்க அரும்பாடுபடுகின்றேன். எம்மூர்க் கலையை வளர்க்கும் நோக்குடன் கூத்துக்கலையுடன்; குதிரை ஆட்டம், அனமான் ஆட்டம், கரகாட்டம், பொம்மலாட்டம், என்பவற்றையும் இணைத்துக்கொண்டு வட்டுக்கோட்டை நாட்டுக்கூத்து அபிவிருத்திக் குழுவினரின் "கிராமியக் கலைகள்" என்ற பெயரிலும் கூத்துக்குழுவை இயக்கிவருகின்றேன்.

எங்கள் ஊருக்கு ஒரு பாரம்பரியத்தையும், நற்பெயரையும் ஏற்படுத்தித் தருகின்ற கூத்துக்களையும் மற்றும் கலைவடிவங்களையும் அனைவரும் அறிய வெளிக்கொணர வேண்டுமென என் மனத்திலிருந்த ஆசை உந்த, நான் அதனை எழுத்துருவாக்க முயற்சி எடுத்தகாலத்தில் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத்தில் மாணவனாகக் கல்வி பயின்றவந்த திரு.சி. ஜெயசங்கர் அவர்கள் எழுதுவதற்காக சில தலைப்புகளைத் தந்து, ஊக்கப்படுத்தினார்.

பன்னெடுங்காலமாக நான் சேகரித்து வைத்திருந்த குறிப்புக்களோடு தேவைப்பட்ட நூல்களைக் கேட்டவுடன் தந்துதவிய பாலபண்டிதர், திரு.தம்பு பண்டாரிநாதன் நூல்களும், முதியோர் வழங்கிய செவிவழிவாயிலாக வந்த செய்திகளும் இந்நூலினை எழுதிப் பூரணப்படுத்துவதற்கு பெரிதும் உதவின.

இந்நூலினை எழுதி முடித்தபின்னர், இதன் சிற்சிலபக்கங்களிலுள்ள எழுத்துப்பிழைகளைப் பார்வையிட்டு உதவிய சீவரத்தினம் பாலசுப்பிரமணிய சிவம் அவர்களும், கலாபூஷணம் திரு. நாகலிங்கம் புலனகந்தரம் அவர்களும், திரு. பொன்னுச்சாமி சண்முகானந்தசிவம் அவர்களும் போற்றப்பட வேண்டிய வர்களாவார்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இந்நூலினை கலாசாரப்பேரவையினூடாக வெளியிடுவதற்கு அனுமதி தந்துதவிய பிரதேச செயலாளர் மாண்புமிகு திருமதி தே. பாபு அவர்களுக்கும் நான் என்றும் நன்றியுடையவனாகவுள்ளேன். அத்தோடு இந்நூலினைத் திறம்பட வெளியீடு செய்வதற்கு உதவிய கலாசார, உத்தியோகத்தர்களான திரு.பொ. சந்திரவேல் அவர்களுக்கும் திருமதி கா.நிருபா அவர்கட்கும் மற்றும் கலாசார பேரவைக் குழுவினருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு நூலிற்கு உரை வழங்கிய பெரியோர்களுக்கும் நன்றிகள் உரித்தாகுக. இந்நூலினைத் திறம்பட அச்சிட்டு உதவிய கரிகணன் பிறண்டேர்ஸ் நிறுவனத்திற்கும் எனது நன்றிகளையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

வட்டுர், வியோடை அருள்மிகு முத்துமாரிஅம்மனின் பாதங்களைப் போற்றி வணங்கி, கலையுலகம் விரும்பி வரவேற்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு, இதனைக் கலையுலகிற்கு வழங்குவதில் மகிழ்ச்சி காண்கின்றேன்.

வளர்க் பாரம்பரியக்கலைகள்

வாழ்க் தம்பிவ்யாழ்
வெல்க் கலையுலகம்
 நன்றி
 வணக்கம்

கலாபூஷணம் க. நாகப்பு,
நாலாசிரியர்.

வலிகாமம் மேற்கு கலாசாரப் பேரவை நிர்வாகக் குழு - 2009

இருப்பவர்கள் (இடமிருந்து வலமாக) :

திரு.பு.லீகாந்தன், திரு. வை.சிவபாலன் (பொருளாளர்), திரு. பொ.சந்திரவேல் (செயலாளர்), திரு.க.நாகப்பு (நூலாசிரியர்), திருமதி தே.பாபு (தலைவர்), திருமதி கா.நிருபா, திரு. மா.சிதம்பரநாதன், திரு.நா.தவராஜா, திரு. க.சந்திரசேகரம்

நிற்பவர்கள் (இடமிருந்து வலமாக) :

திரு.அ.பகீரதன், திரு.க.இரட்ணேஸ்வரன், திரு.சி.சிவகுமார், திரு.செ.குமாரசிங்கம், திரு.து.சுபேஸ், திரு.அ.சிவானந்தன், திருமதி வி.இராசநாயகம், திருமதி ப.பிரதீபா, திரு.க.கணேசலிங்கம்
சமூகமளிக்காதோர் : திரு.தி.உதயசூரியன், திருமதி.எஸ்.முத்துலிங்கம், திரு.செ.சிவபாலன்.

உள்ளடக்கம்....

வாழ்த்துச்செய்தி	vii
வாழ்த்துரை	viii
வெளியீட்டுரை	ix
அணிநுதுரை	xiii
முன்னுரை	xviii
கியற்பகுதி	
மனித இனத்தின் வளர்ச்சி	02
அகத்தியரும் முத்தமிழும்	05
தொல்காப்பியரும் முத்தமிழும்	08
கிசைப்பகுதி	
இசை	10
நாடகப்பகுதி	
பாட்டும் கூத்தும்	24
நடிப்புக்கலை	30
பழமையின் வடிவம்	32
முதுகலைஞர், மூதறிஞர், கலாபூஷணம் அமரர் அப்புக்குட்டி முருகவேள்	36
வட்டுக்கோட்டையில் சுவாமிநாத பண்டிதர்	38
மகாபாரதக் கதைச்சுருக்கம்	42
கூத்து நாடாத்துவது கட்டியங்காரணா? அண்ணாவிவியா?	45
தருமபுத்திர நாடகம்	47
தருமபுத்திர நாடகத்தில் தவவேடனும் சிவவேடனும்	54
தருமபுத்திர நாடகத்தில் வீமன் - அனுமன் போர்	67
தருமபுத்திர நாடகத்தில் கீசகன் வீமன் போர்	78
தருமபுத்திரன் நாடகத்தில் வீமன் - துரியோதனன் போர்	93
முதலாவது தலைமுறையினரை அடுத்து ஆடிய கூத்துக்கள்	97
தருமபுத்திர நாடகத்திலுள்ள சில முதுமொழிகள், பழமொழிகள்	110

தருமபுத்திரன் நாடகம் கண்ட களரிகளிற்சில	123
வட்டுரைச் சேர்ந்த பல்கலைக்கழ மாணவர்களால் ஆடப்பட்ட கூத்துக்கள்	124
விராட நாடகம்	126
விராட நாடகத்தில் மல்லன் மடையன்	131
விராட நாடகம் களரி கண்ட இடங்களிற் சில	143
விராட நாடகக் கலைஞர்கள் அட்டவணை	145
குருக்கேத்திர நாடகம்	148
குருக்கேத்திரநாடகத்தில் சடாகூரன் வதை	148
காந்தரூபனான குருக்கேத்திரன் கிழவியிடம் வருகின்றான்	159
குருக்கேத்திரன் நாடகம் களரி கண்ட இடங்களிற் சில	169
குருக்கேத்திரன் நாடகக் கலைஞர் அட்டவணை	170
பிரான்ஸ் நாட்டில் வட்டுக்கோட்டை மோடிக்கூத்து	178
வடமோடி நாட்டுக்கூத்துப்பற்றிய சில அறிஞர்கள் கருத்து	183
கூத்தும் பட்டமும்	190
அக ஒழுக்கக்கூத்து தென்மோடிக்கூத்து	193
விலாசக்கூத்து	198
காத்தவராயன்கூத்து	200
கிராமியக்கலைகள்	
குதிரை ஆட்டம்	206
காவடி ஆட்டம்	215
கரகாட்டம்	219
பொம்மலாட்டக்கலை	222
கூரன் ஆட்டம்	223
தயிர் முட்டி அடித்தல்	226

இயற்பகுதி

மனித இனத்தின் வளர்ச்சி

சரித்திர ஆய்வுக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே, ஆதி மனிதர் இவ்வாறு தான் வாழ்ந்தார்களென ஆய்வாளர்கள் காட்டுகின்றனர். அகழ்வாராய்ச்சியின் போது சிற்சில இடங்களிற் கிடைக்கப்பெற்ற கல்லாயுதங்களும், கற்குகைகளிற் காணப்பட்ட சுவர் ஓவியங்களும், சுடப்பட்ட களிமண் தகடுகளில் எழுதப்பட்ட எழுத்துக்களும், அக்காலத்திற் காணப்பட்ட நாணயங்களும் அவர்கள் கூற்றுக்குச் சான்றாக இருக்கின்றன. வரலாற்றை அறிதற்குப் புதைபொருட் சான்றுகள் ஒரு முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றன. எனவே நாம் அவர்கள் கருத்தை ஏற்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

ஆதி மனிதர் பற்றிய வாழ்க்கை நெறியினை வரலாறு பயின்ற மாணவர்கள் எல்லோரும் நன்கு அறிவர். இருந்தும், நான் எடுத்துக்கொண்ட விடயத்திற்காக மீண்டும் ஒருமுறை அதனைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியவளாக இருக்கின்றோம். ஆதி மனிதர் ஆரம்ப காலத்திற் பகுத்தறிவு வளர்ந்தவர்களாக வாழ்ந்து வந்தனர். தமது உணவுக்காக வேட்டை ஆடுவதையே தம் நோக்கமாகக் கொண்டு காட்டில் அலைந்து திரிந்தனர். கொடிய மிருகங்களிடமிருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளவும் வேட்டையாடவும் தம் கைகளையும், கால்களையும் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தி வந்தனர். இரவு வேளைகளிற் கொடிய மிருகங்களுக்கு இரையாகியும் வந்தனர். இவற்றிலிருந்து தம்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள மரங்களிற் பரண் அமைத்தும், கற்குகைகளை நாடியும் வாழ்ந்து வந்தனர்.

நாளடைவில் அவர்கள் மூளை விரிவடையலாயிற்று. கையில் ஆயுதமொன்றிருப்பது அவசியமென்பதைக் காட்டு வாழ்க்கையின் அனுபவம் அவர்களுக்குக் காட்டியது. ஆயுதத்தைத் தேடினர்; கற்களைக் கண்டனர்; அக்கற்களை ஆயுத மாகப் பயன்படுத்தினர்; அக்கல்லாயுதம் அவர்கள் எதிர்பார்த்த பலனைக் கொடுக்கவில்லை.

மனிதன் சிந்திக்கத் தொடங்கினான். குத்திக் கிளிக்கத் தகுந்த ஆயுதம் அவனுக்குத் தேவைப்பட்டது. கற்களைக் கூராக்குவதற்காகக் கற்களோடு கற்களை உரச்சினான். அவற்றிலிருந்து தீப்பொறிகள் உண்டாவதைக் கண்டான். பின்னர் தீப்பொறிகள்மூலம் நெருப்பைப் பற்றவைத்து அதனைப் பாவனைக்குப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினான். இதுவரை இறைச்சியைப் பச்சையாகத் தின்றுவந்தவர்கள். இப்பொழுது அவற்றை நெருப்பில் வாட்டிச் சாப்பிடப் பழகிக் கொண்டார்கள். இந்த முன்னேற்றம் மனித இனத்தின் மலர்ச்சியில் ஒரு பிரதானமான கட்டமாகும். காட்டு மிருகங்களுக்குப் பயந்து வாழ்ந்த மனிதர் இப்பொழுது அம் மிருகங்களை எதிர்த்துப் போராடத் துணிந்தனர்.

அவர்களுக்கு இப்பொழுது கைத்திறனுடன், மூளைவேலையும் சேர்ந்து கொண்டது. தனித்தனிக் குடும்பமாக வாழ்ந்து வந்தவர்கள், கூட்டம் கூட்டமாக வாழ முற்பட்டனர். இவ்வண்ணம் இருந்துவரும் நாட்களில், அவர்களிடையே ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சிகரமான நிகழ்வுகளில் சிலர் துள்ளி குதித்து, ஆடிப்பாடி ஆனந்தப் பரவச நிலையை அடைந்தனர். அவ்வேளையில் அவர்கள் நிலையிற்கண்கள் சில அசைவுகளைக் காட்டின; முகம் கணத்துக்குக் கணம் மாற்றம் காட்டின. கைகள் பலவிதமான அசைவுகளைக் காட்டின; அப்பாவனை அபிநயம் பிடித்து ஆடுவது போன்று தென்பட்டது. இதனைப் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தோர் மனம் ஆனந்தப் பரவசநிலையை அடைந்தது. ஆட்டக்கலை என்பது இவ்வண்ணமே பிறந்து வளரலாயிற்று.

மனிதன் வேட்டைக்காக அலையும் நேரத்திற் பறவைகளினதும், மிருகங்களினதும் மாறுபட்ட ஓசைகளைக் கேட்டு வந்தானார். அவற்றைப் போன்று தானும் ஓசையை எழுப்ப விரும்பினார். ஓசை பிறந்தது. மெள்ளமெள்ள மனிதரின் மூளை விரிவடையத் தொடங்கியது. ஓசைக்கேற்பத் தொனியை ஏற்படுத்தினார். ஓ, அ, ஆ - மொழி பிறந்தது. ஓம், அது, அவன், அவள், இது என்ற வேறுபாடுகள் மனிதருக்குப் புலப்பட்டதும், காட்டு வாழ்க்கை வெறுத்தது. அமைதியான இடத்தில் வாழ விரும்பினார். உணவின் பொருட்டு ஆடு மாடுகளை வளர்க்க விரும்பினார்.

காலத்துக்குக் காலம் புற்றரையை நாடி இடம்பெயர்வது மிகுந்த கஷ்டமாகப்பட்டது. உணவின் பொருட்டு நிலையாக ஓர் இடத்தில் தங்கி தானியங்களைப் பயிரிட்டு வாழ விரும்பினார். ஒவ்வொருவரும் தத்தமது மனப்போக்கிற்கு ஏற்ற இடத்தை நாடிச் சென்றனர். அவர்கள் குடியேறிய இடங்கள் காலப்போக்கிற் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என அழைக்கப்படலாயிற்று. இந்நிலங்களில் வாழ்ந்தவர்கள் உணவைப்பெறப் பாடுபட்டார்கள். உடலோம்புதற்காய் உழைக்கும் நேரம் தவிர்ந்த ஓய்வு நேரத்தில், பொங்கல், பூசை எனவும், பாட்டும் கூத்துமெனவும் ஈடுபட்டு மகிழ்ந்தனர்.

ஆரியர் வட இந்தியாவுக்கு வந்து ஆதியிற் குடியேறியது, கி.மு. 2000 ஆண்டுகளுக்கு எவ்விதத்திலும் முந்தியிருக்க இடமில்லை என்பது ஐரோப்பிய ஆராய்ச்சியாளர் துருவிக் கண்டறிந்து நியாயங்களுடன் வற்புறுத்திய முடிவுமாகும்.

திராவிடரோவெனில், அண்மையில் வட இந்தியாவில் சிந்து நாட்டில் மொஹஞ்சோதாரோ, ஹரப்பா என்னும் இடங்களில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட அடையாளப் பொருட்களால் கி.மு 3500க்கு மேல் 5000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தியே திராவிட நாகரிகம் மிகப் பெருமைபெற்று பொலிந்திருந்தமை வெளிப்பட்டுள்ளது. அவ்வளவு காலத்திற்கு முந்தியே, திராவிட நாகரிகம், சுமேரிய நாகரிகம், எகிப்திய

நாகரிகம் என இவைகள் தம்முள் ஒற்றுமைப்பாடுகளும், பண்டமாற்று முதலிய செயற்பாடுகளும் இருந்தன என்று ஆராய்ச்சியாளர் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். திராவிட நாகரிகம் என்பது தமிழர் நாகரிகமே. திராவிடர் என்பது தமிழ் என்பதின் வடமொழித் திரிபாகும். தமிழர் என்னும் சொல் திரமிளர், திரவிடர், திராவிடர் என்று படிப்படியாய் மாறி வடமொழியில் புகுந்ததென்பதற்கு இலக்கிய மேற்கோள்கள் பல உள்ளன.

தமிழினம் அடைந்திருந்த நாகரிகத்தைக் கண்டு மனம் பொறுக்க முடியாத வடநாட்டு அரசர்கள், தமிழ் நாட்டினமீது படைஎடுத்துவந்து வெற்றி கண்டனர். வடவர் வேதங்களை ஆராய்ந்து எழுதிய 'மாக்கல்முல்லர்', 'தமிழின நூற்றுக் கணக்கான நகரங்களையும், கோட்டைகளையும் ஆரியர்கள் தீயிட்டு எரித்தனர். தீ ஆறு மாதம் எரிந்தது. அநேக தமிழ் மறை, இலக்கண இலக்கியங்கள் அதனால் அழிந்தன' என்று எழுதியுள்ளார். "தமிழர்கள் பேராற்றலுடையவர்கள், பெரிய நகரங்களும், செல்வமுடையவர் என்றும் தாம் அவரை வென்றது தந்திரத்தால் மட்டுமே என்றும் கூறுவதை வடவர்களின் முன்னைய நூல்களிலும் தேவாகர யுத்தங்களில் அகரார்க்குரிய தொன்மை வனங்களையும், நாடுகளையும் ஆரியர்கள் தமதாக்கியதை இருக்குவேதம், இதிகாசங்களில் இராமாயணம் மற்றும் புராணங்களிற் காணலாம்".

வேதம் ஆரிய மக்களின் சமய நம்பிக்கைகளையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் கொண்டது. தம்மால் வெற்றிகொள்ளப்பட்ட திராவிடரை அழிந்தோர் எனவும் கருதினர். அவர்கள் தாம் வாழ்ந்த சமூகத்தில், மக்களைப் பிராமணர், சூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என நான்கு வர்ணமாக வகுத்தனர். திராவிட இனத்தவரான சூத்திரரை வேத வழக்கில் நின்று ஒதுக்கி வைத்தனர். யாகம், வேள்வியுடைய ஊனுண்ணும் பார்ப்பனர் ஊனுண்ணாதவரே என்றும், கொல்லாமை, கற்பு, இசை, கூத்து முதலான சிறப்புடையன எல்லாம் தமக்கு உதவும் வகையில் தமதாக்கிக் கொண்டனர். முதன்முதலிற் கடவுள் ஆராய்ச்சி செய்தவர் தமிழரே. வேதாந்தங்களாகிய உபநிடதங்களை அருளிச் செய்தவர்களுள் சனகர் தலைவராவார். இவர் வேத காலத்துக்கு மிகப் பழைமையுடையவர். ஆகும் திராவிட மக்களின் கடவுள் கொள்கையையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் கொண்டது. ஆரியரின் வருண வேறுபாட்டை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் தாராளக் கொள்கையை எடுத்துரைக்கின்றது.

'சாந்தோக்கியம்', 'பிருகதாரணியம்' முதலிய உபநிடதங்களில் ஆரியப் பார்ப்பனர் அஜாத சத்ரு முதலான ஏனை வகுப்பினர்க்குரிய அரசர்பாற் சென்று உயர்ந்த மெய்ப்பொருள்களைக் கேட்டுத் தெளிந்தனர். அந்நவனம் அவற்றை அவர்கட்கு அவ்வரசர்கள் அறிவித்த பிறகு, "இம்மெய்ப் பொருள்களை ஆரியப்பிராமணர் எவரும் இதற்கு முன் அறியார். இவை எம்மவர்க்கே

உரியனவாயிருந்தன; இவற்றைமுதன் முதல் தாமே உமக்கு அறிவுறுத்தினோம்" என்று அவ்வரசர்கள் கூறினார்களென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன என ஆய்வாளர் கூறுகின்றார்கள்.

அகத்திய முனிவர் தமிழ் நாட்டுக்கு வருவதற்கு முன்பே தமிழ் மக்கள் தமது வாழ்க்கையை அகம், புறம் என இரண்டாக வரையறைப்படுத்தி, அவ்வொழுக்கக் கட்டுப்பாட்டைக் கடைப்பிடித்து, தமது வாழ்க்கையை நடாத்தி வந்தனர்.

அகம் - தனிமனை வாழ்க்கை - காதல் வாழ்க்கை - இவ்வாழ்க்கை தமிழருக்கே தனித்துவமானது. ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்னும் கற்புநெறி வாழ்க்கை ஆகும். தலைவன், தலைவி, செவிலி, நற்றாய், பாங்கன், பாங்கி, அறிவர், கண்டோர், காதற்பரத்தையர், காமக்கிளத்தியர் என்றென்னோர் - இவ்வொழுக்கத்தினுள் அடங்குவர்.

புறம் - அகத்தில் அடங்காதவை புறம். வீட்டின் புறத்தே பிறரோடு சேர்ந்துவாழும் வாழ்க்கை - பொருள் தேடல், போர் என்பன இவற்றினுள் அடங்கும். புறவொழுக்கத்தைக் காட்டுவதானால் காளிதாஸ பெருங்கவி தந்த 'சகுந்தலை' நாடகத்தோடு ஒத்தனவாம். ஆநிறை கவர்தலும், போர் விழைந்தேகலும், காதல் வசப்படுதலும், மலைதலும், வெற்றிமாலை சூடலும் என்றித்தொடரைக் கொண்டவை. இன்னும் காட்டுவதாக இருந்தால் 'வெண்பாமாலை' போல்வன.

பண்டைத்தமிழ்ப் புலவோர் இவ்வொழுக்கக் கட்டுப்பாட்டைப் போற்றிக் காப்பியங்களைப் பாடினார்கள். காப்பியங்களிற் கண்டவற்றைக் கூத்துக்களுக்கும் பொருளாகக்கொண்டு பின்வந்த புலவோர் கூத்துக்களை ஆக்கி அளித்தனர். கூத்தர்கள் அக்கூத்துக்களை ஆடி வந்தனர்.

அகத்தியரும் முத்தமிழும்

தமிழகம், பழமைமிக்க காலத்திலேயே நாகரிக வளர்ச்சியுடையதாக இருந்துவந்தது. "கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தில் வானொடு முன்தோன்றிய மூத்த குடிப்பிறந்த தமிழன்" என ஐயனாரிதனார் எனும் பண்டைத் தமிழ்ப்புலவர் தமிழன் பெருமை பற்றி விதந்துரைத்துள்ளார்.

"பஃறளி யாற்றுப் பல்மலை யடுக்கத்துக்

குமரிக்கோடும் கொடும்கடல் கொள்ளா"

எனக் சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோ அடிகள் குமரிக்கண்டத்தையும் குமரிமலையாம் மிக உயர்ந்த விந்திய மலை அல்லது கிரௌஞ்சமலையையும் கடல் கொண்ட வரலாற்றைக் கூறுகின்றார். இக்குமரிக் கண்டத்தையே மேலைநாட்டு வரலாற்றறிஞர்கள் லெழுவியாக் கண்டம் என விளிக்கின்றனர் என்பதைப் "பரிதிமாற் கலைஞர்" எனத் தன் பெயரை ஆக்கிய சூரிய நாராயண சாஸ்திரிகள்,

தாம் மொழிபெயர்த்த 'கில்பர்ட் சிலேட்டரின்', "ஆரிய நாகரிகத்தில் திராவிடப் பண்பு" எனும் நூலிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பாரிய கடற்கோளின்முன் இயக்கர், நாகர், அரக்கர், அகரர் என நாகரிகமடைந்து வாழ்ந்து வந்த தமிழர் பின் சேரர், சோழர், பாண்டியர் எனும் முப்பெரும் குலமாக வளர்ச்சி கண்டனர். இப்பெருமைக்குரிய சேரர், சோழர், பாண்டியரென்னும் முடியுடை மூவேந்தரது ஆட்சிக்குட்பட்டுத் தமிழகம் இருந்தது. தென்மதுரைத் தலைச்சங்கத் தலைவராக இருந்த சிவபெருமான் தமிழ் வளர்ச்சிக்குரிய செய்யுள்களை அருளினார் என்றும் அதன்பின் இரண்டாவது தமிழ்ச்சங்கமும் குமரிக்கண்ட அழிவுன்முன் அங்கு தமிழ் வளர்ச்சிப் பணியை ஆற்றியதாகவும், அதன்பின் எஞ்சிய தமிழகத்தில் மூன்றாவது தமிழ்ச்சங்கம் பின் உருவாக்கப்பட்ட மதுரையில் ஆற்றியதாகவும், இங்கு ஈழத்தில் இருந்து வந்த ஈழத்துப் பூதந்தேவனாரும் கலந்து கொண்டதாகவும் ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன. இத்தகைய பெருமைமிகு பாவலரும், காவலரும் தமிழ் வளர்ச்சிக்காகப் பெருந்தொண்டு ஆற்றி வந்தனர். இவர்களுள், பாண்டிய மன்னர் பாண்டிய நாட்டில் இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் எனத் தனித்தனியாகச் சங்கங்கள் அமைத்து, புலவர்களை ஒருங்குகூட்டி நூலியற்றியும், ஆராய்வித்தும் வந்தனர். இச்சங்கத்திற் சிவபெருமான் அவ்வப்போது நேரிடையாகவோ, உருவத்திருமேனி எடுத்தோ உரை கூறியும், வாதாடியும் வந்தாரென்று புராணங்கள் கூறுகின்றன.

இவ்வாறாக இருக்கையில், முத்தமிழுக்கும் இலக்கியம் இருந்தும் இலக்கணம் இல்லாதிருந்தது பெரும் குறையாக இருந்தது. அக்காலகட்டத்தில் வடநாட்டவராகிய அகத்தியர் தன் இன மக்களுடன் கருத்து வேற்றுமைப்பட்டுத் தமிழ்நாடு வந்து பொதிகை மலையிலிருந்தார். இவ்வாறு இருக்கும் நாளிற் சிவபெருமான் அவருக்குத் தமிழ்மொழி இலக்கணத்தை அருளிச் செய்தார்.

அகத்தியர் தமிழ்க்கடவுளாகிய முருகப் பெருமானிடத்தும், வேறு பிறரிடத்தும் தமிழ் கற்றாரெனவும் கூறுவாரமுளர். "இலக்கியம் இன்றேல் இலக்கணம் இன்றே" என்ற அகத்தியத்தாலும் "இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் இயம்பலின்" என்னும் நன்னூல் மொழியாலும் இலக்கியத்தின் பின்தான் இலக்கணம் என்பது விளங்குகின்றது.

பண்டைக் காலத்தில் தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்து வந்த வாழ்க்கையின் தன்மையையும், நாகரிக முறைகளையும் உலக வழக்கிலும் நூல் வழக்கிலும் ஆராய்ந்து அகத்தியர் முத்தமிழுக்கும் இலக்கணம் வகுத்தார். இவர் ஆரியராக இருந்தும் இனபேதம் காட்டவில்லை. இலக்கணம் வகுத்ததுடன் அமையாது முதற் சங்கத்திலிருந்து தமிழாராய்ந்தார் எனவும் கூறுவர். இச்சங்கம் கி.மு. 9990

ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதென்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். அச்சங்கம் பாண்டிய நாட்டின் தென்பாகத்தில் கடல் கொள்ளப்பட்ட பகுதியிலிருந்து தென்மதுரையிலிருந்ததென்றும், இச்சங்கம் 4440 வருடங்கள்வரை செயற்பட்டதென்றும் கூறுவர். இச்சங்கத்தில் அகத்தியர் உட்பட 549 புலவர்கள் வீற்றிருந்தார்கள் என அறியக்கிடக்கின்றது.

"தென்றமிழ் நாட்டதன் போதீயீற்றிரு முனிவன் றமிழ்ச் சங்கம்

சேர்கிற் பீரேல்

என்றுமன னுறைவிடமா மாதலினானம் மலையை

இறைஞ்சியேகிப்

பொன்றினிந்த புளல்பெருகு பொருகையெறுந்திரு நதியின்

பொழியநாகக்

கன்றுவார் தடஞ்சாரன் மகேந்திரமா நெடுவரையுங்

கடலுங் காண்டி"

அனுமான் சீதாதேவியைத் தேடும் பொருட்டுப் புறப்பட்டபோது சக்கிரீவன், 'அஞ்சனேயா!' தென்னாட்டில்! பொதிய மலையில், அகத்திய மா முனிவருடைய தமிழ்ச்சங்கத்தின் மருங்குநீ சென்றால், அத்தமிழின் இனிமை உன்னை வேறிடத்திற்கு அகலவொட்டாது இருத்திவிடும். ஆதலால், அத் தமிழ்ச் சங்கத்தைக் கண்டு வணங்கி விரைவில் அதைவிட்டு நீங்குதி' என்றான். சக்கிரீவனுடைய வார்த்தையிலிருந்து, இராமாயண காலத்தில் தென்னாட்டில் முதற்சங்கம் இருந்ததென்றும், அச்சங்கத்தில் அகத்திய மாமுனி இருந்தாரென்றும் அறிகின்றோம். மேலும், ஒரு சமயம், பாண்டிய நாட்டின்மேல் படையெடுத்து, பாண்டியனின் அவைக் கண்ணிருந்த அகத்தியருடன் இசைப்போர் நிகழ்த்தித் தோல்வியுற்று, நாடு திரும்பினான் தென்னவனாகிய இராவணன் என்ற செய்தி தொல்காப்பியம், சிறப்புப் பாயிரத்தில், நச்சினார்க்கினியர் உரையில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

வடமொழியில் முதன்முதல் இலக்கியநடை அமையப்பெற்ற நூல் வால்மீகியின் இராமாயணமேயாகும். இது கி.மு.எழுநூற்றுக்கும் கி.மு. நூறுக்கும் இடைப்பட்டதாயிருக்கலாமென்று அறிஞர் கூறுகின்றனர்'. ஆனால், அதிகப்படியான ஆராய்ச்சியாளர் கண்ட முடிபு முதற் சங்கம் கி.மு. 9990 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதென்பதாம். இஃது இவ்வாறிருக்க, இவ்வகத்திய முனிவன் இலக்கண நூலோடு பேரகத்தியம், சிற்றகத்தியம் முதலிய மருத்துவம் சார் மற்றும் பிறவகையான பல நூல்களும் இயற்றினாரென்பார். பழைய காலத்தில் தோன்றிய நூல்கள் பல அழிந்து போயின. சிலவெளித்தெரியாமலே மறைந்தன. போனது போக எஞ்சியது, முதற்சங்க காலத்தில் தோன்றிய அகத்தியம் என்ற நூலின் சில சூத்திரங்களேயாம்.

தொல்காப்பியரும் முத்தமிழும்

தொல்காப்பியம் 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னே தோன்றியது. தொல்காப்பியர் இடைச்சங்க காலத்தவர் என அறியப்படுகிறது. இவர் எழுதிய நூல் தொல்காப்பியமாகும். தொல்காப்பியம் என்னும் தமிழ் இலக்கணம், தமிழ் மொழியின் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்று இலக்கணத்தை மூன்று அதிகாரங்களில் வகுத்துக்கூறியுள்ளது.

தமிழ் எழுத்தை உயிர் எழுத்தென்றும், மெய் எழுத்தென்றும் பிரித்து. இவற்றின் இலக்கணங்களை ஆராய்ந்து கூறுவதேயன்றி மக்களது ஒழுக்கங்களையும் தொல்காப்பியர் அகத்திணை - புறத்திணை என இருவகைகளாக வகுத்தும் கூறியுள்ளார். இலக்கண நூல்களில் மொழி இலக்கணமன்றி மக்களது ஒழுக்க இலக்கணமும் கூறுவது தமிழ் இலக்கணமாகிய தொல்காப்பியத்திற்கே சிறப்பாக உரிய அம்சமாகும்.

பயிர் நூலைப்பற்றியும், உயிர் வகைகளைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ள தொல்காப்பியர் எந்தப் பயிர் எந்த நிலத்தில் வளரும்; எந்தப் பறவைகள் எந்த நிலத்தில் வாழும்; எந்த நிலத்தில் மக்கள் தொழில் செய்யலாம்; எது நாகரிகம் என்பன பற்றியெல்லாம் விளக்கியுள்ளார்.

மக்கள் யாவரும் தத்தம் மனை அகத்தும், புறத்துமாக வாழ்வதில் இன்பமும் பொருளும் அடைய அற ஒழுக்கம் ஒன்றே இன்றியமையாதென கடைப்பிடித்து மக்கள் பண்பென வரையறுத்து அவ்வாழ்வுக்குத் துணையாய் மதிக்கப்படும் பொருளெல்லாம் செய்யுளுக்கும் பொருளாகக் கொண்டு பண்டைய புலவர்கள் அகத்துறையானாலும் புறத்துறையானாலும் நாடக பாணியிலேயே இலக்கியங்களைப் படைத்தனர். இலக்கியக் கதைகளை நாடகமாக மக்கள் ஆடி வந்தனர்.

தொல்காப்பியம் கூத்துக்களை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. அக ஒழுக்கப் பாக்களைக் கொண்ட கூத்துக்களுள் வேலன் ஆடும் வெறிக்கூத்தும் ஒன்றாகும். புற ஒழுக்கப் பாக்களைக் கொண்ட கூத்து கருங்கூத்து, கழநிலைக்கூத்து, வள்ளிக்கூத்து, குரவைக்கூத்து, துணங்கைக்கூத்து என்பன. (இக்கூத்துக்களின் விரிவை, விரிந்த நூலிற் பாக்கவும்). சங்க காலத்துக்கு முன்னும், சங்க காலத்திலும் ஆக்கப்பட்ட கூத்து இலக்கியங்களும் கூத்துக்களும் காலத்தால் அழிந்து ஒழிந்தன.

இசைப்பகுதி

இசை

காட்டாளர்களிடையே முக்கிய காரியங்கள் நிகழ நேர்ந்தால், அவர்கள் ஆனந்த மேலீட்டினால் அதை ஆட்டம் மூலமாகக் கொண்டாடி, தமது சந்தோஷத்தை வெளிப்படுத்துவது வழக்கமாக இருந்தது. அக்கொண்டாட்டங்களில் மிடற்றிலிருந்து எழும் ஒலி, அணுப்பிரமாணமுள்ளது. அணுஅணுவான இவ்வொலி திரள் திரளாகச் சேர்ந்து மொழியாகின்றது.

இவ்வாறு பிறந்த ஒலி:- ஒசை, இசை என இருவகைப்படும். பேசலும், சிரித்தலும், அழுதலும், சீவராசிகளின் மந்தையிலும், சந்தைகளிலும் இருந்து எழும் இரைச்சலும், இன்னும் இவை போன்ற பிறவும், "இசை ஒலி" எனப்படும். இவ்விசை ஒலி, இறைவனின் படைப்புகளுள் முதன்முதல் மனிதனின் மிடற்றிலே தோன்றிற்று. அதன் பிறகே மனித யுத்தியால் யாழ், குழல், தண்ணுமை, குடமுழா முதலிய கருவிகள் உண்டாக்கப்பட்டு அவைகளினின்றும் இசை ஒலி எழுப்பப்பட்டது.

ஒசை, இசை என்ற இவ்விரு ஒலிகளும், நம் தாய்மொழியில் சரிவரப் புணரப்பெற்று, வேற்றுமொழிகளைவிட இனிதாயிருத்தல் பற்றியே, இது "இனியமொழி" எனப் பொருள்கொண்ட "தமிழ்மொழி" என்ற பெயரைப் பூண்டது. இவ்வினிய தூயமொழி ஒசை ஒலி காரணமாய் வந்த இயலையும், இசை ஒலி காரணமாய் வந்த இசையையும், ஒசை, இசை, அசைவு என்ற மூன்றின் காரணமாய் வந்த கூத்தையும் தன்னகத்தே கொண்டது.

"எழுத்தொடு சொற்பாடுள் யாய்பணியென்னை

வழுத்தும் கருதீசுர வன்மை - அழுத்தும்

கனிஒற்று பாவனை தானம் இரகம்

பனிர்ண்டிலக்கணமாம் பா"

என்ற மதிவாணன் நாடகத்தமிழில் உள்ள ஒரு பழஞ் சூத்திரம் இதனை விளக்குகிறது. இசைத்தமிழிற்குச் கருதி, கரம், வண்ணம் என்பனவற்றால் பிறக்கும் பண்ணும், ஒற்று எனப்படும் "பாணி"யும் அங்கங்கள் ஆகின்றனவென, இச்சூத்திரத்தால் அறிகிறோம். ஆனால் பா இல்லாது பண்ணில்லை. ஆதலின், இயலிற்குச் சொல்லப்பட்ட, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்பனவற்றால் பிறக்கும் பாக்களும், இசைக்கு ஒரு முக்கிய அங்கமாகும். இசையினைப் "பாண்" எனவும் வழங்கினர். ஆதலின், பாண் என்ற இசைக்கு, பா, பண், பாணி என்ற மூன்று அங்கங்களுண்டெனக் காண்கிறோம். இம்மூன்றினையும், சற்றே தனித்தனி ஆராய்வோம்.

1. டாக்டர், திரு எ.ஜோதிப்பாண்டியன் அவர்கள் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு

பா இசைப்பாட்டிற்குத் தவம், பொருள் நிறைச் சொற்கள் யாவும் பா எனப்படும். இது இசைப்பா, இசையளவு பா என இருவகைப்படும். சிலப்பதிகாரம், கடலாடு காதை உரையுள்,

இசைப்பா இசையளவு பா என்றும் இருபகுதியுள்
 இஃது இசைப்பாவின் பகுதி என்ப. அது பத்து வகைப்படும்.
 சாதீ ஒசைகள் மூன்றிறுடனும் கிரியைகளுடனும்
 பொருந்தும் பாக்கள் ஒன்பது வகை என்ப.

என உரை ஆசிரியர் கூறுவதிலிருந்து, இசையோடு மாத்திரம் நிகழும் பாக்கள், **இசைப்பா** எனப்படுமென்றும், இது பத்து வகைப்படும் எனவும் காண்கிறோம். அன்றியும், இசையோடும் கிரியை எனப்படும் பாணி அல்லது தாளத்தோடும், நிகழும் பாக்கள் **இசையளவு பா** எனப்படும் என்றும், இவைகள் ஒன்பது வகைப்படுமென்றும் காண்கிறோம். அசை, சீர், அடி என்பனவற்றின் பல்வேறு சேர்க்கையாற் பல பாக்கள் உண்டாகின்றன. இவ்வாறான பாக்களில், விருத்தம், வெண்பா, கலிப்பா, அகவல் முதலியன இசையுடன் மாத்திரம் நிகழாமாதலால், இவை இசைப்பாவினத்தைச் சேரும். சிந்து, துறை; பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, தேவாரம் முதலியன இசையோடும் கிரியையோடும் நிகழ்வனவாதலால், இவை இசையளவு பா வினத்தைச் சேரும். இனி, பண் எனப்படும் இசைத்தமிழின் இரண்டாம் அங்கத்தைப் பாப்போம்.

பண்:-தற்காலம், நாம் இராகம் என்பதுவே பண் எனப்படும். பண்டையோர் இதனை வண்ணம், வண்ணம், நிறம் எனவும் வழங்கினர். இராகம் எனப்படும் பண்ணிற்குக் கோவையும், பாலையும் உட்பிரிவுகளாகும். நாம் **கோவையைச்** சுரமென்றும், **பாலையைச்** சுரஸ்தானம் அல்லது **சுருதி** என்றும் வழங்குகிறோம். கோவை எனப்படும் சுரங்கள் ஏழாகும். பாலை எனப்படும் சுரஸ்தானங்கள் பன்னிரண்டாகும். கோவைகளின் முதலாவதாகிய குரலை, அதாவது ஷட்ஜமத்தை முதலில் எடுத்துக்கொண்டு, அதற்கு இணையாகிய இனிமை, அதாவது பஞ்சமத்தைப் பிடித்தும், பின்னும் இவ்வினி என்ற பஞ்சமத்தைக் குரல் என்ற ஷட்ஜமமாகத் திரும்பவும் எடுத்துக்கொண்டு, அதற்கிணையாக வரும் இனியினைப்பிடித்தும், இம்முறையே பன்னிருகால் திரித்தால், பன்னிரு இசை ஒலிகள் பிறக்கும். இவைகளில் பன்னிரண்டாவதாக வரும் இசை ஒலி, முதன் முதலிற்குரலாக எடுத்துக்கொண்ட இசையொலியினை ஒத்து, வலி வியக்கில் அதாவது தாரஸ்தாயில் ஒலிக்கும். இம்முறையை "இளிக்கிரமம்" எனப்பண்டையோர் வழங்கினர்.

"ஷட்ஜ - பஞ்சம முறை" எனத் தற்காலம் வழங்குகிறோம். இதனை மேனாட்டார், Cycle of perfect fifths, cycle of protect fourths என்கிறார்கள்.

இவ்வாறு பன்னிருகால் திரித்தலால் வந்த ஒலிகளைப் பாலை எனப் பண்டையோர் வழங்கினர். இச்சட்ஜ - பஞ்சம முறையைப் போலவே, ஷட்ஜ - மத்திம முறையையும் பண்டையோர் வழங்கி வந்தனர். இவ்வாறு வந்த பன்னிரு பாலைகளையும் தமக்கு இடமாகக் கொண்டு, ஏழு கோவைகள் அல்லது சுரங்கள் நிற்கும். பொன்னே போன்ற இவ்விரு முறைகளையும், முதன்முதற் கண்டியற்றிய மூல புருஷன் இன்னானென்றும், அவன் காலம் இடம் எவை என்றும், குறிப்பிட்டுச் சொல்லத் தற்காலம் நம்மாற் கூடவில்லை. ஆயினும், அகத்தியர் இத்தமிழ் நாட்டிற்குத் தாம் வந்த காலத்தில் இயல், இசை, கூத்து என்ற முத்தமிழும் இலக்கியத்தில் முற்றுப்பெற்றிருப்பதைக் கண்டு, இம் மூன்றிற்கும் இலக்கணம் வகுத்த அக்காலத்திற்கும் முன்பே, இவை இருந்தனவென நாம் உறுதியாகச் சொல்லலாம். அக்காலம் இற்றைக்கு 8,000 ஆண்டுக்கு முன்பாகும். மேலும் வடமொழி இசை நூல்களில் முதன்மையாக எண்ணப்படும், "பரதம்" இற்றைக்குச் சுமார் 1,550 ஆண்டுக்குமுன் "பரதர்" என்பவரால் எழுதப்பட்டது. இந்நூலுள் சுரங்களின் பிறப்பைச் சொல்லுமிடத்தில்,

சாம வேதத்திலிருந்து சுரங்கள் உற்பத்தியாயின;

சுரங்களிலிருந்து கிராமங்கள் உற்பத்தியாயின;

கிராமங்களிலிருந்து ஜாதிகள் உற்பத்தியாயின;

ஜாதிகளிலிருந்து இராகங்கள் உற்பத்தியாயின எனப் பொருள்கொண்ட ஒரு சுலோகம் காணப்படுகிறது. இதனால் சுருதிகளுக்கு சாமவேதமே வடமொழியாளர்க்கு இன்னும் மூலாதாரமாக விருக்கிறதென நாம் காண்கின்றோம்.

இச்சாமவேதம், இருக்கு வேதத்திலுள்ள ஒரு பாகம். பூர்வத்தில் இருக்கு வேதமும், சாமவேதமும் வெவ்வேறாகப் பிரிக்கப்படாது, ஒரே வேதமாகவே பாவிக்கப்பட்டு, ச, நி, ச, ரி, க என்ற ஐந்து சுரங்களைக் கொண்டே ஒதப்பட்டு வந்தது. தென்னவனாகிய இராவணன், தான் கைலையைத் தூக்கிப்போக எத்தனித்து, அதனடியில் அகப்பட்டு அல்லற்பட்டபோது, இசைக்கு மயங்காதார் யாருளர் என எண்ணி அன்னான், அதுவரை ஐந்தே சுரங்களால் பாடப்பட்டு வந்த இருக்குவின் உட்பிரிவாகிய சாமவேதத்திற்குரிய ஐந்து சுரங்களோடு ப, ம, என்ற இரண்டு சுரங்களையும் புதிதாகச் சேர்த்து அதாவது ப, த, நி, ச, ரி, க, ம என ஏழு சுரங்களாலும் ஓர் ஸ்தாயியைப் பூரணப்படுத்தி, "சாமகானம்" செய்து விடுதலை பெற்றான் என்றும், இதன்பிறகே சாமவேதம் இருக்குவினின்று பிரிக்கப்பட்டு, இன்னும் ஏழு சுரங்களால் இராவணனின் முறைப்படியே பாடப்பட்டு வருகிறதென்றும், அவ்வேத பூர்வமாய் நாம் அறியும்போது, இவ்வேழு சுரங்களும், அவைகளில் தோன்றும் விக்குதி சுரங்களும், (Enharmonic name)

சாமவேதத்தில் வழங்கி வரும்படி செய்ததில், இராவணனே முந்தியவனென்றும், இவன் தென்தமிழ் நாட்டில் அரசாண்ட ஒரு திராவிட மன்னனென்றும் நாம் காண்கிறோம்.

இப்படி வடமொழியார்க்கு, ஏழு சுரங்களையும் அவர்கள் வேதத்திற் பூர்த்தி செய்து கொடுத்த தென்தமிழ் இராவணேஸ்வரன், ஒரு சமயம், பாண்டிய நாட்டின்மேல் படையெடுத்து, பாண்டியனின் அவைக்கண்ணிருந்த அகத்தியருடன் இசைப்போர் நிகழ்த்தித் தோல்வியுற்று, நாடு திரும்பினான் என்ற மற்றுமோர் உண்மையினை, தொல்காப்பியம், சிறப்புப்பாயிரம், நச்சினார்க்கினியர் உரையுள் நாம் காணும்போது, இராவணன் படையெடுப்புக்கு முன்னரே இப்பாண்டிய நாட்டினர், இவ்வேழு சுரங்களையும், அதன் பன்னிரு பாலைகளையும் முற்றுமுணர்ந்து, இசைக்கலையில் இராவணனைவிட மிகத் தேர்ச்சியுற்றிருந்தார்கள் என நாம் அறியலாம். அந்நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டு, ஏழு சுரங்களும் பன்னிரு சுரஸ்தானங்களும் முதன்முதல் தோன்றிய காலத்தையும், நாட்டையும் தோற்றுவித்த மூலபுருஷரையும் அறியலாமன்றோ.

இவ்வாறு பழமை பூண்ட இச்சுர சுருதிகளின் பல்வேறு சேர்க்கையால் பலதாய் இராகங்கள் உண்டாகி, அவைகளில் நின்றும் பல்லாயிரம் கிளை இராகங்களும் உண்டாகின்றன. பண்டைத் தமிழ் நூல்களில் இவ்வாறான பண்கள் 12,000 இருந்தனவெனக் காண்கிறோம். ஆனால் தற்போது 1,700 அல்லது 1,800 இருப்பதாக அறிகிறோம். இவ்வாறு குறைவுற்றதற்குப் பல காரணங்கள் உள்.

இனி, இசைத் தமிழின், மூன்றாவது அங்கமாகிய பாணி என்பதைச் சற்றே ஆராய்வோம்.

பாணி:— இசை அளவு பாக்களை நிகழ்த்தும்போது, அப்பாக்களுக்குரிய சந்தங்களின் கால அளவை உணர்த்துவிக்கும் கிரியையே, பாணி அல்லது தாளம் எனப்படும். "பாணி தூங்க = தாளத்திற்கு ஆடும்படி" - எனப் பொருநராற்றுப் படையுள்ளும், "பாணியும் = தாளங்களும்" எனச் சிலப்பதிகாரம் அரங்கேற்று காதை உரையுள்ளும் நாம் காண்பதால் தெளிவுறலாம். பாணி எனப்படும் தாளம்: கொட்டு, அசை, தூக்கு, அளவு என்ற நான்கு அங்கங்களை உடையது.

கொட்டும் அசைவும் தூக்கும் அளவு

மொட்டப் புணர்ப்பது பாணி யாகும்" - எனச் சிலப்பதிகாரம் அரங்கேற்று காதை உரையுள் கூறுவது காண்க.

இந்நான்கும் கிரியையில் நிகழும்போது, வெவ்வேறான கால அளவுகளையும், எழுத்தில் வரையப்படும்போது வெவ்வேறான வடிவுகளையும்

பெறும். தற்காலம் நம் பழக்கத்திலுள்ள தாளங்களாகிய அனுதுருதம், துருதம், வகு என்பன முறையே அசை, செந்தூக்கு, தூக்கு என்பனவற்றை ஒக்கும். கொட்டு என்ற அங்கத்திற்கு அரை மாத்திரை கால அளவாகும். இதற்குத் தக்க தாளப்பிரமாணம், தற்காலம் நம் பழக்கத்திலில்லை. மேலும், தற்காலம் நம் பழக்கத்திலுள்ள 108 அல்லது 175 வித தாளங்களையும், பண்டை முறைப்படியாதொரு கஷ்டமுமின்றி நிகழ்த்துதலுங்கூடும்.

நாம் இதுவரை இசைத்தமிழின் மூன்று அங்கங்களாகிய பா, பண், பாணி என்பவற்றை மிகச் சுருக்கமாய்ப் பார்த்தோம். பண்ணைப் பற்றிப் பார்த்தவிடத்திற் பண்டைத் தமிழர் 12,000 இராகங்களைப் பாடி வந்தனர் எனவும், அவைகள் நாளடைவில் குறைந்து 1,700 அல்லது 1,800 இராகங்கட்கு வந்துவிட்டன எனவும் பார்த்தோம். அவ்வாறு குறைவற்றதற்குப் பல காரணங்கள் உள. அவைகளுள் மிக முக்கியமானவை, சங்க காலத்தில் இயற்றப்பட்ட இசை நூல்கள் மறைந்து கொள்ளப்பட்டதும், குரு முசமாய்க் கேட்டு மண்பாடத்திற்கு வந்த இசை நூட்பங்களை, எழுத்தளவில் பின் வந்தவர்கள் செய்துகொள்ளாதிருந்ததும், இவைகட்கு எஞ்சி நின்ற மற்றும் சில, பிற மொழிக்கு மாற்றப்பட்டு இனந் தெரியாது செய்யப்பட்டதுமே ஆகும். என்றாலும், சுருதி, சுரம் முதலியவற்றின் அலகு நிலையைக் கண்டுகொள்ளக்கூடிய சில விதிகளையும், இவற்றின் சேர்க்கையால் ஏற்படும் 1,71,396 இராகங்களை உண்டாக்கிக் கொள்ள உதவும் குறிப்புக்களையும், வாதி, சம்வாதி, விவாதி, அனுவாதி எனப்படும் இணை, கிளை, பகை, நட்பு என்ற நரம்புகளின் நிலையைக் கண்டுகொள்ளும் விதிகளையும், மூவகை ஆளத்தி முறைகளையும், செவிக்கினிமை பயக்கும் "பாடலமுதம்" அல்லது சீவசுரம் அமைத்துக் கொள்ளும் விதிகளையும், கீர்த்தனம், வர்ணம், கீதம் முதலியவற்றைச் செய்துகொள்ளும் வழிகளையும், இன்னும் இவை போன்றவைகளையும், இராமாயண காலத்திற்கும் முன்னதாகவே தமிழிசையை வளர்த்தோர் பாணன், பறையன், துடியன், கடம்பன் என்னும் குடிமக்களும், இடையன், கடையன், நுழையன், குறவன் என்னும் நில மக்களுமாமென, தலைச் சங்க காலத்திற்கு முந்தியே இடையரிடையில் 'குழல்' ஊதுதல் நிகழ்ந்தது என்பதனை இற்றைக்கு இரண்டாயிரமாண்டுக்கு முன்னிருந்த கடைச்சங்க காலத்திலிருந்து புலவரொருவர் கூறுகின்றார்.

இசையுணர்ந்த நம் முன்னோரியற்றிய சிலப்பதிகாரம், பத்துப்பாட்டு, சிந்தாமணி, கல்லாடம் முதலிய நூல்களிற் காணப்படும் சில குறிப்புகளால், கண்டு கொள்ளலாமென நம்புகின்றேன். ஒரு கலையின் வளர்ச்சியையும், மேன்மையையும் குறித்துக்காட்ட, அக்கலைக்குரிய சுருவிகளே எல்லையாய் இருக்கின்றன என நாம் அறிவோம்.

தோற்கருவி:- இவற்றிற் பலவிதமான ஓசைகளையும், பலவிதமான வடிவமைப்புகள் உடையவையுமான தோற்கருவிகள் பல இருக்கின்றன.

துளைகருவி:- வேய் - மூங்கில், மூங்கில் இருவகைப்படும். அவை, கல்மூங்கில், போல் மூங்கில் எனப்படும். கல் மூங்கிலில் இரு கணுக்களுக்கிடையிலுள்ள பகுதியினுட் சோறு இருக்கும். போல் மூங்கிலில் அச்சோறு இராது. துவாரமாக இருக்கும். காடுகளிற் போலவே மூங்கிலில் வண்டுகள் துளைகள் பல செய்யும். காற்று ஒரு துளை வழியாகச் சென்று பிறிதொரு துளைவழியாக வெளி வரும்போது இனிய ஒலி உண்டாகும். இதனைக் கொண்டே முதன்முதல் புல்லாங்குழலாகிய துளை கருவியை இடையன் கண்டு பிடித்தான். இன்னும் இவை போன்ற பல 'குழற்' கருவிகள் உண்டு.

வில் யாழ்:- இடையனொருவன், 'குமிழ்' மரக் கொம்புகளை வில்லாக வளைத்து 'மரல்' என்னும் மரத்து நாரினாலே திரித்த கயிற்றினை நாணாகக் கட்டியுள்ளதும், ஒரேயளவான பதினான்கு விற்களுள்ளதுமான, வில்யாழினை எடுத்து இனிய குறிஞ்சிப் பண் வாசிக்கின்றான். இச்செய்தி கடைச்சங்கப் புலவரொருவரால், தலைச்சங்க காலத்திற்கும் முன்னர் நடைபெற்றதாக, பெரும் பாணாற்றுப்படை யென்னும் நூலிற் கூறுகிறார். பெரும்பாணாற்றுப்படை பாடிய புலவர் காலம் ஈராயிரம் ஆண்டுக்கு முன்னர் என்கின்றனர் சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர்கள். குழலும், யாழும், இசைக் கருவியாயிருந்ததென்பதைத் திருவள்ளுவரும்,

'குழலினிது யாழினி' தென்ப்தம் மக்கள்

மழலைச்சிறற் கேளா தவர்' என்று கூறியிருப்பதிலிருந்து அறியலாம்.

நரம்புக்கருவி:- இக்கருவியிலும் பல வகையான வடிவமைப்புடைய வடிவங்கள் இருந்ததாகப் பண்டைய நூல்கள் வாயிலாக அறிகின்றோம். வில் யாழ் என்னுங் குழவி, "சீறியாழ்" என்னும் சிறுமியாகி ஏழைகளுக்கு இன்பமளித்து, 'பேரியாழ்' என்ற பெயரோடு மங்கைப் பருவம் அடைந்து, மன்னர் முதல் காதலர்வரை, வியக்கவைத்து, தெய்வ இசையூட்டி, காதலுரைகூட்டி, மகிழ்வித்து நின்ற மறைந்தொழிந்தது. யாழில், நான்கு வகைகள் இருந்தன. அவை:

பேரியாழ் - 21 நரம்புகள்

சகோட யாழ் - 16 நரம்புகள்

மகர யாழ் - 17 நரம்புகள்

செங்கோட்டி யாழ் - 7 நரம்புகள் என அறிகிறோம். இவற்றுள் மகர யாழ் மிக்க இனிமை வாய்ந்ததென்பர்".

"தண்டலை மயில்களாடத் தாமரை விளக்கத் தாங்கக்
கொண்டல்கள் முழுவீனோங்கக் குவளைகண் விழித்து நோக்கத்
தெண்டிதை வியழினி காட்டத் தேம்பிழி மகர யாழின்
வண்டுகள் இனிது பாட மருதம்வீற்றிருக்கு மாதோ" - கம்பர்: காலம்.

இது வேறு:-

"யாழில் இன்றிருக்கும் வீணை போல்;

7 நரம்புடைய சீறுகோட்டி யாழ்.

21 நரம்புடைய சகோட யாழ்

1000 நரம்புடைய பெருங்கோட்டி யாழ் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

இராவணன் கைலையைப் பெயர்க்க முயன்று, அதனால் நடைவற்ற காலை, இறைவன் மனமகிழும்படி ஆயிரம் நரம்புள்ள யாழ் பயின்றான் என்றும் கூறப்படுகிறது. அது தமிழர் பெருங்கோட்டி யாழ்தான் போலும்" சில தமிழ் அகவல்களில் யாழ் என்றால் வீணை என்றும், வீணை என்றால் ஒருவகை யாழென்றும் கூறப்படுவதால், உண்மை தெரியாமல் மயங்குவாரும் சிலருளர். யாழும் வீணையும் வெவ்வேறு வாத்தியங்கள் எனத் திருவாசகத்தில் திருப்பள்ளியெழுச்சிக் குறிப்பால் உணர்த்துகின்றது. "இன்னிசை வீணையர், யாழினர் ஒருபால்" இரண்டும் ஒரு வாத்தியமாயிருந்தால், ஒரே வரியில் இவ்வாறு இரட்டுற மொழிவதற்குக் காரணமே இல்லை. ஆதலால், யாழும், வீணையும் வெவ்வேறான இரண்டு வாத்தியங்களேயாம். "இசை நுணுக்கம்" முதலிய இசை நூல்கள் முன்பு இருந்ததாக, பழைய உரையாசிரியர்களின் கூற்றுக்களால் தெரியக் கிடக்கின்றது. 'இசை நுணுக்கம்' என்னும் நூல் அகத்திய முனிவரின் ஒரு மாணாக்கரால் வெண்பாவில் இயற்றப்பெற்றிருக்கின்றது. அது இடைச்சங்க காலத்தில் ஆக்கப்பெற்றது என்று உரையாசிரியர் அடியார்க்கு நல்லாராலும், அது அச்சங்கத்தாரின் இசை நூலாக இருந்ததென்றும் இறையனார் அகப்பொருள் உரையாலும் தெரிய வருகின்றது.

காவிரிப்பூம் பட்டினத்து மக்கள் மாதவியின் ஆடல் பாடல்களைக் கண்டும், கேட்டும், வியந்ததும்; பின்பு திருஞானசம்பந்தர், சேரமான் பெருமாள் நாயனார், இவர்கள் காலத்தில் யாழ் வல்லோர் யாழ் வாசித்ததும் இனிது எடுத்துக் கூறியிருப்பதைக் காணலாம். 'சங்கீத ரத்னாகரம்' என்னும் இசை நூலை இயற்றிய சாரங்கதேவர், தமிழ் நாட்டுப் பண்களை ஒருவாறு ஆராய்ந்து கற்றவர் என்றும், தேவாரத்திற் கூறப்படும் சில பண்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்றும் அறிகிறோம். அவர் கி.பி. பதினேழன்றாவது நூற்றாண்டில் வாழ்ந்திருந்தார். அவருக்குப் பின், 'சுவரமேள கலா நிதி' என்னும் இசை நூலை இயற்றிய ராமா மாத்தியரும் சில தமிழ்ப் பண்களைக் குறிப்பிடுவதாகவும் அறிகிறோம்.

பதினமூன்றாவது நூற்றாண்டிலும், சாரங்கதேவரும், ராமா மாத்தியரும், தமிழ்ப் பண்களை ஆராய்ந்தறிந்திருந்தனர் என்பதிலிருந்து நாம் உய்த்துணரக் கிடப்பது என்னவென்றால், தமிழிசை ஏற்பாட்டிற்கும் ஆரிய சங்கீத ஏற்பாட்டிற்கும் இடையே நெருங்கிய உறவு இருந்ததென்றும், பண், பண்ணியல் முதலிய பண் வேறுபாடுகளை அடிப்படையாக்கி, மேளகர்த்தா ஜன்னியராக ஏற்பாடுகளைக் கர்னாடக சங்கீதத்தில் உதிர்த்திருக்கலாமென்று ஊகிக்க இடமிருக்கிற தென்றும், 'கர்னாடகம்' என்பது 'கரை நாடகம்' என்னும் மொழியின் திரிபாதலாலும், அது தென்னிந்தியாவுக்கே பெயராதலாலும், 'கர்னாடக சங்கீதம்' என்பது முக்கியமாக திராவிட சங்கீதமேயென்று கொள்வது உண்மைக்கு அண்மையாயிருக்கு மென்றும், உண்மை எவ்வாறாயினும், இப்போது நிகழும் கர்னாடக சங்கீதம் என்னும் ஏற்பாட்டில் இரண்டு வகைகளும் கலந்தாவது இருக்க வேண்டும் என்பதுமேயாம். தனித்தமிழிசையும், இந்திய ஆரிய சங்கீதமும் தம்முட்கலந்து, 'கர்னாடக சங்கீதம்' என்று பெயர்பெற்றதென்று சொல்லலாம்.

தேவாரத்தில் இசைத்திருக்கின்ற பண்களும் அவற்றோடு ஏகதேசம் ஒக்கின்ற கர்னாடக சங்கீத ராகங்களும் கீழ் உள்ள அட்டவணையிற் காண்போம்.

தமிழ்ப் பண்கள்

அவற்றோடு ஏகதேசம் ஒக்கின்ற கர்னாடக சங்கீத ராகங்கள்

செவ்வழி.....	யதுகுலகாம்போதி
சதாரி.....	காம்வர்த்தனி
வியாழக்குறிஞ்சி.....	சௌராஷ்டிரம்
பழந்தக்கராகம்.....	ஆரபி
இந்தளம்.....	மாயாமாளவகொளளை
புறநீர்மை.....	பூபாளம்
நட்டராகம்.....	பந்துவராளி
நட்டபாடை.....	நாட்டை
கொல்லி.....	பிலஹரி
கொல்லிக்கொளவாணம்.....	நவரோஜ்
தக்கேசி.....	காம்போதி
தக்கராகம்.....	காம்போதி (ஏகதேசம்)
நேரிசை.....	குறிஞ்சி
கொளசிகம்.....	பைரவி
காந்தார பஞ்சமம்.....	கேதாரகொளளம்
பழம் பஞ்சரம்.....	சங்கராபரணம்

மேகராகக் குறிஞ்சி.....	நீலாம்பரி
குறுந்தொகை.....	நாதநாமக்கிரியை
அந்தாளிக் குறிஞ்சி.....	சாமா
செந்துருத்தி.....	மத்யமாவதி
திருத்தாண்டகம்.....	ஹரிகாம்போதி
பஞ்சமம்.....	ஆகிரி
சீகாமரம்.....	புன்னாகவராளி

தேவாரம் பாடுவதில் உபயோகிக்கப்படும் தமிழ்ப் பண்களுக்கும் அதற்கெதிரில் கர்னாடகம் என்று பெயர் பெற்றிருக்கும். இராகங்களுக்கும் மிகவும் பொருத்தம் இருக்கிறாதென்றே? அற்ப வேறுபாடுகளை யொழித்து விட்டால், இரண்டு வகை இராகங்களும் ஒருவகையேயென்று சொல்லவேண்டும். 'கர்னாடகம்' என்பது தென்னாட்டுக்குப் பெயர். 'கரைநாடகம்' என்று அதற்குப் பெயர் வந்தது. வடஇந்தியாவைப்போற் கடற்கரை காணாத நாடு போலன்றி, தென்னிந்தியா மூன்று பக்கங்களிலும் கடற்கரையை அணித்தாயுடையதால், பண்டைத் 'தமிழகம்' என்பது பிற்காலத்தில் 'கரைநாடகம்' என்று பெயர் மாறிய தமிழ்ச் சங்கீத ஏற்பாடே, சில அந்நிய இராகங்களும் சேர்ந்து கர்னாடக சங்கீதம் என்று பெயர் பெற்றது. பிற்காலத்தில் வடமொழியாளர் சங்கீத சாஸ்திரத்தை வகுத்தபோது, தமிழ்ப் பண்களுக்கு வடமொழிப் பெயர்கள் கொடுத்துவிட்டார்கள். ஆனாலும், 'தமிழகம்', 'கரைநாடகம்' என்று பிற்காலம் பெயர் மாறியதிலிருந்து அவ்வுண்மை உய்த்துணரக் கிடக்கின்றது. மிகப் பழைய காலத்திலேயே (சங்கீதம்) கையாண்டு கொண்டிருந்த தமிழர் பிந்திய காலத்தில் எழுந்த சங்கீத ஏற்பாட்டிலிருந்து இராகங்களைப் பண்களாகப் பெயர் மாற்றி எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்று நினைப்பது யுத்திக்கும் நியாயத்திற்கும் நேர்முரணாயிருக்கும். தேவாரப் பண்கள் இப்போதும் உயிரோடிருக்கின்றன என்பது, ஒதுவார்கள் பழைய தமிழ்ப் பண்களைத் தேவாரம் பாடுவதில் இப்போதும் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருப்பதிலிருந்து அறியலாம். இவ்வாறு 24 பண்கள் உயிர் வாழ்ந்திருக்குமென்றால், முன்குறிப்பிட்ட 103 பண்களிலிருந்து 24ஐக் கழித்து மீதி 79 பண்களும் எங்கே போயின? எவ்வாறு மறைந்தன? யார் நினைத்தாலும், அப்பண்களை எக்காரணத்தாலும், எவ்வித சக்திப் பிரயோகத்தாலும் உலக வழக்கொழியுமாறு ஒரேயடியாய்க் கொன்றுவிடமுடியாது. ஆகவே, வடமொழியாளர் தமிழர் நாடாகிய தென்னிந்தியாவுக்கு வந்தோ, தென்னிந்தியாவில் வடமொழியின்ற மக்கள் சங்கீத சாஸ்திரத்தைக் கையாண்டபோதோ, எல்லா இராகங்களையும் ஒரே ஏற்பாட்டில் அமைப்பதற்காகத் தமிழ்ப் பண்களை வடமொழிப் பெயர்கள் கொடுத்து அப்படியே எடுத்துக் கையாண்டார்கள் என்பதே உண்மையாகும்.

தமிழ்ப் பண்களைப் போலவே மற்றைய நாட்டுப் பண்களையும் கர்னாடக சங்கீதம் ஏற்படுத்தியவர்கள் எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்பதற்கு ஆரபி, காண்டா, காப்பி, ஹமீர் கல்யாணி, காமாசு, பிறாக்க முதலிய ஹிந்துஸ்தானி இராகங்களின் பெயர்களே சான்றாக நிற்கின்றன.

ஒவ்வொரு கோயிலின் சார்பிலும், சில தனிப்பட்ட தொழிலாளிக் குழுவினர் உள்ளனர். அவர் ஒதுவார், நட்டுவர், மேளகாரர், தீக்ஷிதர் என்ற நான்கு வகையினராவார். **ஒதுவார்:** தேவாரம் முதலிய தோத்திரப் பாடல்களைப் பாடுவோர், **நட்டுவர்:** நடனத்துக்குரிய வகையில் பலவகைப்பட்ட தமிழ்ப் பாடல்களை, தேவாரம், கண்ணிகள், சிந்துக்கள், தருக்கள், சித்தர் பாடல்கள், பிள்ளைத் தமிழ்கள் இவைகளையெல்லாம் பாடுவோர். இந்தப் பாடல்களையே மேளகாரரும் மேளத்தில் வாசித்து வந்தனர். இவர்கள்தான் தமிழ் நாட்டுச் சங்கீதத்திற்கு உரியவர்களாயிருந்தார்கள். ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாகத் தமிழிசை இந்த மூவகைத் தொழிலாளிகள் கையிலிருந்தே வளர்ந்து வந்தது.

இசை உணர்ச்சியிற் பருமை நுண்மை என்ற உணர்ச்சி வேறுபாடுகள் இருக்கக்கூடும் என யாவரும் ஏற்பர். பறையோசை பாரிய ஓசை, யாழ் ஓசை நலிந்த ஓசை, இரண்டினும் இசை உள்ளதாயினும் முன்னதிலும் பின்னது உயர்வுப் நயமும் உடையதாகு மன்றோ? இன்று கலைப் பண்பு குறைந்தவை என்று கருதப்படும் நாடோடிப் பாட்டுகளைவிடக், கருநாடக இசை உயர்ந்தது எதனால்? நுண்மையினாற்றானே? அந்நுண்மையைத் துய்க்க இயலாத பரு உணர்ச்சி உடையவர் அதனைப் பார்த்து இகழின், அதன் உயர்வு அதனாற் குறைவு ஆகுமா? ஆகாதே! அது போலவே இன்றைய கருநாடக இசையினும் நுண்மையுடைய கலை - இசை ஒன்று இருந்தது, அது ஆதரவற்றிருக்கின்றது. தமிழை வாசிக்க முயற்சி மிகவும் வேண்டுவதில்லை. பண்பட்ட மொழிகளில் இயற்கையிலேயே ஓர் இசைப்பண்பு உண்டு. கருநாடக இசையும் அவ்வப்போது பரு ஒலி நீத்து, நுண் ஒலி (வலியினும் மெலி நுண்ணிது; மெலியினும் இடையும் உயிரும் நுண்ணியன என்க) சேர்த்து மிகவும் உயர்நிலை எய்துதல் காண்க.

தமிழின் ஒலியியலை நோக்கினாற் கருநாடக இசையின் உயர்வே தமிழிசையின் தொடக்கமாம் என்னலாகும், பறையோசையும், நாடோடிப் பாட்டும் கேட்டவுடன் தரும் எழுச்சியைக் கருநாடக இசை தராது. சற்று ஆரவாரம் தொலைத்து அடங்கிய பண்பட்ட புலனுணர்வுரை யார்க்கே இன்பத் தருகின்றது. அதுபோற் கருநாடக இசையிற் பயின்று பண்பட்டபின், அதன் உயர்நிலையைத் தமிழில் நாடினாற்றான் அதன் அருமை விளங்கும். உயர் இசையில் இசையின் பொருளாகிய உணர்ச்சி அல்லது 'பாவம்' கனிந்து மேம்பட நிற்கவேண்டும் - ஓசை அதற்குத் தாழ்ந்து, ஆனால் அதன் உயர்வு தாழ்வுகளை எடுத்துக்காட்டி நிற்க

வேண்டும். பாடகன் நயத்தை எடுத்துக்காட்டும் பக்கமேளக்காரன் இருக்கிறானே, அவனைப் போல இது இசையின் ஒலிப்பையும் பாவத்தையும் மட்டுமே கவனித்தாற்றான் பொருந்தும். தமிழிசை இசைக்கலை மட்டுமன்று, கவிதையுங்கூட ஆகும். ஆனால், தெலுங்கு இசையின் பழக்கமும், அத்தெலுங்கிசையில் இருக்கும் கொஞ்ச நஞ்ச உயிரையும் கெடுக்கக் கலந்த நச்சுக் கருவியாகிய இசைப்பெட்டியும் - ஹார்மோனியம் - நம் நாடகங்களையும், பேசும் படங்களையும் தாக்கிக் கவிதையல்லாத வெற்றரைப் பாட்டுக்களைப் - புலம்பலினும் கேடுகெட்ட வாய்ப்பாட்டு ஓலங்களை - இசையாகக் கருதச்செய்து விட்டன.

தமிழிசையிற் கரந்து கிடக்கும் தெய்விகக் கவிதையையும், உயர் ஓசை நயத்தையும் கீழ்வரும் பாட்டிற் காண்க.

"மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்

வீசு விதன்றலும் வீங்கிள வேனிவும்

முக வண்டறை பியாய்கையும் போன்றதே

சசினத்தை இணையடி நீழலே"

இதில் அகலக்கலையும், ஆழக்கலையும் உள்ளுயிர்க்கலையும் ஒருங்கு பொருந்திய அருமை காண்மின், வல்லெழுத்து எவ்வளவு குறைந்து மெல்லோசை இடையிட்டு இடையோசையே மேம்பட்டு நிற்கின்றது.

இதுபோன்ற தமிழிசையிலக்கியங்கள் எண்ணிறந்தன உள்ள பண்டையிசையில் மீந்தவையே சிலப்பதிகாரப் பகுதிகள். இடைக்கால இசை இலக்கியம் தேவார திருவாசகப் பகுதிகள், பிற்காலத்தில் திருப்புகழும். தனி இசையாக முத்துத்தாண்டவர் கீர்த்தனைகளும் உள்ளன. நாடக முறையில் நந்தனார் கீர்த்தனையும், இராம நாடகமும், உயர் இசை நூல்கள் ஆகும்.

இன்று உயர்த்திச் சொல்லப்படும் கருநாடக இசை தற்போது பாராட்டப்படினும், ஒரு சில ஆண்டுகளுக்குமுன் இதே நாட்டிற் பாராட்டப்படாமலிருந்தது. கருநாடகம் அப்போது முழுமையும் தமிழ் நாட்டிற்குப் புறம்பாகாமல் தமிழ் நாட்டிற்குள்ளேயே இருந்தது. கரைநாடகம், கருநாடகம், கர்னாடகம் என்றாயிற்று என்றும்; இன்னம் சிலர் வேறு காரணமும் கற்பிக்கின்றார்கள். கருநாடகம் என்னும் சொல் 'கரியநாடு' என்றும், கரு என்பது தோற்றத்திற்குரிய கருப்பொருள் எனும் பொருள் இணைந்துநாடகம் பிறந்து கருநாடகம் என்றும் பொருள்படும். இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, மதுரை, கோயம்புத்தூர் இந்த வட்டங்களில் மலையை ஒட்டிய இடமும், மைசூரை ஒட்டிய சேலமும் இன்றும் பருத்தி விளையப் பதமான கரிசல்மண் நாடாயிருக்கின்றது. இதுவே கருநாடக நாடு. இதனை ஆங்கிலேயர் வரும்போது ஆண்டவன்தான் கருநாடக நவாப்பு.

இதன் ஒரு பகுதியிற் பேசப்பட்ட மொழியே கன்னடமொழியாயிற்று. எனவே, கருநாடக இசையுடன் தொடர்புடைய கருநாடக நாடு தெலுங்கு நாடாகாது. ஒன்று: தமிழ் நாட்டின் கருநாடகப் பகுதிக்கு அப்பெயர் உரித்தாதல் வேண்டும். அல்லது தமிழ்க் கிளைக்குழு மொழியாகிய கன்னடம் பேசும் நாட்டிற்கு உரித்தாதல் வேண்டும். இன்று, அது கன்னடத்தார்க்கு உரிமையாகவில்லை. எனவே அது முற்றிலும் தமிழர் இசையாய் இருந்திருக்க வேண்டும்.

தமிழ் நாட்டின் பகுதியிலுள்ள திருவாங்கூர் அரசரான கார்த்திகைத் திருநாள் பெரிய இசைப்புலவர். ஆனால், அவர் எழுதிய பாட்டுக்கள் அவர் தாய்மொழியான மலையாளத்திலோ, அல்லது அதனை ஒட்டிய தமிழிலோ, அல்லது அதனை அடுத்த தெலுங்கிலோ இல்லாமல் வடமொழியின்றான் இருந்தன. கருநாடகத்தினும் பழைய இசை தெம்மாங்கு என்று இன்று சொல்லப்படும். தெம்மாங்கு அல்லது தென்பாங்கு ஆகும். கருநாடக மெட்டும், தென்பாங்கு மெட்டும் இன்றும் இசையைத் தொழிலாகக் கொண்ட ஊதியச் சரக்காகக் கொண்டவர்களது வெறுப்பிற்கு ஆளாகி, இது என்ன பழைய கருநாடகமா, தெம்மாங்கா என்ற வகையிற் புறக்கணிக்கப்பட்டுவிட்டன. முன் பழித்த கருநாடகம், பழித்தவர் உயர்த்த உயர்ந்ததுபோல, இன்று, அன்று இழிவுபடுத்தக் காரணமாயிருந்த இந்துஸ்தானி இசையிலும் மேம்பட்டதேயாம்.

இத்தெம்பாங்கு இலக்கிய ஆதரவும், இசை அறிஞராகிய இசைத் தொழிலாளர் ஆதரவும் அற்று நலிந்து தேய்ந்த பழைய தமிழிசைக் கிளையேயாகும். கருநாடகமும் அதுவே. ஆயினும், அது தமிழ் மக்கள் வாழ்க்கையை விட்டகன்று, பிறமொழி மன்னர் பொழுதுபோக்கிற்கு ஆட்பெற்ற பொய் நடப்பு இசையாயிற்று. தெம்பாங்கோ எனில், மக்கள் வாழ்க்கையின் உயிர்த்துடிப்புடையதாய் இன்றும் இயங்குகின்றது. வாழ்க்கைத் தொடர்புடைய எதனையும் இழிவுபடுத்தும் சிலரின் பழிப்பை ஏற்றுத் தமிழர் இதனைப் புறக்கணிப்பது போலவே, மலையாள நாட்டிலும் தமிழர் மறந்துவிட்ட பழங்கலைகளை - இதுவரை மக்கள் போற்றி வைத்திருக்கும் கலைகளையும் கூட இன்று அவர்கள் வெறுக்கத் தொடங்குகின்றனர். இதுவரை காலம், காப்பாற்றப்பட்டது மலையாள நாட்டில் வடநாட்டுப் பார்ப்பனர் முற்றிலும் தலைமை பெற்று விடாமற் பழிந்தமிழ்ந்தணராகிய பொது மக்களே தலைமையடைந்திருந்த தனால் தான் எனல் வேண்டும். இன்றும் பழந்தமிழ்க் கலைகளை அங்கே ஆதரிப்பவர் பொது மக்களே. இன்றும் மலையாளத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டும், மொழிபெயர்க்கப்படாமல் அப்படியே மலையாள எழுத்தில் எழுதப்பட்டு மலையாளப் புலவர் வகுப்பு (வித்துவான்)க்கும் தலைப்புலமை (M.A) வகுப்புக்கும் பாடப் புத்தகமாக வைக்கப்பட்டுமுள்ளதென்பது கவனிக்கத்தக்கது. மலையாளத்தார்

இங்ஙனம் மலையாள இலக்கியத்தின் மேம்பாட்டை உன்னிச் சிலப்பதிகாரத்தை ஏற்றர் அன்றோ.

சிலப்பதிகாரத்தை நாடகமாகச் செயற்படுத்தி நடத்துக்காட்டி அதன் கலைப்பண்பை, அதாவது நாடகப் பண்பைத், தமிழ் நாட்டார் அனுபவிக்கும்படி செய்யலாம். அப்போதுதான் அது இன்று போல் வெறும் இயற்காவிமயாய் வாசிக்கப்படாமல், இசைக் காவியமாய்ப் பாடப்பட்டும், நாடகக் காவியமாய் நடக்கப்பட்டும் உண்மையாகவே முத்தமிழ்க் காவியமாக விளங்கும். இங்ஙனம் செய்வதாற் சிலப்பதிகார ஆராய்ச்சியில் இன்னும் பல அரிய செய்திகள் பொருள்பட விளங்கும். எடுத்துக்காட்டாகச் சிலப்பதிகாரத்திற் காணும் எல்லையற்ற அகண்ட விரிவுரைகள் வாசிப்பவர்க்குச் சலிப்புத் தருவதாயினும், அபிநயத்துடன் நடக்கப்படின இதற்காகவே எழுதப்பட்டதென்பது தெற்றென விளங்கும். உரைநடை, பாட்டு ஆகிய இரண்டுக்குமுள்ள வேற்றுமை என்ன என்று ஆராய்ந்தால், அவற்றுள் உரைநடையில் பேசுவார் கருத்தை ஒட்டித் தொனியில் உயர்வு தாழ்வு அலை ஏற்படுகிறது என்றும், பாட்டில் ஒழுங்காகச் செவிக்கினிமை பயக்கும் அலைகள் ஏற்படுகின்றன என்றும் காணலாம். இவ்விரண்டு அலைகளும் ஒத்துவராத பாட்டு உயிரற்ற செய்யுளாகவும், ஒத்துவரின் ஒசை நயமுடைய பாடலாகவும் நிகழும்.

பாட்டைவிட இசையில் இவ் ஒலி உயர்வு இன்னும் மிகுதி. முன்கூறிய கருத்துஅலை, செய்யுள்அலை ஆகிய இரண்டினுடன் உணர்ச்சி, உயர்வு தாழ்வினால் ஏற்படும் உணர்ச்சியலையாகிய மூன்றாவது அலையென ஒன்றும் சேர்கின்றது. இம் மூன்றும் ஒன்றைஒன்று தழுவி நயப்படுத்தி ஏற்படும் இசைப்பே இசை அலையாகும். ஒவ்வோர் அலையும் பிற அலையுடன் இசைந்து நயம் பெறுகின்றது. இவ்விரண்டு கருத்தையும் கொண்டேதமிழில் இசை என்ற அரிய சொல் வழங்குகிறது. பாட்டலை, பொருள் அலை, உணர்ச்சி அலை இம் மூன்றும் கூடிய இசையே இசை எனக் கொண்ட நயம் எத்தனை உயர்வுடையது! தத்துவங்கடந்த பொருளைக்கடவுள் என்ற உயர் பண்பு இதனிலும் காணப்படுகின்றதன்றோ?

(திருவனந்தபுரம் இசைச்சுவன்:
 திரு.தி.இலக்குமணபிள்ளை அவர்கள்
 இசைச் சொற்பொழிவினிருந்து எடுக்கப்பட்டது.)

நாடகப்பகுதி

பாட்டும் கூத்தும்

‘உண்மைத் தமிழர் ஆனவர் தம் உடைமைகளுள் எதனை இழப்பினும் தமிழினை இழக்க ஒருபுடார். ஏனெனில் அது அவர்கள் உயிருக்கும் உயிர் போன்றது. உயிரினும் அரிய உயிர்ப் பண்பு அதுவேயாகும். தமிழருக்குத் தமிழ் எப்படியோ, அப்படியே தமிழுக்கு உயிராய் விளங்குபவை தமிழ்க் கலைகளும் தமிழ் இலக்கியமுமாகும்’.

‘ஒரு நாடு மிகவும் பெருமையடைவது அதன் கலைகளாலும் இலக்கியத்தாலுமேயாகும். கலை எல்லா வகையிலும் நிறைந்தவெற்றியும் வளமும் பெற்ற நல்வாழ்க்கையுடைய நாட்டில் மட்டுந்தான் தளைத்தோங்கும்’. ஆதி காலத்தில் ஒருமித்துப் பிறந்த பாட்டும் கூத்தும் பின்னர் பிரிந்து கொண்டது. காவியங்கள் பாடப்பட்டன. நாடகங்கள் நடிக்கப்பட்டன. நாட்டியங்கள் ஆடப்பட்டன. இசைக் கச்சேரிகள் நடாத்தப்பட்டன. இங்ஙனம் போற்றப்பட்டு இன்று நமக்குக் கிடைத்திருக்கப் பெற்றிருப்பனவன்றி, பல பழந்தமிழ் நூல்களும் தனிப்பாக்களும், உரைகளும் இறந்தொழிந்தன என்று கேட்கின்றோம்.

கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் இளங்கோ அடிகளாரார் சிலப்பதிகாரம் ஆக்கப்பட்டது. அந்நூலுக்கு உரைகண்ட உரையாசிரியர் அடியார்க்கு நல்லார் நூலுக்குப் பன்னூற்றாண்டளவு பிற்பட வாழ்ந்தவர். இளங்கோ அடிகளார் காலத்திற்கூடச் சிலப்பதிகாரத்திற்கு உதவியாயிருந்த இசை இலக்கண நூல்களும் இலக்கிய நூல்களும், இருந்தனவென்றும், சில நூல்கள் எழுதியவர் காலத்திலிருந்து இளங்கோ அடிகளார் காலத்துக்குள் இறந்துபட்டதாகவும் உரையாசிரியர் அடியார்க்கு நல்லார் காட்டுகின்றார்.

அகத்தியம், பரதம் முதலாகவுள்ள தொன்னூல்களும்; குண்டலகேசி, வளையாபதி, தகடூர் யாத்திரை, இசை நூணுக்கம், சயந்தம், குணநூல், செயிற்றியம், பரதசேனாபதியம், பஞ்சமரபு, இந்திரகாளியம், மதிவாணர் நாடகத்தமிழ் நூல் ஆசிரியர் மாலை, மாபுராணம் என்றித் தொடக்கத்தின. இன்னூல்களை இளங்கோ அடிகளார் தமது சிலப்பதிகாரத்தில் எடுத்துக் காட்டாது விட்டிருந்தால் இன்று நாம் இவற்றை அறிந்திருக்க முடியாது. சிலப்பதிகாரம் என்னும் காப்பிய நூல் தமிழ் நாட்டு மூவேந்தர்க்கும் உரிய உயரிய நூலாய் விளங்குகின்றது.

எந்த நாட்டுப் பழங்காப்பியத்தினை ஆராய்ந்தாலும் அரசர் அல்லது வீரரது வரலாற்றினையே பாடிப் புகழக் காண்கின்றோம். தமிழில் ஆதி காவியம்; குடி மக்களின் ஒருவர் கதை; அதிலும் ஒரு பெண்ணின் கதை இது; நாம் வேறு எங்கும் காணாத ஒரு வியப்பு. முடி மக்கள் வரலாறே ஆதி காப்பியமாகப் பிற நாடுகளில் எல்லாம் அமைந்து விளங்க, குடி மக்கள் வரலாறே ஆதி காப்பியமாகத் தமிழ் நாட்டில் அமைந்து விளங்குகிறது. சோழ நாட்டின் பெருமையை இந்திர விழாவூர் எடுத்த காதையில் நன்கெடுத்துரைத்தார். சேர நாட்டின் சிறப்பைக் காட்சிக் காதையில் சிறப்புப்பெற அருளினார். மூன்று தமிழ் நாடுகளின் வளத்தையும் பெருமையையும் எழுதப்போன ஆசிரியர் இடையிடையே தமிழ் அரசியல் முறைகளையும், முந்நாட்டிலும் வழங்கிவந்த சமய நெறிகளையும், நாகரிகத்துறைகளையும் குறிப்பாகக் கூறியருளினார். முத்தமிழ் நாட்டின் பெருமையையும் ஒருங்கே எடுத்துக்கூறும் நூல் தமிழ்மொழியிற் சிறப்புப்பெற அருளினார். மூன்று தமிழ் நாடுகளின் வளத்தையும் பெருமையையும் எழுதப் போன ஆசிரியர் இடையிடையே தமிழ் அரசியல் முறைகளையும் மூநாடுகளிலும் வழங்கிவந்த சமய நெறிகளையும், நாகரிகத்துறைகளையும் குறிப்பாகக் கூறியருளினார்.

முத்தமிழ் நாட்டின் பெருமையையும் ஒருங்கே எடுத்துக்கூறும் நூல் தமிழ்மொழியிற் சிலப்பதிகாரம் ஒன்றே ஆகும். இயற்றமிழின் நயம் நூல் முழுமையிலும் விளங்கத் தோன்றுகின்றது. பெரும்பாலும் அகவல் என்னும் பாவகையால் நூல் அமைந்திருப்பதால் யாப்பு இயல்புகளின் இடையூறு அதிகமில்லாது ஆசிரியரது கருத்துக்கேற்ற பதங்கள் இனிதாக அமைந்து விளங்குகின்றன.

பண்டைக் காலத்தில் தமிழ்மொழியில் தலைசிறந்து விளங்கிய இசைத்தமிழின் இயல்பையும் பெருமையையும் செம்மையாய் விளங்கச் சிலப்பதிகாரமொன்றே பெருவழக்காய் அமைந்துள்ளது. இனி, சிலப்பதிகாரத்தில் நாடகவியல் அமைந்த பகுதிகளும் நன்கு அமைந்து விளங்கக் காணலாம்.

நாடகத்தின் நல்லியலைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்கும் நற்றமிழ் நூல், பழந்தமிழ் மொழியில் இந்நூல் ஒன்றே ஆகும். நாடகத்திற்குரிய உறுப்புக்களும், அங்கங்களும் அவ்வவ்வாறு பிரித்து அமைக்கப்பெறாவிட்டாலும் சிலப்பதிகாரத்தில் நாடகத்தின் நல்லியல் நன்கு விளங்கத் தோன்றுகின்றன.

இத்தகைய நாடகத்தன்மையேயன்றிக்கூட்தாகவே விளங்கும் பகுதிகளும் நூலில் காணப்படுகின்றன. அரசனது அரங்கத்தில் மாதவி ஆடிய நாடகக்கூத்து.

1. பாண்டூரங்கம் – சிவபெருமான்
2. கொடுகொட்டி – சிவபெருமான்
3. கபாலம் – சிவபெருமான்
4. அல்லித்தொகுதி – கண்ணன் ஆடல் பத்து
5. துடிக்கூத்து – முருகன்
6. குடைக்கூத்து – முருகன்
7. குடக்கூத்து – கண்ணன்
8. பேடி என்னும் ஆடல் – காமன்
9. மரக்காலாடல் – மாயோன்
10. பாவை – திருமகள்
11. கடையம் – அபிராணி

இளங்கோ அடிகளார் சிவபிரான் ஆடிய கொடுகொட்டி நடப்பைப் பற்றிக் கூறுகின்றார். அதனை அவர்,

"திருநிலைச் சேவடிச் சிலம்புவாய் புலம்பவும்
பரிதரு செங்கையிற் படுபறை ஆர்ப்பவும்
செங்கண் ஆயிரம் திருக்குறிப் பருளவும்
செஞ்சடை சென்று திசை முகம் அலம்பவும்....."

கருத்துக்கேற்றபடி ஒழுங்காக அடிபெயர்ப்பதனால் திருவடிச் சிலம்பு சில்சில் என்று ஒலிக்கிறது. கையில் உள்ள தமருகம் (உடுக்கு – தோற் கருவி) தக்க ஒலி ஒழுங்குகளை உண்டாக்குகின்றது. அவர் கண்கள் நொடிக்கு நொடி ஆயிரம் ஆயிரம் திருக்குறிப்புகளை அள்ளி வீசுகின்றன. செஞ்சடை அவிழ்ந்து திசை முழுமையுந் தடவி வருகின்றது.

"பண்ணி யாழ்க் கரணமுற் பாதைப்பாடலும், தண்ணுமைக் கருவியும்
தாழ் தீங்குழலுமான....."

"நாட்டிய நண்ணால் நன்கு கடைப்பீடித்துக்
காட்டினளாதலின்"

நாடகம் என்பதில் முதன்மையானது, நடப்பு நிகழ்ச்சியேயாம். காட்டப்பட்ட பதினோரு ஆடல் வகைகளும்; பல்கலை கற்றுத்துறை போதிய பொற்றொடி நங்கையென்னும் மாதவியால் ஆடப்பட்ட கூத்துக்களாகும்.

இக்கூத்தாடுவதற்கு இசைக்கு – குழலும் யாழும், தவிர தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி மிடற்றுக் கருவி என இருந்த வண்ணம், கூத்துக்கு

ஆகுளி, குழவு, துடி என்பன போன்ற இசைக்கருவிகளும் இருந்தமையை அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது. சிலப்பதிகாரம் தமிழ் மக்களின் நடிப்புக் கலையை இன்றைக்கும் உலகிற்கு அறிவித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து அரங்கின் அமைப்பு, இசைக்கருவிகள், செய்யும் முறை, ஆடல்வகை, அபிநயவகை முதலியனவற்றை நாம் நன்கு அறியலாம்.

சந்தோஷத்தின் மேலீட்டினாற் குதித்து விளையாடும் ஓர் உணர்வே கூத்து. சங்க காலத்தில் நாட்டியம், நாடகம் என்று இவ்விரண்டுமே கூத்து என்னும் பெயராலும் வழங்கி வந்தன.

"நாடக மங்கையர் ஆடு அரங்கு"

"ஆடற் கூத்தினோ டவிநயத் தெரிவோர்

நாடகக் காப்பீய நுனிப்போர்

பாடல் சால் சிறுப்பிற் பரதத்தோங்கிய

நாடக விரும்ப நன்னலங்கனிவி" என்றும், மணிமேகலையிற் கூத்தின் சிறப்புப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

"கூத்தாட்டு அவைக்குழாத்தற்றே பெருஞ்செல்வம்

போக்கும் அது விளிந்தற்று" (குறள் 332)

பொருநராற்றுப் படை நூல்கள் கூத்தர் வாழ்ந்தமையை புலப்படுத்து கின்றன.

"நாடகத்தால் உன்னடியார் போல் நடித்து"

மாணிக்கவாசகப் பெருமான் அருளிச் செய்தார். இதில் நாடகம் என்னும் சொல் 'விளையாட்டு' என்னும் பொருளில் வந்திருக்கின்றது. நடித்தல் என்பதே அதன் செயல் என்பதும் அத்தொடரிலிருந்து தெரிகின்றது. உள் நடிப்பு இல்லாத நடிப்பு உயிர் நடிப்பாகாது. உயிர் இல்லாத உடல் போன்று உயிர் இல்லாத நடிப்பும் வெறுக்கப்படும். ஆதலால், நாடகம் என்பதில் முதன்மையானது நடிப்பு நிகழ்ச்சியேயாம்.

சங்க காலத்துக்கு முன் இருந்து வந்த அக ஒழுக்கத்தையும் புற ஒழுக்கத்தையும் மையமாகக் கொண்ட கூத்து, சிலப்பதிகார காலத்திற் பலவகைப்பட்ட வடிவங்களைப் பெற்றது. அக ஒழுக்கக்கூத்து பொதுவியல் வடிவத்தையும், புற ஒழுக்கக்கூத்து வேத்தியல் வடிவத்தையும் பெற்றது. மேலும், சிலப்பதிகார காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்த கூத்து வடிவங்கள் பலவற்றுள் சிலவற்றைக் காட்டுவோம்.

புகழ்க்கூத்து	— வசைக்கூத்து
வரிக்கூத்து	— வரிச்சாந்திக்கூத்து
சாந்திக்கூத்து	— விநோதக்கூத்து
ஆரியம்	— தமிழ்
இயல்புக்கூத்து	— தேசியக்கூத்து எனப் பலவகை.

அவை; சொக்கம், மெய், அபிநயம், நாடகம் என நால் வகைப்படும். இவற்றுள் சொக்கம் என்பது தூய நடனம். அதாவது 108 கரணமுடையது. மெய்க்கூத்து என்பது: தேசி, வடுகு, சிங்களம் என மூவகைப்படும். இவை மெய்த் தொழிற் கூத்தாதலின் பேய்க்கூத்தாயின. இவை அகச்சுவை பற்றியன ஆதலால் அகமார்க்கம் எனப்படும்.

அபிநயக்கூத்தென்பது: கதை தழுவாது பாட்டினது பொருளுக்கும் கைகாட்டி வல்லபம் செய்யும் பலவகைக்கூத்து. நாடகம் என்பது கதைதழுவி வரும் கூத்து. கட்புலனுக்கும் செவிப்புலனுக்கும் ஒருங்கே விருந்தளிக்கும் கலை; நாடகம் என்பர். இது ஒலியத்திலும் உயரிய நடையோவியம். நடிப்புச்சுவை 9, அவை வீரச்சுவை, பயச்சுவை, இழப்புச்சுவை, அற்புதச்சுவை, இன்பச்சுவை, அவலச்சுவை, நகைச்சுவை, நடுவுநிலைச்சுவை, உருத்திரச்சுவை ஆக கவை ஒன்பதாகும்.

இவ்விதமான கூத்துக்களை ஆடுகின்ற கூத்தர்களின் காரணப் பெயர்களான நாடகர், கண்ணுளாளர், நடர், வயிரியர், நிருத்தர், கோடியர், பொருநர், அபிநயர் என்னும் சொற்கள் வருகின்றன. பொருநர் என்போர் கூத்தரின் வேறானவர் எனப்படுகிறது. ஏர்க்களம், பாடுநர், போர்க்களம், பரணி, பாடுநரெனப் பொருநர் பல வகையினர் இருந்தார்களாம்.

பொருநாதலென்பது ஒத்திருத்தல் — பிறர்போற் கோலம்புரிந்து கொள்வோர். பொருநர் என்போர் கூத்தரில் ஒருவகையினர் என்றும் இவர்களுக்கும் பாடும் தொழிலும் உண்டென்றும் கருதலாம். பத்துப்பாட்டுக்களில் ஒன்றான மலைபடுகடாம் என்னும் கூத்தாற்றுப் படையில் இவர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் வருகின்றன. கூத்து ஆடுவோர் சாதி வரையறை இல்லாது இருந்தனர்.

சங்க நூல்களில் ஐவகை நிலங்களையும், அந்தந்த நிலங்களுக்குரிய தெய்வங்களையும், கூத்து வகைகளையும், கூத்தர்களையும் அறியக்கூடியதாக

இருக்கிறது. இவற்றைவிட துணங்கை எனப்படும் ஒருவகைக் கூத்து இருந்ததாகவும், அது ஆடப்படும் விதம் பற்றியும் சங்க நூல்களில் இருக்கக் காணலாம். சங்க காலத்தில் ஆக்கப்பட்ட கூத்து நூல்கள் எல்லாம் இறந்தொழிந்தன. சிலப்பதிகாரம் தமிழ் மக்களின் நடிப்புக் கலையை இன்றைக்கும் உலகிற்கு அறிவித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அதிலிருந்து அரங்கின் அமைப்பு, இசைக்கருவிகள் செய்யும் முறை, ஆடல் வகை, அபிநயவகை முதலியனவற்றை நாம் நன்கு அறியலாம்.

வட்டுக்கோட்டை, கூத்தின் வட்டக்கோட்டை ஆடலரங்கு என்பன சிலப்பதிகாரத்திற் காட்டியவாறு அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். சிலப்பதிகாரம் காட்டும் ஆடலுக்குரிய தரை: களித்தரை, உவர்த்தரை, ஈரத்தரை, பொல்லாச்சம்பர்த்தரை, பொடித்தரை என்பன தவிர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அரங்கு:

ஊரின் நடுவிலும், தேரோடும் வீதிகளின் எதிர்முகமாயும் இருத்தல் வேண்டுமெனக் கூறுகின்றது.

அரங்கின் அளவு:

ஒரு முழ உயரமும், ஏழு முழ அகலமும், எட்டு முழ நீளமும் இருத்தல் வேண்டுமெனக் கூறுகின்றார்.

அரங்கின் வாயில்

அரங்கிற்கு உட்புகவும், வெளிச் செல்லவும் ஏற்ற வகையில் வெவ்வேறு வாயில்கள் இருத்தல் வேண்டுமெனக் கூறுகின்றார்.

திறந்த அரங்கு

மிகப் பழைய காலத்தில் அரங்கு நாற்புறமும் திறந்ததொன்றாய் இருந்ததென்று தெரிகிறது. கிரேக்கர் இலக்கிய காலத்திலிருந்து கி.பி. ஆறாம் ஏழாம் நூற்றாண்டு வரை அரங்கு நாற்புறமும் திறந்ததொன்றாய் இருந்ததென்று தெரிகிறது. சே(மலையாளம்) நாட்டில் இன்றும் "ஒட்டந்துள்ளல்" நாற்புறமும் திறந்த மேடையிற்றான் நடைபெறுகிறது. "ஒட்டந்துள்ளல்" சிலப்பதிகார நாடகத்திற் சற்றுச் சிதைவுற்ற இன்னொரு உருவையாகும்.

தமிழ் நாட்டில் இன்றுவரை நிலவிவரும் தெருக்கூத்துக்கள் பல இப்படித்தான் நிகழ்கின்றன. இங்கிலாந்தில் ஷேக்ஸ்பியர் காலத்தில் மேடை நாற்புறமும் திறந்ததொன்றாய் இருந்தது. வட்டுக்கோட்டையில் ஆடப்பட்டுவரும் ஆட்டக்கூத்துக்கள் எல்லாம் நாற்புறமும் திறந்துள்ள வட்டக்களரி என்று அழைக்கப்படும். வட்டக்கோட்டகையிலேயே இன்றும் ஆடப்பட்டு வருகின்றன

ஒலி, ஒளி அமைப்பு:

பண்டைக் காலத்திற் கூத்துக்களைத் தொலைவில் இருந்து தெளிவாகக் கேட்கவோ பார்க்கவோ முடியாமையினால் மக்கள் வட்டமாக இருந்து பார்த்துக் கேட்டு இரசித்து வந்தனர். பாரம்பரிய முறைக்கேற்ப அமைக்கப்பட்ட கூத்துக்களை வசதிகள் நிறைந்த இக்காலத்திலும் கூட வட்டுக்கோட்டை மக்கள் மரபு அழியாமற் பேணி வருகின்றனர்.

ஆடுநர்:

முன்னைய கிரேக்கர் காலத்தில் நடிகர் மிகச் சிலர். எழுதப்பட்ட நாடகங்களும் அதற்கேற்பச் சில பாத்திரங்களே வரும்படி அமைக்கப்பெற்றிருந்தன. இச்சில நடிகர்களுள் முதல் தோன்றும் நடிகர் கதை சொல்பவராகவும் ஏனையோர் கேட்பவர்களாகவும் இருந்தனர். படிப்படியாக அபிநயமும் ஆட்டமும் கலந்தன. பல பாத்திரங்களுக்கு முதலில் ஒருவரே நடிகராய் இருந்தார். சிலம்பும் இதையே காட்டுகின்றது. கால ஓட்டத்தின்பின் இந்நடிகரே கட்டியங்காரனாக ஆக்கப்பட்டார். வட்டுக்கோட்டைக் கூத்திலும் கட்டியங்காரன் வந்து கட்டியங் கூறுவதுடன் கூத்து ஆரம்பமாகின்றது.

ஓப்பனை:

சிலப்பதிகாரத்தில் பாத்திரங்களின் தன்மைக்கேற்பக் கோலம்பூண்டு, நிறப்பொடிகளைப் பூசி, ஆடை ஆபரணங்களை அணிந்திருந்ததாகத் தெரிய வருகிறது. ஆடற் பயிற்சி ஆசிரியர், இசையாசிரியர், தண்ணுமை (மத்தளம்) ஆசிரியர், குழல் (புல்லாங்குழல்) ஆசிரியர், யாழ் ஆசிரியர் என அரங்கினுள் வீற்றிருப்பர். வட்டுக்கோட்டையில் ஆடப்படும் கூத்தில் அண்ணாவியார், மத்தளகாரர், பிற்பாட்டுக்காரர், ஏடு பார்ப்பவர் என அரங்கினுள் வீற்றிருப்பர். மத்தளம், தாளம், சதங்கை முதலியனவற்றை இசைக்கருவிகளாகப் பயன்படுத்துவர்.

நடிப்புக்கலை

ஆட்டம், அபிநயம், ஓசை இம் மூன்றின் சேர்க்கையே கூத்து அல்லது நாடகம். சங்க காலத்துக்கு முன்னும், சங்க காலத்திலும் கூத்தை நாடகமென அழைத்து வந்தார்கள். பண்டைய கால நாடகமானது ஆடலில் இருந்தது. நடிப்பில் இருவகை உண்டு.

ஒன்று அபிநயம்:— கருத்துக்களை நடித்துக் காட்டுவது.

இரண்டாவது கூத்து:— ஆடல், பாடல், நடிப்பு என்பனவாம்.

இந்நடிப்பில் உள்நடிப்பு, வெளிநடிப்பு என இருவகைப்படும். நடிப்பு என்பதற்கு "மாற்றம்" என்பது பொருளாகும். மாற்றுருக் கொள்ளுதல், மாற்றுடை அணிதல், மாறுபடமொழிதல், மாறுபட நடித்தல், மாற்று மனம் படைத்து நடித்தல் - இவை யாவும் நடிப்பு என்பதன் பாற்படும். உள் நடிப்பில்லாத நடிப்பு உயிர் நடிப்பாகாது. உயிர் இல்லாத உடல் போன்று, உயிர் இல்லாத நடிப்பும் வெறுக்கப்படும். உள்ளத்தில் தோன்றுகின்ற எண்ணங்களை உடம்பு காட்டும். அதிலும், தெளிவாக முகம் காட்டும். முகத்திலும் தெளிவாகக் கண்கள் காட்டும். கண்களிலும் கடைக்கண் தெளிவாகக் காட்டிவிடும். நடிப்பவர்கள் தாங்களே பாத்திரங்களாக மாறிக்கொண்டு, அவ்வெண்ணங்களைக் கண்களாற் காட்டி நடிக்கவேண்டும். இத்தகைய நடிப்பை, "பண்ணி யாழ்க் கரணமும், பாடல் பாடலும், தண்ணுமைக் கருவியும், தாழ் தீங்குமூலமான", பல் கலை கற்றுத்துறைபோகிய பொற்றொடி நங்கையென்னு மாதவி, சிவபெருமான், கண்ணன், முருகன், காமன், மாயோன், திருமகள், அயிராணி ஆகிய கடவுளர்களால் ஆடப்பட்ட பதினொரு ஆடல் வகைகளையும் மாதவிஆடிக் காட்டியதாகவும், மேலும், சாக்கைக் கூத்தாடும் சாக்கையாயொருவன் சேரன் செங்குட்டுவனுக்கு முன் சிவபெருமான் ஆடிய கொட்டிச்சேதம் என்ற ஆட்டத்தை ஆடிக்காட்டினானென்று சிலம்பு காட்டுகின்றது. இவ்வாடலைச் சிவபெருமான் ஆடும்போது, மாதொரு பாகம் நோக்கி, ஆதியு மந்தமுமில்லா அற்புதத் தனிக் கூத்தாடும் நாதனார்,

"திருநிலைச் சேவடிச் சிலம்புவாய் புலம்பவும்
 பரிதரு செங்கையிற் படுபறை ஆர்ப்பவும்
 செங்கண் ஆயிரம் திருக்குறிப் பருளவும்
 செஞ்சடை சென்று திசை முகம் அலம்பவும்.....?"

பொழிப்பு: கருத்துக்கேற்றபடி ஒழுங்காக அடிபெயர்ப்பதனால், திருவடிச்சிலம்பு கலகலவென்று ஒலிக்கிறது. கையில் உள்ள 'தமருகம்', என்னும் மேளம் தக்க ஒலி ஒழுங்களை உண்டாக்குகின்றது. அவர் கண்கள் நொடிக்குநொடி ஆயிரம் ஆயிரம் திருக்குறிப்புகளை அள்ளி வீசுகின்றன. செஞ்சடை அவிழ்ந்து திசைமுழுமையுந் தடவி வருகின்றது. இத்தோற்றமும், கடைக்கண் பார்வைகளும் அநேக சொற்களையும், உள் எண்ணங்களையும் எமக்குக் காட்டவில்லையா?

"மானாட மழவாட மதியாடப் புனலாட
 மங்கைசிவ காமியாட.
 மாலாட நூலாட மறையாடத் திரையாட
 வசனமுறை பிரமனாடக்,

கோனாட வாறுலகு கூட்டிமல்லா மாடக்
 குஞ்சர முகத்தனாடக்
 குண்டல மீரண்டாடத் தண்டை புலி யுடையாடத்
 தானாடவாடுசும் பந்தரித்தீரம் முனிவர்
 தனியட்ட பாஸராடத்
 தருதும்பையறுகாட நத்திவாகன மாடத்
 தாளநெறி மாதராட".

(முகப்புப்படக் காட்சியைப் பார்க்க.)

கூத்து என்ற ஒரு கலை மிக அற்புதமானது. நுட்பமானது. அதற்கு ஆசிரியர் அம்பலக்கூத்தரே. கூத்துப்பிரானுடைய திருநடனம் அறுபத்திநாலு, அவர் அத்திருநடனத்தை என்ன தாராளமாக, பரவலாக, கண்ணியமாக, காரிய ஒழுங்காக நடாத்துகின்றார். அரும்பெரும் ஆனந்தக் கூத்துக்கு ஆதியுயில்லை, அந்தமுயில்லை. தெருக்கூத்துக்குத் தொடக்கமும் முடிவும் உண்டு.

பழமையின் வடிவம்

அபிநயக்கூத்து என்பது கதை தழுவாது பாட்டினது பொருளுக்குக் கைகாட்டி வல்லபம் செய்யும் பலவகைக்கூத்து. நாடகம் என்பது கதை தழுவிய வரும் கூத்து. இவ்வகைக் கூத்துக்களுள் சாக்கைக் கூத்து என்பதும் ஒன்று. சாக்கையான் என்பவன் கூத்து நிகழ்த்தும் மரபினன். அவனால் ஆடப்படும் கூத்து சாக்கைக் கூத்து எனப்பெயர் பெற்றது. சாக்கையான் ஒருவன் சேரன் செங்குட்டுவனுக்கு முன் சிவபெருமான் ஆடிய கொட்டிச்சேரம் என்ற கூத்தை ஆடிக்காட்டினான் எனச் சிலப்பதிகாரம் கூறுகின்றது. சோழர் காலத்திலும் சாக்கையன் கூத்து மரபினர் இருந்தார்கள் எனக் கல்வெட்டுக்களிலிருந்து அறியக்கிடைத்துள்ளது.

சோழர் காலம் கி.பி. 900- 1300 வரையாகும். பல்லவர் காலத்திற் கூத்துக்கள் ஆடப்பட்டன என்பதற்குச் சிற்பச் சான்றுகளும், இலக்கியச் சான்றுக்களும், கல்வெட்டுச் சான்றுகளும் உள்ளன. பல்லவர் காலம் கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டு. பிற்காலத்தில் நாயக்கர், மராட்டியர்களால் ஆளப்பட்ட காலத்தில் கருநாடகம் இசைத்தமிழிற் புருந்தது. இதனால் பரத நாட்டியம் தலை தூக்கியது. வடமொழி நாட்டிய நூல்கள் தமிழில்மொழி பெயர்த்து எழுதப்பட்டன. கி.பி 8ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட நாடகம் 'உதயணன்' வரலாறு கூறும் பெருங்கதையிற் கூத்தைப் பற்றிய செய்தியைக் காணலாம். கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட 'சீவகசிந்தாமணியில்' 'நாடகம் காமத்தை

மிகுவிக்கிறது' எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆரியத் தாக்கத்தினாலும், சமண, பெளத்த சமயத்தாக்கத்தினாலும் தமிழரசர், குறுநில மன்னர் படிப்படியாக ஆரிய சமண வலைப்பட்டனர்.

கற்றாராதரவும், கலையைத் தொழிலாகக் கொண்டவராதரவும் இல்லாமற் கலையழியுமென்பதில் ஐயமில்லை. இராசராச சோழன் காலத்தில், கோவில்களில் தொண்டும், விழாக்காலங்களிற் பல்வேறுபட்ட கூத்துக்களை ஆடவரவும் ஆகவேண்டிய ஒழுங்குகளைச் செய்து ஆதரித்து வந்தான். எவ்வளவு சிறிய ஊராய் இருந்தாலும், கோயில் என்று ஒன்று உண்டு. அந்தக் கோயிலுக்கு ஏதோவோர் கூத்து உண்டு. பிற்காலத்தில்; ஆலயங்களால் வருகின்ற வருமானம் இவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்துக்குப் போதுமானதாக இருக்கவில்லை. ஆதலால்; கூத்தர்கள் அரசர்கள், வள்ளல்கள் முன்னிலையில் ஆடிக்காட்டிப் பரிசு பெற்று வந்தனர். காலப்போக்கில் ஆடுமகளிர் தம்மை விலை மகளிராக்கிக் கொண்டனர்.

இவ்வண்ணமான சீர்கேடுகள் அதிகரிக்க அரசர்களும் பொது மக்களும் தேவ அடியார்களாக இருந்த அவர்களைக் கோயில்களிலிருந்து நீக்கிவிட்டார்கள். பழைய கூத்துக்கலை ஆதரிப்பார் அற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. வாழ்க்கைத் தொடர்புடைய எதனையும் இழிவுபடுத்தும் சிலரின் பழிப்புக்கு அஞ்சி, தமிழர்கள் இக்கலையைப் புறக்கணித்துக் கொண்டார்கள்.

தமிழர் மறந்துவிட்ட பழம் கலைகளை - இதுவரை மக்கள் போற்றி வைத்திருக்கும் கலைகளையும் கூட இன்று அவர்கள் வெறுக்கத் தொடங்குகின்றனர்.

1. கேரள நாட்டிற் கதகளி
2. கன்னட நாட்டிற் குறிப்பாகத் துளு பேசுகின்ற உடுப்பி போன்ற பகுதிகளில் தோன்றிய பக்ஷகானம்.
3. தெலுங்கு நாட்டில் வீதி நாடகம்
4. தமிழ் நாட்டின் தெருக்கூத்து. இந்நான்கிலும் ஒற்றுமை இருக்கின்றது. இத்தகைய மூல நாடகமே சிலப்பதிகார காலத்திலிருந்த நாடகமாக இருக்கலாம். கதை பொதிந்த இயலை இசையுடன் ஆடிக்காட்டுவதே கூத்து. தமிழகத்துப் பழைய நாடகம் கூத்து. கூத்தின் வடிவம் சிலப்பதிகாரம்; சிலப்பதிகாரம் தெருக்கூத்துக்காக எழுதப்பட்டது. இக்கூத்து தமிழ் நாட்டின் கிராமங்கள் தோறும் ஆடப்பட்டது.

கேரள நாட்டில் வழங்கிய பழையமையான பல நாட்டிய நாடகங்களாவன: கூடியால், கோலம், துள்ளல், திரையாட்டம், என்பவற்றுடன் படயானி, வேலக்களி, களிப்பிற்று எனப்படும் நாட்டுப்புற நாடக வகைகளையும் உள் அடங்கி 17ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட நாடகம் மலையாளத்தின் கதகளி நாட்டிய நாடகமாகும். இவற்றின் பழமையான வடிவம் சிலப்பதிகாரம்.

அறிஞர்கள் இயல், இசைத்தமிழைப் போலவே காலத்துக்குக் காலம் நாடகத்தமிழ் நூல்களையும் ஆக்கினர். ஏறக்குறைய கி.பி 17ஆம் 18ஆம் நூற்றாண்டளவில் தமிழ்க் கூத்து நாடகம் பழமையும் புதுமையும் கலந்த புதிய திருப்பத்தில் வளர்ச்சிகண்டது. கற்றவர்க்கும் உயர்ந்தவர்களுக்கும் இருந்த கூத்துக்காப்பியம் பொது மக்கள் இலக்கியமாக மாறியது.

தன்னிகரில்லாத் தலைவனையும், தலைவியையும் மறந்து, புராணக் கதைகளையும் அவற்றிற்குரிய கடவுளையும் மறந்து, பாமர மக்களை மையமாகக் கொண்டு பொதுவியல் இலக்கணத்தைக் கடைப்பிடித்தார்கள். தமிழில் எழுந்த தொன்னூற்றாறுவகைப் பிரபந்தங்களுள் சிறந்தவை எனக் கருதப்பட்ட நொண்டிப் பாட்டும், உழுத்திப் பாட்டும், குறத்திப் பாட்டுமென்பனவாம். இவற்றைத் தவிர ஓட்டர்பாட்டும், வில்லடிப்பாட்டும், தெருக்கூத்தும் பிற்காலத்திற் பழந்தமிழர் பாணியைப் பின்பற்றி நாடகங்கள், கூத்துக்களாக்கப்பட்டன.

"திருச்செந்தூர் நொண்டி நாடகம்" எனும் படைப்பை சுமார் 1660ல் ஈழத்தைச் சேர்ந்த கந்தசாமிப் புலவர் இயற்றினார். இதைத் தொடர்ந்து பல நொண்டி நாடகங்கள் தோன்றின. முக்கூடற்பள்ளு சுமார் 1680இல் இயற்றப்பட்டது. குற்றாலக்குறவஞ்சி சுமார் 250 ஆண்டுகளுக்கு முன் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திருகூடராசப்பக் கவிராயர் இயற்றினார். ஓட்டர் நாடகம் பொழுதுபோக்கிற்காக வகைபாடி ஆடப்படுவது. வில்லடிப் பாட்டுக்கள் கதை நிகழ்ச்சிகளை இசையுடன் கூறுகின்றன. தெருக்கூத்துக்கள் பொழுது போக்குக்காகப் பல்வேறுபட்ட நிகழ்ச்சிகளையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த கணபதி ஐயர் 1709-1784 வரையான காலப்பகுதிக்குள் அலங்காரரூபன் நாடகத்துடன் வேறு நாடகங்களையும் இயற்றினாராம். தமிழ் நாட்டில் தோன்றிய அருணாசலக்கவிராயர் 1712 - 1799 வரையான காலப்பகுதிக்குள் இராமநாடக கீர்த்தனைகளால் ஆகிட்ட நாடக நூல்

எழுதினார். இவை பழைய நாடக மரபேயாகும். இந்த நாடக வகைகளுக் கெல்லாம் முந்தியது. தெருக்கூத்து. பழைமையான நாடகவகை இது. இசைப்பாடல்களே இதில் மிகுதி. தெருக்கூத்துப்பாணி: பாடிய பாக்களின் கருத்துக்களைத் திரும்ப எடுத்துக் கூறுவதாகவே அமைந்திருக்கும். தெருக்கூத்தின் மற்றொரு பாணி பிற்பாட்டு. தெருக்கூத்தின் அணிகளெல்லாம் மரத்தால் செய்யப்பட்டிருந்தன. இராமாயணம், மகாபாரதம் என்பவற்றிலுள்ள கதைகள் அன்று தொட்டு இன்றுவரையும் சிறப்போடு விளங்கி வருகின்றன.

இலக்கியப் பயிற்சி மிக்கோர் செய்யுள் நூல்களையும், ஏனையோர் உரைநடை நூல்களையும் பயின்று இக்கதைகளை அறிந்து வந்தார்கள்.

கல்வி அறிவற்ற பாமர மக்களும், பொழுது போக்கை விரும்பிய ஏனைய மக்களும் பாரதக்கதைகளை நாடக வாயிலாக அறிதற்பொருட்டு முன்பு காட்டியோரின் விடயங்களை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு மானிப்பாயைச்சேர்ந்த சுவாமிநாத முதலியார் கி.பி. 1765இல் தருமபுத்திரன் எனப்படும் வீரச்சுவை மிகுந்த நாட்டுக்கூத்தை ஆக்கினார்.

**முதுகலைஞர், மூதறிஞர், கலாபூஷணம்
அமரர் அப்புக்குட்டி முருகவேள்**

பல ஆண்டு காலமாகப் போற்றிக் காப்பாற்றப்பட்டு வந்த வட்டுக்கோட்டை மோடி ஆட்டக்கூத்து, இடைக்காலத்திற் கவனிப்பார் அற்ற நிலையில் இருந்து வந்தது. திரு.அ.முருகவேள் ஆசிரியர் அரும்பெரும் பாடுபட்டுக் கூத்து நூல்களைத் தேடிச் செம்மைப்படுத்தி வைத்திருக்காது விட்டிருந்தால் இன்று வட்டுக்கோட்டையில் ஆட்டக்கூத்து இருப்பதை நாம் காணமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும். எனவே, திரு. அப்புக்குட்டி முருகவேள் ஆசிரியர் அவர்கள் எம்மாற் போற்றப்பட வேண்டிய ஒரு கலைஞன் ஆவார்.

சிவன்கோவிலடி, வட்டு - மேற்கு, வட்டுக்கோட்டையில் அப்புக்குட்டிக்கும் தங்கம் அம்மையாருக்கும் 24-10-1925ஆம் ஆண்டு அன்று முருகவேள் அவர்கள் பிறந்தார்.

தனது ஆரம்பக்கல்வியினையும், உயர்தரக் கல்வியினையும் வட்டுர் திருநாவுக்கரசு வித்தியாசாலையிற் பெற்றார். யாழ்ப்பாணத்தில் 'வட்டுக்கோட்டை மோடி' நாட்டுக்கூத்துக்குப் பெயர்பெற்ற இடம் வட்டுக்

கோட்டை. இக்கூத்து ஏறக்கறைய 250 ஆண்டு காலமாக வட்டுக்கோட்டையில் ஆடப்பட்டு வருவதால் அவ்வூர் மக்களின் இரத்தத்துடன் கலந்துவிட்டது இக்கூத்து.

அமுருகவேள் அவர்கள் 'பாலர் கலை வளர் சங்கமென்னும் பெயருடைய ஒரு சங்கத்தை இளம் வயதில் அமைத்துக்கொண்டார். இச்சங்கம் முதன்முதலில் 'தருமபுத்திரன்' கூத்தைப்போட்டு மக்களுக்குக் காட்டியது. இதனைத் தொடர்ந்து கிழமைக்குக் கிழமை கூத்தாடும் பெரிய கூத்தர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டார்.

1945ஆம் ஆண்டின் பின் வட்டூரில் நாட்டுக்கூத்துக் கைவிடப்பட்டது. இக்காலகட்டத்தின் பின்னரே விழிப்புணர்வு பெற்ற ஆசிரியர் அவர்கள் கூத்து ஏடுகளைத் தேடும் ஆர்வத்தில் முழுக் கவனத்தையும் காட்டினார். நாட்டுக்கூத்து, விலாசக்கூத்து என மூப்பது நாடகங்களைச் சேகரித்துக்கொண்டார். காந்திஜி சனசமூக நிலையக் கிராம முன்னேற்றச் சங்கத்தாரின் வேண்டுகூலின் பேரில் சேகரித்து வைத்திருந்த தருமபுத்திரன் நாடகத்தைச் சங்கத்தாருக்குக் கொடுத்தார். முதன்முதலில் காந்திஜி சனசமூக நிலையக் கிராம முன்னேற்றச் சங்கத்தினரே தருமபுத்திரன் நாடகத்தை 1961இல் அரங்கேற்றினர். அதன்பின் விராடநாடகத்தை அரங்கேற்றினர். இதன்பின்னரே வட்டுக்கோட்டை நாட்டுக்கூத்து அபிவிருத்திக்குழு அமைக்கப்பட்டது. இக்குழுவின் ஆயுட்காலத் தலைவராக திரு-அமுருகவேள் ஆசிரியர் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

கண்டியில் தலைமை ஆசிரியராகப் பணி ஆற்றிவரும்போது, கல்லூரி மாணவர்களுக்குக் கூத்துப் பழக்கி அங்கு முதலிடம்பெற வைத்தார். ஏட்டுப்பிரதியாக இருந்த கூத்தை கையெழுத்துப் பிரதியாக்கிய பெருமை திரு-அமுருகவேள் ஆசிரியர் அவர்களையே சாரும்.

இத்திறமையின் காரணமாக வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேச கலாச்சாரப்பேரவை கலைவாரிதிப் பட்டத்தினையும், அரசினர் கலாநூலுண விருதினையும் வழங்கிக் கௌரவித்தார்கள். இவ்வாறு செயற்பட்ட கலைஞர் 2005ஆம் ஆண்டு ஜூலை 16ஆம் திகதி சிவபதமடைந்தார். இவரின் இழப்பு கலைத்தாய்க்கும், வட்டூர் மக்களுக்கும், வட்டுக்கோட்டை நாட்டுக்கூத்து அபிவிருத்திக்குழுவினருக்கும் ஒரு பேரிழப்பாகும்.

கலாச்சாரப் பேரவை வலிகாமம் மேற்கு

வட்டுக்கோட்டையில் சுவாமிநாத பண்டிதர்

ஈழத்திருநாட்டின் மணிமுடியாகத் திகழ்வது யாழ்ப்பாணம். யாழ்ப்பாண நகரிலிருந்து பன்னிரண்டு கிலோ மீற்றர் தூரத்தில், மேற்குத்திசையில் வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதி அமைந்துள்ளது. வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதி பல சிற்றூர்களைக் கொண்டது. இச்சிற்றூர்களுக்குள், வட்டுக்கோட்டை மேற்கில் சிந்துபுரமென அழைக்கப்படும் ஒரு கிராமம். இக்கிராமத்தின் கிழக்கு எல்லையாகத் தெல்லிப்பளை பிரதான வீதி, தெற்கு எல்லையாக மாவடி மூளாய் வீதி பிரதமான வீதி, மேற்கு எல்லையாக வயல்வெளி. வடமேற்கு எல்லையாக (பிளவத்தை) கற்பகச்சோலை என அழைக்கப்படும் கிராமம். வடக்கு எல்லையாகக் கலைநகர் உள்ளது.

சிந்துபுரத்தின் நடுநாயகமாக எழுந்தருளி இருப்பது வட்டு வீரபத்திரசிவன் ஆலயம். வட்டு வீரபத்திர சிவன் ஆலயத்தின் வடஎல்லையில் இலுப்பையடி முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம். இவ்விரு ஆலயங்களிலும் எழுந்தருளியிருக்கின்ற அம்மனும், சிவனும், சிந்துபுரத்தவரின் கண்கண்ட தெய்வங்கள். இவ்விரு ஆலயங்களைவிட மேலும் இருபத்திரண்டு ஆலயங்கள் இக்கிராமத்துக்குள் உண்டு. அதிகாலை நான்கு மணிக்கும் ஐந்து மணிக்கும் சின்னக் கதிர்காம ஆலயத்திலிருந்து எழும் காண்டாமணியினோசை இக்கிராம மக்களைத் துயிலேழுப்பும்.

இக்கிராமம் சைவமும் நற்றமிழும் தழைத்தோங்கி நிற்கும் புண்ணிய பூமி. இரத்த உறவுமுறை கொண்ட இருபத்திரண்டுக்குக் குறையாத வம்சாவழியினர் இங்கு வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் முன்னோர் அன்று சிந்து நதிக்கரையிலிருந்து வாணிப நிமித்தம் தம் மரக்கலங்கள் வாயிலாகக் கடல் கடந்து பிற நாடுகளில் வாணிபஞ் செய்துவந்தார்கள். கால மாற்றத்தின் பிடியில் சிக்குண்ட இவர்கள் சந்ததியினர் தென்னிந்தியாவுக்குட் புகுந்தும், அங்கிருந்த குடிகளுடன் கலந்தும் கொண்டனர். இன்னும் சிலர் இலங்கை வந்து தீவுப் பகுதிகளிற் குடியேறினார்கள். உடலோம்புதற்காகத் துறைமுகங்கள் அமைந்த கடலையண்டி வாழ்ந்து வருவாராயினர். நிதான புத்தியும், முன்னெச்சரிக்கையும் கொண்ட இவர்கள் காலக்கிரமத்தில் நீர்வளம், நிலவளம் நாடி உள்ளூருக்குள் இடம் பிடித்துக் கொண்டனர். கைகட்டி, வாய்பொத்தி சேவகம் செய்யவிரும்பாத இவர்கள் சுதந்திரமான தொழில்களைச் செய்துவந்தனர். கடற்தொழில், சித்த ஆயுள் வேத வைத்தியம், கட்டிடவேலை, தச்சுத்தொழில், விவசாயம், மாந்திரீகம்,

7.5.58இல் இந்நூலாசிரியரால் எழுதப்பட்ட 'ஏழையின் காதல்' நாவலில் முருகுப்பிள்ளை சீவரத்தினம் அவர்களின் 'தமிழன் கண்ட புதை பொருள்' நூலைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்ட விடயம் இருப்பதைக் காணலாம்.

குடிசைக் கைத்தொழில் எனத் தத்தமது மனப்போக்கிற்கும், ஆற்றலுக்கும் ஏற்ற வண்ணம் தொழில்களைச் செய்து வருகின்றனர். ஓய்வு நேரத்தில், நாட்டுக்கூத்து, சிற்பவேலை, பொம்மலாட்டம் போன்ற கிராமியக் கலைகளிலும் ஈடுபாடு காட்டி வருகின்றனர். இவர்களுள் அதிக எண்ணிக்கையான மக்கள் கடற்கொழிலைச் செய்து வருகின்றமையால் ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவி, 'அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு',² என்றாங்கு மிடுக்காக வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவ்வாறாக வாழ்ந்து வரும் காலகட்டத்தில், சிலர் பாய்க் கப்பல் மூலம் சேரநாடு சென்று வாணிகத் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். இவ்வாறாக, அங்குபோய் வருபவர்களில் வேலுப்பிள்ளை என்பவரும் ஒருவர். அங்கு தங்கி இருக்கும் காலகட்டத்தில், அங்கு நடைபெறும் கதகளி நாட்டிய நாடகத்தைப் பார்வையிட்டு அத்தாளக்கட்டு முறைகளையும் ஆட்ட முறைகளையும் தெரிந்து கொண்டார். தெரிந்து கொண்ட மத்தளத்தாளக்கட்டை வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் தம் மனையில் பொழுது போக்காக ஒத்திகை பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதிக்கு மணியகாரனாக இருக்கும் சுவாமிநாத முதலியார் உத்தியோக அலுவலாக அந்தப்பக்கமாக வந்தார். மத்தள ஓசை அவர் காதிற்பட்டது. தன்னால் ஆக்கப்பட்ட தருமபுத்திர ஆட்டக்கூத்துத் தாளக்கட்டுக்கு ஏற்ற தாளக்கட்டு உடையனவாக இருந்ததனைக் கேட்டார். வயதான பெரியவரொருவர் இவ்விடயத்தை மறுத்து இன்னொன்றும் சொல்லக் கேட்டேன்.

'வட்டுக்கோட்டை, மூளாய் வீதியிலிருக்கும் 'தச்சு கடவை' என்னுமிடத்தில் வசிக்கும் ஆசாரி ஒருவரிடம், மத்தளம் வாசிக்கக் கற்றுக் கொண்டா'ரெனச் சொன்னார். எது எவ்வாறாக ஆனாலென்ன, பழந்தமிழ் நாட்டின் மத்தளத்தாளக் கட்டு வட்டுக்கோட்டையில் இடம்பிடித்துக்கொண்டது. வேலு அவர்களின் மத்தளம், ஆசினி மரக்கொட்டு, மத்தளத்தின் நீளம் 23 அங்குலம். நடு வயிறற்றின் சுற்றளவு 4 அடி, வாய்ப்பக்கச் சுற்றளவு 27 அங்குலம். வாய்ப் பக்கம் 3 3/4 அங்குலம். வலந்தலை மீட்டு 16 கண்களைக் கொண்டது. அதன் தொப்பி மீட்டு 16 கண்களைக் கொண்டது.

மலட்டு ஆட்டின் சிவத்தத் தோலிற் புள்ளி விழுந்த தோல் சாதப்பக்கம் பொருத்தப்படும். மேலும், மாட்டுத் தோலும், எருமை மாட்டின் தோலும் வார்க்குப் பயன்படுத்தப்படும். கீற்றுக்கிட்டம் பவுடரும், சோறும் அரைத்து சாதம் வைக்கப்படும். நாடகப்பிரதியைப் பல இடங்களிற் கொடுத்து, தம்மால் இக்கூத்தை நிறைவேற்ற முடியாதெனத் திருப்பிக் கொடுத்தது அவர் எண்ணத்தில் தோன்றின. ஆர்வத்துடன் எழுதப்பட்ட கூத்து, அரங்கேற்றம் காணாது இருப்பது அவர் மனத்துக்கு பெரும் வேதனையைக் கொடுத்து வந்தது.

2. காலம் என்றும் ஒரே மாதிரி இருப்பதில்லை.

இன்றுகேட்ட மத்தளத்தின் ஓசை, நிராசைப்பட்டிருந்தவரின் மனதுக்கு புத்துணர்வைப்பெற வைத்தது. முகம் மலர்ந்தது. குதிரைவண்டி ஓட்டி, வண்டி செலுத்திவர; வந்தவர் வண்டியிலிருந்து குதித்து, வேலுப்பிள்ளை இல்லம் நோக்கி ஓடினார். மத்தளம் வாசிப்பதற்கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருந்த வேலுப்பிள்ளை, சத்தம் கேட்டுச் சய உணர்வுபெற்றார். ஊர் மணியகாரனைக் கண்டார்; திடுக்குற்றார். மத்தளத்தை விட்டு எழுந்து நின்றார். முத்தமிழ்வித்தகர், வேலு அவர்களை மார்புடன் கட்டி அணைத்துக் கொண்டார். சற்று நேரம் அங்கு மௌனம் நிலவியது. வந்தவரே மௌனத்தைக் கலைத்து, வேலு அவர்களின் கைத்திறனைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்து தனக்கு ஆகவேண்டிய விடயத்தையும் சொன்னார்.

மறுவார்த்தை பேசாமல், கூத்தை அரங்கேற்றித் தருவதாக வாக்குக் கொடுத்தார். திரும்ப வரும்பொழுது கூத்துப் பிரதியைத் தருவதாகச் சொல்லி விடை பெற்றார். அரங்கேற்றத்தைக் காணத்துடிக்கும் உள்ளம் உறங்குமா? எல்லா வேலைகளையும் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, மறு நாளை கொணர்ந்து கொடுத்து, மிக விரைவிற்கூத்தைப் பழகத் தொடங்குமாறும், தாம் இடைக்கிடையே வந்து பார்ப்பதாகவும் சொல்லிச் சென்றார்.

அவர் கையளித்த கூத்தினை ஆடுநர்களாக இருந்துவந்த கலைஞர்களுடன் கலந்து ஆலோசித்து, அவர்களின் சம்மதத்தினையும் பெற்றுக் கொண்டார். அந்த அந்தக் கூத்துக்கேற்ற தோற்றமுடையவர்களையும், அன்றைய ஆடுநர்களின் குரல் வளம், காற்று வளத்துக்கு ஒரு மையில் தொலைவில் இருப்பவர்க்கும் கேட்குமாம். இவ்வண்ணமான குரல் வளம் உடையவர்களையும் தெரிவுசெய்து கொண்டார். ஒவ்வொரு வம்சத்தவர் களுக்கும் ஒவ்வொரு கூத்து (பாத்திரம்) என்ற ஒழுங்கில் ஆடுநர்களைத் தெரிவு செய்து கொண்டார். கூத்தை ஆக்கிய அவர்களே கூத்தருக்கான சட்டத்தினைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து கொண்டார். சட்டம் வழங்க நல்ல நாள் எடுக்கப்பட்டது. குறிக்கப்பட்ட நேரத்துக்கு முன்பே முத்தமிழ் வித்தகரான சுவாமிநாத முதலியார் இலுப்பையடி முத்துமாரி அம்மன் கோவில் சன்னிதானத்துக்கு வந்துசேர்ந்தார்.

அம்மனுக்குப் பொங்கல், பூசை வைக்கப்பட்டது. முகூர்த்த நேரத்தில் ஆடுநர்களை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு, சட்டத்துடன் பணமும் பரிசும் வழங்கினார். முன்னர் முடிவு எடுத்தபடி, மறுநாளே ஒத்திகை பார்க்க முடிவு எடுத்ததை முதலியார் அவர்கட்குத் தெரிவித்தார். வேலுப்பிள்ளை அவர்கள். சந்தோஷத்தின் எல்லை கண்ட முதலியார், இடைக்கிடை வருவதாகவும், தெரியாத பாடல்களுக்குரிய மெட்டுக்களைச் சொல்லித் தருவதாகவும் சொல்லி விடை பெற்றுச் சென்றார்.

அந்நாளிலிருந்து அடிக்கடி வருகைதந்து ஒத்திகை பார்ப்பதுடன் பாட்டுக்குரிய மெட்டுக்களையும் சொல்லிக் கொடுத்து வந்தார். உடலோம்புதற்காய் உழைக்கும் நேரம்தவிர்ந்த ஏனைய நேரத்தில் அண்ணாவியார் வேலுப்பிள்ளை வீட்டிற்றான் ஆடுநர்களைக் காணலாம். வீடு பெரும் கலகலப்பாக இருக்கும்.

ஆடுநர்களுக்கும், ஊர் மக்களுக்கும்ிடையே ஒரு பிணைப்பு ஏற்பட்டது. ஒத்திகை பார்க்கவரும் இனபந்துக்கள் ஆடுநர்க்குத் தீன் பண்டங்களை வழங்கித் தமது சந்தோஷத்தை வெளிக்காட்டினார்கள். கிராமத்திலுள்ள சிறுவர் முதல் பொல்லுப் பிடிக்கும் கிழவர் வரை பாட்டும் கூத்தும்தான். வேலு அவர்கள் காலத்தில் வேலு அவர்களே அண்ணாவியாகவும், மத்தளம் வாசிப்பவராகவும், பிற்பாட்டுப் பாடுபவராகவும் இருந்து கூத்தைத் திறம்பட நடாத்தி வந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

மத்தளம் வாசிக்கும் மரபு, தந்தை மகன் அன்றி சகோதரன் என்ற வகையில் இருந்துவந்தது. இதனால் தாளக்கட்டுக்களின் நுணுக்கங்கள் கைவிடப்படாமல் நல்ல முறையிற் பேணப்பட்டு வந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கூத்தைப் பயிற்றுவித்தல், மத்தளம் வாசித்தல், பிற்பாட்டுப் பாடுதல், தாளம் பிடித்தல், கூத்தைக் கொண்டு நடாத்துதல் என்பவை நன்கு தெரிந்தவரையே அண்ணாவி என அழைக்கத்தகுந்தவர். இந்த அண்ணாவி யாரின் நெறிப்படுத்தலின்கீழ் ஆடப்பட்டு வரும் கூத்தினை 'அண்ணாவி மரபு வழிக்கூத்து' என வட்டுக்கோட்டை மக்கள் கருதுகின்றார்கள். அண்ணாவியார் ஒரே நேரத்தில் மத்தளம் கொட்டுவதையும், சல்லாரி போடுதலையும் தனித்து ஒருவரே செய்ய முடியாததின் காரணமாகத் தனக்குப் பதிலாக இன்னொரு மத்தளக்காரரை வைத்திருப்பார்.

கூத்தர்கள் பய பக்தியுடன் அண்ணாவியாரைக் குருவெனக் கனம் பண்ணி அவருக்கெனத் தனி மதிப்புக் கொடுத்து வந்தனர். ஊர் மக்களும் அவருக்கு மரியாதை செலுத்தி வந்தனர்.

ஆரம்ப காலத்தில் இருந்த ஆடுநர்கள் எல்லோரும் கல்வி அறிவு பெற்றவர்கள் எனச் சொல்வதற்கில்லை. "வலது காலைப் போடு - இடது காலைப்போடு என்றால் வலக்கால் இடக்கால் தெரியாத சிலரும் இருந்தனர். எனவேதான் வலக்காலில் ஓலையையும் இடக்காலிற் சீலையையும் கட்டி "ஓலைக் காலை முன்னே வை, சேலைக்காலைப் பின்னே வை" எனச் சொல்லிக் கொடுக்க, கூத்துப் பழகியவரும் உண்டு. இதே போன்று கூத்துப் பாட்டுக்களையும் எழுத்தறிவற்ற சிலருக்கு மணப்பாட்டு செய்யச் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டது.

மகாபாரதக் கதைச்சுருக்கம்

தமிழ்ப் புலவர்கள் காலத்துக்குக் காலம் இயற்றமிழின் போக்கையும் இசைத் தமிழின் போக்கையும் மாற்றிக் கொண்டதன் வண்ணம் நாடகத் தமிழின் போக்கையும் மாற்றிக் கொண்டனர்.

வேத்தியல், பொதுவியல் என கூத்து இருவகைப்படும்
வேத்தியல் - அரசர்களையும், உயர் குடி மக்களையும் மகிழ்விப்பனவாக அமையும்.
பொதுவியல் - பொது மக்கள் வாழ்க்கையைச் சித்தரிப்பவையாக அமையும்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மக்களின் கலாசாரம், இராமாயணம், மகாபாரதம், பாகவதம், கந்தபுராணம் என்பனவற்றால் வளர்ந்தனவாம்.

அன்றைய காலம் தொடக்கம் இன்றைய காலம் வரை இக்கதைகளை விருப்போடு கேட்டும், படித்தும் வருகின்றனர்.

இராமாயண இதிகாசத்தைப் பகுதி பகுதியாகப் பிரித்து, அப்பகுதி களைக் கூத்தாக ஆடி வருகின்றார்கள். அவையாவன; பாதுகாபட்டாபிடேச நாடகம், இந்திர சித்தன் நாடகம், குசலவன் நாடகம், இராவணன் வதை நாடகமென்பனவாம்.

மகாபாரத இதிகாசத்தை, சூது துகிலுரிதல், அருச்சுனன் தவசு, வீமன் அனுமன் போர், விராட நாடகம், குருக்கேத்திரன் நாடகம், இந்திர குமாரன், பாண்டவர்கள் வனவாசம், வளவீமன் நாடகம், பப்பிரவர்கள் நாடகமென பலவாறு பிரித்து கூத்தாக ஆடிவருகின்றனர். பாகவதக் கதையைப் பலவாறாகப் பிரித்து, வாணன் நாடகம், கம்சன் நாடகம், இரணியன் நாடகம், அணிரூத்திரன் நாடகமென ஆடிவருகின்றனர்.

யாழ்ப்பாணத்தின் ஒரு பகுதியான மானிப்பாயைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அருணாசல முதலியார் குமாரனாரும், முதத்தமிழ் வித்தகருமான சுவாமிநாத முதலியார் (1765-1824) மகாபாரதக்கதையை வைத்து, தருமபுத்திர நாடகத்தை பாடிக்கொடுத்தார். இந்நாட்டுக்கூத்து, நாட்டுக்கூத்து உலகிற்கே புதிய ஓர் எழுச்சியை உண்டாக்கியகூத்து என்றால் மிகையாகாது.

தருமபுத்திரன் கூத்துக்குரிய கதைச் சுருக்கத்தைப் பார்ப்போம்

வேதத்தை வகுத்த வேதவியாச முனிவரால் மகாபாரதம் பாடப்பட்டது. இஃது வடநாட்டு ஆரிய இனத்தவர்களுடைய இதிகாசக் காப்பியங்களில் ஒன்று.

உறவுமுறை பேணல், நட்புப் பேணல், நீதி முறை தவறாமை, காதல் வீரம், சோகம், செஞ்சோற்றுக்கடன், சூதாட்டத்தின் விளைவு, குரு சிஷ்ய பக்தி, கீதா உபதேசம் என்பன போன்ற இன்னோரன்ன விடயங்களை மக்கள் நெஞ்சில் பதிய வைக்கின்றது.

திரியோதனன் ஆகிய நூற்றொருவரும், தருமன், வீமன், அருச்சுனன், நகுலன், சகாதேவன் ஆகியோரும் அண்ணன் தம்பி பிள்ளைகள்.

பாண்டவர்களுடைய வீரதீச் செயல் கண்டு, திரியோதனன் பொறாமை கொள்கின்றான்.

திரியோதனன், பாண்டவர்களுக்கு செய்த கொடுமைகளை வீமன் வார்த்தைகள் மூலம் காண்போம்.

‘அந்த நாள் கழு நிறைத்து அரிய வஞ்சனைகள் செய்தான்
முந்தை நாள் மனையிற்றீயை மூட்டியே கொல்லப் பார்த்தான்
இந்தநாள் வஞ்சகச் சூதால் யாவையும் பறிக்கப் பார்த்தான் (பார்ப்பான்)
எந்த நாள் நன்மையாக இருந்த நாள் இயம்பு வாயே’

வஞ்சகச் சகுனி மூலம் சூது ஆடி அவர்களடைய இராச்சியத்தைப் பறிக்கின்றான் திரியோதனன்.

தம்பி துட்சாதனன் மூலம் துருபதியின் துகிலை அரச சபையில் வைத்து உரிவிக்கின்றான். வீமன், அருச்சுனன், நகுலன், சகாதேவன் ஆகியோர் சினம் கொண்டு, துரியோதனன், காண்ன், சகுனி, துட்சாதனன் ஆகியோரைக் கொல்வதாகச் சபதம் கூறுகின்றார்கள்.

துரியோதனன் ஆணைப்படி - பெரியோரின் தீர்ப்பின்படி - பாண்டவர்கள் காட்டுக்குச் செல்கின்றார்கள்.

காட்டில் வியாச முனிவர் பாண்டவர்களைக் காணுகின்றார்.

வியாச முனிவரின் சொற்படி அருச்சுனன் தவமிருந்து பாகபதக்களை பெறச் செல்கின்றான்.

பாண்டவர்கள் காட்டில் பலவிதமான துன்பங்களைச் சந்திக்கின்றார்கள். ஒரு நாள் துருபதியின் முன் பாரியாத மலர் ஒன்று வந்து விழுகின்றது. அம்மலரைக் கண்டு தன் உள்ளத்தைப் பறி கொடுத்த துருபதி, அம்மலரைப் போன்ற இன்னொரு மலர் தனக்கு வேண்டுமென்று வீமனிடம் கேட்கின்றார்.

இம்மலரைப் போன்ற மலர்கள் குபேரனுடைய அழகாபுரியில்தான் உண்டு. நான் அவ்விடம் சென்று அம்மலரைக் கொண்டு வருகின்றேனெனக் கூறி வீமன் அழகாபுரிக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றான். செல்லும் வழியில் தமயனான அனுமனைக் காணுகின்றான்.

"மஞ்சன வாவியில் இந்தப் புட்பம் இருக்கின்றது. தருமன் முதலான பொறைகள் உன்னிடத்தில் இருக்கின்றபடியால் சுகமே எடுத்துக் கொள்ள முடியும்" என்று அருள் ஆசிபெற்று, அங்கு சென்று அம்மலரை எடுத்து வருகின்றான் வீமன்.

பன்னிரண்டு வருடம் காட்டிலும் ஒரு வருடம் நாட்டிலும் மறைந்து வாழ வேண்டுமென்று ஆணைப்படி, ஒரு வருடம் நாட்டிலும் மறைந்து வாழ பாண்டவர்கள் வேற்றுருக்கு கொண்டு விராட தேசம் செல்லுகின்றார்கள்.

விராடதேசத்து மன்னன் விராடன். விராடன் மைத்துனனாகிய கீசகன் விராடதேசத்து. தளபதி. மிகுந்த தைரியசாலி, தவத்தின் வலிமையார் சிவனிடம் ஒப்பு உயர்வு பெற்ற வாளைப் பெற்றான். துருபதியாம் வண்ண மகளைக் கண்டு காமவிகாரம் கொள்ளுகின்றான்.

கீசகன் வீமனாற் கொல்லப்படுகின்றான். கீசகன் கொல்லப்பட்ட செய்தியையும், விராட நாடு செழிப்புடன் திகழ்வதையும் கேள்வியுற்ற துரியோதனன் விராட நாட்டிற் பாண்டவர்கள் மறைந்து வாழ்கின்றார்களெனக் ஐய்ப்புற்று அந்நாட்டு ஆநிரையைக் கவருகின்றான். வேற்றுருக் கொண்டிருந்த பாண்டவர்கள் வெளிப்படுகின்றார்கள். துரியோதனன் சேனைக்கும் விராடன் சேனைக்குமிடையிற் போர் மூண்டது. துரியோதனன் சேனை தோற்று ஒடுகின்றனர். ஆநிரை மீட்கப்படுகின்றது. பெரியோர்கள் ஒன்றுகூடி ஆலோசிக்கின்றனர். இராச்சியத்தில் அரைவாசியையாவது தரும் வண்ணம் பாண்டவர்கள் கேட்க, துரியோதனன் கொடுக்க மறுத்துவிட்டான். கிருஷ்ணரைத் தூது விடுகின்றார் தருமர். ஆளுக்கு ஒவ்வொரு வீடாகிலும் தருபடி அதற்கு மறுத்து விடுகின்றான் துரியோதனன். இரு பகுதியினருக்குமிடையில் போர் மூண்டது. பதினெட்டு நாட்களாகப் போர் நடந்தது. துரியோதனனும் அவனைச் சார்ந்தவர்களும் போரில் மாண்டார்கள். பாண்டவர்களில் மூத்தவரான தருமருக்கு முடிசூட்டப்படுகின்றது மகாபாரதக் கதையைச் சுருக்கமாகக் கூத்து ஆக்கிய ஆசிரியர் "தருமபுத்திர" நாடகம் என்ற பெயரைச் சூட்டினார். இந்நாடகத்தைப் பின்பற்றி பல புலவர்கள் மகாபாரதக் கதை முழுவதையும் கிளைக் கூத்துக்களாகப் பாடி ஆட வைத்துள்ளார்கள்.

தருமபுத்திர நாடகத்தின் கதை மாந்தர்

வீட்டுமர்	- கங்கைமகன் : பாட்டா சுதக்களை - விராடன் மனைவி	கீசகனின் அக்கா
திரிதராட்டினன்	- துரியோதனன் தந்தை, கீசகன்	- விராடராஜன் மைத்துனன்
காந்தாரி	- துரியோதனன்தாய், வேடன்	- சிவபெருமான்
விதுரன்	- திருகராட்டினன் - பாண்டு தம்பி வேடுவிச்சி - உமாதேவி	
துரியோதனன்	- திருதராட்டினன் மகன், முருகன்	- சிவனின் மைந்தன்
துச்சாதனன்	- துரியோதனன் தம்பி	
விகருணன்	- துரியோதனன் கடைத்தம்பி	
சகுனி	- துரியோதனன் தாய் தம்பி	
கர்னன்	- பாண்டவர்க்கு மூத்தவன், தேரோட்டி மகன்	
கட்டியகாரன்	- துரியோதனன் வாயிற்காப்போன்	
கிருஷ்ணர்	- விஷ்ணுவின் பத்து அவதாரங்களில் ஒன்று	
விபாசர்	- மகாபாரதத்தைப் பாடியவர்	
தருமர்	- பாண்டுவின் மகன்	

வீமன்	- பாண்டுவின் மகன்
அருச்சுனன்	- பாண்டுவின் மகன்
நகுலன்	- பாண்டுவின் மகன்
சகாதேவன்	- பாண்டுவின் மகன்
துரோபதி	- பாண்ட வர்கள் மனைவி
அனுமான்	- வாயுபுத்திரன்
விராடன்	- விராடதேசத்து அரசன்

கூத்து நடாத்துவது கட்டியங்காரணா? அண்ணாவியா?

கிரேக்க இலக்கியம் கி.மு. ஆறாம், ஏழாம் நூற்றாண்டு முதற் கொண்டது. ஹோமர் என்ற முதற் கவி கி.மு. பத்தாம் நூற்றாண்டிலேயே எழுத்து ஏற்படு முன்னரே பாடினார் என்பார். கிரேக்க நாடகத்தின் மிகப் பழையமான காலத்தில் எழுந்த நாடகத்தில் நடிகர் மிகச் சிலர். எழுதப்பட்ட நாடகங்களும் அதற்கேற்பச் சில பாத்திரங்களே வரும்படி அமைக்கப்பெற்றிருந்தன. இந்நாடகங்களில் இன்பியல், துன்பியல் என இருவகை நாடகங்கள் இருந்தது. அவற்றுள் இரண்டு வகை நடிகர் இருந்தனர். ஒரு வகை: பாட்டு மட்டும் படிக்கும் குழாம், (கூட்டிசைக் குழாம்) (chorus). இன்னொன்று: பாட்டோடு செய்கையும் அபிநயமும் உடைய தலைவர் ஆவார். குழாத்தினர் பாட்டில் நயமான பகுதிவரும் போது ஆமாம் போடவோ, கைதட்டிக் கொக்கரிக்கவோ செய்வார். சிலவேளையில் தலைவன் அரசனாக நடிக்கும்போது, அவர்கள் அவனது அமைச்சர் குழாமாகவோ குடிமக்களாகவோ அமையவும் செய்வார்.

ஒருசமயம் இம் முதல்நிலை நடிகர் கதை சொல்பவராகவும், பிறர் கேட்பவராகவுமிருந்தனர். படிப்படியாக அபிநயமும் நடிப்பும் கலந்தன. காலப்போக்கில் நடிகர் தொகை அதிகப்பட்டது. அக்காலத்திற் கற்றவர்கள் மிகக் குறைவு. கல்வியறிவு அற்ற பாமர மக்கள் அறிந்துகொள்ளும் வண்ணம், ஒவ்வொரு காட்சி மாற்றத்திலும் அக்காட்சிக்குரிய கதைச் சுருக்கத்தையும், பாத்திரங்களையும் இம் முதல்நிலை நடிகர் அறிமுகம் செய்து வைக்க ஏற்படுத்தப்பட்டார். பின்னர், விரிவுரைகள் உரைநடையாகவும், கதைப் பகுதி செய்யுளாகவும், நாடகப் பகுதி பாட்டு அல்லது இசைப் பாவாகவும் தமிழ் நாட்டில் நிலவத் தொடங்கியது. இந்நிலையில் முதல்நிலை நடிகரை கட்டியங் கூறுபவனாக ஆக்கிக்கொண்டார்கள்.

இந்து ஆலயங்களிற் சுற்றுப்பிரகார மூர்த்தி வீதி உலா புறப்படும் போதும், உட்பிரகாரம் செல்லும்போதும் கட்டியங்கூறப்படுகின்றது. அரசன், இராச சபைக்கு வரும்போதும், வீதிஉலா புறப்படும்போதும் கட்டியங் கூறப்படுகின்றது.

நீதி மன்றத்துக்கு நீதிபதி வரும்போது கட்டியங் கூறப்படுகின்றது. ஆகவே, கட்டியங் கூறல் தமிழர்களுடைய பாரம்பரியமாகத் திகழ்கின்றது. இஃது வடநாட்டுத் தழுவல்லல். சுற்றவர்கள் மிகக் குறைவாக இருந்த காலத்திற் கட்டியங்காரன் கூத்தை நடாத்தினானெனக் கொள்ளலாம்.

பண்டைக் காலத்தில் இக்கட்டியக்காரன் ஒவ்வொரு காட்சிக்கும்முன் தோன்றி அக்காட்சியின் கதைச் சுருக்கத்தையும், தோன்றும் கதாபாத்திரங் களையும் கூறி, கூத்தை நடாத்தி வந்தான். இன்று, முதல்நிலை நடிகனான கட்டியன்காரன் கூத்தின் தொடக்கத்தில் தோன்றி கட்டியங்கூறுவதுடன் அவன் தொழிற்பாடு முடிவடைகின்றது. இப்பொழுது, கூத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்து முடிவுவரை அண்ணாவியே கூத்தை நடாத்துகின்றான்.

<h2 style="margin: 0;">நாடக விழா</h2> <p style="margin: 0;">காந்திஜீ சனசமூக நிலைய கிராம முன்னேற்றச் சங்க ஆதரவில்</p> <p style="margin: 0;">வட்டுக்கோட்டை நல்லதமிழி நாடக சபா</p> <p style="margin: 0;"><i>ஆறாவது முறையாக அளிக்கும்</i></p>	
<h3 style="margin: 0;">"தருமயுக்திர நாடகம்"</h3> <p style="margin: 0;">(நாட்டுக்கூத்து)</p>	
<p>இடம்:</p> <p>காலம்:</p> <p>நலைவர்:</p> <p>அண்ணாவிமார்:</p> <p>மத்தளம்</p> <p>நாடக இயக்குநர்</p>	<p>வட்டுக்கோட்டை சிவன் கோவில் மைதானம்</p> <p>பிவவ ஆக்டு மாரீகழித்ததிங்கள் 9ஆம் நாள் (24.12.61) ஞாயிறுக்கிழமை பிற்பகல் 4.30 மணி</p> <p>இலங்கைக் கலைக்கழகத் துழிற் நாடகத்தறைத்தலைவர் கலாநிதி க.வித்தியானந்தன் அவர்கள்</p> <p>திரு.வே.நாகலிங்கம் அவர்கள் திரு.ச.அமீர்துலிங்கம் அவர்கள்</p> <p>மத்தள வல்லுநர் திரு.ம.வல்லிபுரம் அவர்கள்</p> <p>திரு.அ.புருகலவேள் அவர்கள்</p> <p style="text-align: center;">நெழூல் பல கலை வல்லுநர்களும் பார்வையாளர்களாகக் கலந்து விகாரவர்கள். நாடக நயப்பாளர்கள் சினைவருள் சிவ்புன் சிவலக்கப்படுகின்றனர்.</p> <p style="text-align: center;">சிவன் கோவில், வட்டுக்கோட்டை 17.12.61</p> <p style="text-align: right;">இலங்கை நாடகக்கூத்து சிவவிருத்திக்ஞானினர்</p>
<p>விரைவில் எதிர்பாராங்குள் எமது அடுத்த நாட்டுக்கூத்து</p> <h3 style="margin: 0;">"விராட நாடகம்"</h3> <p style="margin: 0;">(30.12.61)</p> <p style="margin: 0;">விரிவான அழிவித்தலை எதிர்பாராங்குள்</p> <p style="margin: 0;">ஸ்ரீ இலங்கா தேவி அச்சகம், சங்கானை</p>	

தருமபுத்திர நாடகம்

விரிவுக்கு அஞ்சி முழுக்கூத்தையும் இங்கு தரமுடியாமையினாற் கூத்தின் சில இடங்களை மாத்திரம் சுட்டிக் காட்டுகின்றேன். பிள்ளையார் துதி முதலில் மத்தளத்தில் அடிக்கப்படும். அடுத்து கூத்துக்கான விநாயகர் காப்பு.

விநாயகர் காப்பு

பொன் பூத்த மகுடமும் பொலன் நிலச் செறிவும்
பொலிந்த இம் மலையின்மேவும்
புனிதமுள பச்சைப் பசேலென்ற மடநடப்
பொற்பு மிகு மீடைய நாடி
மீன்பூத்த மீரபையும் வெகு கணச் சேர்வும்
விளங்கு நத்யருவி சூழும்
வெள்ளி வேதண்டத்தின் உறை தரும பொற் களிறு
வெகுவிரக மோடு தேடி
கொன்புத்த சீமயத்தின் இடைகண்டு நடவிக்
குலவு கயிலைச் சாரலில்
கொடு வந்து ஒங்காரம் இரு வடிவமாகவே
கூடிப் புணர்ந்தபோது
நடுமுன் பூத்த ஒரு கோடும் இரு செவியும் முக்கண்ணும்
நால்வாயும் ஐந்து கரமும்
நன்மதமு மாறினொடு வந்த ஐங்கரன் அடியைய
நண்மீனொடு பணிசுவோமே.
-பதம் -

பல்லவீ

திருநிறை பூரண சம்பிரம சோபனமே - என்றென்றைக்கும்
திருநிறை பூரண சம்பிரம சோபனமே - என்றென்றைக்கும்

அனுபல்லவீ

கருதியின் முதலென வருமிமாரு நீதன் துகளறும் அடியரையருளிய பாதன்
கருதிய படியதவிய கணநாதன் கணபதிசுணபதி ஏனுமவனுக்கே -திருநிறை

கலாநிதி.சு.வித்தியானந்தன் கலையரசு, சொர்ணலிங்கம் ஆகியோருடன்
தரும பூத்திரன் கூத்துக் கலைஞர்கள்...
காலம் 24.12.1961

சரணம்

வனமலி சடைசெறி அரணுதவி ஜெய மத கஜ முக ராஜன்
தனதன அர்இசை முரலிலாரும் இதழீகொள் தற்பர உல்லாசன்
அனமென நடைபயில தருவலவையினொடு அமார்தரு பிரகாசன்
கனதனமலை மகளுதவி வாரண காரண முளபரி பூரணனுக்கே - திருநிறை
மருதிடை தவழ் கருமுகில் நினைதர மனமுற வருநேயன்
உருவனர் அமரர்கள் தொழுதிடு பொழுதில் உதவி செய்கிடுநேயன்
வருகுகினொடு குறமகள் மருவீடவருள் மகிமை கொள் ஒரு(உ) பாயன்
திருநிறை கலைமதி திகழ்தரு மறுமுக செயை மகன் முருபுகன்
எனு மவனுக்கே - திருநிறை

கட்டியகாரன் தோற்றம்

இங்கீதமாம் அத்தினாபுரி நகர் வாழ் இனிமை பெறு தீர்தராட்டினன் முன் ஈன்ற
துங்கமதி குலதிலக துரியோதன ராசேந்திரன் வளம் துலங்கப் பாடி
பொங்கு முறுசீரின் முண்டாக கட்டிப் பெற்றிரம்புகை தனிவே பொலிவாய் ஏந்தி
மங்கலம்சேர் வாசல்நிற்கும் கட்டியகாரன் மகிமையுடன் சபைமீது வருகின்றானே.

வட்டக்கொட்டகை வாசலில் நின்ற கட்டியக்காரன் இரண்டு துள்ளலில்
எழுந்து மூன்றாவது துள்ளலில் வட்டக் கலரியின் மூன்றில் ஒரு பங்கு தூரத்தில்
நின்றான். மத்தள அடித்தாளத்திற்கேற்ப ஒருமுறை தன்னைத்தானே சுற்றிக்
கொண்டான். சுற்றிமுடிந்ததும் தன் ஒற்றைக் கையாற் கொட்டகை நிலத்தைத்
தொட்டுக் கண்களில் ஒற்றிக்கொண்டான். அதன்பின், மத்தள அடிக்கேற்ப
கால்களைப் போட்டு வலது பக்கமும் இடது பக்கமுமாகத் திரும்பி, சபையைப்
பார்த்தான். அதன்பின், தாளத்துக்கேற்ப பின்பக்கமாக ஆடி ஆடிச் சென்றான்.
அதன் பின், தாள மாற்றம் ஏற்பட, முன்னோக்கி ஆடிக்கொண்டு வந்தான். முன்
நின்ற இடத்துக்கு வந்ததும், தாள மாற்றம் ஏற்பட, சின்ன வட்டமாக ஆடி வந்ததும்
எழும்பி ஆடிய வண்ணம் கலரியின் இரண்டு இடங்களிற் சுழன்று ஆடிப் போய்த்
துரிதம் போட்டான். மூன்றாவது துரிதத்துடன் ஆடற்றாடு பாடத் தொடங்கினார்.

ஆடற்றரு

கட்டியகாரணம் வந்தான் ஒய்யாரமான கட்டியகாரணம் வந்தான்
கட்டியகாரன் வந்தான் கையிற்பிரம்பும் கொண்டு
மட்டிலாப் புகழ் படைத்த மன்னன் துரியோதனன் வாசல் - கட்டியகாரணம் வந்தான்
இங்கீதமாகக் கூடி ராசர் புகழை நாடி

தங்க மலர்கள் தரவி துரீயோதனன் தீர்கும்பாடி -கட்டிய
அட்டாள தேச ராசன் அன்புபொருந்தும் நேசன்
துட்டர் பரவும் போசன் துரீயோதனன் வாசல் - கட்டிய
வட்டமுண்டாக துன்ன வயிறு மலசத்துசின்ன
பொட்டு நெற்றியில் மின்ன பூணலங்கார வண்ண
பதினென் புவிக்கு நாதன் பலரும் வணங்கும் பாதன்
தாதிகள் பெறும் துயோதனன் துலங்க வாசலில் நீதன் - கட்டிய

இராசாதிராசன் ராசமார்த்தாண்டன் இராசகெம்பீரன் துரீயோதன
மகாராசன் கொலுவிற்றுகு வருகிறார் எச்சரிக்கை பராக்கு.

இப்பாட்டுக்குக் கட்டியக்காரன் வட்டக்கொட்டகையைச் சுற்றி
ஆடுவான். அப்பொழுது கொட்டகையின் இரண்டு இடங்களில் துரீதம்
வைக்கப்பட்டு, மூன்றாவது துரீதம் முன் நின்று கிளம்பிய இடத்தில்
வைக்கப்படுவதுடன் ஆடற்றரும் பாட்டு முடிவடையும். இவ் ஆட்டத்துக்குரிய
தாளக்கட்டைப்பார்க்கவும்.

தீந்தோம்; தீந்தோம்; தீந்தோம்

தலாங்கு தலாங்கு

தர தர தர; தர தர தர

தக்க நீந்தாங்க; தக்க நீந்தாங்க; தக்க நீந்தாங்க

தலாங்கு, தலாங்கு, தலாங்கு

தரீகிட, தரீகிட, தரீகிட, தரீகிட

தீந்தோம், தீந்தோம், தீந்தோம், தலாங்கி; தலாங்கி; தலாங்கு

தரீகிட தரீகிட, தரீகிட தரீகிட

தீந்தோம், தலாங்கு தரீகிட தொம்

தரீகிடாம், தரீகிடாம், தரீகிடாம்

பொறித்தட்டம், பொறித்தட்டம், பொறித்தட்டம், பொறித்தட்டம்.

துரீயோதனன் தோற்றம்

பூவுலகில் அராசரைக் கொல்ல வரு புல்லுருவி பொய்யடைத்திட்ட கூடு
புகழிலா மக்கட்பெரும் பதடி சொல்லாமை புரிதரும் கொடிய சிங்கம்
நாயுருவி வாய் வைக்கில் மீழாத நச்சரவு நண்புக்கு மதயானையாம்
நாளும் பொறாமைக்கு வலிய காண்டா மிருகம் நன் மனதின்றி கிடைச்சி
மேவுதயவின்னுக்கு நல்லவர் வணங்காத மேன்மை தனிஸ் நீண்ட கல்லு
விதரண குணத்தில் பதுமை விறல் யமநூல் விரும்பவரு நல்விருந்து

கோவு பனி வஞ்சனை கொடுத்திடும் சம்புகம் கொள்ளையின்று கொடிய

காக்கை (கரடி)

கொற்றவரை வெற்றி புனைவுற்ற துரியோதனன் கொலுவின்டை வருகின்றானே.

ஆடற்றரு

1. கங்கை மகன் திருதராடரன் காதலி கந்தாவி வர
துங்கமுடன் விதரன்வர துரியோதனன் தோற்றினானே
2. தம்பி வீகருணைமும் வர தயவுடனே யரசர் வரத்
தும்பி மிகத்துரியோதன மகராசனும் தோற்றினானே.
3. தாரை சங்கு மிக முழங்க சர்ப்பகேதனம் துலங்க
மாதனைநேர் துரியோதன மகராசனும் தோற்றினானே.
4. கன்னினாடு சகுனிவர கருதுகுட்சாதனமும் வர
மன்னனாம் துரியோதன மகராசனும் தோற்றினானே.

தருமபுத்திரர் தோற்றம்

தண்ணளிக்கும் கங்கை தயவின்று பாய்ச் சலதி தருமம் தழைத்த கூடு
தகுமுதவியிற் காமதேனு ஈகைக்குத் தழைத்திடும் கற்பதாரு
பண்ணளிக்கு கல்விக்கத்தியன் தேவ நற் பக்திக்கு மறைவசிட்டன்
பாரரசர் அடிபரவு சஞ்சீவி வைகுண்டபதினக்கொரு விருந்து
விண்ணவர் தமக்கு அருமருந்து மற்றவருக்கு விற்றலான விஜய சரபம்ப
மேலான வேள்விக்கு இந்திரன் சல்லாப மெய்மைக் கரிச்சந்திரன்
மன்னவர்க்கொரு குளுகுலக் கொழுந்தான மணிமலை மேலே வைத்த தீபம்
மகராசபாண்டு பெறு ஜெகராஜ தருமபதி மகராஜன் வருகின்றாரே.

ஆடற்றரு

1. தருமனொடு மனைவிவரத் தனையுதவு தாயார் வர
சகலகுண சம்பன்னனாம் தருமபதி தான் வந்தாரே
2. வீமனொடு விஜயன் வர விற்றல் நகுலன் சகாதேவன்
ஏமமுறு தருமபதியோ டெழில் கொள் நகர் வந்தாரே
3. முரசினொடு குட முழவு முருடு துடி தவில்திர
முதன்மை பெறு தருமபதி முடியரசர் தான் வந்தாரே.

சபை விருத்தம்

தருமருமே சகுனியுடன் மறு சூதாடித் தான் குறித்த

பொருளெல்லாம் தானேவிவன்று

குருவிவன்னும் துரோணாச்சாரியார் சொல்லக்கேட்டு குற்ற மல்லாத்

துரோபதியும் ஐவர் தானும்

அருமைபெறு தேவ நாள் பன்னிரண்டும் அருங்காடு தனித்தங்கி ஒருநாளைக்கு
பெருமைபெறு நாடு தங்கி வர நினைந்து புறப்பட்டார் தருமதுரை திறப்பட்டாரே.

வியாசர் தோற்றம்

போதமுனி ஞான முனி ஈசுரமா முனியரன் பெற்றாள் போற்றும்

நாத முனி முக்கோலும் கமண்டலமும் தரித்த முனி நாளும் நாலு

வேதமுனி இராச முனி காளாய முடுத்தமுனி மேலதான

சூத முனிக்கும் குருவாம் வியாசமுனி சபை மீது தோற்றினாரே.

(சாதகங்களுக்குரிய மென்மை ஆட்டம்)

தானம்: திஸ்ரசாப் : வியாசமுனி ஆட்டத்தாளக்கட்டு

திரிந்தாங் திரிந்தாங் திரிந்தாங்

தலாங்கு தலாங்கு

தத்ததீங், தீந்தாங்க, தீந்தாங்க, தீந்தாங்க

தரிகிட தரிகிட தரிகிட

தீந்தோம்

தலாங்கு, தலாங்கு

தரிகிடத்தரிக, தரிகிடத்தரிக, தரிகிடத்தரிக

தீங்கு தீங்கு தொம் தலாங்கு தரிகிடத்தோம்

தத்தக தரிகிட தீந்தமீ தாந்தக

ஆடற்றசூ

1. முறுக்கு விழுந்த சடையும் - நயமுடன்
முன்னோங்கு கால்கெதி தன்னோங்கு நடையும்
வெறுக்குக்காளாய உடையும் நடையுமாய்
வேதவியாசனென்றை போதமுனி வந்தான்.
2. கமண்டலம் தரித்த கையும் கருத்தினில்
காண அரிதான அனுபூதியணிமெய்யும்

சமம் பெறுகச் சணிப்பையும் தவம் செய்யும்
வேதவியாசினன்னும் போதமுனி வந்தான்

வியாசர்: பாட்டு - ஐந்து கல்லால் ஒருகோட்டை - அந்த
ஆனந்தக் கோட்டைக்கு ஒன்பது வாசல்
பார்த்தால் இரண்டு கால்வீடு - அதில்
பரமன் இருந்து குடிபோன வீடு
சோற்றால் எடுத்த சடலம் - இதில்
துக்கிமாமூயச் சுகிமொன்றுங் காணேன்
பரிபூரணானந்தபோதம் - துய்ய
பரப்பிரம்மமான சதானந்தி பாதம்
வாலைப் பருவக் கூருக்கு - மெத்த
வாய்ப்பிரதானங்கள் பேசும் தருக்கு
கோலைப்பிடிக்கும் கூருக்கு - மின்பு
கோலங் கெட்டாடும் உடலின் செருக்கு
சோறிட்டிடும் பழம் பட்டை - சிவ
தோத்திரம் செய்யாத சோம்பேறி மட்டை
மீறிட்டிடாததோர் தட்டை - ஒன்றும்
பேசாமல் நாளை விழுக்கிறகட்டை
ஐந்து புலி மேயும் காடு - என்றும்
அனுந்தியாய்ப் பரிபோய் வாற வீடு
துஞ்சியழுந்திடு கூடு நெஞ்சச்
சோரத்தனந்தான் இதற்குள்ளபாடு
உடலுக்குள் ஒன்பது பீறல் - என்றும்
ஒழியாமலே சலம் ஒழுகிற தூறல்
குடலுக்குள்ளே மல ஊறல் - என்றும்
கூடாத கோடான கூடித்த நாறல் - பரிபூரணானந்தபோதம்.

பாண்டவர் தோற்றம்

ஐந்தமுதமது விவன்ன ஐந்துமலரது விவன்ன ஐந்து மனமது விவன்னவே
ஐந்து நிலமது விவன்ன ஐந்து நகரது விவன்ன ஐந்து புதங்கலிளவவே
ஐந்து முகமது விவன்ன ஐந்து கணையதுவிவன்ன ஐந்துரீயமது விவன்னவே
ஐந்துலகமது விவன்ன ஐந்து வடிவது விவன்ன ஐந்து புதல்வரும் வந்தாரே.

வியாசர்: இந்திரப் பிரஸ்தமிமன்னும் எழில் நகர் தன்னை விட்டு
 சுந்தரமுகங்களிளல்லாம் வாடியே தோற்றம் மாறி
 மைந்தரே நீங்களிங்கே வந்த காரிய மேதேதோ
 கத்தமாம் இஞ்சி தின்ற குரங்கு போற் கலங்கினீரே.

வசனம்: ஆகா! கேளும் மைந்தர்களே! இந்திரப்பரத்தை விடு, விசனத்து
 டன்இங்கு வந்த காரணம் என்ன? இஞ்சி தின்ற குரங்கினைப் போல்
 முகவாட்டமாயிருக்குங் காரணமென்ன. நானறியும்படி சொல்வீர்களாக?

**தருமபுத்திர நாடகத்தில் தவவேடனும் சிவவேடனும்
 அருச்சுனன் (தோற்றம்) தவநிலை**

சபை விருத்தம்

தவமான முனி அகலச் செய்த பாவம் தானகல மன மகலச் சடுதியான
 அயமனாதகல நிராசையல்லா மகல இகல அரன் அன்பு கொண்டே
 தவவேடம் தரித்து வில்லும் தரித்து முக்காலும் தீர்த்துடனே தரித்து
 வீழ்தியும் தரித்து
 நவமான காயாசம் தரித்துப் பார்த்தன் நடந்திட்டான் தலங்கள்
 கண்டு கடந்திட்டானே.

அருச்சுனன் - தரு - தவநிலை

(இராகம் - புன்னாகவராளி, தாளம் - அடைய)

அருச்சுனன் தரு -

1. சேது நடுவில் அமர்ந்ததேவனே சிவசாம்பசிவா சிவ சாம்பசிவா
2. தேவீ பங்குறை ராமலிங்கமே சிவசாம்பசிவா சிவசாம்பசிவா
3. கோண மலையில் உறையும் தேவனே சிவசாம்பசிவா சிவசாம்பசிவா
4. மாறன் இந்திரன் பணியும் தெய்வமே சிவசாம்பசிவா சிவசாம்பசிவா
5. மதுரை வாழும் சொக்கலிங்கமே சிவசாம்பசிவா சிவசாம்பசிவா
6. வன்னி நிழலில் உறையும் தெய்வமே சிவசாம்பசிவா சிவசாம்பசிவா
7. மறையம்பதி வாழும் தெய்வமே சிவசாம்பசிவா சிவசாம்பசிவா

தோத்திரம்:

8. அரகரா சங்கர மகா தேவதேவா ஆனந்த நடராஜ அகில நாநா
9. புரகர சங்கர சம்பு நவசிவாயா பூலோக கயிலாய புனனநாதா

தரு

10. தேவீ இலக்கமீ பணியும் தேவனே சிவசாம்பசிவா சிவசாம்பசிவா
11. திருவாதிருறை தியாகராஜனே சிவசாம்பசிவா சிவசாம்பசிவா

12. அரியயன் அறியாத தேவனே சிவசாம்பசிவா சிவசாம்பசிவா
13. கோவலன் பணிந்தேத்தும் தேவனே சிவசாம்பசிவா சிவசாம்பசிவா

தோத்தும்

14. மங்கை பங்கா மகேசுவரமாதேவா ருவணநாதா மகாதேவதேவா
15. பொங்கலை கங்காதரா புராணரூபா பூலோக கயிலாய புனிதநாதா

தரு

16. தில்லை மன்றுள் நடிக்கும் தெய்வமே சிவசாம்பசிவா சிவசாம்பசிவா
17. திங்களஞ்சடை யணிந்த தேவனே சிவசாம்பசிவா சிவசாம்பசிவா
18. திண்ணன் பூசை புரியும் தெய்வமே சிவசாம்பசிவா சிவசாம்பசிவா
19. திருக்காளத்தியிலுறையும் தேவனே சிவசாம்பசிவா சிவசாம்பசிவா

தோத்தும்

20. வேத நாதா அகண்டரூபா விடையேறு விமலா
21. பூத நாதா சூலகாகபாலா பூலோக கயிலாய புவனநாதா

தரு

22. சீலமோடுமை போற்றும் தேவனே சிவசாம்பசிவா சிவசாம்பசிவா
23. காதலம்பிகை பணியும் தேவனே சிவசாம்பசிவா சிவசாம்பசிவா
24. கால கால நீல கண்டனே சிவசாம்பசிவா சிவசாம்பசிவா
25. கயிலையங்கீர் உறையும் தெய்வமே சிவசாம்பசிவா சிவசாம்பசிவா

(கவித்துறை) விருத்தம்

நித்தனை அத்தனை நிம்மலமான நிரந்தரனை
முத்தனை முத்திக்கு வித்தான மூல முதற் பொருளை
சித்தனைச் சத்தத்தினுள்ளாயி ருந்த சிவக்கொழுந்ததை
எத்தனை நாட் செல்லுமோ மனமே கண்டிறைஞ்சுகற்றகே.

வசனம்: பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்று சொல்லப்பட்ட பஞ்ச பூதங்களுக்குள்ளாகிய மனமே! உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமானைக் காண இன்னும் எத்தனை நாட்கள் செல்லுமோ? கலங்காதிரு மனமே.

சபை விருத்தம்

கண்ணரிய கயிலைதனை வணங்கி நின்று காமாரியுடனுமையைக்
கருத்திற்கொண்டு
நண்ணிய நாலுதிக்கும் அனலை மூட்டி நடு அனலின் மேலாக
வந்து நின்று

துள்ளியதோர் காலத்தைத் தொடைமேல் வைத்துத் தோத்திரஞ்சேர்
 இரு கரமுந் தொழுது நீட்டி
 திண்ணமுடனஞ் செழுத்தை யுன்னி யுன்னித் திருத்தினான் தவக நிலை
 பொருத்தானே.

ஆதி தாளம்: சதுஸ்டநடை

கயிலாய வேடன் தோற்றம்

கருதியினும் நாய்கள் வர நந்தி கண வேடர் வரச் சுறுக்கினோடு
 ஒரு திறல் சேர் பூதவிமணும் குறவர் வர வலைகள் வர உவந்து கூறி
 முருகினனும் குழந்தை வர மலைமகனாம் குறத்தி வர முககினன்னும்
 பொரு திறல் சேர் பன்றிவரக் கைலாயகிரி வேடன் புறப்பட்டானே.

வேடனின் ஆடல் தாளக் கட்டு

தீந்தாங் தீந்தாங் தீந்தாங்
 தலாங்கு, தலாங்கு, தத்த தீங்கு, தீந்தாங்க, தீங்குங்க, தீங்குங்க, தீங்குங்க
 தக்க தீங்கு, தந்தாங்க, தீந்தாங், தக்க தீங்கு
 தாங்கிட தரிக்க, தாங்கிட தரிக்க, தாங்கிட தரிக்க
 தரிகிடதரி, தரிகிடதரி, தரிகிடதரி
 தீங்குதோம் தலாங்கு தரிகிடத்தரி
 தரிகிடத்தரி, தரிகிடத்தரி, தரிகிடத்தரி, தரிகிடத்தரி, தரிகிடத்தரி
 தரிகிடத்தரி, தரிகிடத்தரி, தரிகிடத்தரி, தரிகிடத்தரி
 தீங்கு தீங்குதோம்
 தலாங்கு தலாங்கு தத்ததீங்கு தீந்தாங்க, தீந்தாங்க தீந்தாங்க
 தரிக்கிட கிடாம், தரிக்கிடாம் கிடாம், தரிக்கிடாம் கிடாம்
 தீங்கு தீங்கு திராம் தலாங்கு தரிக்கின திராம்
 தன தன தன தன தன தன, தனாதன தன தன தன தன தன தனா

இராகம்: காம்போதி தாளம்: ஆதி

ஆடற்றகு

1. வனமயிலிறிகொடு சங்குமணி - நல்ல - மகிழ்வொடு பல கறை குன்று மணி
 கனமுற அணிகுற மகளுடனே கயிலையில் வேட னும் தோற்றினனே.
2. மரைவலி புலவலை பன்றிவலை மான்வலை அரிவலை நரிவலையும்
 கரிவலை பரிவலை கையிற் கொண்டு
 கயிலையில் வேட னுந் தோற்றினானே.

வேடன் படை அணி வகுத்தல்

வேடன்: வாரும் வாரும் வீரர்களே இங்கு சேரும் சேரும் சூரர்களே
 பாரும் பாரும் பன்றியொன்று கொன்று போடும் போடும் பாரினிலே
 நாரும் நாரும் நம்பியதே நன்று கூடும் கூடும் செம்பியரே
 தேடும் தேடும் மாவனத்தில் அழைச்சாடும் சாடும்.

வேடன் - வேடுவீச்சு - தரு

தாளம் : சம்பை

இராகம்: நீலாம்பரி

வேடன் : அரியயனும் அறியாத கயிலை மலையம்மே

வேடுவிச்சி: அந்த மலைதனில் நிதமும் அவதரிப்போம் ஐயே - நாங்கள்
 அவதரிப்போம்.

வேடன் : மனதான நாமிருப்போம் மறைக்காட்டிலம்மே

பெண் : மாலயன் தேடரிய அண்ணா மலையிருப்போமையே

வேடன் : கண்ணப்பன் எனும் வேடன் இறைச்சிகளும் தருவான்

பெண் : காதலுடன் தின்றுருசி கண்டிருப்போமையே

வேடன் : குதலைமொழி குழந்தை கறி கொழுத்த கறியம்மே

வேடுவிச்சி: கொண்டுதரச் செங்காட்டில் - நாங்கள் கூடியுண்போமையே

வேடன் : மாவடுவும் கீரைகளும் மனது மெத்த அம்மே

வேடுவிச்சி: வந்து தர இடையூரில் நாங்கள் வாங்கியுண்போமையே

வேடன் : திறல்முருகன் குழந்தையற்குத் தேன் தினைமா அம்மே

வேடுவிச்சி: தின்றாலு மதின் ஆசை தீருதில்லை ஐயே.

வேடுவிச்சி: கோலமுள்ள நல்ல குறிப்புடனே இங்கு வந்து

சாலமுண்டு நாள் தவிர்த்துத் தான் தவக செய்பவரார்

நீலமுண்ட கண் மடவார் நேடியெனக்கே உரைத்தார்

ஆலமுண்ட செம்பவளவாயாலறைகுவீரே.

வசனம் : ஆகா! கேளும் நாயகனே! ஒருவன் வெகு நாள் களாகத் தவக
 செய்கின்றான். அவன் யாரென்பதை நானறியும்படி சொல்லுவீராக.

வேடன் : வேடுவீச்சு: தரு

தாளம்: ஆதி

இராகம்: சங்கராபரணம்

வேடன் : அன்ன நடைமாமயிலே நானும் அறிவேனடி அறிவேனடி

வேடுவிச்சி: மன்னவனோ வேதியனோ அவன் வானவனோ தானவனோ

வேடன் : திங்கள் குலம் தனிலுதித்த நல்ல செல்வனடி மடமானே

வேடுவிச்சி: இங்கவனை நானறிய எனக்கியம்பிடுவீர் என் கோவே

வேடன் : தருமனுக்கும் வீமனுக்கும் அவன் தானினைய தம்பியடி
வேடுவிச்சி: இன்னவன்தான் ஆர் மகனோ எனக்கியம்பிடுவீர் என் கோவே
வேடன் : இந்திரன் தன் மகனடியே கிட்ணர்க் கினியவன் தான் நரனடியே
வேடுவிச்சி: சந்த மலர்க்காடு வந்த விதம் சாற்றிடுவீர் என் கோவே.
வேடன் : வஞ்சகச் சூதாடினதால் காட்டில் வந்ததடி மடமானே
வேடுவிச்சி: தஞ்சமதாய் உமை நினைந்து அவன் தவக செய்வதேன் சாமி
வேடன் : பாசுபதம் பெறநினைந்துதவம் பண்ணுகிறான் மடமானே
வேடுவிச்சி: நேசமுடன் பன்றி வந்துகொல்ல நிற்பதனை யறியீரோ.

வேடன் - கொச்சகம்

வேடன் : தருமனுக்கும் வீமனுக்கும் தான் இளைய பற்குணன் காண்
 ஒரு மனதாய் எம்மையுன்னி ஒதரிய தவக செய்தே (தான்)
 குரு நிறமாம் பன்றியது கொன்று பழிதீர்க்கு முன்னே
 பொருது வென்று அருள் புரியப் போவோம் என் நாயகியே.

வசனம்: ஆகா! கோளும் நாயகி! தருமனுக்கும், வீமனுக்கும் இளைய தம்பியாகிய அருச்சுணன் தவக செய்கின்றான். தவசை அழிக்கும் பொருட்டுத் துரியோதன் அனுப்பிய மூகதானவன் பன்றியாகி வருகின்றான். அப்பன்றியைக் கொன்று அவனுக்குக் கிருபை கொடுத்து வருவோம். அப்பன்றியைக் கொன்று அவனுக்குக் கிருபை கொடுத்து வருவோம் வருவீராக.

வேடுவிச்சி: வசனம்: அப்படியே ஆகட்டும் ஐயா சுவாமி.

(அருச்சுணன் தவ நிலையில் நிற்கையில் மூகதானவனென்பான் அருச்சுணனைக் கொல்லும் பொருட்டு பன்றி வடிவத்தில் வர, அருச்சுணன் கணையை விடுகின்றான். அதே நேரத்தில் வேடனாக வந்த சிவன் கணையை ஏவி விடுகின்றார். ஒரே நேரத்தில் இரு கணைகளும் பன்றியைத் தைக்கின்றன. அம்புகளால் அடிபட்ட பன்றி நிலத்தில் சாய்ந்து உயிர் விடுகின்றது. சிவவேடனுக்கும் தவவேடனுக்குமிடையில் வாக்குவாதம் ஏற்படுகின்றது)

வேடன் வீருத்தம்

வேடன் : மறையவனோ மன்னவனோ வசியம் தானோ? வானவனோ தானவனோ மனிதன் தானோ பொறையுடைய தவக புரிவோர் பன்றி மேலும் பொருகணைகள் தொடுப்பரோ புனிதமான நிறமுடைய

பசுத்தோலைப் போர்த்து நின்று நெடும் புலிபோல் பாய்பவரோ
நிகழ்த்துவாயே.

வசனம் : ஆகா! கேளடா! நீ பிரம்மசத்திரிய வைசிய சூத்திரனோ? அகர
இராசுதனோ? உன்னை யாரென்று அறிய மாட்டேன். தவம் புரிபவர்கள் பன்றி
மேலும் அம்பு தொடுப்பார்களா? பசுத்தோலைப் போர்த்து நின்றுபுலிப் போய்ச்சல்
பாய்கின்றீரோ சொல்லுவீராக.

அருச்சுனன் விருத்தம்

அருச்சுனன்:

பாவேறு தருமனுக்கும் வீமனுக்கும் இளையவன் நான் பார்த்தன் என்பேர்
சேவேறு சிவனையுன்னித் தவசு செய்தேன். பன்றிகொன்று தின்க வல்ல
கோவேறு இந்திரன் தன் மதலையெனை மனிதன் எனக்குறிக்கவேண்டாம்.

ஆவேறு நிறமனிதும் பால்வேறு நிறமாமோ அறைகுவாயே.

வசனம் : ஆகா! கேளடா வேடனே! பாமாலை பொருந்திய தருமனுக்கும்,
வீமனுக்கும் சிவபெருமானை நினைந்து தபசு செய்கின்றேன். நான் தேவாதி
தேவனாகிய இந்திரனுடைய இளையதம்பியாகிய அருச்சுனன். இடப
வாகனத்தினையுடைய பிள்ளை. என்னைமனிதன் என நினைக்க வேண்டாம்.
பசுவேறு நிறமானாலும் பால்வேறு நிறமாக மாட்டாது. அறிந்து கொள்வீராக.

வேடன் விருத்தம்

வேடன்:

குருவீனுக்காய்த் துருபதனைத் தேரில் கட்டிக் கொடுத்த நீயோ
குரு குலத்தீர் பிறந்த நீயோ
அருமை பெறும் ஏகலைவன் விரலை வாங்கும் ஆண்பிள்ளையோ
கண்டகத்தையழித்த நீயோ
ஒரு முனிக்காய் வேடர் தமைக் கொன்ற நீயோ உயிர் வரீவில்
விஜயன் என்ற துன்னைத்தானோ
திருமலையை மலையறிய வேறும் நான் உன்றிறமறிய வில்லெடுத்துச்
செருச்செய்வாயே.

வசனம்:

ஆகா! கேளும் பிள்ளாய்! துரோணாச்சாரியாருக்காக யாகசேனனாகிய
துருபதனைத் தேரிற் கட்டிக் கொண்டு போனவன் நீயல்லவா? ஏகலைவன்
விரலை வெட்டுவித்தவன் நீயல்லவோ - காண்டாவனம் எரித்தவன் நீயல்லவா?
ஒரு முனிக்காக அனேக வேடரையெல்லாம் கோன்றவன் நீயல்லவா. வில்விசயன்

என்றதும் உன்னையல்லவா? மலையை மலைபறிய வேணும். நான் உனது திறத்தினை அறிய வேணும். வில்லெடுத்துச் சண்டை செய்வீராக.

அருச்சுனன்:

ஆத்தாளும் அப்பனுமென்றகத்தியுன்னி அரிய யனுமறியாத ஈசினன்னை
சேர்த்தாளும் என்று தவம் செய்தேன் வேடர் தீறம் நானறிவேன் நீ எனக்குச்

செப்பவேண்டாம்

காத்தாடி போலவே நின்று கத்துகிராய் கத்தினியானாற் காண்டபம்

கையிற்பாராய்

கூத்தாட்டிச் சிலம்பென்ன படை வெட்டுக்குதவுமோ கூறுவாயே.

வசனம்:

ஆகா! கேளடா வேடனே! பிரம விஷ்ணுக்களும் காணாத பரமசிவனை நோக்கித் தவசு செய்கின்றேன். வேடுவர்கள் திறமெல்லாம் நானறிவேன். பேசவேண்டாம். காத்தாடிபோல நின்று சுழன்று கத்துகிராய். காண்டபம் கையிலே இருக்கிறது கண்டுகொள். கூத்தாட்டிச் சிலம்பம் படைவெட்டுக்கு தவறாது அறிந்து கொள்வீராக.

வேடன்:

முந்தாதே மாதவனே இனிமுனைக் கதிர்க்கணை கனக்க ஏடுவேன்
வந்தாயே பாரினில் அம்புகள் மடக்கியே கணை தொடுக்கிறேன் இனி
வரீவில் அது நிமிர வலிய பகழிமீசை
வடவை அனலின முன் விடுகுவேன் நானே.

விஜயன்:

தத்தானம் தானின மென்றரி தளைத்த மாலைகள் வளைத்த மார்பிசை
கொந்தாகும் கோகனாகம் புரை குறித்த மாமதி முகத்தின் மீமிசை
கொடிய கணைகளது விடுவேன் ஒரு நொடியில்
நேடிய படைகளது தொடுகுவேன் நானே.

வேடன்:

விட்டாயோ வாளிகள் மேல்மிசை விற்றுகொடும் படைமிகுத்து மேலிசை
தொட்டாயோ பாரினில் அம்புகள் தொடுக்கிறேனுனையடக்கிறேனடா
துடிவிகள் கணைகொடு துணைகொள் புய மலைகள்
துளைகள் படவிடுவேன் இது நிஜமறிவாய்.

விஜயன்:

பட்டேறும் படிக்கு வானிகள் பருத்த வேடனின் உரத்த மார்பிடை
இட்டேறும் படிக்கு ஈர்க்கணை எடுக்கிறேன் நனி தொடுக்கிறேனடா
இறுகு பிறைகவிளாடு முறுகு சடைகள் நதி
இறுகு அறவே துகள் வருகுது பாராய்.

வேடன் :

அஞ்சாதே மாதவனே மர இடுக்கிலே அதன் நொடுக்கிலே நனி
துஞ்சாதே நானினி மேலுனை அடக்கிறேன் வலிகெடுக்கிறேனடா
துடிகாள் உனதுதனு ஒடிய எனது கணை
கொடுவேன் இடிய நிகர் வருகுது பாராய்.

விஜயன்:

மிஞ்சாதே வேடுவனே இனி மிகுத்த பணிபிறைமுடித்த சடைமுடி
பஞ்சாகவோ டிடவேதுகள் படுக்கிறேன் வலிகெடுக்கிறேனடா
பரிய எனது தணு உரிய அடுமுளது
பகடமறிய அடிவிழுகுது பாராய்.

சபை வீருத்தம்

அரிய மண்ணிலுண்டான உயிர்கள் எல்லாம் அடிகள் பட்ட
உரிய தண்ணீரிலுண்டான உயிர்கள் எல்லாம் அடிகள் பட்ட
வருமிமாரு முட்டையிற் (கர்ப்ப) பையில் வரும் உயிர்கள் அடிகள் பட்ட
எரியெனப் பார்த்தன் வில்லால் சேனையடித்த போதே.

வேடன் வீருத்தம்

வேடன்:

முனங்காட்டில் வேடர்தமை முடித்திட்டாய் என்னுடனே முனைந்து உந்தன்
கனங்காட்டி அம்பு கொட்டாய் தறுர்வேதம் உன்னிடத்திற் கற்கவேணும்
சினங்காட்டி வில்லாலே அடித்திட்டாய் பற்பொரிற் ஜெயிக்கிறேன் பார்
பனங்காட்டுநீ ஒலைச் சலசலப்புக்குக்கிமென்று பகர்ந்திட்டாயே.

வசனம்:

ஆகா! கேளும் பிள்ளாய் விஜயனே! முன்னே அனேகம் பேரையெல்லாம்
கொன்ற புயபல பராக்கிரமங்களை யெல்லாம் காட்டுகிறாய். என்னாலே
வெட்டப்பட்ட வில்லாலுமோ அடித்தாய். மற்றோரிலே வெற்றி கொள்ளுகிறேன்.
பனங்காட்டுநீ ஒலைச்சலசலப்புக்கு அஞ்சமாட்டாய். மல்லுக்கு வருவாயாக.

அருச்சுனன் விருத்தம்

புலி ஆட்டமாக நின்று உன்னை மெத்த வல்லபமாய்ப் புகல்கின்றாய் நீ
அலி ஆட்டம் ஆடாதே வேடுவர்கள் திறத்தினை நான் அறிகிலேனோ
மெலிவாட்டம்பட்ட உன்னை வெல்லுதற்கு ஆளுமொன்று வேணும் தானே
எலிவேட்டையாடுதற்குத் தவிடடியும் வேணுமோ இயம்புவாயே.

வசனம்:

அகா! கேளும் வேடனே! வில்லாலே அடிபட்டு மெலிந்து போயிருக்கின்ற
உன்னை வெல்லுவதற்கு ஆளுமொன்று வேணுமா? எலி வேட்டை ஆடுவதற்குத்
தவில் முதலிய பறைகளை அடிக்க வேண்டுமா? சொல்வீராக.

வேடன்:

'நல்லாண்மையாக நின்று நெடுங்கணக்குப் படித்தவன்போல் நான் தானென்று
இல்லாண்மை பேசுகிறாய் கற்றது கைம்மண்ணளவு கல்லா நூலே
எல்லையில்லா உலகென்பார் எழில் மற்போர் தானென்று மியற்றினீரே'
வல்லார்க்கு வல்லார்கள் வையகத்தில் எத்திவென்று வழங்குவாரே'
- சேதுபேரன் என அழைக்கப்படும் க.முருகுப்பிள்ளை

வசனம்:

அகா! கேளும் பிள்ளாய் அருச்சுனா! அணுவளவு படித்து மலையளவு
படித்தவனைப்போலக் கூறுகின்றாய். உலகத்திலே படிக்கவேண்டியவற்றிற்கு
அளவு கூறமுடியாது. படித்தவையோ கைமண்ணளவுகூட இருக்கமாட்டாது. நீர்
பலரோடு மல்யுத்தம் புரிந்தவன் என்றும் அறிகின்றேன். நானுன் திறமையை
அறிவதற்கு மல்யுத்தம் புரிய வருவீராக.

அருச்சுனன்:

'வில்லின் வீரம் மிகப் பேசி வில்லால் அடிபட்டதை மறந்து(ம்)
மல்லின் வீரம் கூறிநின்ற மல்லாவாடா பொருதிடுவோம்
சொல்லும் தவத்தால் மெலிந்திடினும் சோர்வேனென்று நினையாதே.
வெல்ல எண்ணி வல்லபங்கள் வீணிற் பேசுகிறாய் - உன்னை
விண்ணிலேற்றி மண்ணில் வீழ்த்தி வெற்றி கண்டபடுவேன்
கல்லை யொத்த திண்புயத்துக் காளை என திறத்தை - இன்று
காணுவாய் பின் நாணுவாய் மன் காலன் ஊர்ப்புகுவாய்'

கோள் :

‘ஞானம் பொலியும் பெரியினை நயக்கும் தவத்தின் செல்வினைக்
கானம் பொலியும் பொய் வேடங் காட்டுங் கபடி வாடாநீ
மானம் பொலிவாய் போலிங்கே வாய் வேதாந்தம் பேசாதே
வானகத்தே யுன்னையின்னே வாரி வீசிடுவேன் - இந்த
மாநிலத்தோர் தானகைக்க மடித்து வீழ்த்திடுவேன்
நாடுநிதித்தால் மண்ணும் விண்ணும் நடுநடுங்குமடா - சும்மா
நாணமன்றி வீணுரைகள் நவில வேண்டாமடா’.

அருச்சுனன் :

‘காட்டுப் புறத்துக் குகைகளிலே காலங் கழிக்கும் கடுமறவா - எடோய்
வேட்டைத் தொழிலேயல்லாது வீரத் தொழிலும் வல்லாயோ
ஏட்டைக் கட்டி வந்தவழி ஏகக்கடவாய் பீதற்றாதே
ஆட்டமிட்டு நீயெழுந்தால் அஞ்சித்துஞ்சுவனோ - உன்னை
ஆட்டிக் கீழே மாட்டி வலியடக்கியாடுக்குகிறேன்
காட்டையன்றி நாட்டு மன்னர் மூட்டங் கண்டவனோ - திறல்
காட்டியுடல் வீட்டியுயிர் ஒட்டி நின்றுடுவேன்’

வேடன் :

‘இந்த உலகில் இணையில்லேன் என்று விளம்பும் சிறுமகனே
அந்த உலகுக்குனையிப்போ அனுப்ப விரும்பில் அனுப்பிடுவேன்
எந்த விதமும் நீ என்னை வெல்வதில்லை விஜயமயம்பாதே
பந்தடிக்குமாறுடலைப் பற்றியெற்றுக்கிறேன் - இதோ
பாருன் வீரம் சோருமாறு பலம் அடைக்குகிறேன்
சந்திதாடித்து நீ துடித்துச் சாயக் குத்துகிறேன் - உந்தன்
தலை பிடித்து நிலைகுலைத்துத் தவிக்க மொத்துகிறேன்’.

— முதுதமிழ்ப்புலவர் மு.நல்லதம்பி

அருச்சுனன் :

சலசலவாதே சமர்த்தனோ அட்டா வாடா வேடா எட்டே
தடதடவாதே அடக்கிறேனுனை நான்
சலசலவாதே மனமெலியாதே தமித்த திமித்திமன எயினர் புடைவளைய
சாந்தும் கொந்தும் சண்டங்கொண்டிங் கண்டும்
ஏந்தும் பந்தும் பந்தங் கொண்டிங் கண்டும்

சடையில் உறைசிறை மயிலின் இறகுகள்
த(றை)யில் வீழுவரு மறவா! உனை இனி
தத்தளித்திடத்தடித்து பற்பீடித்திடத்துடித்து
சாடிதங் கொண்டடித்துச் சண்டையிட்டுப் போர்புரிந்தே, அடா!
சமராடி முனைந்திங்குனைப் பங்கப் படுத்திப் பண்படாதேயடா!
தாமதித்து நிலலாமலே நீ மதித்தனையோ இனி
சங்கார் செங்கைக் குறப் பெணாள்வரு தங்கார் நிற்கத்திறத்தினாலிடை
தண்டை, சீலம் பொலி தொம் தொம் தொம்மென
உந்து பதங்களும் தீம் தீம் தீம் மென
தந்தர முற்றுப் பொங்கத்துங்கப் பொங்கர வட்டக் கம்பிச் சுற்றும்
செங்கனலாய்
சண்டி நிலா அண்ட கடா கங்களெலாம் மண்டிடவே
அந்தரமும் மிஞ்சீச் (உந்தன்) சுந்தரமும் தங்கம்
அஞ்சீத் துஞ்சீப் பஞ்சீப் பங்கப்படுவாயே.

வேடன்:

சடசடவாதே தனித்த மாதவனே அடா வாடா ஒரு
சணமதிநூடே யடக்கிறேனுனை நான்
சடசடவாதே படபடவாதே சகல ஜெனமுமுனை விஜயனென அறிய
தூண்டும் சீங்கம் மண்டும் சண்டங் கொண்டும்
வேண்டும் பண்டும் தண்டங் கொண்டிங் கண்டும்
தலைமையென நிலை மலைமகன் உலகுகள்
சலுதியொடு திசை யசைய நடனமிடு
தர்க்க மிட்டிடச் சினத்து மற்பீடித்திடக் கனத்து
தரவு சமர் தந்திடத் - தனித்தண்டின் திறத்தாலடா
கூவி முனைந்திரைக்கும் கொண்டலுக்கஞ்சீத் தரித்தாயடா
தாவி வித்தகமாகவே நீ மதித்தனையோ அடா
தண்டே கொண்டூற்றெதிர்த்த வீரர்கள் கண்டே பொங்கிக்
கொதிக்கிறாரடா
சங்கொடு கொம்புகள் பெயம் பெயம் பெயம் மென
அந்தர துந்துமிடம் டம் டம் மென
சந்திரன் நிழலில் பூக்கக்கக்கக் கொற்றவர் முற்றித்திக்கில் வணங்க
சந்தமுறு இந்திரனோ ரந்த மென வந்தனை நீ
சண்டையிடு சந்தம் கண்டேனுன் அங்கம்
எட்டிக் கொட்டிக் கட்டித் தட்டி யெறிவேனே.

வேடனாக வந்த சீவபருமான் திருவுருவக் காட்சி

அண்ணல் வீர பார்த்தன் தன்னை அந்தரத் தெறிந்து விட்டான்
மண்ணின் மேல் விழாமல் வந்து மற்றொரு தடங்கை யுற்றான்
எண்ணியே இரக்கமாக ஈசனும் உருவைக்காட்ட
வண்ணமாம் பார்த்தன் கண்டு மகிழ்ந்திட்டான் புகழ்ந்திட்டானே.

விஜயன்

சீவசங்கர சீவ சங்கர	தேவா எச்சரிக்கை
திருவாரூமையீட மேவிய	தேவா எச்சரிக்கை
சீவசங்கர சீவசங்கர	தேவா எச்சரிக்கை
திறலாலரி யயன்தேடிய	தேவா எச்சரிக்கை
சீவசங்கர சீவசங்கர	தேவா எச்சரிக்கை
திரிவாகிய மறையாடிய	தேவா எச்சரிக்கை
சீவசங்கர சீவசங்கர	தேவா எச்சரிக்கை
திரிவாகிய புலவோர் தொழும்	தேவா எச்சரிக்கை
சீவசங்கர சீவசங்கர	தேவா எச்சரிக்கை
திறல் மா முனிவரர் தேடிய	தேவா எச்சரிக்கை
சீவ சங்கர சீவ சங்கர	தேவா எச்சரிக்கை
சீவ சங்கர சீவ சங்கர	தேவா எச்சரிக்கை
திருமாமதி மறை சூடிய	தேவா எச்சரிக்கை
சீவசங்கர சீவ சங்கர	தேவா எச்சரிக்கை

சிவன்

பாகசாதனன் தன் பாலா பகருவேன் கேளாய் நீயும்
முகதானவனும் பன்றி ரூபமாய் முடுகி வந்தான்
பாகமாதடனே பாலன் யானுமே பகுத்த வேடன்
ஆகி வந்தம்பு தொட்டேன் அதற்குமுன் சரம்விட்டாயே.

— சேதுபேரன் என அழைக்கப்படும் க.முருகுப்பிள்ளை.

வசனம்

ஆகா! கேளும் பிள்ளாய் அருச்சுனா! முகதானவன் பன்றி ரூபமாக நெருங்கினான். யான்வேடனாகவும், உமா பெண்ணாகவும், முருகன் வேடுவக் குமரனாகவும் வந்தனம், தவசையழித்து உன்னைச் சேதப்படுத்தா வண்ணம் அப்பினை எய்தனம். நீயும் அதற்குமுன் அம்பு விட்டதற்கு மெச்சுகின்றேன். பாகபதாத்திரம பெற்று இந்திரலோகம் சென்று நிவத கவச கால நேயரை வெற்றி பெற்று வருவீராக

சிவன் தருக்கள்

- 1 'தவத்தில் மிகுந்திடு தனஞ்சயா உன்னை நான்
சாத்தீதே னென்றுமே கோபிக்க வேண்டாம் நீ
சப்த உலகமும் மெச்சீடும் படி
சாருவேன் மொழி கூறுவேன் அப்பா - தவத்தில்
- 2 திங்கள் குலத்திற்கும் தேவர்கள் கோணுக்கும்
சேயனாய் வந்தீடும் மாயவன் மைத்துனா
செங்கை வலிபெறு மைந்தனின் துறு
சிந்தை மகிழ்வுறத் தருகவேன் வரம் - தவத்தில்
- 3 பஞ்சவர் தம்முள்ளே விஞ்சிய சீர் பெறு
பத்தனே நம்பினோர்க் குத்தம நேயனே
வஞ்சி துருபதி நெஞ்சு களிகொள் - திரு.க.முருகுப்பிள்ளை
'வந்த சமரிடை உந்து ஜெயமுறு - தவத்தில் -
சார்நிற வண்ணனும் ஒர்துணை யென்னவே
பாரத அமர் செய்து பாத கரை வென்று
கோலமாகவே வீரன் எனும் பெயர்' - முதுதமிழ்ப்புலவர் மு.நல்லதம்பி
'சாலப் பெறுகுவாய் ஞால மதனிலே - தவத்தில்
நின்னுடைய மன தென்னை நினைந்துமே
நேசத்தவமுற்றாய் ஈகுவேன் யானிப்போ
நிவத கவசரைக் கால கேயரை' - திரு.அ.முருகவேள்
'நீறு படச் செய்க் காலம் வந்தது - தவத்தில்
பாகு பதக்கணை பார்த்தனே தருவேன் நான்
பாண்டு மகிழ்ந்தீடும் காண்பீபா கேளும் நீ
பாரில் வினை கெடப் பாதம் சேர்ந்திடப்
பூமி பாரமும் தானே நீங்கிட - தவத்தில்'

- திரு.க.முருகுப்பிள்ளை

சிவன் விருத்தம்

நில்லிந்தா விஜயா என்றும் நீ யென்னைப் பணிந்துகேட்ட
மல்லிந்தா மந்திரமிந்தா மகாபாகு பதாத்திர மிந்தா
வில்லிந்தா தூணியிந்தா வெற்றி நீ பெறு வாய் என்ற
சொல்லிந்தா நீயுமுந்தன் துணைவரும் வாழுவீரே.

வசனம்

அகா! கேளும் பிள்ளாய் அருச்சுனா! நீ யென்னை விரும்பிக் கேட்ட பாசுபதாஸ்திர மிந்தா. வில்லிந்தா, தூணியிந்தா, வெற்றி பெறுவாய் என்ற சொல்லிந்தா நீயும் உந்தன் துணைவர்களும் வாழக் கடவீர்களாக.

சபை வீருத்தம்

பாசுபதம் பார்த்தனுக்குக் கொடுத்த பின்பு சிவன்கயிலாய கீரிக்குப் போக

ஆசை பெறும் இந்திரனும் காலகேயர் தமை வதைக்க அருச்சுனனை

அழைத்துப் போனான்.

தேச பெறு ரோமசமா முனிவன் பார்த்தன் செய்கையிலாம் தருமனுக்குத்

தெரியச் சொன்னார்.

நேசமுள்ள துரியோதனையும் கன்னன்தானும் நேடினார்

முகனைக் கொண்டாடினாரே.

தருமபுத்திரன் நாடகத்தில் வீமன் - அனுமன் போர்

களம் - 1

வீமன் பூப்பறிக்க அழகாபுரிக்குப் புறப்படல் (வீரனுக்குரிய துரித ஆட்டம்)

தருமனும் தம்பீமாரும் தாமறியாத வண்ணம்

பெருமை சேர் வீமராசன் பெண்ணுடை(ய) பேச்சைக் கேட்டு

திருவளர் தண்டு கையில் திடமுடன் எடுத்துக்கொண்டு

அருமலர்க்காக வீமன் அழகை மாநகர் சென்றானே.

வீமன் தனியுட்த் தாளக்கட்டு

தக்க தீங்க, தீந்தாங்க, தீந்தாங்க, தீந்தாங்க

தத்த தீ நா நா தத்த தீ நா நா தத்த தீ நா நா (மீசையை தாளத்திற்கு ஏற்ப முறுக்குதல்)

தரிகிடத்த தரிக்க, தரிகிடதரிக்கக், தரிகிடத்தரிக்க, தரிகிடத்தரிக்க

தீங்கு தோம் தலாங்கு, தலாங்கு

தரிக்கீ தரிக்கீட தரிக்கீடதிராம்

தீந்தாங்க, தீந்தாங்க, தீந்தாங்க

தரிகிட்டாங், தரிகிட, தரிகிட்டாங், தரிகிட்டாங் தரிகிட

தீங்குதிராம், தலாங்கு தரிகிடத்திராம்.

- ஆடற்றகு - பாட்டு

1. வாசிகொள் ராசரைச் சீர்த்து - கையில்
வாங்குடன் ஓர் கதை தரித்து
முட்டிப் புயங்கொட்டிப் பொரநடித்து - தீறல்
வாயு புத்தனும் வந்தானே.
2. கோதை துரோபதி உரைத்த - மொழி
காதினிலே வீமனடைத்து
கொட்டித் தீறல் வெட்டிச்சமர் தொடுக்கும் - ஜெய
கோ மகன் வீமன் வந்தானே.

(க.முருகுப்பிள்ளை பாடல் (சேதுபேரன்)

- பாட்டுடன் சேர்ந்த ஆபத்தானம் -

தானோம் தனத்ததானோம், தானோம் தனத்ததானோம்,

தானோம் தனத்ததானோம்

தத்திமிந்தாங்க, தத்திமிந்தாங்க, தத்திமிந்தாங்க

தாங்கத் தாங்க, தாங்கதாங்க, தத்து மித்தாமி தாங்க, தத்தியி தத்தியி தாங்க

தத்தியி தாங்க தாங்க, தாங்க, தக்கிடநக்கிட தக்கிட

தத்தத்தோம் தரிகிடதோம்

தலாங்கு தரிகிடத்தோம்.

களம் - 2

அனுமான் தோற்றம் - வீரனுக்குரிய துர்த ஆபடம்

கண்டவர்கள் மனமசைய மலையசைய மரமசையக் கரங்குலாவு

தண்டசைய கதலி வனம் தானசைய வீமன் வரு கடுதி கண்டு

அண்ட கோளாகையசைய மகாமேருகிரியசைய அசை வில்லாத

சண்ட மாருத மசைய அசையாத அனுமானும் சபை வந்தானே.

- அனுமான் ஆபத்தாளக்கட்டு -

தீந்தாங், தீந்தாங், தீந்தாங்

தங்தங் தீம்தீம், தங்தங் தீம் தீம், தங் தங் தீம் தீம்,

தரிங்க, தரீங்கின தரீங்க தரீங்கின, தரிகின, தரிகின, தரிகின தரிகிடாங்

தரிகிடாங்க, தரிகிடாங்க, தீங்கு தீங்கு திதாம்

தலாங்கு தலாங்கு

தாந்தாங், தீந்தாங் தீந்தாங்தலாங்கு தலாங்கு தரிகிடதோம்

தருமபுத்திரன் நாடகத்தில் வீமன் அனுமன் போர்

09.07.1974 இல் யாழ் மாநகர சபையினர் வெள்ளி விழா
அனுமன் - கி.சிவலிங்கம்
வீமன் - க.நாகப்பு

ததீந்தாக்கிட ததீந்தாக்கிட ததீந்தாக்கிட
 தரீக்கிடாம் தரீக்கிடாம்
 தீங்கு தீங்கு தொம் தலாங்கு தரீக்கிடதொம்.

- தாளக்கட்டுடன் சேர்ந்த ஆடற்குரு

1. வந்தானே அனுமானும் வந்தானையா
 இத்திராதி தேவர் புகழ் ராமாராமா வென்று
 வந்தானே அனுமானும் வந்தானையா
2. வன்ன முடியசைய வாலின் மணியசைய
 கன்னக் குண்டலம் மின்னக் காதில் கவசம் துன்ன...
 வந்தானே அனுமானும் வந்தானையா
3. துளசி முகமலங்க சோதிப் பணி துலங்க
 கன்னக் குண்டலம் மின்னக் காதில் கவசம் துன்ன
 வந்தானே அனுமானும் வந்தானையா.

அனுமான்

அரவிந்த சரணங்கள் துணையே - ஸ்ரீராமேசர்
 அருள் வந்த சரணங்கள் அவை எந்தன் துணையே - அரவிந்த...
 பாற் கடல் மீது பள்ளி கொண்டோன் - அடியவர்கள்
 நேற்பது கொண்டவரைக் காப்பது கொண்டோன் - அரவிந்த
 நெஞ்சத்திருத்தியென்னை ஆண்டோன் - மரணமன்றி
 மஞ்சீத்தணைத் தினமும் வேண்டிச் செய்தாண்டோன் - அரவிந்த

(முது தமிழ் புலவர் மு.நல்லதம்பி)

வசனம்

ஸ்ரீ ராமச்சந்திர மூர்த்தியே ! அடியேன் நமஸ்காரம், தங்கள்
 பாதாரவிந்தங்களை என்றும் மறவேன் ஐயா சுவாமி.

களம் 3

- பாத்திரங்கள் : 1) அனுமான்
 2) வீமன்

வீமன்:

அந்த காரங்கள் தானோ அருமலர் நெருக்கம் தானோ
 கொந்துலா மடவீதானோ கொடு முடிக்குலங்கள் தானோ
 வந்த நான் போவதற்கு வழிதீசை ஒன்றுங் காணேன்
 இத்திர சாலம் தானோ என்னமோ அறகிலேனே.

வசனம் :

அந்தகார இருளோ? வனாந்தரமோ? காடோ? செடி கொடியின் நெருக்கமோ?

யான் போவதற்கு வழிதிசையொன்றும் தெரியவில்லையே, இது யார் மாயமோ அறிய முடியவில்லையே.

அனுமான்:

வாளடா அரக்கர் விண்ணோர் வனத்திடை வரவே மாட்டார்
தாளடா கொஞ்ச வாழ்வு நரனுக்கு நீ என் மூக்கு
கேளடா என் வால் தாண்ட துணிவுனக்குண்டு தானோ
நாளடா நிவால் கொண்டு கிணற்றாமும் பார்க்கின்றாயே.

வசனம் :

அகா! கேளடா மனிதனே! அகரர் இராசுதர்கள் தேவர்கள் யாராகினும் இந்த வனத்திற்கு வரமாட்டார்கள். நீயோ கொஞ்ச வாழ்வுள்ள மனிதன். நிவால் கொண்டு கிணற்றின் ஆழம் பார்க்கலாமா சொல்லுவீராக.

வீமன் :

துங்க மோடுத்தி ஜயதர ராமன் சொற்படி நடந்தவன் அனுமான்
அங்கவன் வாலைக் கடப்பதுமரிது உனது வால் கடப்பது மரிதோ
இங்கிதமுள்ள ஆளை ஆள் அறியவேணும் நீ யென்னை அறிகுவாயோ
குங்குமம் சுமந்த கழுதைபோற் கத்திக் கூவுகிறாய் வழிவிடு குரங்கே.

வசனம் :

அகா! கேளாய் குரங்கே! ஸ்ரீராமச் சந்திரமூர்த்தியின் சொற்படி நடந்தவன் அனுமான். அவனுடைய வாலைக் கடப்பது அரிதுதான். உனது வாலைக் கடப்பது பெரிதல்ல. ஆளை ஆள் அறியவேணும் வழி விடு குரங்கே.

அனுமான்:

விறல் புய வன்மை கொல்லோ - உனக்குள்ள
திறத்தினதுண்மை கொல்லோ - வயத்திதாடு
விட்டா குரங்கே வழி கொட்டா என்றேவுரைத்தாய்
திறல் நானறிய அங்கே போகுவாய் பார்ப்போம்.

வீமன்:

மறத்தொடு முற்றனையே - குரங்கே நீ
திறத்தொடு சொற்றனையே - செயம் பெற
மடங்காமலே வழியில் இடும் வால் கடந்திடுவன்
திடங்காண உன் வலிமை கூடுமோ பாராய்.

அனுமான்:

மனிதர் குலம் தன்னிலே - பிறந்துயின்
நிலத்தில் மிகுந்துயரால் - அலைந்தவர்
மயக்கான ராமர்தனை உவப்பாகவே கமத்திட
தகைப்பான குரங்கு எனக்கோ அதீடு.

வீமன் :

குளித்தனுமன் தனையே - எனக்கு முன்
இளப்புனர தந்தனையே - உனக்கிது
கொதிப்பான நெஞ்சமோடு மதிக்காமல் வம்புரைகள்
குறித்தாய் குரங்கே வசை படித்தாயே பாவி.

அனுமான் :

கனக்க மொழிந்தனையே - நீ ராமனை
உனக்குரை தந்தவர் ஆர் - இராவணன்
கதிப்பான முன் யுகத்தில் மதிப்பாய் நடந்தகதை
உனக்கார் மொழிந்ததை எனக்காகவோது.

வீமன்:

எனக்கு முனிப் பெரியோர் - வனத்திடை
உரைத்த மொழிப்படியே - எனக்கிதை
இசைத்தே யிராமனனு மனைத்தான் அறிந்தவர்கள்
தனைத்தானறிந்த பெரியோரவர் தானும்.

அனுமன்:

அடல் செறித்திட்ட வீரன் அனேகம் பேர் அவரை வியல்லாம்
உடல் பெருந்தரளாய் வீழ உரைத் தெறிந்தவன் நான் கண்டாய்

மடலவீழ் மாலை சூடும் மனிதனே சாற்றக்கேளாய்
கடல் கடந்தவர்கள் வாய்க்கால் கடப்பதும் புதினநானோ.

வசனம் :

அகா! கேளடா மனிதனே! கடல் கடந்தவர்கள் வாய்க்கால் கடக்கிறது புதினமல்ல. எப்பேர்ப்பட்ட இராசஷரர்களையெல்லாம் கொன்றவன் நான். நீ எனக்கொரு பொருளல்ல அறிந்து கொள்ளுவீராக.

வீமன்:

கொலைபிறங்கும் சராசந்தன் முதலானபேரையெல்லாம்
கொன்று போட்டேன்.
நிலை பிறங்கும் வீரர் தம்மை வெல்லவேன் வெல்லாவிட்டால்
நினைந்து உன்னை
தலைவணங்கப் பண்ணுவேன் சிறு குரங்கே வாயுமகன் நான்தான் கண்டாய்
மலை விழுங்குமவனுக்கு மண் கட்டி பச்சடியாம் பகருவாயே.

வசனம் :

அகா! கேளடா! குரங்கே! சராசந்தன் முதலான வீரர்களையெல்லாம் கொன்றுவிட்டேன். எப்பேர்ப்பட்டவர்களையும் வெற்றி கொள்ளுவேன். நானோவாயுதேவனுடைய மகன். நீ எனக்கொரு பொருளல்ல. மலை விழுங்குபவனுக்கு மண் கட்டி பச்சடி யென்று அறிவாயாக.

அனுமான்:

குந்தியம்மாள் பெற்றெடுத்த குழந்தை தானோ குரு குலத்தினிடப்பிறந்த
கொழுந்து தானோ
சந்திரம் சேர் தருமனுக்கத் துணைவன் தானோ கருலகம் சென்றவர்க்கு
அண்ணன் தானோ
சிந்திரம் சேர் மதப்பட்ட கொம்பன் தானோ சிம்புனோ சேர்ந்தவர்க்குச்
செம்பொன் தானோ
தந்தை பெற்ற தம்பியோ வீமனோ நான்தான் உன்னுடைய தமையன்
அனுமான் தானே.

வசனம்:

அகா! கேளம் தம்பி வீமசேனா! நான் உன்னுடைய தமையன் அனுமான். எனது பிதா வாயுதேவன் என்பதனை அறிந்து கொள்ளுவீராக.

வீமன்:

அஞ்சனை மகனே போற்றி அழிவிலாதவனே போற்றி
எஞ்சவே இலங்கை தீயீட்டிடுத்து வந்தவனே போற்றி
மஞ்ச சேர் கடல் கடந்த மாயவா போற்றி போற்றி
தஞ்சமாம் ராமசாமி தனதருள் பெற்றாய் போற்றி.

வசனம்:

அஞ்சனை மகனே போற்றி. கடல் கடந்தவனே போற்றி. இராமபிரானுடைய
தூதனே போற்றி. அண்ணனே போற்றி போற்றி.

அனுமான்:

பூங்கணைத் தலைவன் நிகர் தய்யா - நலம் பெலம் பெறும்
ஒங்கலுக்குவமைப்பெறு மெய்யா =- நிலம்தனைவிட்
(பொ)டுங்காரம் கொண்டித்த தாரணி, வங்காரங் கொண்டித்த தாரணி
உறையுமனமுடைய பொறை கொளரசினாடு
ஓராவனத்தினிடை வாரா விதத்தையினி
நேராய் எனக்கு உரை - தாராய் நீவீமா!

வீமன் :

பாத்தளங் கொடி மன்னவன் தானே - வஞ்சகச் சூதால்
வேந்தினங்களை வின்றது தானே - கொஞ்சினத்தாலே
கொண்டோரும் வண்டலுத்த காடுகள்
கண்டே சென்றிட்டிருந்து தான் வரில்
விருது பெறாமரை நிருத வாருதிராடு
கருதி உரிமை கொடு
வீறான எம்மரசு வேறாக விவன்றவர்கள்
கூறான நன் மொழியை மாறாது வந்தேன்.

அனுமான்

வாய்ந்த கைக்கொரு தண்டகு கொண்டு - தனியே நீ
சேர்ந்தத்தினை யென்னது கண்டு - நீ தானறி
சீங்காரங் கொண்டித்த தேவர் (சீங் - ஓரத்த தேவர்கள்)
இங்கே வந்திங் கடுக் கொண்டுவர்

சீகர வரைகள்ளாடு பகரவரியதிதாரு
 திகிரி பரிகரிகள் திரியுமடவி செறி
 தேசாரொடுங் கதவி வீசா வனத்தினிடை
 கூசாமல் வந்த கதை பேசாய் நீ வீமா!

வீமன்:

காந்தருப்ப மெனும் மலை மேலே - பொன் மாமலர்
 சேந்திருக்கும் இருங்கதிர் போலே - துரோபதி
 தெண்டாரும் கைக் கொடுத்து மாமலர்
 கொண்டா கைக்கொடுத்து மாமலர்
 கொண்டா இந்தக் கணத்திலே யென
 தெரியு மறைமுனிவர் பெரிய மலரதனை
 அரிய நிதிபதிதன் உரிய நகருளது
 தேடாயெனச் சொல்லுரை நாடா மனத்தினிடை
 வாடாயெனச் சொல்லுரை நாடா மனத்தினிடை
 வாடா திருந்தழிகை நாடேக வந்தேன்.

அனுமான்:

ஆம் துணைத் துணைதானொன்று மின்றி - அழகை மாநகர்
 போந்ததித்துணை நானொன்று நன்றி - சொல்லுவேனிது
 பொங்காரங் கொண்டெதிர்த்த தேவர்கள்
 உங்காரங் கொண்டிருப்பர் நீயறி
 புகலுமரிய தொரு விதல சுதலமொடு
 புனையும் மணிமெளலி அதல முறும் அவுணர்
 போகாது வஞ்சகர்கள் மாபாதகங்கள் செய்வர்
 வாராடி வந்திடுவாய் நீ தானே பாராய்.

வீமன்:

வேந்தனுக்கிடவே நன்றே சென்று - அழகைமா நகர்
 போந்து வெட்கிடவே இன்றே நின்று - நீ தானறி
 பொன் போலுங் கொண்ட ஒச்சு வாவியே
 மின் போலுந் தண்டெதிர்த்து வீசியே
 புவனி உறைபவர்கள் அமுரர் நிகிரர்கள்
 புகழும் அரசரொடு சமரீனிடை வரீனும்
 போராடி அங்கவரை நேராக வென்றவர்கள்
 ஆராகீனும் கொடுரின் வராவிடேனே. (வாத்தாடி வந்திடுவேன் நீதானே காண்)

வசனம்:

அகா! கேளுங்கள் அண்ணா! பூவெடுக்க அழகாபுரிக்குப் போகின்றேன் - பூ எடுப்பதனை யாராவது தடுத்தால் அழகாபுரியை அழித்துப் பூவினை எடுத்து வருவேன்; அறிந்து கொள்வீர்களாக.

அனுமான்:

எஞ்சலசுரர்கள் மஞ்சறுவயவர்கள் உஞ்செய முடையோரும்
இந்திரிரொடு பல அந்தர அமரரும் இங்கீர்தமொடு போகார்
துஞ்சகவரீ தென விஞ்சீய நிசீசசர் குஞ்சக முறு காவல்
துந்தரயீ முழுவதீர் உந்தீநீநிகர் நிறை சுந்தர அழகையிலே
மஞ்சனமலர் உறு கஞ்சனன் மலரீது மஞ்சறு மலராகும்
மந்திரீமொடு வெகு தந்தீர் நயமுறை வந்தனை வழிபாடே
மிஞ்சீய வலி பொறை வந்தது உடல் வலியுஞ் செயமுறு வீமா!
விந்தையின் அழகையில் கொந்தளர் மலர் பெறுகுவை வேண்டிய துரையாயே.

வசனம்:

அகா! கேளும் தம்பி வீமசேனா! மஞ்சன வாவியிலே
இத்தப் புட்பம் இருக்கின்றது.
தருமம் முதலான பொறைகள் உன்னிடத்திலே இருக்கின்ற படியினால்
சுகமே எடுத்துக்கொள்ள முடியும். மேலும், வேண்டிய வரங்களைக்
கேட்டுக் கொள்ளுவீராக.

வீமன்:

அஞ்சனாதேவீ மைந்தா! அனுமந்தா! அண்ணா! திருமுடியே
பஞ்சவர் நாம் பிழைத்தோம் பயமில்லைப் பரப்பிரம்ம மானவரே

அனுமான்:

ஐயர் தன் பின் பிள்ளையாய் உத்திட்ட அன்புள்ள வீமசேனா - தம்பி
துய்யவர மொன்றுகேள் நானுமதைச் சுந்தரமாய் அளிப்பேன்

வீமன்:

வணங்கீடா தன் முடியோன் மாற்றவர்கள் மாறப் பொருதிட்டக்கால்
சுணங்குன் உருவோடே நடம்புரி மாற்றலர் தோற்றிடவே

அனுமான்:

என்னை இடர் வரீனும் தம்பி உங்கட்கேது துயர்புகிறும் - என்னை
உன்னி நினைந்தவுடன் நானாமங்கே உச்சீதமாய் வருவேன்.

— வட்டுக்கிழக்கு திரு. க. முருகுப்பிள்ளை அவர்கள்
(சேதுபேரன்)

வீமன்:

எந்தன் தன்பின் இளவல் அருச்சுனன் ஏறும் ரதமீது
வந்தன் உருவோடே நடம் புரி மாற்றலர் தோற்றிடவே

அனுமான்:

வெள்ளைப் புரவி கொண்ட விஜயன் விளங்கு ரத மீது
துள்ளிக் குதித்திடுவேன் மாற்றலர்கள் சோர்ந்தபின் மாந்திடவே

— திரு.க.மு.

வீமன்:

நான் செய்த தவத்தினாலே நாதனே பார்த்தனூர்ந்த
வான் பெற்ற இரதத்தின் மேல் வந்து நின்றாடவேணும்
தேன் செய்த (பெற்ற) துளசித்தாமன் திரு.உரு அதனைக் கண்டேன்
நான் செய்யத் தகுவதுண்டோ நாதனே நான் போய்வாரேன்.

வசனம்:

அகா! கேளும் அண்ணா! நாங்கள் துரியோதனன் முதலாகிய
பகைவர்களுடனே போர் செய்யும்போது எனது தம்பியாகிய அருச்சுனனது
தோரிலே நின்று நீங்கள் கூத்தாட வேண்டும். நான் செய்த தவத்தினைப்போல
வேறு யார்தான் செய்யப்போறார்கள். நான் போய் வருகிறேன் அண்ணா!

அனுமான்:

தம்பியே அழகு வீமா சாற்றிடும் வார்த்தை கேளாய்!
வெம்பியே பாரதப்போர்மே விற்று அஞ்ச வேண்டாம்
நம்பியே கிருட்டண மூர்த்தி நற்றணை புரிவார் அங்கே
எம்பியே உன் எண்ணம் போல் யானாமவ் விடத்தில் வாரேன். (திரு. க.மு)

வசனம்:

அகா! கேளும் தம்பி வீமசேனா! பாரதப் போர் நெருங்கிவிட்டது.
நீங்கள் பயப்படவேண்டாம். கிருஷ்ணானந்த மூர்த்தி உங்களுக்கு உதவி

செய்வார். தூரியோதனன், துச்சாதனன் முதலிய நூற்றுக்கணையும், கன்னன், சல்லியன், சகுபலன், சகுனி என்பவர்களையும் நீங்கள் கொல்வது நிச்சயம். உனது எண்ணப்படி யானும் அங்கு வந்து அவர்களை அதட்டி, உழக்கி, கூத்தாடுகின்றேன் அறிந்துகொள்ளுவீராக.

- வீமன் பூப் பந்தத்தல் -

வீமன்:

அஞ்சனை மகினை, அனிவனின் சுதினை, அருளுறும் அண்ணளினை, அம்புய மலரிடை அம்படை ஸ்ரீதரன் அளவுறும் அடிமையென வெஞ்சினரிடை வரு விஞ்சையர் அகரர்கள் விறல் தகு வீரனென மெய்யறிவொடு வளர் ஐயனின் மலரடி விளைவொடு வழிபட்டேன். வஞ்சிநல் அனநடை விஞ்சிய குணமுடை மணி துருபதியவளின் மனமது குளிர்ந்த மலரதுகொடுதர மகீழ்வொடு சென்றிடுவேன். நெஞ்சகமினை நினையஞ்சலியொடுதினம் நனைவது தவறுகிலேன். நின் வழியேகுவை என் வழியேகுவன் நனைவுறு மனதோடே.

வசனம்:

எனது அண்ணன் அனும பூபதியைக் கண்டபடியால் இந்தப் பூவினைப்பெற்றேன். துருபதியின் மனம் குளிர இப்பூவினை அவளிடம் கொடுப்பேன். என் அண்ணர் பாதசேவையினை என்றும் மறக்கமாட்டேன் ஐயனே

-வீமன் அனுமன்போர் முற்றிற்று-

தருமபுத்திர நாடகத்தில் கீசகன் வீமன் போர்

(ஆயன்றவரை சுருக்கத் தரப்படுகின்றது)

வீரடன் தோற்றம்

கொடையிலங்க நீண்ட மச்சக் கொடியிலங்கப் பணியிலங்கக் கோடி சோதி நடையிலங்க முடியிலங்க நால்வகைச் சேனையுமிலங்க நயந்த கையில் படையிலங்க வேலினொடு தொடையிலங்க வாளிலங்கப் பண்பினோடு இடையிலங்கச் சுதக்கணையும் புடையிலங்க வீராடபதியயத்தினாரே.

ஆடற் தரு

1. தேசத்தவர்கள் திறை நேசத்தடன் உதவு
பாரப்பவு சுறு கெம்பீரன் - நல்ல
தீர்ப்பீரடிகள் ஒய்யாரத்துடனுதவு
தேசத்தழகிய விராடன் (தேசத்தவர்கள்)
2. கோலக்கரிகள் (இ) ரத காலிவாத்திபரிகள்
கு-லாவப் பவனி வநூதீரன் - வெகு
கோடிக் கொடிகள் பல குலாவுகுற்றிடு கவரி
கூடத்தீர் தரு விராடன் (தேசத்தவர்கள்.....)

- பாண்டவர்கள் வீராட நாடு சேரல்-

மங்கையெனும் வண்ணமகள் அருகு செல்ல மாட்டிடையன்
சகாதேவன் மின்னே
அங்கு குதிரைப் பாகன் நகுலன்செல்ல அருச்சுனாகிய பேடி
அருகில்(ச்) செல்ல
இங்கித்தமாம் வீமனென்னும் மடையன் செல்ல இமைபெறு
தருமன் முனி செங்கை
துங்கமுறும் வீராடபதி மச்ச நாட்டில் தொடர்ந்திட்டார் தருமர் நடந்திட்டாரே.

விராடன்:

பைவாய் மெய்ப்பனைத் தலகில் முன்னோர் (கள்) செய்பாக்கியத்தின்
பலனோ எந்தன்
மெய்வாய் கண்காது செய்த மெய்த்தவத்தின் பலனோ தான் விளங்கிடாதே
உய்வாய் இந்நிலத்தில் வந்தீர் உம்மை நான்கண்டதில்லை ஊர்பேரெது
தைவாய் வெண்பிறை போலும் மனமுடையீர் சரிபோலச் சாற்றுவீரே.

வசனம்:

அகா! கேளுங்கள் வீரவான்களே! நான் செய்த தவத்தினாலேயே உங்களைக் கண்டேன். உங்கள் ஊர்பேரெது என்பதனை நான் அறியச் சொல்லுவீர்களாக.

வீமன்:

விந்தை சேர் மச்ச நாடாள் விராட்புபதியே கேளாய்
கந்தமார் வீமசேனன் காட்டினிற் கேகிவிட்டான்
அந்த நாள் தொடக்கமாக அவனுயை சமையற்காரன்
எந்தன் பேர் பலாயனன் காண் இருந்தீடவந்தேனப்பா.

வசனம்:

கேளும் விராடராசனே! வீமசேனனுடனேயிருந்த நான், என்னுடைய பெயர்
பலாயனன். வீமசேனன் காட்டிற்குப் போய்விட்டான். ஆகையினால் உம்மிடமாக
இருந்து பிழைக்கும்படி வந்தேன். அறிந்து கொள்ளுவீராக.

துருபதி:

தருமன் மா மனைவியான தையலுக் கலங்கித்து
உருவமாம் துரோபதிப் பெண் துய்யதோர் வனமே போனாள்
விரதசாரணியாம் என்பேர் விராடன் மா மனைவியேகேள்
அருமையாயுனக்கு நாளும் அலங்கரித்து இருப்பேனம்மா.

வசனம்:

அகா! கேளும் விராடராசன் பெண்ணே! துரோபதியிடமாக இருந்த
விரதசாரணி நான்; துரோபதி காட்டிற்குப் போய்விட்டாள். ஆகையினால்
உம்மிடமிருந்து பிழைக்கும்படியாக வந்தேன் அறிந்து கொள்ளுவீராக.

விராடன்:

வயவீமனுடைய பலாயனனே நீ கேளாய்
வந்தது நல்லாச்சுதிங்கே மனமகிழ்ந்து வாழாய்

மிக்க துரோபதியுடன் வாழ் விரத சாரணியே
மேன்மை செறி என் மனையாள் உடனுறைவாய் நீயே.

நெய்யொடு பாறுந் தேனும் நத்தமு மருந்தி நீங்கள்
எய்திய உங்கள் வேலைக் கெசமான் களாயிருங்கள்
துய்யதோர் ஐவர் கொஞ்ச நாளிலே தோற்றுவார்கள்
கையிலே வைத்த நெல்லிக் கனிபோலக் காணலாமே.

வசனம்:

அகா! கேளுங்கள் வீரர்களே! வெற்றியிற் சிறந்த ஐவர்களைக் கொஞ்ச நாளிலே காணலாம். நீங்கள் மனவருத்தமின்றி உங்கள் உங்கள் வேலைகளுக்கு நீங்களே எசமான்களாக இருந்து வாழ்வீர்களாக.

கீசகன் தோற்றம்

மதிமத்து கஜிமாத்த புயமுற்ற மண்டலிகர் மனிமச்சு மச்ச நாடன்
மைத்துனனெனப் புகழும் வித்தக குணத்தினான் மாலைபுனை
மதனன் நிகரான்
ரிதிமத்து குணமுடையன் வீரனாயில் விழியுடையன் விரும்பிடும்
விகாரமுடையன்
விண்ணாடர் புகழ் வலியன் மண்ணாடர் புகழ் வலியன்
வீம்புரை விளம்பு மெளரியன்
கதிமாத்த குணமுடையன் காட்டில் வாழ்புலியை நிகர் கறிவிதக் கபடநாடி
கண்டநிகர் துண்டனாம் மண்டலிகர் பதங்கிவிடு காலன்
நிகர் கோல விழியான்
புதினாத்த வீராடபதி மனிமாத்த மனைவியாம் புத்தமிந்த
மொத்த நடையாள்
புண்ணிய சுதக்கனையை நண்ணியே கீசகனும் புலிபோல வருகின்றானே.
- நாவன்னா ஐயர் பாடியது.

ஆடற்றகு

1. கச்சடையில் வாள்லங்கக் கையில் சீவன் வாள்துலங்க
மச்சப்பதிமைத்துனனாம் மன்னன் கீசகன் வந்தானே.
2. சாந்துப் பிபாட்டு துளளின்ன சந்தன நல்வாடை வீச
ஏந்துமொழி பளபிளன்ன எழில் கிளர்க்கன் வந்தானே.

கீசகன் கெம்பேர்த்துள்ளல்

குத்திரவேல் விழிசேர் கொடியிடைப் பிண்கள் ஆசை
மெத்து(ம்) பலன்கள் பலம் ஒத்த கீசகன் வந்தான்

கீசகன்:

வேலோ கணையோ விலையில்லா நீலமோ
சேலோபிணையோ தெரியாதே - மாலோ

சீலையிறங்கு கனியரும்பு திருவிளங்கு குழ்ததகம்பு
கலை நிறைந்த முகம் இலங்குகன்

வசனம்:

வேலோ! கனையோ ! விலையில்லாத நீலரத்தினமோ ! சேலோ ! சூரியனுடைய
ஒளியைக் கண்ட நேரத்தில் இவள் முகம் எவ்வளவாகப் பிரகாசிக்கின்றது.
இவளைக் கண்ட மாத்திரத்தே என் கண்களுக்கு ஏதோ தெரியவில்லையே.
இதற்கு என்ன செய்வேன் சுவாமி.

கீசகன்:

நீர்மகளோ அரிதன் மகளோ நிகர் சூர்மகளோ
பார் மகளோ வரையார் மகளோ - பங்கையாசனத்தின்
சீர் மகளோ கலைமா மகளோ செயமா மகளோ
ஆர் மகளோ அறியேன் எனக்குரை அன்னமின்னே.

வசனம்:

நீ யார் மகளோ ! சமுத்திர கன்னியோ ! நாககன்னியோ ! சரஸ்வதியோ,
இலக்குமியோ ! தெய்வப் பெண்ணோ ! நீ ஆர் மகள் நானறியச் சொல்லுவீர்
பெண்ணே!

விரதசாரணி:

துலை நிறை சேர் முறை தவறி சொல்லாத வார்த்தை சொல்லி
இலை செறிவேற் கீசகனே எனை நினைக்க நீதியுண்டோ
விலை மகன்போல் எனை நினைந்து வீண் பேச்சுப் பேசுகிறாய்
மலையுறை தேன் முடவனுக்கு வருமோ அகல்வாயே.

வசனம்:

அகா ! கேளும் பிள்ளாய் கீசகனே ! தராகக்குச் சரியான கற்பையறி
யாதவனாய் என் மேல் ஆசை கொண்டாய். என்னை விலைமகள் என்று எண்ணிக்
கொள்ளாதே. மலையிலிருக்கிறதேன் முடவனுக்குக் கிடைக்குமோ? அகலப்
போவாயாக.

கீசகன்:

செந்திருவே நீ கிட்ட வாடி அழகு செறி
செல்வமே நல்ல முத்தம் தாடி
இந்து மத் நுதலாய் கூடி எனக்கிரங்கும்
ஏனோ உனக்கிந்த மோடி

விரதசாரணி:

சருவிச் சருவிக் கிட்டவறாய் பிறருடைய
தர மென்பரைச் சற்றும் தேராய்
சுருதி முறை போலே நீ கூறாய் அட! சண்டாளா!
சுறுக்கில் உயிர் ஒழியப் போறாய்.

கீசகன்:

என்னதான் செய்யவேனடி மானே இந்த வீரகம்
ஏது செய்யுமென்றறியேனே
அன்னமே சற்றிரங்காய் தேனே இந்த உலகை
ஆளவைப் பேனடி நான் தானே.

விரதசாரணி:

கெடு பாவி மக்கட்பதர் நெல்லு அட! மீண்டாளா!
கேலித்தனமுனக்கேன் சொல்லு
படுபாவி உன் மனமோகல்லு அட! சண்டாளா
பரீகாசமாமோ தர நல்லு.

கீசகன்:

தேனே கனியே தெளிவான தெள்ளமுதே
மானே மனது (மகிழ்வாயே) (மகிழ்வாக) - நானே
மதன னம்பு சொரிய வெம்பி மனது நொந்து உடல் வருந்து (ம்)
இதனை நம்பு கொடு இரங்கடி
இனிதாக என்னை வந்து சேரடி

கீசகன்:

1. அன்னமே அஞ்சுகமே - என்னாசை
அரைச் சணை மஞ்சுகமே
வன்னத் தளிர்செறி மாங்குயிலே - நல்ல
கன்னக்குதலைக் கனி மொழியே செல்ல - அன்னமே

2. மாரண்கணையில் நொந்து - என் மின்னே
மயங்கி உன் முன்னே வந்து
வாரன்னமே என்ன ஆரன்னமே - சொன்ன
சீரன்னமே என்னைக் காரின்னமே சற்றே - அன்னமே
3. அரம்பை உனக்கீடோ - என் மானே
(இ) ரதி உனக்குச் சோடோ
அம்பைப் பொருவிழி கொம்பைச் சரியிடை
தும்பிக்கையே தொடை நம்பிக்கையேதுணை - அன்னமே
4. லீலைப் பருவப் பெண்ணே - பெண்ணே யெந்தன்
இச்சைக்கு என்ன செய்வனே
காதில் ஒலையும் மோகன மாலையும்
சேலையும் தானேன் என் வாலையே நீ வாடி - அன்னமே

விரதசாரணி:

அளக்கிலை இந்த உலகினீலியல்பை ஆனதால் மதி மிக மயங்கி
வழக்கிலை தொடுத்தச் சழக்குரை பேசி வம்பு வார்த்தைகள் மிக அறைந்தாய்
விளக்கிலே விழுந்த விட்டில் பூச்சியே போல விழுத்திடு கீசகா கேள்.
உழக்கிலே கீழ்க்கு மேற்கறிந்துரைத்த ஒரு மகன் நீயல்லவோ அப்பா!

வசனம்:

அகா! கேளும் கீசகனே! மயக்கத்தினாலே மதிமயங்கி வம்பு வார்த்தைகள்
பேசுகின்றாய். இது சரியல்ல. விளக்கிலே விழுந்த விட்டிலைப் போலக்
கெட்டுப்போவாய். உழக்கிலே கிழக்கு மேற்கறிந்தவன் நீயல்லவோ அகலப்
போவாயாக.

கீசகன்:

கனமோ குழலது பிறையோ நுதலது கணையோ விழி பிணையோ
கலை(யா) மதிமுக நிலையோ களமது கழுகோ வளையினமோ
தனமோ மலையது இலையோ வயிறது தரமோ துடியிடையோ
தகசேர் தொடை கரிகரமோ பதமது தனி மாமரை மலரோ
அனமோ நடைபிடி இனமோ அவள் உரை அழகாகிய கினியோ(கிளி)
அமுதோ குயிலினதயலோ அணியிணை அரிதாகிய மயிலோ
மனமோ அது எது விதமோ அறிகிலென் மயல் மீறுது அதனால்
மடமா மகள்தனை மருவாடிவிடில் உயிர் வசமோ அறியேனே.

வசனம்:

நான் இந்தப் பெண்ணைச் சேராதிருந்தால் எனது உயிர் உடம்பை விட்டுப் பிரிந்து விடும் போலிருக்கின்றதே. எது விதமும் இவளை வலிந்தாவது பிடித்துச் சோவேனாக.

விரதசாரணி:

பல்லவி

ஐயா இது முறையோ அரசாக்கி நிறையோ
அடியாள் செய்தது என்ன குறையோ - ஐயா இது முறையோ

அனுபல்லவி

மெய்யாய் விராடபதியே வேந்தர்க்கதிபதியே
துய்யா நிதிபதியே சூரிய குலபதியே - ஐயா இது முறையோ

சரணம்: 1

மன்னா நான் மிக வாடி மச்ச நாடென்று தேடி
மனைவி சுதக்கனையை நாடி
இன்னநாள் வரையாக இருந்தோ முன்நயமாக
துன்னிக் கீசகனாக துரத்துகிறான் மனம் நோக
துயராசியே முன்னே வருகாரிய நயம் அரசே
வீனவாவிடில் எவர் தானுறை வாரீனி இதை நீ அறி - ஐயா இது முறையோ

சரணம்: 2

வாடி மனந் தேங்காதே மதிகட்டுப் போய்த் துங்காதே
மைத்துனனால் வளம் நீங்காதே
நாடியே பார்க்க வேணும் நியாயத்தைத் துர்க்க வேணும்
கூடினால் காக்க வேணும் குறையின்றி நோக்க வேணும்
கூடா முறையாகிய கீசகினை நடைதன நாடுகிறான் இதோ
பாடா வீதியாலே இவன் மனம் வாடாமலே வாடுகிறான் - ஐயா இது முறையோ

சரணம்: 3

கீசகன் மையலிச்சை கெட்ட தனமுமாச்சே
கேட்டாலரசர்க்கிது ஏச்சே
ஆசை வெட்கம் தோணாதே அதனால் மனம் நாணாதே
கூசீஞாயம் கோணாதே குணக்கேட்டை நீ பூணாதே (பூணாதே)
கோலாகலனே அரசே!
இது கூடாததோர் காரிய மாதலால்
ஆரார் அறியாதது போலூரில் ஆர் தானறிவார் இனி மேலிதை - ஐயா இது...

சபை விருத்தம்

கீசகனுமாசை கொண்டு துரத்தலோடும் கிளரீரவி அனுப்பிய கெந்தருவராலே
மோசமது வாராமற் தையல்மீண்டு முதன்மைசெறி விராடனுக்கு முறையோ என்றான்
தேசுதரு விராடனும் கீசகனுக் கூஞ்சீத் தெரிவையொடு பேசாமல் அப்பாற் சென்றான்
ழகமர் போல நிற்கும் வீமனுக்கு ழுட்டினான் துரோபதியும் சாற்றினாளே.

விரதசாரணி : வீமனிடம்:

மெள்ளக் கீசகனும் மேவ விரும்பினான் அரசே உந்தன்
உள்ளத்தில் நினைத்தீராகில் உனக்கீதோர் கருமமல்ல
கள்ளுப் போல் கோபங் கொண்டு சுதக்கணை நித்தம் நித்தம்
பிள்ளைப் பூச்சியைப் போல் கிண்டிப் பேசினால் என் செய்வேனே.

வசனம்:

ஆனாற்கேளும் பிராணநாதரே! சுதக்கணையும் பிள்ளைப் பூச்சியைப் போலக்
கிண்டிக்கிண்டிப் பேசுகிறாள். கீசகனும் என்னைச் சேரத்துணிகின்றான். இதற்கு
ஓர் உபாயம் சொல்லுவீர்களாக.

வீமன்:

வாலை சுதக்கணை மின் வாரத்தை தனைத்தட்டாமல்
வேலையுறு கீசகன் முன் மேவி நின்று முகம் பார்த்து
மாலைதனையே கொடுத்து மாலைபட்டின்பு அந்தச்
சோலையிலே வாரேன் என்று சொல்லி விட்டுவா மயிலே

வசனம்:

அகா! கேளும் பெண்ணே! சுதக்கணையின் சொற்படி மாலையினைக்
கொண்டு போய்க் கீசகனிடம் கொடுத்து, இரவுக்கு அந்த மடத்துக்கு வரும்படி
கூறிவிட்டு வருவீராக. இரவைக்கு யானே பெண் வடிவுடன் சென்று அந்தப்
படுபாவி கீசகனைக் கொல்லுவேன். அறிந்து கொள்வீராக.

கீசகன்:

சீரடி பதம் நோகாமல் செல்வமே நடந்து வாடி
ஆறடி மாறிடாத அன்னமே நடந்து வாடி
பேறடி நடந்துவாற பெண்ணரசே நீ வாடி
தேறிட மாலைதாற தெள்ளமுதே நீ வாடி

வசனம்:

அழகிய பாதங்கள் நோகாமல் நடந்துவா! மாலை தருவதற்காக வருகின்ற பெண்ணே பைய மெள்ள நடந்து வருவீராக.

விரதசாரணி:

தேக்கிய ஆசை கொண்டு பகலிடை சேரவாமோ
நீக்கமில் இருளில் வந்து நிறைந்த மண்டபத்தில் நில்லும்
வீக்கிட மாலை தாரேன்விரைவில் போய்த்திரும்பி வாரேன்
ஆக்கிடப் பொறுத்தோர் பின்னும் ஆறிடப்பொறுக் கொணாதோ.

வசனம்

ஆனால், கேளும் கீசுகளே! உன்னுடைய பேராசையானாலும் பகற் காலத்திற் சேர்வது நியாயமல்ல. அங்கே இருக்கிற மண்டபத்தில் இரவிற்கு வாரும். யான் இப்பொழுது மாலை தருகின்றேன். ஆக்கிடப் பொறுத்தவர்கள் ஆறிடப் பொறுக்க முடியாதா? போய் வருவீராக.

வீமசேனன் முாய விரதசாரணி வரவு

சேலாரும் வீழியசையக் கலையசையக் குழலசையத் திறமே பூண்ட
நூலாரும் பணியசைய கொலுவசைய நூபுரங்களசைய முத்து
மேலாரும் தனமசைய மேகலைகள் அசைய நல்ல வீமசேனன்
வேலாரும் கரமசைய விரதசாரணியாக விவளிப்பட்டானே.

ஆடல் தரு

1. ஒளித்து வார கலைகள் தன்னை உவமையாக நீக்கியே
சளித்த பெண்ணின் வடிவங் கொண்டு சடுதில் வீமனும் தோற்றினானையா
2. சோலை மேவும் மாடந் தன்னில் தூய்ய மாருதி பேதையாய்
காலால் நடந்து மடத்திலிருக்கக் கருதி வீமனும் தோற்றினானையா.

—வட்டுக்கிழக்கு திரு.க.முருகுப்பிள்ளை அவர்கள்

கீசுகள்:

கருணைப் பெண் அமுதே களியே களிவியாத்த
பருவப் பெண்ணமுதே குயிலே மனமெத்த
பரிதாபம் மிகுத்து உலை வாகுது சித்தம்
பணிந்தொருமுறை அணிந்தினை ககம்மகிழ்ந்திட (அணை) நினைவாயே.

மாயப்பெண்:

இருளுக்குள் அலர் சோலையில் மேவியிருத்தி
இனி உக்கிரமோடுனதாவி படுப்பன்
இடியான திடித்து மலை போலேயுடைத்து
இனிச் சமீடை தனிப் பொர உனை நினைத்திடும்படி மோதி

கீசகன்:

சரசக் கெறுவமோ கன சாலம் மிகுத்து
அருமைப் பெண்ணமுதே இனியாகுதல் ரக்ஷி
அதிருப விசீத்திர கலையான தவிழ்த்து
அரும்புறுமலர் செறிந்திடு குழல்
சரிந்திட அணை மீதே.

மாயப்பெண்:

விரகக் கவலை மேவிய பாவியுனக்கு
விதிவைத் தெழுதும் நாள் இதுவோ மனதுக்கீ
விதமாக அடித்து அடிமேலடி வைக்கீல்
விதம் தெரிதரு மதங் குலைவுறு
விழுந்திடுகுவாய் பாவீ.

கீசகன்:

உருகீச் சரசமாய் வினையாடியிருந்து
மருவிச் சரச லீலைகளான தறிந்து
மதனாகம சீத்திர கலையான விதத்தில்
மகிழ்ந்திதழ் கொடு புணர்ந்தனுபவ
சுகந்தர வருவாயே.
மனதாசை கொள்ளுதெனை மருவுவாய்

மாயப் பெண்

சருவிச் சருவியே பிறர் தாரம் விரும்பி
மருவிச் சுருது காம விரும்பம் மிகுத்து
சடமானது கெட்டு நடமாடிட விட்டு
சணத்தினிதுனை வதைத்திடுகுவன்
இதைப் பிறர் அறியாமல்
இனி நாணனைக் கெடுப்பேன் அறிகுவாய்

கீசகன்:

பெண்ணென நினைக்க என்னை நீ அடித்தாய்
பேசாமல் உன்னுடனே போராடுகிறேன் பார்.

வீமன்:

எண்ணிய படியே உன் உடல் தனையே
எல்லாருமறிய நான் கொல்லுகிறேன் பாராய்.

கீசகன்:

வண்ணமா மயிலே அன்னமே குயிலே
வந்தாய் உன் ஆவியை நான் சிந்துகிறேன் பாராய்.

வீமன்:

பண்ணவர் மகனீர் விண்ணவர் புகழ்
பஞ்சாய் உடலுயிரை அஞ்சாமல் அடிப்பேன்.

கீசகன்:

என்னடி மானே என்னடி தேனே
எண்ணாமல் பேசுகிறாய் விண்ணானம் தானோ

வீமன்:

சென்னியை மலை போல் என்னிருகையால்
சேறாடி நொடி தன்னில் தீறாடுவேனே.

கீசகன்:

கெட்டி கெட்டி நானுனை விடுவேனோ கெடுக்கிறேனடாபார் - கட்டிப்
பிடிக்கிறேனடா பார்

வீமன்:

துட்டமட்டியே உனைவிடுவேனோ துணிக்கிறேனடா பார் கட்டிப்
பிணிக்கிறேனடா பார்.

கீசகன்:

உன்னை வெல்லுறேன் ஒரு நொடி மேலே ஒறுக்கிறேனடா பார் - உன்னை
அடக்கிறேனடா பார்.

வீமன்:

என்ன சொல்லுறாய்? எடஎட பாவி எட்டி வெட்டிறேன்பார் - தொடை தட்டி
ஒட்டிறேன் பார்.

சபை விருத்தம்

ஆசையுடன் கீசகனும் கையை நீட்ட அந்த வண்ணமகள் போல வந்த வீமன்
கீசகனைப் பிடித்து ஒரு குத்தில் கொன்றான். கேட்டுவந்த

தம்பியர்கள் தனையும் கொன்றான்.

வாசமனை தனில் புகுந்து மடைப்பள்ளிக்குள் வந்த வீமன்

தன்னை வண்ண மகளும் கண்டாள்.

தேகடைய துரோபதியும் அவனை வேண்டித் தேறினாள்

வாய் திறந்து கூறினாளே.

விரதசாரணி:

தேச மெல்லாம் புரக்கும் திகழ் செறியும் நாயகனே

நேசமுடன் போன தென்ன நீர் கறுக்காய் வந்ததென்ன

கீசகனைக் காணலையோ கேட்கலையோ நீ அவனை

யோசனையாற் கொல்லையோ ஒன்றெனக்குச் சொல்வாயே.

வசனம்:

அகா! கேளும் நாயகனே! நீர் போன காரியமென்ன? கறுக்காக வந்த
தென்ன? கீசகனைக் காணலையோ? அவனைக் கொல்லவில்லையோ?
நானறியும்படி சொல்லுவீராக.

வீமன்:

கந்த மாரும் சோலைக்குள்ளே - வந்து

கட்டிக்கொண்டான் கையைத் தட்டிக் கொண்டான்

வந்தீயோ என் தெய்வ மென்றான் - இங்கே

வாருமென்றான் என்னைப் பாருமென்றான்

முன்னே இருக்கச் சொன்னான் - நெடு

மூச்சும் விட்டான் ஒரு பேச்சும் விட்டேன்
 மடிமேலே கை போட்டான் - நானும்
 மாட்டிக் கொண்டேன் கைக்குள் பூட்டிக் கொண்டேன்
 குடிகேடிகென்ன வென்றான் - நானும்
 குத்தி விட்டேன் காலால் எத்தி விட்டேன்
 பிடியாதே பெண்ணே என்றான் - பெண்ணின்
 பேச்சி தென்றேன் உயிர் போச்சு தென்றான்
 உயிர் போச்சுதென்றான் மயிர் ஆச்சுதென்றேன்.

வசனம்:

அகா! கேளும் நாயகி! அந்தப் படுபாவி கீசுகள் இறந்து விட்டான் என்பதனை
 அறிந்து கொள்ளுவீராக.

கீருஷ்ணர் தோற்றம்

ஆதிதாளம்

சதுஸ்ர நடை

சீதரன் தாமோதரன் நந்த கோபன் மகன்
 திறல் வாசு தேவன் நல்ல
 ஜெய சக்ர பூபன் பரந்தாமன் வாமனன்
 திரிலோக சிந்தாமணி
 மாதவன் கேசவன் மா மயன் அச்சுதன்
 மால் கடற்றுயிலுணர்ந்தோன்
 மாமகர மானவன் மருதிடை தவழ்ந்தவன்
 மாவேழு வீடை தடுத்தோன்
 போதவன் புகழ் கருடவாகனன் மாதவன்
 பூதனை முடித்த நாதன்
 பூலோக நாயகன் வைகுண்ட மேயவன்
 புங்கவன் படி இடந்தோன்
 யாதவன் பல தேவன் ஆயன் முராரி அரி
 யிகல் அலார விண்டமுர்த்தி
 ஈசினனவே கீடணராச மகராச துரை
 இனிமையொடு வருகின்றானே.

கீருஷ்ணர் தோற்றப்பாட்டுடன் வரும் ஆபுத தாளக் கட்டு

தீந்தாங், தீந்தாங், தீந்தாங்
 தக்க தீந்தாங்க, தக்க தீந்தாங்க, தக்க தீந்தாங்க
 தக்க தீந்தாங்க, தக்கதீந்தாங்க, தக்க தீந்தாங்க
 தக்க தீங்க தீந்தாங்க, தக்க தீங்க தீந்தாங்க, தக்க தீங்க தீந்தாங்க
 தாந்தக தரிக, தாந்தக தரிக, தாந்தக தரிக
 தரிகிடத்தரிக, தரிகிடத்தரிக, தரிகிடத்தரிக
 தீங்குதோம், தீங்குதோம், தீங்குதோம்
 தலாங்கு தலாங்கு தத்தீங்கதரிக தத்தீங்கதரிக, தத்தீங்க தரிக
 தீங்கு தீங்கு தொம் தலாங்கு தலாங்கு தரிகிடத் தரிக தரிகிடத்தரிக
 தீங்கு தீங்கு தொம் தலாங்கு தலாங்கு தரிகிடத்தரிக தரிகிடத்தரிக
 தீங்கு தீங்கு தொம் தலாங்கு தலாங்கு தரிகிடத்தரிக தரிகிடத்தரிக
 தீங்கு தீங்கு தொம் தலாங்கு தலாங்கு ரிகிட தரி தரிகிடத்தரிக
 தீங்குதீங்குதொம் தலாங்கு தலாங்கு தத்தீங்க தீங்க, தீந்தாங்க
 தரிகிடாம் கிட்டம் கிடாம், தரிகிடாம் கிட்டாம் கிடாம் கிடாம்
 தீங்கு தீங்கு தொம் தலாங்கு தரிகிடதொம்.

ஆடற்றரு

1. ராச ராசன் வந்தான் அரிகீருஷ்ண ராச ராசன் வந்தான்
ராசராச மகராசன் கீருஷ்ண மகராஜன் சபைக்கு வந்தான்

(பால்சால மடபய தாளக் கட்டு ஆங்கு வர வேண்டும்)

தத்துமி தத்துமி தத்துமி தாங்கக: தத்துமி தத்துமி தத்துமி தாந்தக!
தாங்க, தாங்க, தாங்க

2. நேசம் பாச முறாராசராச தர்மராசன் நினைத்திடவே
நல்ல நேய நாசாமி யூமி கேழ்வகாமி நிமலன் சபையில் வந்தான்.

பெண்ணின் ஆபுதம்

ஆதி தாளம்

சதுஸ்டநடை

வரவுப் பாட்டுக்கு ஆண்கள் துள்ளிக் குதித்து வருவார்கள் பெண்ணின்
 வரவுப் பாட்டுக்கு பெண்கள் துள்ளிக் குதித்து வரமாட்டார்கள் 'அடந்தை'
 எனப்படும் மெதுவான ஆட்டத்துடனேயே அரங்கிற்கு வருவார்கள் ஆண்கள்
 ஆடும் ஆட்டங்கள் பெண்களுக்குமுண்டு. இருந்தும், ஆண்கள் துள்ளி

ஆடினால் பெண்கள் அவ்வாட்டத்தை மெதுவாகவே ஆடுவார்கள். ஆண்களின் ஆட்டத்துடன் பெண்களுக்கென சில விசேட ஆட்டங்களுண்டு.

அவ்வாட்டத்துக்கு 'சச்சை' எனப் பெயர் சூட்டியுள்ளார்கள்.

தரிகிடாம் கிடாம், தரிகிடாம்கிடாம், தரிகிடாம் கிடாம்
ததீந்தக்கத், ததீந் தக்கத், ததீந்தக்கத், ததீந்தக்கத்தக்க
ததீந்தக்கத்தக்க, ததீந்தக்கத் ததீந்தத் தரிகிணத் தொம்.

இதுவரை நாம் காட்டிய ஒவ்வொரு பாத்திரங்களுக்கும் வெவ்வேறான ஆட்டத்தாளக் கட்டுக்கள் உண்டு என்பதனைக் கண்டோம்.

மத்தளத்தின் தாளவோசை, பாத்திரங்களின் இடமாற்றங்களையும், ஆட்ட மாற்றங்களையும் காட்சி மாற்றங்களையும் காட்டி நிற்கின்றது. ஒவ்வொரு பாத்திரத்துக்கும் ஒருமுறையே ஆடல் தரு உண்டு. பாத்திரங்கள் திரும்ப அரங்கிற்கு வரவேண்டியிருந்தால் வரவு ஆட்டம் இல்லாமலும், தரு இல்லாமலும், அடந்தையில் வந்து போய்க் கொண்டிருப்பார்கள்.

வீமன் - துரியோதனன் போர்

சபை விருத்தம்

தம்பி துட்சாதனன் கன்னன் சகுனிதானும் சாய்ந்து களம் பட்டபின்பு ராஜராஜன் பம்பிய நேர் குளந்தன்னில் வீழ்ந்தெழுந்து மீண்டு களத்தினிடை வந்து பாரமாலை வெம்பு சமர் புரிவதற்கு இடமும் கேட்டு விறல் வேந்தன் காலாழாய் நடக்கக் கண்டு கெம்பியே மனங்கலங்கித் தருமராசன் கண்டிட்டான் ஒரு வார்த்தைகொண்டிட்டானே.

தருமர்:

தேவர் கோன் என்ன வாழும் துரியோதனா சாற்றக் கேளாய்
மூவரீர் முகுந்தன் முன்னம் மொழிவது பெயர் போகாது
ஏவரும் யானும் எந்தன் இளைஞரும் ஏவல் செய்யப்
பூவுலகத்தை நல்ல தம்பீ நீ புரத்திடாதே.

வசனம்:

ஆனால் கேளும் தம்பி! நீ இவ்வளவு இராசாக்கிராசனாக இருந்து, படைகளோடிருந்தர சாண்டு, அந்தப் படைகளையும் இராசாக்களையும் தோற்று, தனிமையாகப் பாதசாரியாக நடந்து வருவதைக் கண்ட எனது மனம்

தவிக்கின்றதே, நீமுன்பு இருந்த மாதிரி இராசுதியம் பண்ணும், நானும் எனது தம்பிமார்களும் உமது சொல்லைக் கேட்டு நடக்கிறோம். இராசுதியத்தினை நடத்திக் கொள்வீராக.

துரியோதனன்:

குரவலர் தோழ மார்கள் கூடவே பிறந்துள்ளோரும்
அரசர்கள் துணையுள்ளோரும் அவ்விரல்லாம் இறந்து போக
ஒருவன் நான் உங்கள் கீழாய் உறைவது நியாயம் தானோ
தரும் பூபதியே இந்த நியாயத்தைத் தவிர்த்திடாயே.

வசனம்:

எனது உற்றார் பெற்றார் தம்பிமாள் இராசாக்கள் படைகளெல்லாம் எனக்காக இறந்துபோனார்கள். நான் ஒருவன் உங்கள் கீழாய் இருந்து இராசுதியம் மன்னுவது சரியல்ல. இந்த வார்த்தையினைத் தவிர்ப்பீராக.

வீமன் - துரியோதனன் போர்

சபை விருத்தம்

மலையினொடு மலையிதிர்த்த தன்மை போலும், வடவையொடு வடவையனல்
எதிர்த்தாற் போலும், அலைகடலோடலையதுதான் எதிர்த்தாற் போலும்,
ஆணையொடு ஆணையது எதிர்த்தாற் போலும் கொலையரியோடரியிதிர்த்த
தன்மை போலும் கொண்டிலொடு கொண்டலது எதிர்த்தாற் போலும்,
தலையினிடுமுடியசைத்து ராஜராஜன் தாவினான் வீமனெதிர் கூவினானே.

வீமன் :

கந்தரிமாடு சிசு உன் தீறலுறும் அவதந்தர மறியேனோ
நந்திதன் மலரணி சுந்தர அணிவதும் நந்திட அழிவாய்நீ
கந்திருவனின் படுபந்தனை விடுசிய அகந்தையின் வலிதானோ?
சிந்தையின் ஒலிபல வந்துனைச் சிசுவீடை சிந்து வளட நானே.

வசனம்:

அகா! கேளடா! துரியோதனா! கந்துருவன் எனப்படும் சித்திரசேனன் உன்னைக் கட்டிக்கொண்டு செல்ல, அருச்சுனன் மீட்டுவிட்ட வலிமை யினாலா என்னோடு சண்டை செய்ய வந்தாய். இப்போதே உன்னைக் கொன்று போடுவேன் அறிந்து கொள்ளுவீராக.

துரியோதனன்:

அடலர் மா வென்றெனப்ரதான மொடே - போராடி
அடல் தரு வீம! எடுத்திடாய் கதையை
அடலர்மாவேறென வருவீமா!
அந்த விவற்போ டொத்தெடுத்த மத்தகப் புயத்தடித்து
அடிகொள் கதையிலடி படுவதென நொடியில்
ஆவல்த்திடவே மனம் ஏமல்த்திடவே அணி
அண்டா மண்டிக் கொதிக்கீறாய் ஒரு
தண்டாய் எண்டிக் குதிக்கீறாய் மிக
அந்தர துந்தும் தொம் தொம் தொம் மென
முந்திய சங்கொலி டம் டம் டம் மென
ஆலால மெனும் படி கோலா கலாசம்ரம
அண்ட கடாகங்கள் எல்லாம் மண்டிடவே செங்கனலாய்
அங்கமுடன் துண்டம் கங்க முடனங்கம்
அஞ்சிக் கொஞ்சித் துஞ்சிப் பங்கப் படுவாயே.

வீமன்:

வீடமதினாலே கெடித்த பாதகனே - துரியோதனா! உன்னை
விடுகுவெனோ பார் அடுவன் நானுணையே
வீடமதினாலே அட! கெடுவானே
வித்தகப் புயத்தடுத்து மத்தகத்திடத் தடித்து
விசையினொடு துடைகள் அசைய அடியிலடி
மேலடித்திடவே கதையாலடித்திடவே இனி
உன்னை; வென்றே நன்றே இனி
வென்றானிக் காத்து மேனிகள் தண்டேயண்டிக் கடிக்கு மேல் வலி
விந்தையொடும் தொனி தொம் தொம் தொம் மென
உந்திகொள் நெஞ்சினில் டம் டம் டம் மென
வேதா விதி முந்தியே நீ தானினி வந்தனை
விஞ்சையிலா நெஞ்சணையோ பஞ்சினவே துஞ்சிட வே
விண்டு விழும் துண்டம் கண்டமுறும் பண்டம்
வெக்கிக் கக்கிக் கக்கிச்சிக்குப் படுவாயே.

துரியோதனன் குற்றறியிற் நிலையில்:

வலத்தினில் வந்தனையே திண்ணைப்போல மனத்தினில் திணைப்பார்களோ
தலத்தினிலே எனைப்பல நாட்சகீத்திடவே மதித்தனையே

குலத்தினிற் கீழ்க் குலத்தரல்லால் குறிப்புரை தானுரைப்பார்களோ
நிலத்தினில் வாழ்வினைத் தவிர்த்தாய் நினைத்தது போல் உன்
மனதின்டை முடித்தனையே.

வசனம்:

ஆனால், கேளும் கிருட்ணனே! ஐவர்க்களுக்காக என்னைச் சகித்திருந்தாய்.
குறிப்புரை கூறி என்னைக் கெடுத்து விட்டாய். குலத்திலே கெட்ட கோவிய
இடைக்குலமான படியால் இப்படிச் செய்தாய். நீ நினைத்ததுபோல் முடித்து
விட்டாய் போவாயாக.

சபைவீருத்தம்

வணங்காத த்(ரி) யோதனனாம் இராசராசன் வலிமையுடைவீமனால்
வாடி மாண்டான்
கணங்காத அசுவந்தாமன் இருளுறை பாசறையினுள் னோரைக்
கொன்று வீண்டான்
பிணங்காமல், போரை வென்ற ஐவர் தாமும் பெருமைபெறு
அத்தினா புரியில் வந்தார்
குணங்காமல் தருமருக்க முடியும் சூட்டத் தொடங்கிட்டார்
நகராளத் துனிந்திட்டாரே.

முடிசூட்டு சபை

தரு: பல்லவி:

இராச இராசன் சபைக்கு வந்தான் - தர்ம மக
இராச இராசன் சபைக்கு வந்தான் - இராச இராசன்

அனுபல்லவி

சொல்லற் கரிய சேனை மல்லற் கரிய யானை
வெல்லற் பரி கொள்தானை வல்லற்கரியதேர்கள் - இராச இராசன்

சரணம்:

1. பதினெண் யூமிக்கு நாதன் பலரும் வணங்கும் பாதன்
துதி மலிந்த வியாதன் துணை கொண்டுயரும் போதன் - இராச இராசன்
2. திங்கள் குலம் சிறுக்கத் தேய மெல்லாம் செழிக்க
மங்கள் வாழ்வு கொண்டு மாந்தர் மனங்களிக்க - இராச இராசன்

3. கொண்டல் நிறத்திருமால் கோலம் மனத்துவைத்து

மண்டுதவ முனிவர் வாழ்க்கை மிக நிறைத்து - இராச இராசன்

4. உடன் பிறந்திட்ட வீரர் ஒளி மிகுந்திட்ட கோதை

திடன் மிகுந்திட்ட சுற்றம் சிறந்து விழங்கி நிற்ப - இராசஇராசன்.

மங்களம்

மங்களமே மங்களமே - நல்ல- தருமராசனுக்கு - மங்களமே

சோபனமே சோபனமே - மங்கை - துரோபதிக்குச் சோபனமே

சீராரும் மாதவனும் வாழ்வாழி - முடி - சூடிய தருமனும் வாழ்வாழி

பாராரும் வீமனருச்சுனனும் வாழி - பகர் - நகுலன் சகாதேவன் வாழ்வாழி

வாராரும் துரோபதியும் வாழ்வாழி

வீசையாய் நாடகம் வகுத்தோரும் வாழ்வாழி

ஏராரும் இயல்புடனே ஆடினோரும் இது கதையைக்

கேட்பவரும் வாழ்வாழி

வாழ்

திருவளர் வட்டுர் உலகம் வாழி தெய்வீக அருளும் வாழி

கருவளர் உயிர்கள் வாழி கற்பினில் மாதர்வாழி

அருமறை நீதி வாழி ஆனினம் செழித்து வாழி

பரிவொடு படிப்போர் கேட்போர் பாடினோர் வாழ்வாழி.

முதலாவது தலைமுறையினரை அடுத்து ஆடிய கூத்துக்கள்

வட்டுர் மக்கள் கூத்தாடி முடித்ததும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியில் ஆழ்ந்திருந்த சுவாமிநாத முதலியார் இருக்கையை விட்டு எழுந்து வந்து அண்ணாவிய வேலுப்பிள்ளை அவர்களைக் கட்டித் தழுவிக்கொண்டார்.

கூத்தை அரங்கேற்றப் பாடுபட்ட அனைவரையும் தனித்தனியாகக் கௌரவித்து, அத்தனை பேருக்கும் பணப் பரிசு வாரிய வழங்கினார். தருமபுத்திரன் நாட்டுக் கூத்தை விரும்பியநேரமெல்லாம் போடலாமென்ற உரிமையையும் கொடுத்தார். அன்றுமுதல் தருமபுத்திரன் நாட்டுக்கூத்து வட்டுர் மக்களின் சொத்து ஆகியது. வீட்டுக்குப் புறப்படும் நேரம் எல்லோர்க்கும் நன்றி தெரிவித்து, வட்டுர் மக்களைச் சும்மந்த நெஞ்சினராய் விடைபெற்றுச் சென்றார்.

கிராமத்தை - நாட்டுப்புறம் எனப் பட்டண வாசிகள் அழைப்பதை நாம் இன்றும் கேட்கின்றோம். நாட்டுப்புற மக்கள் மத்தியில் நிலைத்துநின்று நிலவும் இக் கூத்தை நாட்டுக்கூத்து என்கின்றார்கள்.

இக்கூத்தினுள் கிராமியச் சொற்கள், கிராமிய நடை, ஒப்பாரி, தாலாட்டு, கும்மி, சிந்து, கண்ணி, வேட்டைப் பாட்டு, ஓயிலாட்டம் பழமொழிகள், உபகதைகள், உவமை, உவமானம், நட்பு, உரிமையை நிலைநாட்டும் தன்மை, நன்மை, தீமை, உயர்ந்த இலக்கிய நடை, இராகம், தாளம், ஆடல்வகைகள் போன்ற அம்சங்களைக்கொண்டு விளங்கும் தருமபுத்திர நாடகம் எனனும் நூலை மானிப்பாயைச் சேர்ந்த மகா ஸ்ரீ அருணாசல முதலியாரின் குமாரன் முத்தமிழ் வித்தகர், பண்டிதர் சுவாமிநாத முதலியாரார் அவர்களால் இயற்றப்பட்டது. ஏட்டுப் பிரதியாக இருந்த முதலியாரின் நூலினை அவரது மருமகன் 'மேககென்றையில்', வங்கி சிறாப்பரும் முதலியாருமாகிய மகா ஸ்ரீ ச.மயிலுப்பிள்ளை அவர்களின் கேள்விப்படி நீர்வேலி மகா ஸ்ரீ க.வீரசிங்க உடையாராலும் சண்டிலிப்பாய் மகா ஸ்ரீ க.முருகேச உபாத்தியாராலும் பார்வையிடப்பட்டு ஸ்ரீ மயிலுப்பிள்ளை முதலியாரால் யாழ்ப்பாணம் அச்சவேலி யந்திரசாலையில் விகிர்தி வருடம் சித்திரை மாதம் 1890ஆம் ஆண்டு அச்சிடப்பட்டது.

வட்டுக்கோட்டைப் புலவர்களான முதுதமிழ்ப் புலவர் மு.நல்லதம்பி அவர்களாலும் சேதுபேரன் என அழைக்கப்படும் க.முருகுப்பிள்ளை அவர்களாலும் "நாவன்னா" ஐயர் என அழைக்கப்படும் அனந்த சிவசுப்பிரமணியர் அவர்களாலும் பாடப்பட்ட பாடல்களாகும். இந்த ஆட்டக்கூத்தில் இடம் பெற்று இந்நூலை மேலும் மெருகூட்டுகின்றன.

மட்டக்களப்பு, மலையகம் போன்று இடங்களில் தருமபுத்திர நாடகத்தின் ஒருசில காட்சிகள் மட்டுமே ஆடப்பட்டு வருவதாக அறியப்படுகின்றது.

முருகுப்பிள்ளை என அழைக்கப்படும் 'சேதுபேரன்' அவர்களின் தந்தை வழிவந்த மூதாதையினரின் வழவு ஊரின் மையப்பகுதியில் இருந்த காரணத்தினால் "அடைப்பனா" வழவு என்று அழைக்கப்படும். அவ்வழுவில் கூத்துக்கொட்டகை அமைத்து ஆரம்ப காலத்தில் வட்டுர் மக்கள் கூத்து ஆடி வந்தார்கள். 1939 ஆம் ஆண்டளவில் வட்டுக்கோட்டை வீரபுத்திர சிவன் கோவில் தேரோடும் வீதியில் கூத்தாட்டத்தை மாற்றிக்கொண்டார்கள்.

அக்கால கட்டத்தில் ஊருக்குள் அம்மை, பொக்கிளிப்பான், சின்னமுத்து, கூகைக்கட்டு, சொறி, சிரங்கு, கண்ணோய் எனப்பல தொற்று நோய்கள் பரவித் தொல்லை கொடுத்தது. நோயின் காரணமாகச் சிலர் மாண்டார்கள். ஒரு சிலர் அங்கயீனராகினார்கள். நோயைக் கண்டு ஊரே பயந்தது. ஊருக்குள் எழுந்தருளியிருக்கும் முத்துமாரியம்மன் செயலாயிருக்கு மெனச் சிலர் கருதினார்கள். முத்தை வீசும் முத்துமாரி சீற்றமுற்றதாற்றான் இவ்வியாதிகளைக் கொடுக்கின்றாள். அவள் சீற்றத்தைத் தணிக்க, சலங்கைச் சத்தம் அவள் காதில் ஒலித்தாற்றான் அவள் சீற்ற மடங்குமென ஊர் மக்கள் நினைத்தார்கள். மக்களின் விருப்பத்துக்கிணங்க ஒவ்வொரு சனிக்கிழமை இரவையும் கூத்துத்திருநாளாகக் கொண்டாடினார்கள்.

பாத்திரப் பொருத்தம், குரல்வளம் எனப் பார்த்து, முன்பு கூத்தாடிய அதே வம்சக்காரருக்கு அதே கூத்தைக் கொடுத்து கூத்தாட வைத்தார் அண்ணாவியார். கூத்துக்காகும் தேங்காயெண்ணைச் செலவை ஊர்மக்களே திரட்டிக் கொடுத்தார்கள். அக்கால வட்டத்தில் திரைப்படங்களோ, அன்றி மேடை நாடகங்களோ, பொழுதுபோக்கு வசதிகளற்ற காலம். அன்றாட வாழ்க்கையில் ஏற்படும் பிரச்சனைகளைச் சமாளிக்கும் உள்ளங்களுக்குத் தம்மை மறக்கும் ஓர் சூழல் தேவைப்பட்டது. இவ்வாட்டக் கூத்து அதற்கு அருமருந்தாக இருந்தது.

கூத்தாட்டத்தன்று, மாலை ஐந்து மணியளவில், கூத்தர்கள் ஒப்பணையைத் தத்தமது வீட்டில் உறவினரைக் கொண்டோ, அன்றி, கைதேர்ந்த கலைஞர்களைக் கொண்டோ செய்வித்துக் கொண்டனர். அந்தக் காலத்தில் வட்டுர் கன்னிப் பெண்கள் வீட்டைவிட்டு வெளியிடங்களில் நடமாடும் வழக்கமில்லை. ஆதலால் அந்தந்த வீட்டிலுள்ள ஆடுநந்தாம் தாம் ஆடவிருக்கும் கூத்தைத் தமது மணையிலும் அயல்வீடுகளில் இருக்கும் கன்னிப் பெண்களுக்கும் ஆடிக்காட்டியபின், உற்றார் உறவினர் புடைசூழ ஆடுகளத்தை நோக்கி வருவார்கள். இவ்வண்ணமாக வந்துசேர்ந்த ஆடுநர், கூத்துத் தொடங்குவதற்கு முன் முத்துமாரியம்மன் ஆலயத்துக்குச் சென்று காப்புப்பாடி, தாளத்துக்கேற்பக் கால் போட்டு ஆடியதன் பின்புதான் அரங்கின் மறைவிடம் அடைவார்கள். காப்புப்பாடிக் கூத்தைத் தொடக்கிவைப்பார் அண்ணாவியார்.

வடமோடிக் கூத்தின் சம்பிரதாயப்படி முதலிற் கட்டியங்காரன் தோன்றுவான். ஆட்டக் கூத்து வட்டுர் மக்களின் இரத்தத்தில் உறைந்ததொன்றாகும். இம் மக்கள் இக் கூத்தைப் போற்றிக் காத்து

வருகின்றார்கள். அதேபோன்று நாட்டுக்கூத்தின் அண்ணாவிமாரையும் மதித்து மரியாதை செய்து வருகின்றார்கள்.

ஆடுநர் ஒருவர் அரங்கில் தோன்றியதும், ஆடுநரைக் கௌரவிக்கும் முகமாக மாலை அணிவித்து, பண முடிச்சுக் கொண்ட சால்வையாற் போர்த்து விடுவார். சால்வையும் பணமும் அண்ணாவியார்க்கே உரியதாகின்றது. ஆடுநர்களின் உறவினர் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது கூத்துக்காரருக்கு பால், சோடா, கோப்பி என்பன போன்ற உற்சாகம் தரும் பாணங்களைக் கொடுப்பார்கள். இனத்தவர் வழங்கிய உபசரிப்பை ஆடுநர் தாம் மாத்திரம் பயன்படுத்தாமல், ஏனையோர்க்கும் பகிர்ந்தளித்து உண்பார்.

கூத்தாடும் அன்றைய தினம், ஆடுநர் மது அருந்தக் கூடாதென்பது ஆடுநர்களின் ஏகோபித்த முடிவாகும். யார் மீறுகின்றார்களோ அவர் கூத்திலிருந்து விலக்கப்படுவார். அத்துடன் ஊரில் நடைபெறும் சபைகளிலிருந்தும் ஒதுக்கப்படுவார் என்று தீர்மானம். ஊரிலிருந்து ஒதுக்கப்படுவதை யார்தான் விரும்புவார்கள்? இவ்வாறான ஒழுங்கு முறையினாலேயே வட்டுர்க் கூத்து சிறந்து விளங்குகின்றது. வட்டுர்க் கூத்துக்கள் கற்றவர்க்கும், கல்லாதவர்களுக்கும் சிறந்த அறிவுரைகளையும், சிறந்த இலக்கியச் சுவைகளையும் தருகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக தருமபுத்திரன் நாடகத்தை எடுத்துக்கொள்வோம்.

உறவுமுறை பேணல், நீதி, அநீதி என்பவனவற்றை எடுத்துக் காட்டும் தன்மை, நட்புப் பேணல், செஞ்சோற்றுக் கடன் மறவாமை என்பன போன்ற நல்ல அம்சங்களைக் கொண்டு திகழ்கின்றது. மேலும், தருமபுத்திரன் நாடகத்திலுள்ள பாடல்களின் தாள சந்தத்தையும், பண்டைய காலத்தில் 'தண்ணுமை' என அழைக்கப்பட்ட மத்தளத்தின் இன்பம் தரும் ஓசையையும் கேட்டவர்கள் அவ்விடத்தை விட்டு அகலார். கூத்தைப் பார்த்தவர்கள், வரலாறு நடைபெறும் காலத்துக்குப் போய்த் தாமும் அவ்வப் பாத்திரங்களாகும் தன்மையினை வட்டுர்ச் சிந்துபுர வட்டக் கொட்டகைக் கூத்துக் கொடுக்கின்றது

ஒரு சில பாத்திரங்கள் ஒரே நேரத்தில் வாள், வில் அன்றி வாள், கதாயுதமென இரு ஆயுதங்களைக் கைகளில் வைத்திருப்பதுமுண்டு. ஆடுநர் ஒருவர் தன் நிகழ்வை முடித்து ஆடுளாகத்தை விட்டு வெளிவரும் வேளை உறவினர் ஆடுநர் வைத்திருக்கும் ஆயுதத்தை வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

அங்ஙனம் செய்யாது விட்டால் ஆடுநர்க்குப் பொல்லாத கோபம் வந்துவிடும். கோபமுற்றவர் மேற்கொண்டு ஆடுவதைவிட்டுத் தமது வீட்டுக்குச் சென்று விடுவார்.

இனத்தவர் சமாதானம் சொல்லி அழைத்தாலும் சில நேரம் வராது விட்டுவிடுவார். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் அண்ணாவியாரே இக்கூத்தை ஏற்று நாடத்துவார். சில நாட்களில் ஒரே காட்சிக்குரிய இரு ஆடுநர் ஆட்டநேரம் வராது விட்டால் அக் கூத்துக்களையும் அண்ணாவியாரே ஏற்று ஆடுவார்.

வட்டுர் பெண்களின் ஒழுக்க மேம்பாடு காரணமாகப் பெண்களை விட்டு, ஆண்களே பெண் கூத்தை ஏற்று ஆடுவார்கள். பெண் கூத்தை ஏற்று ஆடும் கூத்தர் அவ்வேளையில் வராதுவிட்டால், அண்ணாவியாரே தன் தோழிலிருக்கும் சால்வையைத் தாவணியாகக் கட்டிக் கொண்டு, அக் கூத்தை ஆடி முடிப்பார். தருமபுத்திரன் நாடகக் கலைஞர்கள் அட்டவனையில் மூன்றாவது தலை முறையினர் வரிசையில் அண்ணாவி திரு. மு. செல்லப்பா அவர்கள் எத்தனை கூத்துக்களைப்பதிலுக்கு ஆடினாரென்பதைக் காணலாம்.

சிந்துபுர மக்கள் ஆடும் கூத்திற் சிறப்பான அம்சமென்னவெனில், சில இடங்களில் ஆடும் கூத்தில் முற் கூத்துக்கொருவர், பிற கூத்துக்கு இன்னொருவர் என இருப்பதுபோல், வட்டுர் நாட்டுக் கூத்தில் இருப்பதில்லை.

ஆரம்பிக்கப்பட்ட கூத்தை ஐம்பத்திரண்டு கிழமைகள் ஆடி, ஐம்பத்தி மூன்றாவது கிழமை கரப்புடை எனப்படும் வேஷத்தைப் போட்டாடி முடித்து, இன்னொரு கூத்தைப் புதிதாகப் பழக முற்படுவார்கள். ஏன் இந்த வழக்கத்தை வைத்துக் கொண்டார்கள் என்பதை இன்று அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

சிலப்பதிகாரக்கூத்து, தெருக்கூத்து, கதகளி நாட்டிய நாடகம், ஓட்டம் துள்ளல், தருமபுத்திர நாடகமென்பன தெருக் கூத்துப் பாணியிலேயே அமைந்துள்ளன. பழமையான நாடக வடிவங்கள் இவை. தெருக் கூத்துப்பாணி, பாடிய பாக்களின் கருத்துக்களைத் திரும்ப எடுத்துக் கூறுவதாகவே அமைந்திருந்தன. இசைப் பாடல்களே இதில் மிகுதியாக உண்டு.

தெருக்கூத்தின் மற்றொரு பாணி பிற்பாட்டு. இதனை அண்ணாவியாரே செய்வார். தெருக்கூத்தின் அணிகளெல்லாம் மரத்தாற் செய்யப்பட்டனவாக

இருக்கும். தெருக்கூத்துப் பாணியிலமைந்த வடமோடி ஆட்டக் கூத்தை வட்டுக்கோட்டை மக்கள் இருவிதமாக ஆடி வந்தார்கள். ஒவ்வொருகிழமையும் ஆடப்படும் கூத்து ஆதலால், சாதாரண காலத்தில், வெள்ளூடுப்புக் கட்டினார்கள்.

மற்று, முத்துமாரி அம்மனை அண்டி இக்கூத்து வளர்ந்தமையினால், அம்மன் சன்னிதியில் நடைபெறும் விசேட வைபவங்களுக்கு மாத்திரம் கர்ப்புடை அணிந்து ஆடி வந்தார்கள். 1961 க்கு முன் இரண்டாம் மூன்றாம் தலைமுறையினர் காலம் தொடங்கி இலுப்பையடி முத்துமாரி அம்மன் ஆலயத்தில் 'வேள்வி' நடாத்தி வந்தார்கள். அன்றைய தினம் நூற்றக்கணக்கான ஆட்டுக் கடாக்களும், கோழிச் சேவல்களும் அம்மனுக்குப் பலியிடப்படும்.

மாசிமாதத்தில் குளிர்த்தி (கஞ்சிவார்ப்பு) வரும். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களின் முன்னிரவும் புதிய கூத்துக்களின் பயிற்சிக்கு முன்னும் கர்ப்புடை கட்டிக் கூத்தாடுவார்கள். தச்சுத் தொழிலில் வல்லார் தத்தம் கைவண்ணம் முழுவதையும் உடை ஆக்கத்திற் காட்டும்வண்ணம் மென்மரச் சலாகை கொண்டு ஆக்கி, வண்ணப் பூச்சுடைய கண்ணாடித் துண்டுகள் பதித்திருப்பார்கள். இடுப்போடு இணைக்கப்படும் பகுதி, சில்லோடு கூடிய ஆணியை வைத்துப் பூட்டிக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும். இக்காலத்திற் காணப்படும் கோழிக் கர்ப்பு வடிவமாக இவ்வுடுப்பு அமைந்திருக்கும். உயரமான முடிகள் சிரசிற் பொருத்துவதற்கேற்ற பட்டியிற் சில்லோடு கூடிய ஆணி பொருத்தப்பட்டிருக்கும். இதற்கும் வண்ணக் கண்ணாடித் துண்டுகள் பதித்திருப்பார்கள். முடியின் உச்சியில் மயில், கிளி எனப்படும் பட்சிகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். அவை அசைந்தாடி முடிக்குமெருகூட்டும். இம் முடியை இருவரே தூக்க முடியாது அளவுக்குப் பாரமானதாக இருக்கும். இவற்றைவிடக் கைப்பட்டிகைகள், புயகெண்டிகைகள், நெஞ்சுப் பட்டி முதலானவை. மரப் பலகையாற் செய்யப்பட்டு, பலவித வர்ணத்துண்டுக் கண்ணாடிகள் பதிக்கப்பட்டிருக்கும். இவ்வண்ணமான கர்ப்புடையைத் தூக்கி ஆடமுடியுமா?

வடமோடி ஆட்டக் கூத்துக்கு ஆட்டமும் பாட்டும் முக்கியமானவை. ஆகவே, சில கூத்தர்கள் தத்தமது கூத்தாட்டத்தைக் காட்டப் பாரம் குறைந்த வில்லுடுப்பு அன்றி இரசமணி உடுப்பெனக் கட்டி ஆடுகின்றார்கள். இன்றைய கால கட்டத்திற், அன்றைய காலத்தில் பயன்படுத்திய வண்ணமான கர்ப்புடையைச் செய்யக்கூடிய கைசேர்ந்த ஆசாரியார் இல்லையென்றே கூறவேண்டும். இருந்தாலும், அவ்வண்ணம் செய்ய அதிக பணம் செலவாகும்.

வசதியுடையவர்கள் சொந்தமாகத் தயாரித்துக் கொண்டார்கள். மற்றவர்கள் வாடைக்கு வாங்கிக் கட்டிக் கொண்டார்கள். இவ்விதமாகத் தம்மை அலங்கரித்துக் கொண்ட சிலர் உற்றார், உறவினர் புடை சூழ, தீவெட்டிப்பந்த வெளிச்சத்தில், மேள தாளம் முழங்க ஆடுகளம் நோக்கி வந்தார்கள். பண வசதியுடைய ஆட்டக்காரர் சிலர் நிலப்பாவாடை விரிக்க, அதன்மேல் நடந்து வந்தார்கள். நிற்க.

1945 ஆம் ஆண்டளவில் மூன்றாம் தலைமுறையினரின் கூத்தாட்டச் சகாப்தம் முடிவடைந்தது. இவர்களை அடுத்து, பாலர் கலைவளர் சங்கமென ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இத்தலைமுறையினரிற் சிலர் ஒன்று கூடி தருமபுரத்தின் கூத்தை ஆடிவந்தார்கள். படித்த இளைஞர்கள் ஆதலால் அரசாங்க உத்தியோகம் கிடைத்ததும் கொழும்பு முதலாகிய இடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டியதாயிற்று. இக் காலம் முதல் 1961 ஆம் ஆண்டு வரை முழு இரவுக் கூத்து நடைபெறவில்லை.

1945 ஆம் ஆண்டளவில், 'பாலர் கலை வளர் சங்கம்' ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அச் சங்கத்தினர். தருமபுத்திரன் நாட்டுக் கூத்தை முதலும் கடைசியுமாக ஆடிக்காட்டினார்கள்.

தருமர்	-	திரு.ச. மாணிக்கவாசகர்
வீமன்	-	திரு.மு. இராமசாமி
அருச்சுனன்	-	திரு.சி. சிவசொரூபநாதபிள்ளை
நகுலன்	-	
சகாதேவன்	-	திரு.கு. சிவபாதசுந்தரம்
துருபதி	-	திரு.இ. கனகபாதசுந்தரம்
துரியோதனன்	-	திரு.அ. மார்க்கண்டபிள்ளை
திருதராட்டிரன்	-	திரு.சிவசொரூபநாதபிள்ளை
காந்தாரி	-	திரு.இ.கனகபாதசுந்தரம்
விதுரன்	-	
கன்னன்	-	
சகுனி	-	திரு.க. சீனிவாசகம்
வேடன்	-	திரு.மு. இராமசாமி
வேடுவிச்சி	-	திரு. இ. கனகபாதசுந்தரம்
வியாசர்	-	

கட்டியக்காரன்	- திரு.வ. பூலோகராசா
விராடன்	
சுதக்கணை	- திரு.இ. கனகபாதசுந்தரம்
துச்சாதனன்	- திரு. வ. பூலோகராசா
விகர்ணன்	
அனுமான்	- திரு.சி. சிவசொரூபநாதபிள்ளை
கீசகன்	- திரு.கு. சிவபாதசுந்தரம்
கிருஷ்ணர்	

வட்டுக்கோட்டை காந்திஜீ சனசமூக நிலையக் கிராம முன்னேற்றச் சங்கம், தன்மேற்பார்வையின் கீழ் 'இளைஞர் மன்றம்' என்ற ஒரு கிளையை ஏற்படுத்திக் கொண்டது. பாரதி விழா, காந்தி விழா, நவராத்திரி விழா; முது தமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பி அவர்களுடைய கவிதைகளைத் திரட்டி 'இளைஞர் விருந்து' என்னும் நூல் வெளியீடு, சீதன ஒழிப்பு, பலி நிறுத்தப் போராட்டம் என முற்போக்கான விடயங்களைச் செயற்படுத்தி வந்தது. மேலும், பின் நாளில் ஞாயிறு வீரகேசரி ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய பொன். இராசகோபால் அவர்களின் இயக்கத்தில், அம்மை அப்பன், 'நண்பன்', வீரத்தாய், 'அன்புக்கரசி' எனச் சிறந்த நாடங்களை மேடையேற்றியுள்ளது.

பின்நாளில், அரசு உத்தியோகம் காரணமாகப் படிப்படியாக அன்றைய இளைஞர்கள் கொழும்பு செல்ல அவ்விளைஞர் மன்றம் செயலிழந்தது. சில ஆண்டுகளின் பின், அன்றிருந்து இளைஞர்கள் 'நல்ல தம்பி நாடகசபா' என ஒரு நாடக சபாவைத்தோற்றுவித்து 'ராச ராச சோழன்' என்னும் சரித்திர நாடகத்தை மாபெரும் தயாரிப்பில் மேடையேற்றினர். அந்நாடகத்துடன் 'நல்ல தம்பி நாடகசபா' செயலிழந்தது. சில ஆண்டுகளின் பின், நல்ல தம்பி நாடக சபா புத்துயிர் பெற்றது. சபாவில் செல்லையா - பரராசாசேகரம், முது தமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பி - மணி திருநாவுக்கரசு, சீவரத்தினம் - பாலசுப்பிரமணியசிவம் வேலுப்பிள்ளை - பரமநாதபிள்ளை என்பவர்கள் பொறுப்பாளர்களாகக் கடமையாற்றினார்கள். இத்தனைக்கும் மேற்படி சங்கம் தனக்கென ஒரு கட்டிடம் இன்றியிருந்தது ஒரு பெரும் குறையாக இருந்தது. நிரந்தரமான கட்டிடமொன்று அமைக்கவும், வட்டுரின் முதுபெரும் சொத்தான ஆட்டக் கூத்துக்குப் புத்துயிர் அளிக்கவும் எண்ணம்கொண்டு அரும் பணியாற்றியது இச்சபாவே.

ஏறக்குறைய 1945இன் பின் வட்டுர் ஆட்டக்கூத்து கவனிப்பார் அற்ற நிலையை அடைந்தது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் கூத்துப்பிரதிகள் அயலிலுள்ள

கிராமத்தவர்கள் கைக்கு மாறியதென முன்பு காட்டியுள்ளேன். திரு. அப்புக்குட்டி முருகவேள் அவர்கள் பலவிதக் கஷ்டத்துக்கு மத்தியில் தேடி எடுத்துச் சீர் செய்து முப்பத்திரண்டு கூத்துக்கள் பேணி வைத்திருக்கின்றாரெனவும் முன் காட்டினேன்.

சபா பொறுப்பாளர்கள் திரு.அ. முருகவேள் அவர்களை நாடித் தமது நோக்கத்தைத் தெரிவித்தார்கள். தெரிவித்தபோது கொடுக்க மறுத்துவிட்டார். பின்பும் சபாப் பொறுப்பாளர்களின் விடாப்பிடி விளக்கத்தின்பின் ஒருசில நிபந்தனையின் பேரில் தம்மிடமுள்ள முழுக்கூத்துப் பிரதிகளையும் சபாவிற்கே தர உடன்பாட்டார். அதன் பிரகாரம் முதலில் தருமபுத்திரன் கூத்துப் பிரதிகளைக் கொடுத்தார்.

சபா பொறுப்பாளர்கள் தருமபுத்திரன் நாடகக் கையெழுத்துப் பிரதியிலிருந்து ஆடுநர்க்கான பிரதியெடுத்துக் கொண்டார்கள். ஏற்கனவே தீர்மானித்துக் கொண்டதற்கிணங்க, அந்த அந்தக் கூத்தாடிய வம்ச வழியினருக்கே, அந்த அந்தக் கூத்துக்கொடுப்பதெனத் தீர்மானித்துக் கொண்டனர். மேலும், தோற்றப் பொருத்தம், குரல் வளம் பார்த்தே பாத்திரங்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டன. இவ்வாறாக வீமன் கூத்துக்கு ஒருவர் மாறி ஒருவராக மூவரைத் தெரிவுசெய்தும், அவர்களும் ஏற்றவர்களாக இல்லாமல் இருக்கக் கண்டு நான்காவது ஆளாக நாகலீங்கம் புவனசுந்தரத்தைக் கேட்டார்கள். அவர் தந்தை கூத்தைப் பழக்க இருப்பதைக் கேட்டு அவரும் கூத்தாட மறுத்துவிட்டார். என்னைக் கேட்டார்கள் நான் ஒப்புக் கொண்டேன். அடுத்து சகுனி பாத்திரம் நிரப்பப்படாமல் இருந்தது.

சகுனி பகுதியைச் சார்ந்த வீரசிங்கம் கோபாலசண்முகம்பிள்ளை அவர்கள் தமக்குரிய சகுனி பாத்திரத்தை ஏற்று மறுத்துவிட்டார். காரணம், கூத்தில் சகுனியைப் பற்றிப் பாடும் பாட்டுக்கள் தரமானதல்ல. அப்பாத்திரத்தை ஏற்று ஆடயாரும் முன்வரவில்லை. அப்பாத்திரம் மிக முக்கியமானதாக இருந்தது. அப்பாத்திரத்தை ஆட யாரும் முன்வராத காரணத்தினால் சபா பொறுப்பாளரில் ஒருவராக இருந்த வேலுப்பிள்ளை பரமநாதபிள்ளை அவர்கள் அப்பாத்திரத்தை அரை மனத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டார். கூத்தர்களுக்கான 'சட்டம்' கொடுப்பதற்கு நல்ல நாள் எடுக்கப்பட்டது. அந்நாளில் சபாபொறுப்பாளர் கூத்தாட்டி முத்துமாரி அம்மனுக்குப் பொங்கல், பூசை வைத்தார்கள். மேற்படி சங்க நிர்வாக சபை உறுப்பினர் மத்தியிற் சங்கச் செயலர் ஆடுநர்க்கான சட்டத்தைக் கொடுத்தார்.

அன்றைய தினத்திலிருந்து ஒத்திகை பார்க்க ஆரம்பித்தார்கள். பாட்டு, வசனம் என்பன மண்பாடம் செய்வதற்காகப் பாட்டுக்களின் 'மெட்டு' சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டது. தினசரி இரவு பதினொரு மணிவரை பயிற்சி நடந்தது. கூத்துப்பழகும் காலத்தில் யாரும் பார்க்கக் கூடாது எனக் கருதி தனி வீடொன்றில் ஒத்திகை பார்க்கப்பட்டது. அனுமான் வேஷம் போட்டாடும் ஒருவரைத் தவிர மற்றைய எல்லோரும் இளைஞர்கள். தருமபுரத்தின் நாடகத்தைப் பழக்கத் தெரிவு செய்யப்பட்டவர் மூன்றாவது தலை முறையினர் வரிசையில், தருமபுத்திரன் நாடகத்திற் சுதக்கணையாகவும், காந்தாரியாகவும் பெண் வேஷம் போட்டாடிய வேலுப்பிள்ளை நாகலிங்கம் என்பவராவார்.

சொல்லித்தந்த வண்ணம் பாடாதுவிட்டால், ஆடாது விட்டால் அடிக்க ஓடி வருவார். நாம் ஆடி வாங்காது ஓடித் தப்பிவிடுவோம். பிற்பாட்டுக்காரராக கப்பிரமணியம் - அமிர்தலிங்கம் இருந்தார். அவர் வரவுப் பாட்டுப் பாடினால் எம்மை அறியாமலே ஒரு வேகம் பிறக்கும். ஏறக்குறைய 1975 ஆம் ஆண்டளவில் எம்மை விட்டு அவர் பிரிந்து விட்டார். அவரைப் போன்ற பிற்பாட்டுக்காரர்களை நான் இன்றுவரை சந்திக்கவில்லை.

கூத்துப் பழகும் இடம் மாற்றப்பட்டது. இக்கால கட்டத்திற் கமாராகப் பழகிவிட்டோம். அண்டை அயலில் இருக்கும் மக்கள் கூத்தைப் பார்க்க வருவார்கள்.

மூன்றாவது தலைமுறையினர் வரிசையில் எஞ்சியிருந்தவர்களான திருவாளர் புன்னாலை - வேலுப்பிள்ளை, (அனுமான் ஆட்டக்காரர்) திருவாளர் சி. செல்லையா (அருச்சுனன்) ஆகியோர் பழகுவதைப் பார்க்கவந்த இடத்தில் தாமாடிய ஆட்டத்தை அதே கூத்துக்காரர்களுக்குக் காட்டிக் கொடுத்தார்கள்.

அரங்கேற்றத்துக்கு முன்சில வாரங்களாக மத்தள வல்லுனராக மருதப்பு - வல்லிபுரம் அவர்கள் வீட்டில் ஒத்திகை பார்க்கப்பட்டது. அவ்வேளை 'எழுப்பம்' என அழைக்கப்படும் திருவாளர் நா. முருகுப்பிள்ளை, திருவாளர் புன்னாலை - கந்தசாமி, 'அண்ணை வாத்தியார்' என அழைக்கப்படும் திருவாளர் கனகரத்தினம் (நெசவுவாத்தியார்) என்போர் தினமும் வந்து கூத்துப் பார்வையிட்டுச் செல்வார்கள். அந்நேரத்தில் தமது கருத்துக்களைக் கூறிச் செல்வார்கள். இவர்களுள் 'எழுப்பம்' என அழைக்கப்படுகின்றவரே கொழும்பு ஆட்டத்தைக் காட்டிக் கொடுத்தவராவார்.

தரும புத்திரன்

23.07.1970 ஆம் ஆண்டு கலாசார உதவி அமைச்சர்
உயர்திரு சோமவீரசந்திர ஸ்ரீ அவர்களின் வரவேற்பின்போது
தருமபுத்திரன் நாடகம் ஆடிக் காட்டப்பட்டது

23.07.1970 ஆம் ஆண்டு கலாசார உதவி அமைச்சர்
உயர்திரு சோமவீரசந்திர ஸ்ரீ அவர்களின் வரவேற்பின்போது
தருமபுத்திரன் நாடகம் நாடகக் கலைஞர்களுடன்

1961க்குப் பிற்பட்டவர்களின் அரங்கேற்ற நன்நாள் 13.04.1961 அன்று. இந்நன்நாளில் (அரங்கினுட் புகுதற்கென வழிப்பாதை ஒன்று அமைந்திருந்தார் களென இரண்டாம் மூன்றாம் தலை முறையினரின் ஆடலரங்கிற் கண்டோம்) அவ் வழிப்பாதை அருகில் ஒரு மறைவிடம் அமைந்திருந்தார்கள். அவ் மறைவிடத்தினுள், அவ்வப்பாத்திரங்களுக்கேற்ப உடைகள், நெஞ்சுப்பட்டிகள், புயத்துக்குரிய வாகுவனையங்கள், ஆடுநர் பயன்படுத்தும் வர்ணப்பூச்சுக்கள், ஆண்கள், பெண்களுக்குரிய அணிகலன்கள், வாள் வில், தண்டாயுதம், முக்கோல் போன்ற கருவிகள், சதங்கைகட்டப் பயன்படுத்தும் துணிகள், சதங்கைகள் என ஒழுங்காக வைக்கப்பட்டிருந்தது.

மாலை ஐந்து மணி ஆகியது. காந்திஜீ சனசமூக நிலையக் கிராம முன்னேற்றச் சங்கக் கட்டிடத்துக்கான நிதி திரட்டும் நோக்கில் இந் நாடகம் அரங்கேற்றம் காண இருந்தது.

தருமபுத்திரன் நாடகம், விராடநாடகம், குருக்கேத்திரன் நாடகமென எத்தனை எத்தனையோ அரங்கங்கள் கண்டது. அரங்கங்களின்றிரட்டப்பட்ட நிதி மேற்படி சங்கத்தின் கட்டிட அமைப்புக்காகக் கொடுக்கப்பட்டது. கூத்துக் குழு கொடுத்த நிதிக்காக மேற்படி சங்கத்தின் கட்டிடத்தில் ஓர் அறை குழுவின்கு வழங்கப்பட்டது. அவ்வறையிற் குழு இயங்கிவந்தது. குழுவின பணத்தில் மாத்திரமன்றி, எத்தனையோ இளைஞர்கள் நெற்றிவெயர்வை கொட்ட சிரமதான முறையிற் பாடுபடுத்தேடிய நிதியிலும், உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவினாலும் வழங்கப்பட்ட பணத்தைக் கொண்டு கட்டப்பட்ட மண்டபம், ஏறக்குறைய 1984ஆம் ஆண்டு, நீதி நியாயம் அற்ற முறையில், என்னால் எழுதப்பட்ட ஒப்பந்தத்தை மறைத்து, கட்டிடத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டார்கள். எத்தனை வாலிபர்களுடைய கனவுகள், கற்பனைகள் எல்லாம் தவிடுபொடியாகியது. வட்டுவீரபுத்திர சிவன்கோவில் தென் கிழக்கு மூலையில், அடைப்புக்குள் ஆடலரங்கு அமைந்திருந்தது.

இரண்டாம் மூன்றாம் தலைமுறையினர் ஆடலரங்கைவிட இவ்வரங்கு, நடுவே கமுக மரம் நாட்டப்பட்டு, அதனுடன் பிணைத்துக் கடதாசி மாலைகள் கட்டப்பட்டு, மாவிலை தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு அழகு செய்யப்பட்டிருந்தது. அரங்கினுட் புகுதற்கென வழிப்பாதை ஒன்று அமைத்திருந்தார்களென முன்பு காட்டியபடி, அவ்வழிப்பாதைமுடிவில் ஒரு மறைவிட, அங்கு, அன்றைய கால கட்டத்திற் சிறந்த ஒப்பனைக் கலைஞராகத் திருவாளர் நவரத்தினம் சண்முகநாதன் அவர்கள் இருந்தார்கள். அவர், வர்ணப்

பொடிகளை ஒன்று சேர்த்துக் குழைத்து ஒவ்வொரு ஆடுநார்க்கும் பொருத்தமான வகையிற் பூசி அழகுபடுத்தினார்.

கூத்தர்களின் பாத்திரத்துக்கேற்ப 'வெள்ளுடுப்புக்' கட்டி அலங்காரங்கள் செய்யப்பட்டது. உதவியாளர் ஆடுநார்க்கேற்ப நெஞ்சுப்பட்டி, கைப்பட்டி, மலர்மாலை, மணிமாலை என்பன அணிந்து விட்டார்கள். உதவியாளர் வரிசையில் முதலிடம் வகித்தவர் திருவாளர் சரவணை கனகரத்தினம் (அண்ணைவாத்தியார் அன்றி நெசவ்வாத்தியார்) என்பவராவார்.

ஏற்கனவே துணி சுற்றிய கால்களிற் சதங்கைப் படலைக் கட்டி விட்டார். 61க்கு முற்பட்டவர்கள் கால்களிற் சதங்கை கட்டாது கூத்து ஆடமாட்டார்கள். ஆக்குறைந்தது ஒரு காலுக்கு ஐம்பது சதங்கை வீதம் இரு கால்களுக்கும் நூறு சதங்கையாவது எருமைத்தோலிற் பொருத்திக் கட்டுவார்கள். இவ்வளவு சதங்கைகளின் நாதம் தீந்தாங்க, தீந்தாங்க எனக் கால்களை உதையும்போது எழும் நாதவெள்ளம் காதுகளில் ஒலிக்கும்போது ஆடுநார்க்கு ஏற்படும் உற்சாகத்தை அனுபவரீதியிற் காண்பவர்களுக்குத்தான் புரியும்.

61க்குப் பிற்பட்டவர் இரு கால்களுக்கும் முப்பது சதங்கைகளாவது பொருத்திக் கட்டுவார்களோவென்பது சந்தேகம்தான். காரணம், அன்று உள்ளதைப் போன்ற சதங்கைகள் இக்காலத்திற் கிடைப்பது மிகக் கஷ்டம்.

சதங்கை கட்டுவதை ஒரு விழாவாக எடுக்கும் வழமை, வட்டூரில் அன்றும் இன்றும் இல்லை. இனி, கருவிகள் என முன்பு காட்டிய ஆயுதங்களைப் பார்ப்போம். பண்டைய வரலாற்று நூல்களிற் காணப்படும் வடிவமைப்பினை விஞ்சும் வண்ணமாக வட்டூர் ஆட்டக் கூத்து வாள், வில், கதாயுதம், முக்கோல் என்பன அமைந்திருந்தது. இவ்வாயுதங்களும் அந்தந்தப் பாத்திரங்களின் குணப் பண்புக்கு ஏற்ற வண்ணம் அமைந்திருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக ஒன்றைக் காட்டுவோம். துரியோதனனைச் சர்ப்பக்கொடியோன் எனவும் அழைப்பார்கள். துரியோதனன் வைத்திருக்கும் வாளின் கைப்பிடி மட்டத்திற் படமெடுக்கும் பாம்பின் வடிவம் அமைந்துள்ளது. அப்பாம்பு வடிவமும் வாளும் வண்ண வண்ணக் கண்ணாடித் துண்டுகள் பதிக்கப்பட்டிருக்கும். தேங்காயெண்ணைப் பந்தங்களின் ஒளிச்சுடர் வண்ணக் கண்ணாடித்துண்டங்களிற்பட்டு ஒளி பிரதிபலிக்கும்போது காட்டும் வர்ணயாலங்கள் கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும். மேலும், பாம்பின் வாயிலிருந்து வலம், இடமென வாளின் இருபக்கமுமுள்ள 'செடிச்' வேலைப்பாடு உள்ள இடம்வரை, அம்மணி மாலை சென்று மனத்துக்கு ஓர் ரம்பியமான இன்பக் காட்சியைத் தருகின்றது.

தருமபுத்திர நாடகத்திலுள்ள சில முதுமொழிகள், பழமொழிகள்

முதுமொழிகள்

தந்தைதான் செய்த தர்மம் தனையரில் அறியலாமே.
 சீனியென்று எழுதினால் இனிக்கும் தானோ
 திறமையாய் நீத்தம் கத்தும் செந்தலைப் பாம்பென்பாரே
 ஏட்டினிற் கரைக்காய் கறிதனக்காமோ
 முடவன் கொம்புத் தேனுக்காசைப்பட்டதைப் போல்
 குரரத்திலுள்ள தண்ணீர் தாகத்துக்குதவுமோ
 கோபித்துப் பேசில் குடத்தில் விளக்கல்லோ
 நாடுங் குணந்தன்னை மாற்றக்குருவுண்டோ
 நாய்வால் வசைத்தீட நல்ல மருந்துண்டோ
 நால்வருங் கூடினால் நல்லுரை ஆச்சல்லோ
 சாதிப் பொன் பூண்டாரைத் தட்டார் அறிவாரோ
 குருடனுக்குக் குருடன் கோல் கொடுப்பது போல்
 காலம் போகும் வார்த்தை நிற்கும்.

பழமொழிகள்

'வல்லவன் பம்பரம் மணலிலும் ஆடுமே'
 'உய்யவே அகல நின்றால் பகைஞரும் உறவு தானே'
 'எருதேறாவிடிற்பகவும் பத்தினியாய் நுப்பதுவும் இயல்புதானே'
 'நண்டும் குறங்கும் போலானால்'
 'வண்ணாதுறையில் முயல் போல்'
 'கார்த்திகைப் பிறையைப் போலச்'
 'குடு கண்ட பூனை பின்னும் அடுக்களைக்குச் செல்லுமே'
 'நாய் மூத்தால் தாய்க்கு மணாளன் என்றது போல்'
 'முதலே துர்ப்பலகாரி அதிலே கிர்ப்பணியானால் மோசம் தானே'
 'ஆனை படுத்தாற் குதிரையள விடுக்க மாட்டாதோ'
 'வெல்வது தோற்பதெல்லாம் விதிவழியாகுத்தானே'
 'துள்ளிய மாடு பொதி சுமக்குமென்ற சிசால்லது பொய்ப்படுத்தானோ'
 'கரும்பது தின்னக் கூலிதா வென்ற கள்ளியிலிருத்தி நீ தானோ'
 'ஆவேறு நிறமானாலும் பால் வேறு நிறமாகுமோ'
 'மடி மாங்காய் வழக்குப் போல்'
 'ஊமை கண்ட கனவு போல்'
 'வகையுடன் பசுவை விற்றால் கன்றுக்கு வழக்குண்டாமோ'
 'வேலி பயிரினை யழித்தால் விளைவுண்டோ பயிருண்டோ'
 'கொஞ்சிடவே செல்லம் கொஞ்சுகிறாய் நீ'
 'சிறியார்க்கினிமை காட்டாதே செம்பிற்புளிவிட்டாக்காதே'

'உடம்படங்க நனைந்தவர்க்குக் கூதலென்ன குளிரென்ன'
 'தம்பி பிறக்கத் தரை மட்டமாச்ச'
 'நான் செத்தபின் உலகம் கவிழ்ந்தென் னநிமிர்ந்தென்'
 'மானமது கெட்ட பின்பு உயிரென்ன மயிருக்கோ'
 'தன்னிலத்துக்குரிய முயல் தந்தியிலும் வலிய தென்ற மொழி தப்புத்தானோ'
 'தேன் வார்த்து வளர்த்தாலும் காஞ்சுரைச் செடி

தென்னை மரமாகமாட்டாது'

'அருகாகப் பழுத்தாலும் வினா மரத்தில் விவானால் போய் அடைந்திடாதே'
 'பூசனிக்காயைச் சோற்றிற் புகைத்திட்ட'

'மரத்தாலே விழுந்தவனை மாடேறி மீதித்திட்ட வண்ணம்'

(விரிவுகளுக்கு இவற்றை இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்கின்றேன்)

இவற்றைப் போன்று மற்றைய கூத்துக்களிலும் பழமொழிகள் இருப்பதைக் காணலாம்.

தருமபுத்திர நாடகக் கலைஞர்கள் அப்தவனை

	1 ^ஆ தலை முறையினர்	2 ^ஆ தலை முறையினர்	3 ^ஆ தலை முறையினர்	4 ^ஆ தலை முறையினர்	5 ^ஆ தலை முறையினர்
1 திரிதராடமுன்					
2 தூரியோதனன்	ச.வேலுப்பிள்ளை	வே.கந்தையா	வே.கந்தையா	வீரசிங்கம்-கோபாலு சண்முகப்பிள்ளை	நாகப்பு-மணி வண்ணன்
3 துச்சாதனன்	க.வேலு	இராமு-கிருஷ்ணர்	இராமு-கிருஷ்ணர்	கையாயப்பிள்ளை-நாகராசா	நாகராசா - திருக்குமரன்
4 கர்ணன்	க.வேலு	நேசன் - முருகர்	நேசன் - முருகர்	வல்லிபுரம் - காளையிவ்நாதன்	தவராசா - முத்தப்பிச்செல்வன்
5 சகுனி	சின்னப்பர் - முருகுப்பிள்ளை	சப்படை.க-கந்தர்	சி.மாரிமுத்து	வேலுப்பிள்ளை - பரமநாதபிள்ளை	மு.ரவீந்திரன்
6 விதுரன்	ஐயம்பிள்ளை - முருகுப்பிள்ளை	மு.செல்லப்பா	முதலைச் செல்லப்பா மு.செல்லப்பா	சீவரத்தினம் - பாலகப்பிரமணியம்	நடேசசர்மா - வள்ளுவன்
7 கிருஷ்ணர்	கிருஷ்ணர்	கி.குழந்தைவேலு	கி.குழந்தைவேலு	இராமசாமி - சத்திபாவன்	பழனி - பிரபாகரன்
8 வியாசர்		வேலுப்பிள்ளை (சுரண்டி-வேலுப்பிள்ளை)	வேலுப்பிள்ளை (சுரண்டி-வேலுப்பிள்ளை)	வழவேலு - பரமசாமி	க.ரஞ்சிதா
9 தருமர்	கணபதியார் - சின்னப்பர்	பரியாரி சி.சரவணைமுத்து	பரியாரி சி.சரவணைமுத்து	வேலுப்பிள்ளை பேரின்பசிவம்	நடே.சசர்மா கலையழகன்
10 வீமன்	வேலாயுதம் - வீமன் கந்தர்	வை.கந்தையா	வை.கந்தையா	நாகர் கந்தையா-நாகப்பு	நாகப்பு - குமரன்

	1 ^{வது} தலை முறையினர்	2 ^{வது} தலை முறையினர்	3 ^{வது} தலை முறையினர்	4 ^{வது} தலை முறையினர்	5 ^{வது} தலை முறையினர்
11 அருச்சுனன்	சின்னப்பு	சி.செல்லையா	சி.செல்லையா	பொன்னையா பஞ்சாட்சரபிவம்	சு.சுதர்சன்
12 நகுலன்	வேலு - தம்பு	தம்பு-கந்தையா	மு.செல்வப்பா	வேலுப்பிள்ளை நச்சினாக்கீனியவன்	யோகரத்தினம் இளங்கோ
13 சகாதேவன்	சபாபதியர் தகப்பன் அ.சுவணைமுத்து	சின்னாததை சுவணைமுத்து	சின்னாததை சுவணைமுத்து	நாகமுத்து தனிகாசலப்பிள்ளை	நாகப்பு - மனோகரன்
14 துரோபதி		நாகர் - சபாசிவம்	நாகர் - சபாசிவம்	பொன்னையா வீரசிங்கம்	நடராசா - சுரேஸ்துமார்
15 அனுமான்	ஒண்டாக்கெந்தர் தகப்பன்	க.புன்னாலை	க.புன்னாலை	கிருஷ்ணர் - சிவலிங்கம்	நாகப்பு - மணிவண்ணன்
16 விகர்ணன்			மு.செல்வப்பா	கிருஷ்ணர் - சிவலிங்கம்	
17 விராடன்		சப்படைக்கந்தர் மா.கந்தர்	மு.மாரீமுத்தர்	குருசாமி - கணேஸ்வரன்	தவராசா - முத்தமிழ்ச்செல்வன்
18 சுதங்கணை		வேலுப்பிள்ளை நாகலிங்கம்	வேலுப்பிள்ளை நாகலிங்கம்	சின்னத்தரை - குணவீரசிங்கி	குலசிங்கம் - சிவராசன்
19 காந்தாரி		வேலுப்பிள்ளை நாகலிங்கம்	வேலுப்பிள்ளை நாகலிங்கம்	சின்னத்தரை - குணவீரசிங்கி	குலசிங்கம் - சிவராசன்
20 கீசகன்	கார்த்திகேசு - முருகுப்பிள்ளை (பட்டம்கட்டியார்)	வே.சுவணை முத்து	குதப்பி - சுவணை வே.சுவணை முத்து	நாகலிங்கம் இராசரத்தினம்	தவராசா - முத்தமிழ்ச்செல்வன்
21 கட்டியகாரன்		இராமு. கிருஷ்ணர்	இராமு. கிருஷ்ணர்	முருகுப்பிள்ளை பழனிமலைச்சாமி	பழனி - பிரபாகரன்
22 வேடுவிச்சி		நேசன் - முருகர்	நேசன் - முருகர்	வழுவேலு - சப்பிரமணியம்	நடராசா - சுரேஸ்துமார்
23 பிற்பாட்டு	1. வேலுப்பிள்ளை 2. கணபதியார்	1. ரீ.வழுவேலு 2. மு.செல்வப்பா 3. சி.முத்துகுமாரு 4. க. கந்தையா	1. ரீ.வழுவேலு 2. மு.செல்வப்பா	சப்பர் - அமிர்தலிங்கம்	1. அப்புக்குடி - முருகவேள் 2. வல்லிபுரம் - யோகானந்தசிவம் 3. வேலாயுதம் - தவநிருபசிங்கம்
24 வேடன்	பிள்ளையினர் - சுவணைமுத்து (செட்டியார்)	ச.முத்துச்சாமி ச.கந்தசாமி	ச.கந்தசாமி	முருகுப்பிள்ளை பழனிமலைச்சாமி	குலசிங்கம் - சீவதாசன்
25 மத்தளம்	1. வேலுப்பிள்ளை 2. வேலுப்பிள்ளை கணபதியார்	1. கணபதியார் எல்லிப்போலை 2. சப்பிரமணியம்	1. எல்லிப்போலை செல்வப்பா 2. குணரத்தினம் (வாலிப வயதில் இறந்து விட்டார்) 3. மருதப்பு - வல்லிபுரம்	1. மருதப்பு - வல்லிபுரம் 2. முருகுப்பிள்ளை லிசனேஸ்வரன் 3. செல்வப்பா நடராசா	செல்வப்பா நடராசா

		1 ^{வது} தலை முறையினர்	2 ^{வது} தலை முறையினர்	3 ^{வது} தலை முறையினர்	4 ^{வது} தலை முறையினர்	5 ^{வது} தலை முறையினர்
24	ஒப்பனை				1.நவரத்தினம் - சண்முகநாதன் 2. இராமசாமி - கருணாநிதி 3.கந்தையா - நாகப்பு 4. பொன். பஞ்சாட்சரசிவம்	கந்தையா நாகப்பு
25	அண்ணாவி	1.வேலுப்பிள்ளை 2.வேலுப்பிள்ளை கணபதியார்	கணபதியார் - எல்லிப்போலை	மு.செல்வப்பா கடடைவடிவேலர்	வேலுப்பிள்ளை நாகலிங்கம்	1. அப்புக்குடி முருகவேள்
26	பயிற்சி ஆசிரியர்	வேலுப்பிள்ளை கணபதியார்	மு.செல்வப்பா	மு.செல்வப்பா	வேலுப்பிள்ளை கணபதியார்	க.நா.க - நாகப்பு

கைத்தர் இயற்பெயரோடு பாத்தரப் பெயரும் பெற்றனர்

தருமபுத்திரன் நாடகத்தில் : துரியோதனனாகக் கூத்தாடியவர் துரியோதனன் கந்தையா ஆனார்.

தருமபுத்திரன் நாடகத்தில் :சகுனியாகக் கூத்தாடியவர் சகுனி பகுதியினர் என்றாகியது.

தருமபுத்திரன் நாடகத்தில் : கர்னணாகக் கூத்தாடியவர் கர்னன் பகுதியினர் என அழைக்கப்பட்டார்.

தருமபுத்திரன் நாடகத்தில் : துட்சாதனனாகக் கூத்தாடியவர் துட்சாதனன் பகுதியினர் என்றாயிற்று

தருமபுத்திரன் நாடகத்தில் : கீசனாகக் கூத்தாடியவர் சீசகன் கந்தையா ஆனார்

தருமபுத்திரன் நாடகத்தில் : அருச்சுனனாகக் கூத்தாடியவர் அருச்சுனன் செல்லையரானார்.

தருமபுத்திரன் நாடகத்தில் : அனுமானாகக் கூத்தாடியவர் அனுமான் வேலுப்பிள்ளையென அழைக்கப்பட்டார்.

தருமபுத்திரன் நாடகத்தில் : புன்னாலையப்பா, மிகத் திறமையான அனுமான் ஆட்டக்காரர். (அனுமான் வேலுப்பிள்ளை அவர்களுடைய தந்தை)

தருமபுத்திரன் நாடகத்தில் : சரவணமுத்து - முத்துச்சாமி மிகத்திறமையாக வேடன் கூத்தாடுவாராம்.

தருமபுத்திரன் நாடகத்தில் : மிகச்சிறந்த அண்ணாவியார் - முத்தர் செல்வப்பா அவர்களாவார்.

இனி, 1961க்குப்பின் தருமபுத்திரன் நாடகத்திற் சிறந்த காட்சிகளென்ப பட்டவையைப் பார்ப்போம்.

அருச்சுனன் தவக	}	கலாபூஷணம் பொன். பஞ்சாட்சரசிவம் - அருச்சுனன்
வீமன் அனுமன் போர்		முருகுப்பிள்ளை - பழனி மலைச்சாமி - வேடன் கலாபூஷணம், கலைவாரீதி, க.நாகப்பு - வீமன்
வீமன் கீசகன் போர்	}	கிருஸ்ணர் - சிவலிங்கம் - அனுமான்
		கலாபூஷணம், கலைவாரீதி க.நாகப்பு - வீமன் நாகலிங்கம் - இராசரத்தினம் - கீசகன்

நிலைத்து நிற்கும் கூத்துப் பெயர் :- சகுனி - வேலுப்பிள்ளை - பரமநாதபிள்ளை

நிலைத்து நிற்கும் கூத்துப் பெயர் :- தருமர் - கலைவாரீதி,
வேலுப்பிள்ளை பேரின்பசிவம்

நிலைத்து நிற்கும் கூத்துப் பெயர் :- வீமன் - கந்தையா - நாகப்பு

நிலைத்து நிற்கும் கூத்துப் பெயர் :- அருச்சுனன் - பொ.பஞ்சாட்சரசிவம்

நிலைத்து நிற்கும் கூத்துப் பெயர் :- அனுமான் - கி.சிவலிங்கம்

நிலைத்து நிற்கும் கூத்துப் பெயர் :- கீசகன் - நா.இராசரத்தினம்

நிலைத்து நிற்கும் கூத்துப் பெயர் :- துரியோதனன் -
வீரசிங்கம் கோபாலசண்முகபிள்ளை

நிலைத்து நிற்கும் கூத்துப் பெயர் :- விதூரன் - சீவரத்தினம்
- பாலசுப்பிரமணியசிவம்

நிலைத்து நிற்கும் கூத்துப் பெயர் :- விராடன் - குருசாமி - கணேஸ்வரன்

நிலைத்து நிற்கும் கூத்துப் பெயர் :- சகாதேவன் - நாகமுத்து
- தணிகாசலம்பிள்ளை

நிலைத்து நிற்கும் கூத்துப் பெயர் :- கர்னன் - வல்லிபுரம் - கானமயில்நாதன்

நிலைத்து நிற்கும் கூத்துப் பெயர் :- துரௌபதை - பொன்னையா
- குலவீரசிங்கம்

இனிவருகின்ற காலத்தில் எமது ஊருக்குள் தருமபுத்திரன் நாடகம் போன்ற முழுக்கூத்தை ஆடக்கூடிய நிலையில் ஆட்கள் இல்லை. ஆகவே இக்கூத்துப் பெயர்கள் இனிமேலும் நிலைத்து நிற்கும்.

வெளியூர் பிரமுகர்கள் வட்டுருக்குள் வருகை தரும்போதும், முக்கியமான சில வைபவங்களிலும் நாட்டுக் கூத்தின் முக்கியமான ஒரு சில காட்சிகளைப் போட்டுக் காட்டப்படும். மேலேவரும் படம் இவ்வாறான நிகழ்வில் ஒன்றாகும். இன்றையகால கட்டத்தில் அந்நிலை இயலாத காரியமாகிவிட்டது.

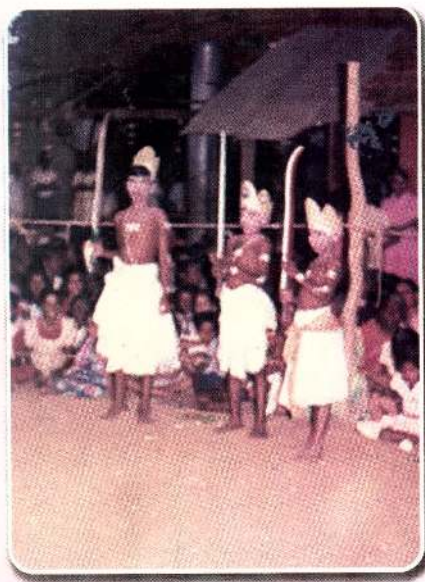

காலஞ்சென்ற மத்தள வல்லுனர்
செல்லப்பா நடராசா

இளைய தலைமுறையினர் ஆடிய
தருமபுத்திரன் கூத்தில்
பாண்டவர்கள் பகுதி

இளைய தலைமுறையினர் ஆடிய
தருமபுத்திரன் கூத்து

. தருமர் பகுதியும், துரியோதனன் பகுதியும் சூதாடல் காட்சி

தருமபுத்திரன் நாடகம் துகில் உரியும் காட்சி இளந்தலைமுறையினர்

துரோபதை துடசாதனன்

வீமன் வரவு

நாகப்பு - குமரன்

அனுமன் வரவு

நாகப்பு - கந்தையா

அனுமான் - மணிவண்ணன்

கீசகன் வரவு

கீசகன் துரோபதை சந்திப்பு

கீசகன் துரோபதை சந்திப்பு

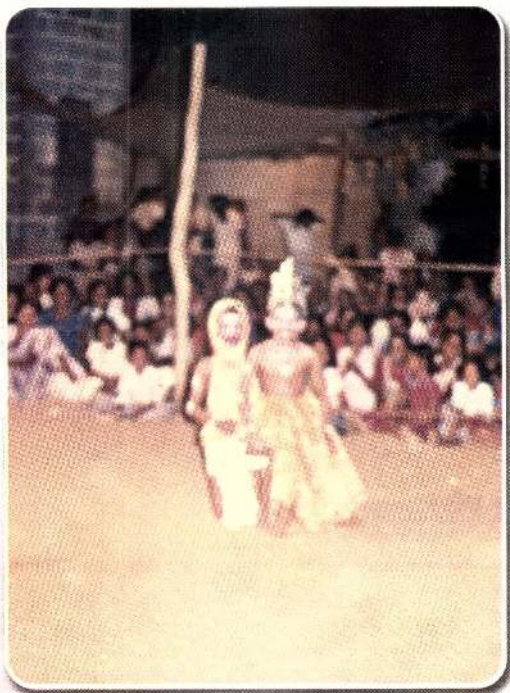
வீமன் விரதசாரணியாக

கந்தையா நாகப்பு - குமரன்
வீமன் - துரோபதை

கந்தையா நாகப்பு - குமரன்

கீசகன் விரதசாரனியுடன்

சுத்துக் கலைஞர்கள் சுத்து ஆயுதங்களுடன்

யாழ்ப்பாணம் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில்...

தருமபுத்திரன்
நாகம்
வேடனும்
வேடுவிச்சியும்

அனுமன்
வரவாட்டம்

வீமன்
அனுமன் போர்

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கலைமுகம்
காலாண்டுக் கலை இலக்கிய சித்திரை - ஆனி 1993 வெளி வந்தது

கலைஞர்கள், சிவவேலும், தவவேலும் என்னும் காட்சியும் 'விமன் புஷ்ப யாத்திரை' என்னும் காட்சியும்
முடிவடைந்த பின் மேடையில் காட்சி தருகின்றனர்.

தருமபுத்திர நாடகம் கண்ட களரிகளிற் சில

1. 13.4.1961 வட்டுர் வீரபத்திர சிவன் கோயில் வீதியில் அமைக்கப்பட்ட வட்டக் கொட்டகையில் முதல் அரங்கேற்றம்.
2. 12.6.1961 வட்டுர் வீரபத்திர சிவன் கோவில் (இரண்டாம் திருவிழா)
3. 16.6.1961 வட்டுர் வீரபத்திர சிவன் கோவில் (ஆறாம் திருவிழா)
4. 29.6.1961 அராலி மயிலியற்புலக் கந்தகவாமியார் கோவில் (ஒன்பதாம் திருவிழா)
5. 21.8.1961 வட்டுர் வீரபத்திர சிவன் கோவில் (சங்காபிடேகம்)
6. 24.12.1961 பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன், கலையரசு சொர்ணலிங்கம் ஆகியோருக்காகப் போட்டுக் காட்டப்பட்டது.
7. 4.3.1962 வட்டுர் வீரபத்திர சிவன் கோவில் (சிவராத்திரி விழா)
8. 28.4.1962 வேலக்கைப் பிள்ளையார் கோவில்
9. 8.9.1962 வட்டுர் வீரபத்திர சிவன் கோவில் (சங்காபிடேகம்)
10. 17.1.1963 கட்டுவன் கலைவிழா
11. 14.6.1963 சண்டிலிப்பாய் அம்மன் கோவில்
12. 20.8.1963 வட்டுக்கோட்டை இந்துக்கல்லூரி (கீசகன் வதம்)
13. 29.8.1963 வட்டுர் வீரபத்திர சிவன் கோவில் (சங்காபிடேகம்)
14. 21.12.1964 சைவத்திருநெறிவிழா இந்து சமய அபிவிருத்திச் சங்கம் (கிருட்டினன் தூது)
15. 14.5.1965 பாராளுமன்ற உறுப்பினர், பத்திராதிபர் கே.பி.ஹரன் வரவேற்புவிழா
16. 24.8.1965 கரம்பன் முருகமூர்த்தி கோவிறிறிருவிழா
17. 16.4.1966 இளவாலைப்பாடசாலை (தமிழரசுத் தந்தை எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயகம் முகதாவில்)
18. 21.7.1966 வட்டுர் இலுப்பையடி முத்துமாரி அம்மன் (பத்தாந்திருவிழா)
19. 2.9.1966 வணிகர் வரலாற்று வெளியீட்டுவிழா. வட்டுர் வீரபத்திர சிவன் கோவில் அரங்கில்
20. 11.7.1967 வட்டுர் வீரபத்திர சிவன் கோவில் (ஒன்பதாம் திருவிழா)
21. 10.4.1968 வட்டுர் இலுப்பையடி முத்துமாரியம்மன் (குளிர்த்தி)
22. 11.4.1969 வட்டுர் இலுப்பையடி முத்துமாரியம்மன் (குளிர்த்தி)
23. 16.4.1970 வட்டுர் இலுப்பையடி முத்துமாரியம்மன் (குளிர்த்தி)
24. 23.7.1970 கலாசார உதவி அமைச்சர் சோமவீரசந்திர மூர் (வரவேற்பு)
25. 28.9.1970 வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதித் தமிழ்ச்சங்கம் - காரைநகர் இந்துக்கல்லூரி
26. 22.7.1973 குரும்பசிட்டி தெல்லிப்பளை (போட்டி)
27. 2.4.1974 விசுவத்தன்னை முருகமூர்த்தி கோவில்
28. 22.5.1974 குடியரசு தின விழா - சங்கானை கலாசார மண்டபம்
29. 9.7.1974 யாழ் மாநகரசபையினர் (வெள்ளிவிழா)
30. 10.5.1976 யாழ் சம்பத்தாசிரியர் பாடசாலை

31. 25.10.1976 திக்கரை முருகமூர்த்தி கோவில் (அனுமன் - வீமன்: போர்)
 32. 24.6.1977 காரைநகர், தோப்புக்காடு முருகன் கோவில்
 33. 5.2.1978 ஜனாதிபதி (ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா) அவர்கள் பதவியேற்புவிழா.
 (கண்டி)

அனேக இடங்களில் இன்றுவரையும் போடப்பட்டு வருகின்றது.

வட்டுரைச் சேர்ந்த பல்கலைக்கழக மாணவர்களால் ஆடப்பட்ட கூத்துக்கள்

1995ஆம் ஆண்டில் இடப்பெயர்வு காரணமாக வீழ்ச்சியுற்றிருந்த வட்டுக்கோட்டை ஆட்டக் கூத்துக்களும், கிராமியக் கலைகளும் 1-06-1998இல் விழிப்புணர்ச்சி பெற்று, துடிப்புள்ள பல்கலைக்கழக மாணவர்களால் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டது. அவர்களால் ஆடப்பட்ட தருமபுரத்தின் நாடகம், விராடநாடகம், குருக்கேத்திரன் நாடகம் என அக்கூத்துக்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட சிலகாட்சிகளையும் போட்டுக் காண்பிக்கப்பட்ட இடங்களையும் அந்த அந்தக் கூத்துக்களின் பெயர் கொண்ட இடங்களின் கீழ்க் காண்க.

தருமபுத்திரன் நாடகம் - 'ஆரணியத்தில் விஜயனும், அடல் செறி மீமனும்'
 இக்காட்சிகள் போடப்பட்ட இடங்கள்

- 1) 1.6.1998இல் வட்டுக்கோட்டை வீயோடை இலுப்பையடி முத்துமாரி அம்மன் திருவிழா
- 2) 9.6.1998இல் பாரம்பரிய கலைகள் மேம்பாட்டுக் கழகம் இசை, நாடகம், நாட்டுக் கூத்துப் போட்டி, சுண்டுக்குளி
- 3) 25.7.1998இல் சர்வதேச செஞ்சிலுவைவச்சங்கம்
- 4) 1999இல் திரு.அ.முருகவேள் அவர்கள் கலாபூஷணம் பட்டம் பெற்றமைக் கான கௌரவிப்பு விழா
- 5) 1999இல் வட்டுக்கோட்டை வீயோடை இலுப்பையடி முத்துமாரி அம்மன் திருவிழா.

ஆடுநர்: கட்டியகாரன் - பாலகப்பிரமணியம் - பத்மசரன்
 பின்பு - சிறீஞானநாதன் - திருமால்
 அருச்சுனன் - திருமுத்துராசா சிவவண்ணன்
 பின்பு தவராசா தனேந்திரன்
 வேடன் - பொன்னையா ரவிச்சந்திரன்
 வேடுவிச்சி - பாலகப்பிரமணியம் நடனசரன்
 பின்பு - பரமானந்தசிவம் தபன்
 குழந்தை முருகன் - சுடம்பேஸ்வரன் மணிமார்பன்

பின்பு - மயில்வாகனம் சகிதரன்
 'ஆரணியத்தில் அடல் செறிவீமன்'
 இக்காட்சி போடப்பட்ட இடங்கள்
 ஆடுநர்: வீமன் - சிற்பபோசன் திருவழகன்
 பின்பு - திருமுத்துராசா சிவவண்ணன்
 அனுமான் - சுந்தரலிங்கம் ஜெயதரன்
 2000இல் வட்டுக்கோட்டை வீயோடை இலுப்பையடி முத்துமாரி அம்மன்
 திருவிழா
 கிரதா அருச்சுனனும் கீதா அருச்சுனனும்

10.8.2001 யாழ் பல்கலைக்கழக மருத்துவரீடம் நடாத்திய பாரம்பரிய நடனங்கள்
 குதிரை ஆட்டம் - கடம்பேஸ்வரன் - மணிமார்பன்
 சுந்தரலிங்கம் - தேவகுமார்

இடம் : கைலாசபதி கலையரங்கு, யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

12.9.2003 திருமறைக்கலாமன்றம் (யாழ்ப்பாணம்) ஈழத்துக் கூத்துப் போட்டி

28.11.2003 வீரசிங்கம் மண்டபம் (மாவட்ட கலாச்சாரவிழா)

குதிரை ஆட்டம் - செல்லத்துரை பரமேஸ்வரநாதன்
 நாகப்பு மணிவண்ணன்

கூத்து - அருச்சுனன் தபசு

அருச்சுனன் : தவராசா தனேந்திரன்
 வேடன் : பொன்னையா ரவிச்சந்திரன்
 வேடுவிச்சி : பரமானந்தசிவம் தபன்

2003 பேராசிரியர் சுவாமித்தியானந்தன் பிறந்தநாள் விழா

கைலாசபதி கலை அரங்கு, யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

கூத்து : விராட நாட்டுக் காழகன்

கீசகன் : சுந்தரலிங்கம் ஜெயதரன்
 வீமன் : திருமுத்துராசா - சிவவண்ணன்
 துருபதி - பரமானந்தசிவம் - தபன்

6.12.2003 பிசைப்ஸ் கல்லூரி கேட்போர் கூட்டம் - ரூபவாகினி (கொழும்பு)

விரிவுக்கு அஞ்சி முழுக் கூத்தையும் இங்கு தரமுடியாமையினாற்
 கூத்தின் சில இடங்களை மாத்திரம் சுட்டிக் காட்டுகின்றேன். பிள்ளையார் துதி
 முதலில் மத்தளத்தில் அடிக்கப்படும். அடுத்து, கூத்துக்கான விநாயகர் காப்பு.

vii) விராட நாடகம்

1. முற்கதைச் சுருக்கம்

மகாபாரதக்கதை நாடக வாயிலாகத் தரும்பொருட்டு எழுந்த நாடகங்களுக்குள் விராட நாடகமும் ஒன்றாகும். இந் நாடகத்துக்குரிய கதையைப் பார்ப்போம்.

"தருமருமே சகுனியுடன் மறு சூதாடித்தான் குறித்த
பொருளில்லாம் தானே வென்று
குடுவின்னும் துரோணாச்சாரியார் சொல்லக் கேட்டுக்
குற்றமில்லாத் துரோபதியும் ஐவர் தானும்
அருமைபெறு தேவநாள் பன்னிரண்டும்
அருங்காடுதனிற்றங்கீ ஒருநாளைக்குப்
பெருமைபெறு நாடு தங்கீ வர நினைந்து
புறப்பட்டார் தருமதுரை திறப்பட்டாரே".

பன்னிரண்டு வருடம் காட்டிற் கழித்துவிட்டார்கள். ஒருவருடம் நாட்டில் மறைந்து வாழவேண்டும்.

'பம்பிவரு தேவநாள் பன்னிரண்டும் போச்சே
பலமாக ஒரு நாட்டில் நாளிடுக்கலாச்சே
தம்பியரே நாமிருக்கத் தகுமான ஊராய்த்
தான் பார்த்து மனம் நினைந்து சாற்றிடுவீர் நேராய்'.

'நீதிவினை யுறு தருமம் நீதியுறையும் நாடு
நேரான மனு நூலின் நிலைமைபெறு நாடு
வேதியர்கள் வேதிமாடு வேள்வியுறையாடு
மேலான வளமை பொங்கும் விராடபதி நாடு.'

'அர்வைவியாடு எமது(உ)ருவை அறியவச மாமே
அவரவரை அறிந்தாக்கால் அதிக பீசகாமே
ஒருவர்களும் அறியாமல் இருக்கவழி பாரும்
உருமாறி வடிவிவடுத்து போவதற்கு வாரும்'.

அணிநகைகள் படைகளில்லாம் காசிகீட்டக் கொடுப்போம்
அதன் பிறகு அவரவரே உருமாறி எடுப்போம்

தருமபுத்திரன் நாடகத்தில், ஆரணியத்தில் விஜயனும், அடல்செறி வீமனும் காட்சி
01.06.1998இல் வாட்கோட்டையில்...

01.06.1998இல் தருமபுத்திரன் நாடகத்தில்
ஆரணியத்தில் விஜயனும், அடல் செறி வீமனும்

ஒப்பனை நடைபெறும்போது...

தருமபுத்திரன் நாடகத்தில்

ஆரணியத்தில் விஜயனும், அடல் செறி வீமனும்

பாரம்பரிய கலைகள் மேம்பாட்டுக்கழகம்
இசை, நாடகம், நாட்டுக் கூத்துப் போட்டி - சுண்டுக்குழி

தருமபுத்திரன் நாடகத்தில்

ஆரணியத்தில் விஜயனும், அடல் செறி வீமனும்

அழகரத்தினம் சர்வேஸ்வரன் அவர்கள் ஆடுநர்க்கு ஓய்பனை செய்வதுடன்,
இக்கூத்துக்களுக்குரிய அணிகலன் யாவும் தானே
ஆக்கிக் கொடுக்கும் திறமையாய் பெற்றிருக்கின்றார்.

துணிவாக நாமுமந்து அரணுக்கும் தாழ்வோம்
சொன்ன நாட்கள் இருக்குமட்டும் துன்பமின்றி வாழ்வோம்'.

'மங்கை யெனும் வண்ணமகள் அருகுசெல்ல மாட்டிடையன்
சகாதேவன் மின்னே
அங்கு குதிரைப் பாகன் நகுலன்செல்ல அருச்சுனாகிய
பேடி அருகிற்(ச்)செல்ல
இங்கீர்தமாம் வீமனென்னும் மடையன்செல்ல இனிமை பெறு
தருமன் முனிகெங்கை
துங்கமுறும் விராடபதி மச்ச நாட்டில் தொடர்ந்திட்டார் தருமர் நடந்திட்டாரே'

விராட நாடகத்தில் மல்லன் மடையன்

வீரடன் தோற்றம்

திஸ்ரசாப்பு (குந்தீன)

தவள மதிக்குடை துலங்க வலங்கை கொண்ட தாரை வசியிலங்க
மலர்மாலை தாங்கப்
பவளமொடு மணியிலங்கு வான் நவரத்தினமாலே இகலெறியும்
பாங்காகப் பளபளினென்ன
துவளமுடை அறிவையும் நற்குறும் சேரத் துங்கமுறு
சங்கையுடன் எவரும் வாழ்க்
களபடுகு கரியேறி விராடராசன் களிப்புடன்நற் சபை மீது வருகின்றாரே.

வீரடன் தன் ஆட்பம் - தாளக்கட்டு (அரசர்களுக்கூரிய ஆட்பம்)
தீந்தாங் தீந்தாங் தீந்தாங்
தீந்தாங்க, தீந்தாங்க, தீந்தாங்க
தாந்த தத்தரிகிடத்தரிக, தரிகிடத்தரிக, தரிகிடத்தரிக
தீங்கு தீங்கு தொம்
தரிக்கிட்டாம் கிட்டாம், தரிக்கிட்டாம் கிட்டாம், தரிக்கிட்டாம் கிட்டாம்
தீங்கு தீங்குதொம் தலாங்கு தரிக்கிட்டதொம்.

ஆடற்றகு

1. கிரணமுடி தளதுவினென்னக் கிஞ்சுகவாய் வஞ்சிவர
அருண மணிப் பணிகள் மின்ன அரசன்கொலு தோற்றினானே

2. தவளமதிக்குடைநிழற்றத் தையல் சுதக் கணையும்வர
மனுந்தீயையுடைய மன்னன் சபை தோற்றினானே.

தருமர், வீமன், அருச்சுனன், நகுலன், சகாதேவன், துருபதி ஆகியோர் முறையே, கங்கமுனி, மடையன், பேடி, குதிரைப்பாகன், இடையன், வண்ணமகள் ஆகியோராக உருமாறி விராட நாட்டை அடைந்தார்கள். பாண்டவர்களுடன் இருந்தோமென்றும், பாண்டவர்கள் காட்டிற்குப் போனதால் உம்மிடம் பிழைக்க வந்தோமென்றும் கூறி, விராடராசன் அனுமதிபெற்று விராடன் அரண்மனையில் தத்தமது வேலைகளைச் செய்து வரலாயினார்கள். இவ்வண்ணமாக விராடன் அரண்மனையில் இருந்துவரும் நாளில் ஒருநாள், மல்லன் எனப் பெயர்கொண்ட வீரனொருவன் அரண்மனை வந்து, தன்னுடைய விரகூர பராக்கிரமத்தை யெல்லாம் காட்டி, பின் தன்னுடன் போர்செய்யக்கூடியவனைக் கூவி அழைத்தான். கங்கமுனி எனப் பெயர்பூண்டிருந்த தருமரின் யோசனையின் பெயரில் மடையனை மல்லனுடன் மல்யுத்தம் செய்யவிட்டார்கள்.

மடையன் தோற்றம்

பகுத்தமலை திருத்திளபோல் மெய்யும் செய்ய பளுப்பொறியே யுடுத்த
பட்டுங் கையுங் கொட்டி
துடிக்கு நிகர் ஒலியுமிட்டு உணவுகளைச் சுவையாகச் சமைத்திருவே
னென்று கூறிக்
கரித்துணியும் கந்தையுமே கம அரையில் சாற்றிக் கைதவிலே விளக்கு
மாற்றாங் கட்டையேந்தி
மருத்தினவே யடித்தறுக்கி வாதுகூறி மடையனுருக்கிகொண்டு
வீமன் தோற்றினானே.

ஆடற்றரு

1. நானே உணவுத் தொழில் செய்வே எனன்று தானே உரைகள் சாற்றியே
கானார் விறகு தலையிற் சுமந்து தோரா மடையன் தோற்றினான்
2. ஆராகியும் போர் புரிய வாருமின் தோராருரைகள் சாற்றியே
சீரார் தொழில்கள் நான் செய்வே எனன்று தோராமடையன் தோற்றினான்

பல்லவி

மடையன்: சமைப்பன் நானே - கறிசோறு - சமைப்பன் நானே

அனுபல்லவி

மடையன்: சமைப்பன் நானே கறிசோறு சட்டமாய்த்
தாமதம் சற்று மில்லாமலே திட்டமாய்

உப்புப் புளி மிளகாய் ஒரு மட்டமாய்
ஒன்றுத் தாச்சியில்லாமே லோர்திட்டமாய்

சரணம்

1. தேனிலுருசீக்கும் சிற்றுண்டி கற்கண்டு
சேர்த்துச் செய்வேன் கொண்டை சீப்புப் பணியாரம்
மானார் விழியாளே வாழைப்பழம் போட்டு
மாவீற்றிரட்டி நெய் வார்த்து வகையாகச் - சமைப்பேன்
2. முப்பழம் அப்பளம் செப்பமதாய்க் கீறி
முட்டியிற் பாலும் நறு நெய்யுமே விட்டு
அப்ப மரிய தர மரிசிப் பிட்டு
அன்னமும் சொன்ன விதம் வகையாகட்டுச் - சமைப்பன் நானே...
3. மங்கை மடந்தை வயதாரே வாருங்கோ
வடைசுட மாட்டாட்டால் மற்றதைத் தாருங்கோ
தின்ன உருசீக்கும் தேன்குழல் சேரும்
செய்யப் பஞ்சியானாற் செய்துதானேன் வாரும்
சமைப்பன் நானே கறி சோறு சமைப்பன் நானே...
4. பேதை பெதும்பைப் பெண் பிள்ளைகள் கேளுங்கோ
பேணக்கம் செய்யப் பிழை சொல்வேன் வாருங்கோ
ஆதரவாய் மணவாளனைச் சேருங்கோ
வாய்ப்பன் தோய்ப்பன் சுடமட்டாட்டாற்கே கேளுங்கோ - சமைப்பன்

வசனம்: கேளுங்கோ, ஊரவரே இவ்விதமாகிய உணவுகள் சமைப்பேன். என்னை உங்களிடமாகச் சேர்த்துக் கொள்ளுவீராக.

களம் 2

- பாத்திரங்கள் :** 1. மடையன்
2. விராடராசன்

மடையன்: பொங்குபுகழ் இங்கீதங்கள் தங்கு புயலத்தாற் பொறுமையானோர்
அங்கமதைத் தங்க வருகங்க மரு பலத்தானே கருணையான
தங்கு மனத்துங்க முடனடைந்துனன் யான் எனையுன்னுரில்
தங்கவருளிங்கீதங்கள் எங்கும் புகளுடைய மன்னா சரணந்தானே.

வசனம்: சரணம், சரணம் ராசனே, என்னைத் தற்காத்துக்கொள்ளுவீராக.

விராடன்: மங்குல் போல் நீகரமேனி மடையனே இயம்பக்கேளாய்
எங்குளாய்? இங்கு வந்ததென்ன? உன் ஹர்பே ரென்ன?
தங்கிய புதிய தெங்கே? தாழ்வுனக்குற்ற தென்ன?
இங்குநீ எனக்கு முன்னே இயம்புவாயறியத்தானே.

வசனம்: அகா, கேளும் பிள்ளாய் மடையனே, உன்பேரும் ஊரும், வரலாறும்
நானறியச் சொல்லுவீராக.

- மடை:** தரு:1. வெற்றி செறியும் விதரண விற்பன போசனே - இந்த
வேளை எனக்குத் தயவு செய்வாய் மகராசனே.
2. கற்றதோர் வித்தை செலுத்தி வந்தேனது ஒதினால் - மன்னா
கண்டுகொள் வஞ்சகச் சகுனியவன் செய்த சூதினால்
  3. விற்பாலியும் புயவீமற் குணவு கொடுத்தனான் - என்னை
விட்டவர் காட்டிற்குப் போனதாலே துன்பம் தொட்டனான்.
  4. மாயச் சகுனி துச்சாதனன் கண்ணஹம் தான் கூடிச் - செய்த
வஞ்சகத்தால் ஐவர் போக வந்தேன் மனம் வாடி
  5. ஆயதோர் நூற்றுவர் தம்மையும் வீமன் கைத்தண்டால் - வந்தது
அடிக்கு முளவும் எனக்குப் மீழைப்ரியும் தொண்டால்
  6. தாயினவே வந்தேன் நீயென்னையே தயவாக்குவாய் - உந்தன்
தஞ்ச மல்லாலில்லை எந்தன் தயரத்தைப் போக்குவாய்

வசனம்: ஆனாற் கேளும் இராசனே, இதுதான் வரன்முறை. நல்ல உணவுகள்
சமைப்பேன். என்னை இரட்டிசித்துக் கொள்ளுவீராக.

விராடன்: வசனம்: கேளும் மடையனே, ஒன்றுக்கும் அஞ்சாமல் அரண்மனை
யிலிருப்பாயாக.

களம் 3

- பாத்திரங்கள்:** 1. மல்லன்
2. விராடராசன்

மல்லன் தோற்றம்

மண்டலத்திலுள்ள மகிபரிடமே சென்று மற்றோர்களை புரிந்து
வரிசை பெற்றோன்
அண்டங்கள் ஆசியா, ஐரோப்பா, லண்டன் அனந்தமாய் பாஷைகளும்
கனமாய்க் கற்றோன்

இந்நிலத்திலமக்கு நிகராரே யென்று இடிபோலவே முழங்கி

நெருங்கிப் பேசு

தென்றிறல் சேர் திருவள்ளல் விராடராசன் திருச்சபையை நாடி மல்லன்
சேர்ந்திட்டானே.

ஆடற்றரு

1. காரிற் பாரிற் சடசடனக் கைமியம் காட்டித் தண்டுடனே

போரிற் சீருடன் வாருமென்று பொறிபோல் மல்லனும் தோற்றினானே.

2. நேருற்றே வருமல்லல் தமை நிமிஷத்தினிலே கொல்வென்று

வீரத்துடனே நான்கூறி விரைவொடு மல்லனும் தோற்றினானே.

மல்லன் : தரு

விந்தைபுவிநங்கை திருமங்கை மருவும் - புய

விற்பன விராடதுரை வாழும் நகரில்

பந்தய முரைத்து நானும் முந்தவே வந்தேன் - இந்தப்

பாரிலென் போல் வீரவான்கள் ஆரு மிங்குண்டோ

என்பு தகரப் பிடித்து முன்பு முன்பாக - அவர்

ஈரிலொடு வால் தலையை மோதுவேன் நானே.

மண்புரழ வீழ்த்தி அவர் பல்லைப் பிடுங்கி - நானும்

வாட்டறவு பண்ணிக் குத்தி வீழ்த்துவேன் யானே.

மல்லன்: அடுத்த புய பலத்துடனே அடுத்திருகை யெடுத்து அரியேறுபோலப்

பிடித்துவயத் தொடுகாலைப் பின்னி மண்ணில் விழுத்திமற்போர்

பிடித்துத்தானே

தொடுத்த சினத்தொடு மடைந்தேன் தொண்டு செய்யும் மல்லர்

தமைத் தோற்றமாக

விடுத்திடுவாய் விராடமன்னா விரைவுடனே உன்சமுகம் மேவினேனே

வசனம்: அகா, கேளும் இராசனே, உன்னிடத்திலிருக்கிற மல்லனை என்னுடனே
யுத்தம் புரிய விடுவீராக.

விராடன்: மல்லனே சொல்லக் கேளாய் மாநிலத் தன்னிலுள்ளனை,

வெல்லுவாரில்லையென்று வீரியம் பேசவேண்டாம்.

வல்லவர் தமக்கு வல்லார் வையகம் மெத்தவுண்டு

வெல்வது தோற்பதெல்லாம் விதிவலி யாகுந்தானே.

வசனம்: அகா, வாரும் மகா மல்லனே, உன்னை வெல்லக்கூடியவர்கள் வேறுயாருமில்லர் என வீம்பு பேசவேண்டாம். வல்லார்க்கு வல்லார்கள் வையகத்தில் மெத்த இருக்கின்றார்கள். வெல்வது தோற்பதெல்லாம் விதிவசமாகு மென்பதனை அறிவீராக.

களம் 4

பாத்திரங்கள்: 1. விராடராசன்

2. மடையன்

விராடன்: இணங்க உணவுகள் சமைக்கும் இகல் செறிந்த மடையனே

இயம்பக் கேளாய்.

குணங்கொள் மல்லர் தம்மைக் கொன்ற மல்லனுடன் அயர் நீ

குறித்திப்போது

உணங்கி அவன் மாற்புதட்டி உதிர்வாரிகள் நிலத்திலுற வீழ்த்தி

அணங்கு செய்தால் உனக்கதிக சிறப்பு வீருப்பு சிறப்புடனளிப்பேன்

அறிகுவாயே.

வசனம்: கேளும், மடையனே, இங்கே வந்த மல்லனுடனே மல்யுத்தம் செய்து

வென்று வருவாயானால், உனக்கு அதிக சிறப்புச் செய்வேன் அறிவாயாக.

களம் 5

பாத்திரங்கள் : 1. விராடராசன்

2. மல்லன்

விராடன்: எந்தன் மல்லர் தன்னைவென்று இகல் செறிந்த மல்லனே கேள்

வந்து என் மடைப்பள்ளிக்குள் வைகுமீம் மடையனோடு

முந்திவன்ற மல்லரைப்போல் முதனழித்து வெல்வாயானால்

சிந்தைகொண்டு நானும் நல்ல சிறப்புனக் காப்பேனே.

வசனம்: கேளும் மல்லனே, என்னிடத்திலே ஒரு மடையன் இருக்கிறான்.

அவனை வென்றால் உனக்கதிக சிறப்புச் செய்வேன்றிவாயாக.

களம் 6

பாத்திரங்கள்: 1. மல்லன்

2. மடையன்

மல்லன்: மிக்கதோர் மலையை எடுத்திடவல்லவன் வைக்கலை வீடுவானோ

மண்டியே வாராய் சண்டிநீ மல்லு விதங்களுமறிவாயோ

01.05.1978இல் விராட நாடகத்தில்

மல்லன் மடையன் போர்
கி.சிவலிங்கம், க.நாகப்ப

தக்கவனாவின் றொக்கவே மெத்தச் சாற்றுகிராய் பயலே
 தண்டை முறுக்கியே நின்றதனாலின்? அண்டையிலேவாடா
 ஆக்கிம் முள்ளவனே உந்தனை நான் ஆட்டித் தூக்கி எறிந்தது)
 அப்பால் விழவே இப்போ நெறவேன் இது திடமறிவாயே

வசனம்: அகா, கேளும் மடையனே, மலையை எடுத்தவனுக்கு வைக்கோல்
 பெரிதல்ல. மல்புத்தத்துக்கு வருவீராக.

மடையன்:முட்டி யதட்டி வெருட்டி முழித்தின் முன்னே வருமல்லா
 முத்தியே வந்தது சந்து முறிந்தனாம் தொந்து கிடந்திடவோ
 தட்டி வெருட்டியே சட்டியுருட்டிய குட்டிப் பூனையது
 ஆக்கிம்முள்ள பராக்கிம் யானைக் குட்டியை அடுமோடா
 ஆக்கிம்முள்ளவனே உந்தனை நான் ஆச்சுத்தூக்கி எறிந்தது)
 அப்பால் விழவே இப்போ நெறவேன் இது திடமறிவாயே.

வசனம்: ஆகா, கேளடா மல்லனே, உன்னை ஆகாயத்திலே பறக்கிற
 பஞ்சுபோலத் தூக்கி எறிந்து போடுகிறேன் - பார்ப்பீராக.

மல்லன்: அரிசிக்களைந்த கழுநீலே அள்ளிக்குடித்து உப்புப்புளி
 சியோ என்று கறிக்களவாய்த்தானே பார்த்துன் சதை வளர்த்தாய்
 பெரிய பலவான் போல வந்து பட்டதை அறியாய் - உந்தன்
 சமர்த்தை நானும் அரைச் சணத்திற் றானறிகுவேனே.

மடையன்:பாம்பு கெருடன்றனக்கு முன்னே படத்தையெடுத்து விரித்தாற்போல்
 வீம்புபேசி அடநீயும் வீணாய்ப் பழிநீ மூளாதே
 ஆம்பல் போல எடநீ ஒருவன் அலறப் பொருவின் நெழுந்த கதை
 ஆம்படியாகவே சாம்படி வந்தாயே - அடடாமட்டி
 ஆப்பிட்டுக் கொண்டாய் நீ கூப்பிட்டு வந்தாயே

மல்லன்: கூலிக்குக் குத்திக் கொடுத்துக் கூழ் வாங்கிக் குடித்து வெகு
 சோலிப்பட்டுன் சாண் வயிறு துடைக்கும் மடையநீ கேளாய்
 வாலிக்கும் சுக்கிவனுக்கும் நடந்த மற்போர்க் கதையதுபோல்
 சோலிப்பட்டுப் போகப் போறாய் கேலிப்பயலே - முன்னோர்
 கிட்டி மல்லுக் கட்டவந்து பட்டதையறியாய்.

மடையன்:கொப்பிற் செந்தேனிருக்குதென்று குருடன் கண்டு முடவனுக்கு(ச்)
 செப்புமவன் செந்தேனெடுக்கச் சீந்தித்தது போல் வந்தாயே
 ஒப்பிலா என் புயபலத்தால் உதைத்து உருட்டி யுள்ளையின்

தப்பிப்போகாம ஸப்பிப் பீடித்திடுவேன். எடாதம்பிலி உன் கையைத்
தாடா இனிச்சற்றே பாடாய்ப் பீடித்திடுவேன்.

மல்லன்: வந்தாயோ டா மடையா உன்னை
மடக்கியே வலி அடக்கிறேனடா
பீந்தா தென்முன் வந்திடா உன்னைப்
பீடிக்கிறேனாயிர் கெடுக்கிறேனடா
பிரண்டு உருண்டு மனம் வெருண்டு வெருண்டு போகப்
பிச்சுப் பிடுங்கி உனை வதைத்திடுவேனே

மடையன்: நந்தா யென்தன் வலிமை கொண்டுனை
நசுக்கியே கையாற் கசக்கிப் போடுறேன்
வந்தே யகப்பட்டுக் கொண்டாயா டா வுனை
வதைத்துமே மண்ணிற் புகைக்கிறேனடா
வருந்தி வருந்தியுயிர் பிரிந்து சரிந்து போக
வைத்தப் போடுறேவுனை இச் சணமறிவாய்.

மல்லன்: பந்தா யெடுத்தே மடையாவுனைப்
பறக்க வீசறேனிறக்கவே இனி
இந்தா எந்தன் காலினை நீ வந்து
எடுத்துப்பார் கையைக் கெடுத்துப்போடுறேன்
இறகு இறகதாக அறவே முதுகெலும்பு
சுரலெடுத்திடுவேன் இது தடமயறிவாய்

மடையன்: முந்தாதே மல்லா கையை நீட்டுறேன்
முடக்கிப் பார் வலியடக்கிப் போடுறேன்
சந்தானத்தில் வைத் தெறி வேனடா
சரித்தப் பாருயிர் எடுத்துப் போடுறேன்
சமத்ததை அடக்கி மல்லுப் பீடித்து எடுத்துப் போட்டுச்
சணத்தினதுயிரை எடுக்கிறேன் பாராய்.

மல்லன் : வந்து குளிந்து கை(யைத்) தாடா வாரியே தூக்கி எறிந்திடுவேன்
மடையன்: வாரியெறிந்திட விடுவேனோடா வாடா தட்டி விழுத்துகிறேன்
மல்லன் : குந்தி இருந்து கிடந்தெறிவேன் கொப்பறை மாறியே இப்பவுன்னை
மடையன்: கொப்பறை மாறுகிலிப்பவுனைக் கூட்டியே வாரியெறிந்திடுவேன்
மல்லன் : சந்தினில் வைத்திட வந்தாலும் தப்ப விடுவேனோடா இப்பவுனை
மடையன்: சந்தினில் வைத்திட வந்தாலே சந்து முறிந்திட எறிவனடா

சுபை விருத்தம்

மச்ச நாடதனிவுள்ள மல்லர்கள் தம்மைக் கொன்று
இச்சையால் மல்லன் தானும் இறமாந்து மடையனோடே
கொச்சைகள் பேச வாயு குமாரனு மடைந்துபோக
தட்சணமதனில் வீமன் தாவியே எறித்திட்டானே.

களம் 7

பாத்திரங்கள் 1. மடையன்

2. விராடராசன்

மடையன்: வெற்றிசேர் அரசே, வீரம் மிகுந்த தோர் மல்லன் வந்து
கற்றதோர் வித்தை யெல்லாம் காட்டி மற்றோரே செய்தான்
மற்றியே அவனைக் கையால் பதை பதைத்தீடவே நானும்
கற்றியே எறிந்தேன் வீழ்ந்து துஞ்சினா னறிகுவீரே.

வசனம் : ஆனாற் கேளும் இராசனே, இங்கே வந்து மல்யுத்தம் பண்ணின
மல்லனைக் காற்றிலே பறக்கிற பஞ்சுபோல தூக்கி எறிந்து போட்டேன்
அறிகுவீராக.

விராடராசன்: மற்றோரை நடத்தி வென்ற மடையனே இயம்பக் கேளாய்
பொற்சிகைத் தலைப்பாகைப் பொற் பணி திகழ்த்தாரேன்
சிற்றென இத்தவூரைச் சிறப்புடனறுக்கை பண்ணிச்
சீற்குண வுத்தரீகம் சிறந்திட வாழுவாயே.

வசனம் : கேளும், பிள்ளாய் மடையனே மிகுந்த சிறப்புடனே இருப்பீராக.

மல்லன் மடையன் போர் முற்றிற்று.

கீசகன் தோற்றம்

(சேனாதிபதி - வீரனுக்கு உரிய துரித ஆட்டம்)

1. திஸ்ரநடை

தாளம்: ஆதி

2. திஸ்ரசாப்பு

மதவிமத்த கஜமிமாத்த புயமுற்ற மண்டலிகர் மனமிமச்ச மச்ச நாடன்
மைத்துனனெனப் புகழும் வீத்தக குணத்தினான் மாலைபுனை மதவன் -
நிகரான்
மிகுமித்த குணமுடையன் வீரனயில் வீழியுடையன் வீரும்பீடும்
விகாரமுடையன்

விண்ணாடர் புகழ்வலியன் மண்ணாடர் புகழ் வலியன் வீம்புரை விளம்பு
மெளியன்
கதவிமாத்த குணமுடையன் காட்டில் வாழ் புலியை நிகர் கறிவிதக் கபடநாடி
கண்டநிகர் துண்டனாம் மண்டலிகர் பதங்கிவிடு காலன் நிகர்கோல
வீழியான்
புதலினாத்த விராடபதி மனமொத்த மனைவியாய் புத்தமிர்த மொத்த
நடையாள்
புண்ணிய சுதக்கணையை நண்ணியே கீசனும் புலிபோல வருகின்றானே.

கீசகன் ஆபுடத் தாளக்கபட்டு

தீங்குதோம், தீங்குதோம், தீங்குதோம்
தலாங்கு, தலாங்கு
தத்ததீங்கு தீங்கு தாங்க, தீங்கு தாங்க, தீங்கு தாங்க
தரிகிடதரிக, தரிகிடத்தரிக, தரிகிடத்தரிக
தீந்தோம் தலாங்கு தலாங்கு தரிகிடத்தரிக, தரிகிடத்தரிக, தரிகிடத்தரிக
தரிகிடாம் கிடாம், தரிகிடாம் கிடாம், தரிகிடாம் கிடாம்
தீங்கு தீங்குதோம், தரிங்க தரிகிணதோம்
தத்துமி, தத்துமி, தத்துமி, தாந்தக : தத்துமி தத்துமி தத்துமி தாந்தக, தாங்க;
தாங்கதாங்க
தரிகிடாங்கிட, தரிகிடாங்கிடா, தரிக்கிடாங்கிடா
தீங்கு தீங்குதோம் தலாங்கு தரிகிடதோம்.

ஆபுற்றரும் படல்

1. கச்சடையில் வராளிலங்கக் கையிற் சவன் வராதலங்க
மச்சர் பதி மைத்துனனாம் மன்னன் கீசகன் வந்தானே
2. சாந்துய்ப்பாட்டுத் தளதளென்ன சந்தன நல் வாடைவீச
ஏந்துமொழி பளபளென்ன எழில் கொள் கீசகன் வந்தானே.

கீசகன் கெம்பீர்த்துள்ளல்

3. குத்திர வேல் விழிசேர் கொடியிடைப் பெண்கள் ஆசை (வைத்திடும்)
மெத்து(ம்) பலன்கள் பலம் ஒத்த கீசகன் வந்தான்
விராடராசன் மனைவி சுதக்கணை. சுதக்கணையின் தம்பி கீசகன்,
கடும் தவம் இருந்து சிவனிடம் ஒப்பற்ற வாள பெற்றவன். தனது நாடான
வளநாட்டிலிருந்து விராடன் மனைக்கு வந்தான். சுதக்கணைக்காக

பூஞ்சோலையிற் பூக்கொய்துகொண்டு நின்ற வண்ணமகளைக் காணுகின்றான். அவள் அழகில் மயங்கிக் காமவிகாரம் கொள்கின்றான். தனது எண்ணத்தைத் தமக்கையாரிடம் தெரிவிக்கின்றான். தம்பியின் ஆசையை நிறைவேற்றும் வண்ணம் வண்ணமகளை வற்புறுத்துகின்றான். சுதக்கணையின் வற்புறுத்தலையும், கீசகனின் தொல்லையையும் தாங்க முடியாதவண்ணமகள் வீமனுக்கு முறையிடுகின்றாள். "கேளும் அன்பரே, நான் பூவெடுத்துக்கொண்டு வருகின்றபோது, அன்னிய னாகிய அந்தக் கீசகன் என்னை மானபங்கப்படுத்த வந்தான். அந்த இடத்திலே ஆயித்திய பகவானுடைய ஆள்வந்து அவனைத் தூக்கியெறிந்து விலக்குதல் பண்ணிவிட்டார். அவன் மறுபடியும் தொடருகிறான். அவனைக் கொன்றுபோடவேணும்" என வேண்டினாள். அதற்கு மடையன் கூறுவானாயினான்.

மனமதில் மிகு கவலைகிளாடு வருமடமானே, கீசகனை
வலிகெடஒருநொடி தனிவருவேனிது கதையது விவளிவந்தால்,
வினவுவர டையலர் மறுபடியடவியில் மேவிடு மின்னென்றே
மீஞ்சீ வழக்காகியடுப்பாரின்னமும் அடவியிறுவேணும்
கனபவு கடையவளிமீளிநீபோய்க் கருதிய படிதானே
கனவிரூள் வந்தபின் உனதீடம் வருவேன் கடிமகீழ்வோடுதானே
என ஒருதந்திரமாகப் பேசுவை நானுமுன் வடிவு கொண்டே
ஏகியவன்றான் ஈரிலடுப்பேன் இது தீடமறிவாயே.

என உபாயம் சொல்லிவிட்டான்.

ஆன்று இரவு, வீமனென்னும் மடையனால் கீசகன் கொல்லப்படுகின்றான்.

கீசகன் இறந்ததையிட்டு விராடனும் சுதக்கணையும் புலம்புகின்றார்கள். இஃது இப்படியிருக்க, பாண்டவர் மறைந்துவாழும் இடத்தைக் கண்டறிய துரியோதனன் ஒற்றர்களை அனுப்புகின்றான்.

ஒற்றர்களின் தகவலின்பேரில் விராடநாட்டின்மேல் சந்தேகமுற்று அந்நாட்டுப் பகநிரையைக் கவருகின்றான். அருச்சுனனென்றும் பேடி துரியோதனனைத் தோற்கடித்து, துரியோதனனையும் தேர்க்காலிற் கட்டிக்கொண்டுவந்து விராடராசன் முன் விடுகின்றான்.

பாண்டவர்கள் வெளிப்படுகின்றனர். இறுதியில் விராடன் மகள் உத்தரையை அருச்சுனன் மகன் அபிமன்னனுக்கு மணம் செய்து வைக்கின்றார்கள். தரும புத்திர நாடகத்தைப் போன்று மங்கலமாகக் கூத்துமுடிகின்றது.

இந்நாடகப் பாடல்களும் தருமபுத்திர நாடகப் பாடல்கள் போன்றே செல்கின்றன. இவ்விராட நாடகப் பாடல்களிற் பிற்காலச்சேர்க்கைகளும் உள்ளன. ஆனாலும் தருமபுத்திர நாடகத்தினைப்போல அதிகமானவை யன்று. கோலமலி குருகுலத்து கோமகனே கேளாய்' என்ற பாடலை முதலாகக்கொண்டு தொடங்கும் நான்கு பாடல்களையும், 'அடுபோர்க்குன்னுடனார் வந்தனன்' என்ற இப்பாடல்களைப் பாடியவர் முத்தமிழ்ப்புலவர் மு.நல்லதம்பி அவர்கள். தருமபுத்திரன் நாடகத்திலேவரும், 'கண்ணன் ஆயிரங் கண்ணன் முன்வரும்' என்ற சந்த மெட்டிலே, 'பேடிருபமாய் வந்த ராசனே' என்னுமொருபாடல் இந்த விராட நாடகத்திலே இருக்கின்றது. இப்பாடலைப் பாடியவர்பெயர் தெரியவில்லை. இந்நாடகப் பாடல்களின் சந்தங்களும் தருமபுத்திர நாடகப் பாடல்களைப் போன்றனவாகவே காணப்படுகின்றன. எனவே, இப்பாடல்களுக்குத் தருமபுத்திர நாடகப் பாடல்களின் மெட்டினைக் குறித்துக்கொள்ளுதல் சாஸ்சிறந்த தாகும். இந் நாடகப் பாடல்களும் ஆடல்களுக்கேற்ற சுவைமிசுந்த பாடல்கள். ஒவ்வொரு பாடல்களும் துள்ளு நடையிலே ஒழுங்கோசையுடன் செல்கின்றன. விராட நாடகத்தில் 61க்குப் பிற்படச் சிறந்த ஆட்டக்காரர்களின் காட்சிகளைப் பார்ப்போம்.

மல்லன் மடையன் போர் : { க.நாகப்பு - மடையன் }
 { கி.சிவலிங்கம் - மல்லன் }

கீசகன் வீமன்போர் { க.நாகப்பு - வீமன் }
 { நா. இராசரத்தினம் - கீசகன் }

குறிப்பு: விராடநாடகக் கீசகன் வதையிலும் பார்க்க, தருமபுத்திர நாடகக் கீசகன் வதைப் பாடல்கள் மிகமிக அருமையாக இருக்கின்றது.

விராட நாடகம் களரி கண்ட இடங்களிற் சில

30.12.1961 கலையரசு சொர்ணலிங்கம் தலைமையில் வீரபத்திரசிவன்கோவில் தென்கிழக்கு அரங்கில் முதல் அரங்கேற்றம்.

- 29.04.1962 காந்தீஜீ சனசமூகநிலைய விழா(மல்லன் - மடையன்)
 05.07.1962 வட்டு வீரபத்திரர் சிவன் கோவில் ஒன்பதாந் திருவிழா
 24.08.1965 காரைநகர், கரமன் முருகமூர்த்தி கோவில் திருவிழா (கீசகன்
 வதை)
 30.08.1976 கோண்டாவில் இந்து தமிழ்ப் பாடசாலை
 05.03.1976 களவியோடை முத்துமாரியம்மன் குளிர்த்தி
 14.03.1976 வீயோடை முத்துமாரியம்மன் எட்டாந் திருவிழா
 18.04.1976 திரு.ஆ.தி.மணிவிழா - கலாசார மண்டபம், சங்கானை
 09.12.1976 சங்கானை - கலாசார மண்டபம் - போயா
 01.05.2009 மேதினவிழா (மல்லன் - மடையன் போர்) யாழ்ப்பாணம்

மேற்கொண்டு அதிக இடங்களிற் போடப்பட்டு இருக்கின்றது. அவைகள் குறித்து வைக்கப்படவில்லை.

விராட நாடகத்தில் 1961க்கு முன்பின்னாக ஆடிய கலைஞர்கள் அட்டவணையினைப் பார்ப்போம்.

வீராட நாடகம்

மல்லன்- மடையன் போர்

2001 பாடசாலைமட்டத் தமிழ்த்தின்போட்டி

யாழ். வட்டு. இந்துக்கல்லூரியும், நாட்டுக்கூத்துக் கலைஞர்களும் இணைந்து பங்குபற்றியது.

கோட்டமட்டம். வலயமட்டப் போட்டிகளில் முதலாமிடத்தைப் பெற்று, மாகாணமட்டப் போட்டியில் திருகோணமலையில் இரண்டாமிடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது.

ஆடுநர்: கட்டியகாரன் - சி.கரிச்சந்திரன்
 மல்லன் - திருமுத்துராசா - சிவவண்ணன்
 மடையன் - சுந்தரலிங்கம் - ஜெயதரன்
 விராடன் - பொன்னையா - ரவிச்சந்திரன்
 பின்பு சின்னராசா - ஜெகதரன்
 கீசகன் - ஜெயதரன்
 வீமன் -
 துரோபதி - திருமுத்துராசா - சிவவண்ணன்.

விராட நாடகக்கலைஞர்கள்

	1ஆவது தலை முறையினர்	2ஆவது தலை முறையினர்	3ஆவது தலை முறையினர்	4ஆவது தலை முறையினர்
விராடன்		மாநாச்சி-கந்தர்		சூதசாமி-கணகவரன்
உத்தரை				வடிவேலு-கம்பீரமணியம்
சுதக்கணை		வேலுப்பிள்ளை நாகலிங்கம்		சின்னத்துரை குணவீரசிங்கி
உத்தரன்		வேலு-கந்தையா		அரியலர் கிரீந்தகுணசீலன்
கீசகன்		வே. கந்தையா		நாகலிங்கம் இராசரத்தினம்
தோழி				அரியலர் கிரீந்தகுணசீலன்
கங்கமுனி		சி. சுவண்ணமுத்து		வேலுப்பிள்ளை மெரின்பசிவம்
மடையன்		நாகர்-ஆறுமுகம்		க.நா.க.நாகப்பு
போடி		வே. முருகர்		பொன்னையா பஞ்சாட்சரசிவம்
திரைப்பாகன்		கு. கந்தையா		நாகமுத்து தணிகாசலப்பிள்ளை
ஜீடையன்		க. பொன்னம்பலம்		கிருஷ்ணர் சிவலிங்கம்
அனுமான்		க. புண்ணாலை		கிருஷ்ணர் சிவலிங்கம்
வண்ணமகள்		முருகுப்பிள்ளை		பொன்னையா துவாரீசிங்கம்
கடமயகாரன்				முருகுப்பிள்ளை பழனிமலைச்சாமி
ஸ்ரீவிட்டுமர்	அண்டர் முருகுப்பிள்ளை(பாடர்)			வேலுப்பிள்ளைமெரின்பசிவம்
துரியோதனன்		சி. குழந்தைவேலு		வேலுப்பிள்ளை பரமநாதபிள்ளை
கன்னன்				வல்லிபுரம் காளமயில்நாதன்
சகுனி				வீரசிங்கம் கோபாலசுண்டமுருகபிள்ளை
துட்சாதனன்				கந்தசாமி ஜீராசநாதன்
திரிகர்த்தன்		முருகுப்பிள்ளை (பையவைச்சாணி)		வீரசிங்கம் கோபாலசுண்டமுருகபிள்ளை
தூதவர்		நேச. முருகர்		வடிவேலு சுப்பிரமணியம்
தூதவர்		கிருஷ்ணர்		சின்னத்துரை குணவீரசிங்கி
மல்லன்		க. புண்ணாலை		கிருஷ்ணர் சிவலிங்கம்
கிங்கரன்		ச. முத்துச்சாமி		முருகுப்பிள்ளை பழனிமலைச்சாமி
பிற்பாட்டு		சி. வடிவேலு		சுப்பர்(சுப்பிரமணியம்) அமிர்தலிங்கம்
மத்தளம்	வேலுப்பிள்ளை (வேலு)	1. கணபதியார்-எல்லிப்போலை 2. சுப்பர் (சுப்பிரமணியம்)		மருகுப்பு வல்லிபுரம்
அண்ணாவி				வேலுப்பிள்ளை நாகலிங்கம்
ஒப்பனை				நவரத்தினம் சண்முகநாதன்
	இவ்விராட நாடகத்தைச் சங்கரத்தைப் பத்திரகாளி கோவிலில் 3ஆம் தலைமுறையினர் வேடிமம் போட்டு ஆடியதாகச் சொல்லக் கேள்வி. அனால், ஆடியவர்கள் விபரம் அறிய முடியவில்லை.			

வாருங்கள்! வந்து பாருங்கள்!!
கனி கூருங்கள்!!!

நாடக ரசிகர்களுக்கோர்
நல்விருந்து!!

நாட்டுக்கூத்து அபிவிருத்திக் குழுக் கட்டிட நிதிக்காக

வட்டுக்கோட்டை நாட்டுக்கூத்து அபிவிருத்திக் குழு அளக்கும்
மகத்தான மூன்றாவது வெளியீடு

‘குருக்கேத்திரன் நாடகம்’

தீஞ்சுவைப் பாடல்கள்! திக்திக்கும் உரையாடல்கள்!!
முற்றிலும் பழைய பாணி! தெவிட்டாத தமிழ் விருந்து வட்டுர் மக்கள்
வாழையடி வழையாகப் பேணி வளர்த்துக் காத்துவரும் கலைச்செல்வம்

காலம் ஆனந்த ஷை சித்திரைத் திங்கள் 4ஆம் நாள் (17.4.74) புதன்கிழமை மாலை
6 மணி முதல்

தலைவர் திரு. சோ. அருணாசலம், சி.ஏ.எல்., அவர்கள்
(உதவி அரசாங்க அதிபர் - வலி மேற்கு சங்காணை)

நிகழ்ச்சி

- + வழிபாடு
- + அறிமுகவுரை : திரு. அ. முருகவேள் அவர்கள்(நாட்டுக்கூத்துத் தலைவர்)
- + தொடக்கவுரை : பண்டிதர் க. மயில்வாகனம் அவர்கள்
- + தலைமையுரை
- + சிறப்புரை : திரு.ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை, பீ.ஏ., அவர்கள்
- + நாடகம்
- + நன்றியுரை

நுழைவுச் சீட்டு:

ரூபா 1.00 பன்னிரண்டு வயதுக்குட்பட்ட சிறார்களுக்கு மட்டும் 50 சதம்

கூத்து இயக்குநர்	}	ஆசிரியர் திரு. அ. முருகவேள் அவர்கள்
கொட்டகை நிர்வாகி:		
அண்ணாவிமார்:	{	திரு.வே. நாகலிங்கம் அவர்கள்
		திரு.ச. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள்
மத்தளம்		மத்தள வல்லநர் திரு.செ. நடராசா அவர்கள்
உடையலங்காரம்:	{	திரு.ந.சண்முகநாதன் அவர்கள்
		திரு.ச.கனகரத்தினம் அவர்கள்
		திரு. பு. கந்தசாமி அவர்கள்

கதை மாந்தர்

குருக்கேத்திரன்	: தி.யோகேஸ்வரன்	அருச்சுனன்	: போ.பஞ்சாட்சரசிவம்
தூரியோதனன்	: வி. சிவலோகநாதன்	நகுலன்	: சி.ஆறுமுகம்
மந்திரி:	: கி. சிவலிங்கம்	சகாதேவன்	: இ.இராசரத்தினம்
தருமன்	: வே. தவநிருபசிங்கம்	துருபதி	: மு.யோகராசா
வீமன்	: க. நாகப்பு	கபத்திரை	: மு.புஷ்பராசா

17.04.1974இல் குருக்கேத்திரன் நாடகக் கலைஞர்கள்

கதை மாந்தர் தொடர்ச்சி

கட்டியக்காரன் : இ.சிவலிங்கம்	தெய்வேந்திரன் : சி.சிவப்பிரகாசம்
கிருஷ்ணர் : கி.சிவலிங்கம்	பிரமதேவன் : வே.இராசா
சேனாதிபதி : க.சிவம்	கிழலி : க.நாகம்பு
கட்டியக்காரன் : வி.சிவலோகநாதன்	நாரதர் : வி.சிவலோகநாதன்
சடாதரன் : க.சிவநாதன்	

அன்பர்கள் யாவரையும் புதிய கலைவிருந்தை அனுபவித்து மகிழ்ந்து எம்மை ஊக்குவிக்கும் வண்ணம் வேண்டுகின்றோம்.

நாட்டுக்கூத்து
அபிவிருத்திக்குழுவினர்.

குருக்கேத்திர நாடகம்

முன்கதைச் சுருக்கம்

துரியோதனனுடைய வஞ்சகச் சூழ்ச்சியால் தருமர் சகுனியுடன் சூதாடி, நாடு நகரை இழந்தார். குலகுருவாகிய துரோணாச்சாரியாரின் சொற்கேட்டு பாண்டவர் காட்டுக்கு ஏகி காடதனில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவ்வாறாக வாழ்ந்துவரும் நாளில், ஒருநாள் அக்காட்டில் வாழ்ந்துவரும் சடாகூரனெனும் ஓர் அரக்கன் துருபதியைக் காண்கின்றான். அவள் அழகில் மயங்கி அவளைக் கவர்ந்து செல்வதற்கு எண்ணங்கொண்டு சந்தர்ப்பத்தை நோக்கிக் காத்திருந்தான். அவன் காத்திருந்த சந்தர்ப்பம் அன்று கிடைத்தது.

சபாகூரன் வதை

சபைவீரத்தம்

வருதுரியோதனைக்கு இந்த மாநிலமனைத்தும் தோற்று (த்) தருமரும் தம்பிரமரும் தனிவன முறையும் நாளில் அரிவை துரோபதியை யிப்போ அறியாமல் விரைவில் வந்து பரிவீலோர் சூரன் கொடு போனைதப் பகர்கின்றேனே.

சபாகூரன் தோற்றம்

கங்கிலவு பொங்கமது துறையாடக் காந்தொளிப்போற்
கண்களது கவர்ந்து சாட
தொங்கலது இங்கீர்தமால் பதியிலோடத் துன்னலர்கள்
மனமதுதான் துலங்கீடவாட
துங்கமுறுஞ் செங்கையில் வாள் ஓளிகள் கூடிச் சுந்தரநற்
பந்திர) துண்டை துலங்கியாட

சங்கையுடன் சிங்கமின வாகைகுடச்
சடாகுராசன் சபையீது வருகின்றானே.

ஆடற்றரு

1. அண்டரும் கலங்க எண்டிசை குறுங்க
யாதவரிலங்க மாதவர் துலங்க
தண்டைகள் கீலுங்க கண்டவர் மலங்க
தகுசடாகுரன் சபையில் வந்தானே.
2. மன்னவர் வெருள ஒன்னவர் வெருள
மாகிலமுருள கோணில மிரள்
கன்னல்கள் சொரிய மன்னவன் இலங்க
கவுசடாகுரன் சபையில் வந்தானே.

சடாகுரன் : புளகித்த மொழிகள் பேசும் பூவையே சொல்லக்கேளாய்
பழிபடா வெந்தனுக்குப் பசியதாய் இருக்குதிப்போ
விழியதாய் நான் புசிக்க விரைந்து கொஞ்சன்னம் தந்திதன்
தளர்வெல்லாந் தீர்த்தினக்குச் சற்றும் நீ யருளுவாயே

வசனம்: ஆனாற்கேளும் பெண்ணே, எனக்கு மிகுந்து பசியாயிருக்குது
கொஞ்சச் சாதம் தாரும் பெண்ணே.

துருபதி: ஏருடினன் முன்னாக இனிது வந்தவனே கேளாய்
ஆருறு பசியினாலே யடைந்த நீ யல்லக் கண்டாய்
வீரவான் பொற்றோணுது மெய்யாக இங்கே வந்த
காசிய மெல்லாமிப்போ கடிதினிலுரை செய்வாயே.

வசனம் : ஆனாற்கேளும், பிள்ளாய், பசியினாலே வந்த நீயல்ல. வீரவான்
போலேயிருக்குது. நீயிங்கே வந்த காரியம் நானறியச் சொல்லுவீராக.

சடாகுரன் தரு: கன்னியரே மாங்குயிலே - உன்னைக்
காணவந்தே னெடி மானே
அன்ன நடை மடமானே - தேனே
அகமதாவருள் செய்யெடி மானே
காந்தமதன் கணைபடவே - ஆகங்
கருகி மையலானே னெடி, தாகம்
வாய்ந்த எழிலுடையானே - ஆவி
வாட்டமுடனற்றேனெடி, தாவி

கொடுக்க கீள் மொழியாளோ - நல்ல
 குடும்பையொத்த முலையாளே, செல்ல
 வஞ்சியடைச் சிலைநுதலாய் - சற்றே
 மனதிரங்கி அருள் புரிவாய், முத்தே
 கோமளமே நுலவு படா, மெய்யிற்
 கூசீ மிகக் குளிநுதிடி, தொய்யில்
 தேமனுறும் தனத்தாளே - என்னைச்
 சேர்ந்திடு நல்மனத்தாளே முன்னே.

வசனம்: அகா, கேளும் பெண்ணே, மன்மதனுடைய புட்பாணத்தினாலே மிகுந்த வருத்தம் பொருந்தியிங்கே வந்தேன். என்னுடனே சேர்ந்து அந்த வருத்தத்தை மாற்றிவிடு பெண்ணே.

துருபதி: என்னிடா நீதான் சொன்னாய் - இனியதோர் சீதை தன்னை அன்ன ராவணன் விரும்பி அவன் பட்ட தறிகிலாயோ மன்னவரறிந்தாலுன்னை வதைத்தயிர் சீதைப்பார் கண்டாய் முன்னதாய் நல்லாமற்கு மூடனே ஒருவாயே.

வசனம்: ஆனாற் கேளும் பிள்ளாய், சீதை மேலே ராவணன் விரும்பி, அவன் பட்டதறிகிலோயோ? இராசாக்கள் அறிந்தாற் பொல்லாப்பு வரும். ஒடிப்பிழையும் பிள்ளாய்.

களம் 2

பாத்திரங்கள் 1. துருபதி

சபை விருத்தம்

துருபதி யிந்த வார்த்தை கூறலும் துன்னி நின்ற
 உரிய தோரரக்கன் தானுமுவந்து தன் மனம் துணிந்து
 முவந்து தன் மனம் துணிந்து
 அரிவையைக் கவர்ந்து (தானே) அங்கவன் போகும் போது
 தெரிவையும் மனம் பயந்து சிவனே யென்றழகின்றாளே.

துருவதி: என்(ன) சேய்வேரனே ஏது செய்வேன் பரனே
 இப்படி வரலாமோ சங்கரனே சடாகூரனே
 துன்னி யோரரக்கன் தானே
 துணிந்தென்னைக் கொண்டு போறான்
 கறுக்கிற சொல்கிறாடுஎன் செய்வேன் (யினி) நானே.

துருபவி : அத்தனே யித்தரையில் அன்பரையெல்லாம் புரக்கும்
பத்தி செறியுத்தமனே பையொருவரினன்னையின்போ
குத்திரமாய் எய்வியவன் கொண்டு போறாவினன் செய்வேன்
நித்தனே பத்தாமுன் ி வந்துகாப்பாயே.

வசனம்: சகல ஜீவன்களையும் காத்து இரட்சிக்கின்ற ஈசுவர மூர்த்தியே
அடியேன் ஓய்ந்த வேளை வது காத்து இரட்சித்து கிருபை பண்ணவேணும் சுவாமி.

களம்: 3

பாத்திரங்கள்: 1. நகுலன்

2. சகாதேவன்

3. சடாகூரன்

துருபதி தன்னையிப்போ துணிந்தொரு விசயனாரோ
அடவியியற்கொண்டு போக ஆங்காரக் கோபமாய்
வில்லுடன் வாளுமேந்தி விரைந்துமே போகும் போது
கண்டு மெயவர்கள் தானும் கடும் போரைச் செய்கின்றாரே.

நகுலன்: தம்பியே சகாதேவா நான் சாற்றிடும் வார்த்தை கேளாய்
நம்பு துரோபதியை யிங்கே நலமுடன் காணவில்லை
உம்பிலவள் தன் சத்த மொய் யென்று கேட்குதிப்போ
எம்பியே நாமங்கே போய் இன்ன தென்றறிவோம் வாராய்.

வசனம்: ஆனாற் . கேளும் தம்பிசகாதேவா, துரோபதியையிங்கே
காணவில்லை. ஆகாயத்திலேயவருடைய குரல் கேட்குது. என்ன காரணமோ
தெரியாது. போய்ப் பார்த்து வருவோம் வாரும் தம்பி.

சகாதேவன்: அப்படியே ஆகட்டும் அண்ணா

நகுலன்: முன்னமோ ரரக்கனோர் மொய்குழலைத் தொட்டு
அன்னவன் பட்ட பாடறித்திடாயோடா

சகாதேவன்: என்னிடா பிறர் தாரமென் றெண்ணாமல் நீயிங்கள்
பன்னியைத் திருடியே படர்ந்திடலாமோ.

நகுலன் : வஞ்சகனே உன்னை மடித்திடவே நாங்கள்
எஞ்சாமல் வாரோம் நீ எதிர்க்கு நிற்பாயோ

சகாதேவன்: பஞ்சாக உனதுடல் பறந்திடவே யிப்போ
நெஞ்சரத்தாற் கொல்வோம் திடமறிவாயே

வசனம்: ஆனாற் கேளும் பிள்ளாய், எங்கள் மனையாளான துருபதியை
எங்கடா கவர்ந்துகொண்டு போகிறாய், உன்னுடைய பராக்கிரம மெல்லாம்
அடக்கிப் போடுவோம் பார்ப்பீராக.

சடாகூரன்: அரீவியதி ரொரு சீறகரியது போல் வநுமடவர்கள் மூடர்களே
 அடலுடனுரைதரு மொழியின் விரைவிவாடு அகமகிழ்வொடு கேளிர்
 பரிஷ்டினை தருகதில் வநுமுமதயிர் பதறியே கதறிடவே
 பகலவனொளி கிட எனது கைதனிவுறும் பகிரெனும் வாசாதனால்
 அரைநொடி தனிலே யுமதுடைசீரமது தனையும் அகமுறவே செய்து
 நினமதை நாய்நரி கழுதண்ணவே, தானிந்துமே உம்முயிரை
 வநுயமனிடமதில் விடுகுவேனிது நிரம் வலியுடையீரானால்
 வயமுடனுறுசமர் புரிதரவே கிட்ட வநுகுவிர் வநுகுவிர்.

வசனம்: அகோ, கேளும்பிள்ளாய், போர் பண்ண வல்லப முண்டானால் அதி
 சீக்கிரம் வாரும் பிள்ளாய்.

நகுலன்: விடுவோமோ உனைத்தப்ப அடுவோமே யினிய்ப்ப
 விரைத்தே கணைதிரிந்தே சரம் சொரிந்தே பிபாருவோமே

சடாகூரன்: தொடுவீரோ எனதுடல் படுவீரோயீதுதடம்
 தாக்கித் தனியாக்கிப் புயந்தாக்குற்றிறவேவே.

சகாதேவன்: சகமே முமதிர்ந்திட மகமே ரு மிரிந்திட
 சணத்தே உனைப் பிணித்தே தலை துணித்தே சிசல்லுவோமே

சடாகூரன்: பகலது மறைந்திட இகலது குறைந்திட
 படத்தாலுமை மிதித்தே புகழ் துதித்தே சிசல்லுவேவே.

நகுலன்: வயமுடினிதிர் தன்று சயமுடனுனை யின்றறு
 மடித்தே சீர மொடித்தே புகழ் படித்தே கிடுவோமே

சடாகூரன்: பயமுற உனைக் கிட்ட நய முறக்கலைவிவட்டி
 பறித்தே, கையை முறித்தேயிகல் குதித்தே கிடுவேவே.

களம் 4

பாத்திரங்கள் : சடாகூரன்

துருபதி

சடாகூரன்: துருபதியே நானும்பீபோ சிசல்லுமின் வார்த்தை கேளாய்
 விரைவுடனுனக்காய் வந்த வேந்தரை விவன்றேன் கண்டாய்
 பரிவிர்லுனையிங் கீப்போ பாவையே நான்தான் வையும்
 பிபாருவிலாவிடத்திற் கொண்டு போகுவேனறிதுவாயே.

வசனம்: அகா, கேளும் பெண்ணே யுனக்காக வந்த பேர்களைப் போரிலே
 வென்று போட்டேன், இனி யுன்னை நானிருக்கு மிடத்துக்குக் கொண்டு
 போவேனறிகுவாயாக.

சடாசூரன் தரு:

1. தா தா கோவிந்தா வைகுந்தா தையல் சிந்தை கொண்டு வந்தேன்
தழுவிச் சேர மனம் நழுவனாயிந்த வேளை
என்னைச் சேர மனம் என்பவானோ இந்த மாது
என்னை ஏகவானோ மனக கூகவானோ அறியேனே
2. கரும் பொதித்த மொழி படக் கன்னி தனையுயிம்போ கண்டு - வந்தேன்
காப்பாற்றிக் கொள்ளுவாய் சற்றும் பண்ணாதே மீண்டு

வசனம்: ஆனால் கேளும் பெண்ணே, உன்னைவிட மாட்டேன். என் கூடச் சேருவாயாக.

துருபதி தரு: ஐயையோ தானென் சிவனே யாருமில்லையே சிவனே

கையா லொருவின்னனை
கவர்ந்து போறானே பின்னை
உய்யவகை தானரனே ஒன்றும் காணேன் பரனே
பெண்ணாவார்க் கிங்கிதுவோ பேருலகிற் படுவதுவோ

(தாளிகை) அருவுருவாய் ஏகமாய் எங்குத் தானாய்

அகண்ட பரீபூரணமாய் அறிவொண்ணாத்
திருவுருவாய்க் கயிலை மலை கோயில் தன்னில்
தேவியுடன் வந்துறையும் சிவனேயிம்போ
வெருவுருவாய் வந்து ஒரு அரக்கினன்னை
மேல் பொய்க் கைப்படுத்திவிரைந்து போறான்
கருவுருவாய் வருவோர்க்குள் னருளைச் செய்யும்
கடவுளே என்னையினிக் காத்திடாயே.

வசனம்: சகலசீவ சூயாபரணாகிய சிவனே, என்னை இந்தவேளை வந்து தற்காத்து இரட்சிக்க வேணும் சுவாமி.

களம் 5

பாத்திரங்கள்: வீமன்

சபை விருத்தம்

இன்னவாறிவள் புலம்ப இருவரையும் தானே வென்று
கன்னியைக் கொண்டாடக்கன் கடிதிறிற் செல்லும்போது
யின்னமே இதில்லாங் கண்டு முனிந்து தன் கதைபுகிகொண்டு
அன்னதோர் பொழுதில் வீமன் அடலுடன் தோற்றினானே.

ஆடற்றரு

வீரங்க ளுதாரங்கள் பேசி - நல்ல

வேடிக் கையாகக் கை வீசி - எழில்

வீந்தை திகழ் கந்தத் திகைபூசி - நிழல்

வீமனும் சபையில் வந்தானே.

மாசகல் ராசரைச் சீரித்து - நல்ல

மாண்புடையோர் கதை தரித்து

மட்டிப்புயம் கொட்டிப் பெலன் தரித்து - நல்ல

வாயு புத்திரனும் வந்தானே.

களம் - 6

பாத்திரங்கள் : 1. வீமன்

2. நகுலன்

3. சகாதேவன்

நகுலன்: சங்கமாம் புயனே போற்றி சுடர் முடி வேந்தே போற்றி

இங்கிப்போ நாங்களுந் தான் இசைக்கக்கேள் அண்ணாபோற்றி

மங்கையைக் கவர்ந்து யாரோ வானத்திற் கொண்டு போறான்

அங்கவனுடன் போர் செய்தோ மதட்டியே ஏகுறானே.

வசனம்: கேளுங்கள் அண்ணா, எங்கள் பெண்ணாகிய துருபதியை யாரோ

கவர்ந்துகொண்டு போறான். நாங்கள் கண்டு யுத்தம் செய்தோம். எங்களையும்

வெருட்டிப் போட்டுப் போகிறானையா சுவாமி.

வீமன்: அத்தனைக்கும் துணிவென்னமோ - ஆ குரனுக்கு

அத்தனைக்குத் துணிவென்னமோ

அத்தனைக்கும் துணிவென்னமோ இத்தரைக்குள் இதுவம்மே

ஆண்டிடவும் பூமி தன்னில் வாழ்ந்திடவும் போறானாமோ

- அத்தனைக்கும் துணி...

1. சீதையாலே சீரங்கள் பத்தும் சேனையானை யாழ்களும்

சேதமதபட்டதையும் சிந்தைதனி லெண்ணிடானோ

2. சீக்கிரத்திற் பொருந்திடேனோ தாக்கமுடன் நானும்ப்போ

திட்டமதாய் மட்டியுடல் பொட்டினவே போட்டி செய்வேன்.

II. ஐவரையும் மாஸையிட்ட அரிவையாந் துரோபத்யை
ஆகாசமாய்க் கொண்டு போனால் ஆருங் காணமாட்டாரென்று
அவன் மனதிலண்ணினானோ அந்தரமாய்ச் சென்றடேனோ
ஆட்டியியன் கைத்தண்டினாலே வாட்டியுடல் போட்டி செய்வேன்

IV. மாதராலே மாண்ட பேர்கள் வையகத்தில் மெத்தவுண்டு
வண்ண மங்கை வந்துதித்த வகை விதத்தை யறியானோ
மட்டில் பயல் உடலைத் திட்டமதாய் நானும்ப்போ
மடித்து விடுவேன் நானும் சணத்திலடித்திடுவேன்.

1. தம்பியே நகுலா தம்பி சகாதேவா சொல்லக்கேளாய்
நம்பு துரோபதையை யிங்கே நலமுடன் கொண்டு வாரேன்
அண்ணார்க்கு மருச்சுனர்க்கும் ஆற்றும் மொழிகள் சொல்லி
பன்னசாஸையிலே யிப்போ பண்டிடல் இருந்திடே.

வசனம்: ஆனாற் கேளுங்கோ தம்பிமார்களே, அச்சூரனையும் கொண்டு
அரிவையையும் மீட்டுக்கொண்டு வருகிறேன். அண்ணரிடம் போவீராக.

கனம் - 7

பாத்திரங்கள்: 1. சடாகரன்
2. வீமன்

வீமன் : வண்டிசைசகன் களபயினை கொண்டையினையுடைய வென்
மனைவியாந் துருபதியினை

வவ்வீயே உரியதிரு கவ்வையுடனேகின்ற வயவனே இயல்பிற் கேளாய்
சண்டமாருத வண்டியே எனது சீர்தனை யெடுத்தே மிகுதிற்
சம்பீரமத் தோடியிய உம்பரும் போற்றவே சாற்றமிட மேற்றதா
மண்டியே சமரிலன் தண்டினாலுனது உடல் மடியவே தவிடுபடியாய்
மத்தகம் வலியினோடு குத்தினாலுதிரு மது வாயினாற் பெருகிவிடவே
மிண்டிலுரு முனதுவுயிர் சண்டன்ட மதிவப்போ விடுகவேவிடை பயலே நீ
மெய்யாக உரிய அமுர் செய்யவே வலியினனில் விரைவுடன் வருகுவாயே.

வசனம்: ஆனாற் கேளடா கெடுவானே, எங்கள் மனையாளான துருபதியைக்
கவர்ந்துகொண்டு எங்கேயடா போகிறாய், உன்னுயிரை அதிசீக்கிரம்
கொன்றுபோடுகிறேனறிவாயாக.

சடாகூரன்:

ஆப்பதனைக் கழற்றப்போயோர் குரங்கு அரிய தனதாவிவிட்ட
கதையதுபோல்
கூம்பிட்டுச் சமரில் வந்துமுடாபோடா கூற்றினுக்கு ஆவியினைக்
கொடுக்கப்போறாய்
வாய்ப்பாக வந்தவுன்னைச் சிந்தவிப்போ வாளினால் மலைந்தது தன்
உயிரைத்தானே

சாம்பிட்டுவிடுகிறேன் கொடிக்குள்ளாகச் சமர்புரிய வலியினென்றிற் சாடுவாயே.

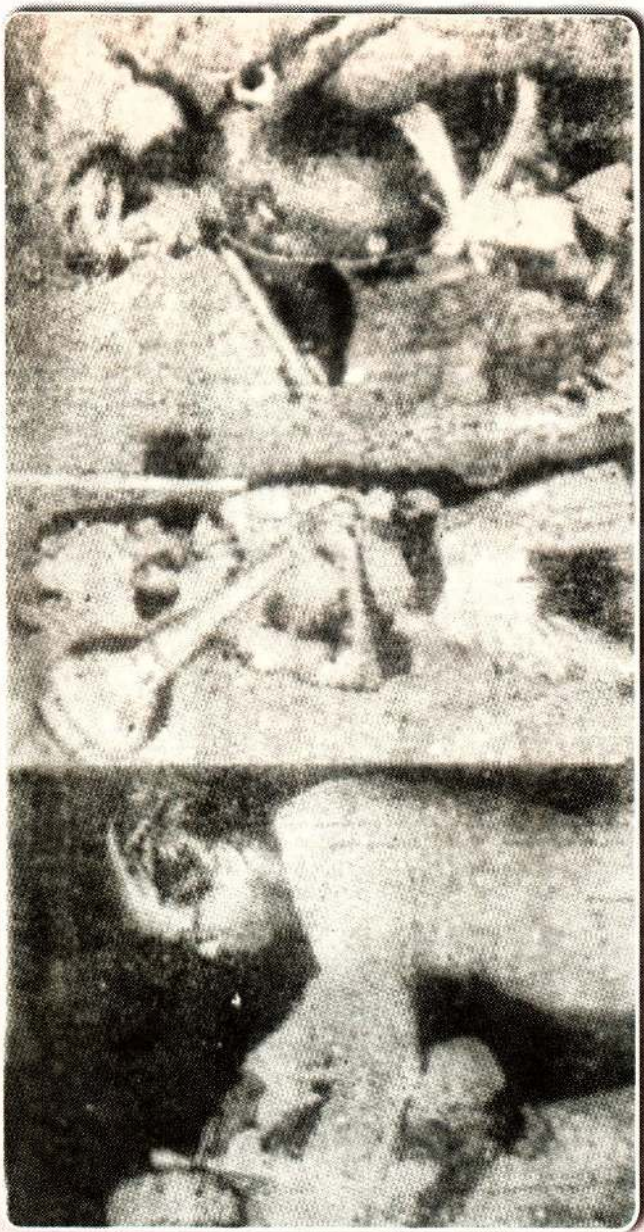
வசனம்: ஆனாற் கேளும் பிள்ளாய், வாய்த்தாரம் பேசிய உன்னைக்கொன்று
தின்று போடுகிறேனறிவாயாக.

- வீமன் :** I என்னடா நினைத்துக் கொண்டாய் - அடா பயலே
என்னடா நினைத்துக்கொண்டாய்
என்னடா நினைத்துக்கொண்டாய் - இகழ்ச்சியாக உரைவிண்டாய்
முன்னடா என்னைக் கண்டாய் முடனே போகாதே துண்டாய் என்னடா
- II. மெத்தவலிபேசுகிறாய் வீரவான்போல் ஏககீறாய்
தத்தி மனம் கூசுகிறாய் சமர் தனிலே மூசுகிறாய்
சாறாய் உனதுடல் நீறாய்விட வினிப் போறாய் எனதுமுன்
- III. கையினாலுனைப் பிடித்திதன்
தையினாலின்றாயடித்தெடா
மெய்யவன் தாளாயொடித்து வீகறேன் புகழ் படித்தெடா
வீழாயினத்திதீர் வாராய் இகலது கூறாய்
இளிக்கதை பாராய் எடநீ
- IV. அட்டதிசை தானொடுங்க ஆந்தைபோல் முழிமீதுங்க
சட்டித்தலை தானொதுங்கச் சண்டனும் பிறகே பதுங்க
காடா கரமதி தனிவியதிர் வாடா மன நிறமுடா எடநீ - என்னடா நினைத் ...

வசனம்: கேளடா கெடுவானே, வீணிலே உன்னுயிரைப் போக்காமல் ஒடிப்
பிழையும் பிள்ளாய்.

வீமன்: சயத்தாலே மோதியெதிர்த்துடல்
தகைத்து வீழ்க்குடல் துவைத்து விறலுடன்
புயத்தாலே தாவி யெதிர்த்துணைப்
புடைத்து மிகுதலையுடைத்துச் சடுதியில்
பொருது சமர் தனிலே எரிகொள் கணையதனால்
அரிய உனதுயிரைக் கவருவன் நானே.

17.01.1976 அச்சவேலிக் கந்தசுவாமியார் திருவிழாவின் போது...

திரு.அ.முருகவேள் ஆசிரியருக்கு மாலை அணிதல்

சடாகூரன் - வீமன்

க.சிவநாதன் - க.நாகப்பி

சடாகூரன்:

உளத்தாலே சாடித்திடுக்கிட
உழக்கியுனதுடல் அளக்கி யாமானது
கரத்தாலே நாடிச் சணத்தின்று
கயக்கி யடலுட வியக்கி விரைவினில்
கதறி யுனது தலைசீதறிவிட அடிகள்
பதற உனதயிரை வதை செய்வோனே.

வீமன்: கரத்தாலே கூடித் திடுக்கிட

தருக்கி யுடலது நொருக்கி யுணையினி
வரத்தாலே நீடி மீடுக்குடன்
மடித்துக் கிகையினாலடித்துச் சடுதியில்
வருமோர் குருதி வீழ விறலிணுனதயிரை
மறலியிடம் விடுவே னறியினி நானே.

சபை விருத்தம்

இப்படிப் பொருது வந்த இராட்சதன் தனையும் கொன்றான்பாய்
தப்பில்லாத் தருபதியையும் (தான்) கொண்டங்கே போயிருந்து
செப்பமாய் வீமனுமே போய்த்திறுவுடன் சண்டையெய்து
ஒப்பிலாத் தருபதியையு முவப்புடன் கொடு வந்தானே.

— சடாகூரன் வதம் முற்றிற்று —

தருமர் வீமனைப் பார்த்து, "தம்பி வீமசேனா! இவ்வளவு நேரமும் எங்கே போனீரெ"னக் கேட்க, வீமன் நடந்ததைக் கூறிநின்றான்.

தருமர் "தம்பிமார்களே, துரியோதனன் செய்த வஞ்சனையாற் காட்டினிடமாக வந்தோம்.

இங்கேயும் இப்படியான துன்பங்கள் வந்து சம்பவிக்கிறது" எனக் கூறிவருந்தினார்.

வீமன், அருச்சுனன், நகுலன், சகாதேவன் ஆகியோர் ஆறுதல்கூற, தருமர் தேறியிருந்தார். இதன்பின், குருக்கேத்திரன் எனப்படும் காந்தர்வன் பூவுலகைச் சுற்றிப்பார்க்கப் புட்பக விமானத்தில் வந்தான். அவ்வேளை தாம்பூலம் தரித்திருந்தான்.

குருக்கேத்திரனின் கஷ்டகாலம். புட்பக விமானத்தில் இருந்தவண்ணம் உமிழ்நீரைத் துப்பினான். அவ்வுமிழ்நீர் கீழே சிவ அர்ச்சனை பண்ணிய வண்ணம்

அமர்ந்திருந்த கிருஷ்ணர்மேற்பட்டது. கோபம்கொண்ட கிருஷ்ணர் தன் கையிலிருந்த சக்கராஸ்திரத்தை ஏலிவிட்டார். அது, குருக்கேத்திரன் ஏறிவந்த தேரைச் சின்னாபின்னமாக்கி, குருக்கேத்திரன் வலிமையையும் குறைத்தது. அதைக்கண்ட குருக்கேத்திரன் பயந்தோடி தெய்வேந்திரனிடம், தன்னைக் காக்கும்வண்ணம் வேண்டிநின்றான். என்ன விடயமெனத் தெய்வேந்திரன் வினவக் குருக்கேத்திரன் நடந்த விடயத்தைக் கூறுகின்றான். விடயத்தை அறிந்தே தெய்வேந்திரன், தன்னாற் காக்கமுடியாதெனக் கூறிப் பிரமதேவரிடம் போகும் வண்ணம் அனுப்பினான். பிரமதேவரும் தன்னாற் காக்கமுடியாதெனக் கூறிச் சிவனிடம் போகுமாறு விடுத்தார். சிவனும் தன்னால் முடியாதெனக் கூறி, காட்டில் ஒரு கிழவி இருக்கின்றான். அவளிடம் சென்றால், உன்னைக் காப்பாள் எனக் கூறி அனுப்புகின்றார்.

காந்தருவன் கிழவியிடம் வருகின்றான்

நடந்த விடயத்தைக் கேட்ட கிழவி, உபாயமொன்று சொல்லுகின்றாள். கேட்ட குருக்குகேத்திரன் அருச்சுனன் வேட்டையாடும் வனத்துக்கு வந்தான்.

குருக்கேத்திரன்:

பஞ்ச பாண்டவர்க்குள் வீரம் படைத்திருகோவே போற்றி
எஞ்சினர் துயரம் தீர்க்கும் இறைவனே போற்றி போற்றி
அஞ்சியே நானும்ப்போ அன்புட னுன்னிடத்தில்
தஞ்சாமாய் அடைந்தே விப்போ தற்காத்துக் கொள்ளுவாயே.

அருச்சுனன்:

இந்த நல்வனக்கிறுடே இனியமான் வேட்டையாடி
வெந்திறறுடனே நானும் மீண்டு செல்வேளை தன்னில்
வந்தினைத்தாழ்த்து காரு மென்றிடு வரலாநிறல்லாம்
சொந்தமா யறிய விப்போ கறுக்கனிஸுரை செய்வாயே.

வசனம்: கேளும் பிள்ளாய் குருக்கேத்திரா, நீயிங்கே வந்து சரணம்செய்து அடைந்தோமென்ற காரியத்தை நானறியும்படி சொல்லுவீராக.

குருகேத்திரன்:

மாசகலுந்திறல் கொளுவேலுடை மன்னவனே யெய்னையயன்பாக
ஆசில்லாமற் காப்பேயென்று சொன்னாலான துயரை யறைகுவேனே.

அருச்சுனன்:

சுசன் தானும் வந்தாலும் நல்லியமனுடனயன் வந்தாலும் நேசமாக
உனைக் காப்பேன். வருநிருபங்கள் யாவையும் நிகழ்த்துவாயே.

குருகேத்திரன்:

மெய்யாகக் காப்பேனென்று நீரும் மேலானதோர் சீவன் பேரில்
தொய்யாமல் ஆணையிட்டுத் தந்தால் துயகதை எல்லாம் சொல்லுவேனே.

அருச்சுனன்:

ஐயராணை என்னாணை யந்த ஆதிபரம் சீவனாணை
செய்யராணையுனைக் காப்பேன் வருசெய்தியனைத்தையும் செப்புவீரே.

குருகேத்திரன்:

நீ னிற மேனியானே நிகழ்த்துமென் வார்த்தை கேளாய்
ஆணைதான் இட்டுத் தந்தால் அடியேனுமீப்போ அன்பாய்
பேணமாய் நடந்த செய்தி மிகிலா தன்னிதென்று
காணவேயுரைப்பேனல்லலாற் கழறேன் நானறிகுவாயே.

வசனம்: கேளுங்கள் ஐயா, சத்திய வசனமாகக் காப்பேனென்று சொன்னால்
சொல்வேன், அல்லாது சொல்லமாட்டேனறிவீராக.

அருச்சுனன்:

தீர்க்கமாய்க் குருக்கேத்திரா நான் சொல்லிடும் வார்த்தை கேளாய்
காப்பேனா னுன்னையிப்போ கருத்திலஞ்ச வேண்டாம்
ஏற்குமுன் வரலாறெல்லாம் இயல்புடன் சாற்று நன்றாய்
பார்க்கவே யெந்தனுக்குப் பண்புடனாரை செய்வாயே.

வசனம்: கேளும் பிள்ளாய் குருக்கேத்திரா, சத்திய வசனமாகக் காப்பேன். நீ
யிங்கே வந்த காரியமென்ன நானறியும்படி சொல்லுவீராக.

குருகேத்திரன்:

திருவிளங்கு கயிலாய மீதரனைத் தரிசித்தே
ககன வழியிற் செல்லும் காலை தவிச்
பாக்கையுண்டு தெரியாதமிழ்ந்தேனைப்போ
திருவிளங்கு சிவபூசை செய்துளது
தகவில் மாயன் கையிலீழ

சருவியென்னையவர் பொருது கொல்வேனென்று

தான்சினந்து எம்மைப்புகன்றார்

உருவினங்குதுயராய் அவ்வேளை இத்திரனோடு மயனைக் காரென்றேன்

அவருமேலாதென்று உண்மையாயுன்னிடத்தீல் மருவி

விளங்கனி மாலையான் மலங்கியே

நான்தனிவரும் வழியில் ஓளவை சொன்ன மொழியால்

தான் வந்தேனைனைக் காப்பாயே

வசனம்: ஆனாற் கேளுங்களையா, இதுதான் நடந்த கதையறிந்து கொள்ளுவீராக.

அருச்சுனன்:

என்ன நான் செய்வேன் - சிவனே நான் ஏதுதான் செய்வேன்

என்ன செய்வேனானுமீவனையும்

காப்பேனென்று முன்னம் கதை கேளாமல்

மொழிந்தல்லோ போட்டேனே - என்ன

நம்பி வந்தவனுக்கு நானிரண்டினிச்சொன்னால்

அம்புவி மீதினி லரசரும் சீர்ப்பாரே - என்ன -

தாய இவனை நாங்கள் சொற்படி காத்திருந்தால்

மாயனுமென் மேலே வறுக்கோபம் கொள்வாரே - என்ன -

அரிபிரமாத் தேவரடங்கலும் ஏலா தென்றால்

பரிவிலெனியேனிவனைப் பாங்காகக் காப்பேனோ - என்ன -

அருச்சுனன்:

தரயதோர் குருக்கேத்திரா நான் சொல்லீடும் மொழியைக் கேளாய்

நீயினி மனதில் மெத்த நினைந்தயமே வருந்த வேண்டாம்

மாயன் தானல்ல இந்த மகிதலத்தரசரல்ல

ஏயெவர் வரீனும் காப்பேன் என்னுடன் வருகுவாயே.

வசனம்: கேளும் பிள்ளாய் குருக்கேத்திரா, உன்னைக் கிருஷ்ணன் கொல்லாமல் காத்துக் கொள்ளுகின்றேன் என் கூட வருவாயாக.

குருக்கேத்திரனுடன் அருச்சுனன் தருமரிருக்குமிடம் வந்தடைந்து, நடந்த விடயத்தைச் சொன்னான். அருச்சுனன் சொன்ன விடயத்தைக் கேட்ட தருமர் மிகுந்த வருத்தப்பட்டார்.

தம்பிமார் அவரைத் தேற்ற, மனம்தேறி; குருக்கேத்திரா, ஆர் வந்தாலும் காப்போம். சற்றுப் பயப்படாமல் என்கூட வருவீராக எனக் கூறி அழைத்துச் சென்றார்.

பாண்டவர்களுக்கும் கிருஷ்ணருக்குமிடையிற் போர் மூண்டது.

கிருஷ்ணர் முன் நாரத முனிவர் தோன்றுகின்றார்.

நாரதமுனிவர் நடந்த விடயத்தைக் கிருஷ்ணருக்குச் சொல்லி சமாதானப்படுத்த முயற்சித்தார்.

‘குருக்கேத்திரனைத் தன்னிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். இல்லையேல் அந்த ஐவரையும் கொன்று, குருக்கேத்திரனையும் கொன்று என் சினம் நீங்கி வருவே’னென்போருக்குக் கிளம்பினார்.

நாரதமுனிவர்: ‘கேளும் கிருட்டிணராசனே, நீர் சொன்ன கதையெல்லாம் ஐவரிடம் போய்ச் சொல்லி வருமளவும் பொறுத்திருப்பீராக’ எனக்கூறி ஐவரிடம் வந்து பலவிதமான வார்த்தைகளைக் கூறிப்பார்த்தார். பாண்டவர்கள் கேட்கவில்லை. இறுதியில் நாரதமுனிவர் சொன்னார்: ‘கேளும், பாண்டவர்களே, உங்களுடைய பெருமையையும், அவருடைய சவுரியத்தையும் யுத்த முகத்திலேயுறியலாம். அறிவீர்களாக’ எனக்கூறி விடைபெற்றுச் சென்றார்.

கிருஷ்ணர் கட்டியக்காரன்மூலம் சேனாதிபதியை வரவழைத்துப் போருக்குத் தயாராகும்படி உத்தரவிட்டார்; இதையறிந்து கிருஷ்ணரின் தங்கை சுபத்திரை, ஐவர் மேலே பண்ணுகிற போரை விட்டுவிடும்படி கேட்டாள். கிருஷ்ணரின் சுருத்துப்படி சுபத்திரை பாண்டவர்களிடம் தூதுபோனாள். பலவாறு எடுத்துச் சொன்னாள். ‘அடைக்கலமாக வந்தவனை விடுகிறதில்லை’ எனப் பாண்டவர்கள் மறுத்து விட்டார்கள். திரும்பிய சுபத்திரை, ‘சகலசீவ தயாபரனாகிய சிவனே, இதுக்கு என்ன செய்யப்போகிறேன் சிவனே’ எனப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு அண்ணனை அடைந்து, ‘தனக்காக அந்த ஐவர் மேலே செய்கிறபோரை விடும்படி’ கெஞ்சினாள்.

‘நானும் இப்போரை விடுகிறதில்லை, நீ போவாயாக’ எனத் தங்கையை அனுப்பிவிட்டார் கிருஷ்ணர். போர் மூண்டது. போரில், தருமர், வீமன், நகுலன், சகாதேவன் ஆகிய நால்வரும் கிருஷ்ணருடன் போர்செய்து இறக்கின்றார்கள். இறுதியில் அருச்சுனனுக்கும் கிருஷ்ணனுக்கும் கடும்போர் நடந்தது. இறுதியிற் கிருஷ்ணர் சங்கராயுதத்தை அருச்சுனன் மேல் ஏவிவிட்டார். அருச்சுனன் சக்கராயுதத்தை மானசீகமாக வணங்கி, தன் கரங்களால் அவ்வாயுதத்தைப் பிடித்துக்கொண்டான். அதுகண்ட கிருஷ்ணர், “கேளும் விசயனே, நாகலோகத்தை நீறு செய்யக்கூடிய பாணத்தை விட்டேன். நீ கையாற்

பிடித்தபடியால் மிகவும் மெச்சினேன். ஆகையாற் போரைச் சமாதானப்படுத்
துவீராக',

இம்மொழியைக் கண்ணர் சொல்லும் வேளை தன்னில்
இயமன் முதற் றேவர்களும் பாகும் போற்ற
செம்மையுடன் முனிமுதலோர் தான் துதிக்க
சீறந்த நந்திக் கணத்தலைவர் அயலிற்கூட
அம்மையுமை யாளையிடப்பாகம் சேர
அரணும் விடையூர்தியின் மேலாகியீப்போ
செவ்வையுடன் இவர்கள் செய்யும் போர்க் களத்தில்
விரைவில் வந்து வான் வழியாய் வெளிப்பட்டாரே.

சிவன், உமையுடன் போர்க்களத்து வான் வழியாய் வெப்பட; கிருஷ்ணரும்,
அருச்சுனனும் போற்றி வணங்கினார்கள்.

சிவன், 'கேளும் கிருஷ்ணராசனே, நீர் பண்ணுகின்ற போரைவிட்டுத்
தர்மனையும் தம்பிமாரையும் எழுப்புவாயாக' எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

இவ்வண்ணம் சிவன் சொன்ன வார்த்தை கேட்டு இனிய
மனிதசைத்து கண்ணர்தானுமப்போ
இவ்வையுடன் போர்க்களத்தில் விழுந்த அந்தத் தருமர் தன்முதற்
போரைக் கண்ணாற் பார்த்துச்
செவ்வையுடன் யாவர்களும் எழுங்கோ என்றார்
சீக்கிரத்தில் தர்மர் தம்மிரொழுமர்
அவ்வீடத்தில் நிற்கும் உமையாளொடு
அர்தவையும் கண்டு அடிபணிகுவாரே.
பாண்டவர்கள் சிவனைப் போற்றி வணங்கினார்கள்.

சிவன்: கேளும் தர்மமுத்திரனே, கிட்டிணனுடனே, தம்பிமார்களுடன் வாழுவீராக'
என வாழ்த்தி, கேளும் பிள்ளாய் குருக்கேத்திரா, கிருட்டிணனை வணங்கி
உன்னுடைய தேசத்துக்குப் போவீராக' என அருளிச் செய்தார்.

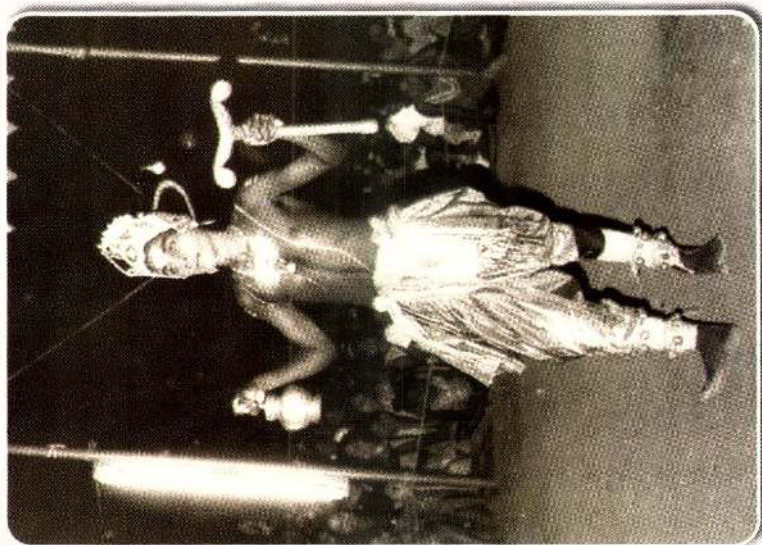
குருக்கேத்திரன், 'அப்படியே ஆகட்டும் சுவாமி' எனப் போற்றி,
கிருட்டிணராசனே, நான் செய்த பிழையைப் பொறுத்துக் கொள்ளுவீராக' என
இறைஞ்சினான்.

'கேளும் குருக்கேத்திரா, நீ செய்த பிழையெல்லாம் பொறுத்துக்
கொண்டேன். உன்னுருக்குப் போவீராக' எனக் கிருஷ்ணர் விடைகொடுத்தார்.

17.04.1974 குருக்கேத்திரன் நாடகத்தில் சில கலைஞர்களின் படங்கள்

கிருஷ்ணர் - கி.சிவலிங்கம்

பிரமதேவன் - வே.தவநிருபசிங்கம்

17.04.1974 குருக்கேத்திரன் நாடகத்தில் சில கலைஞர்களின் படங்கள்

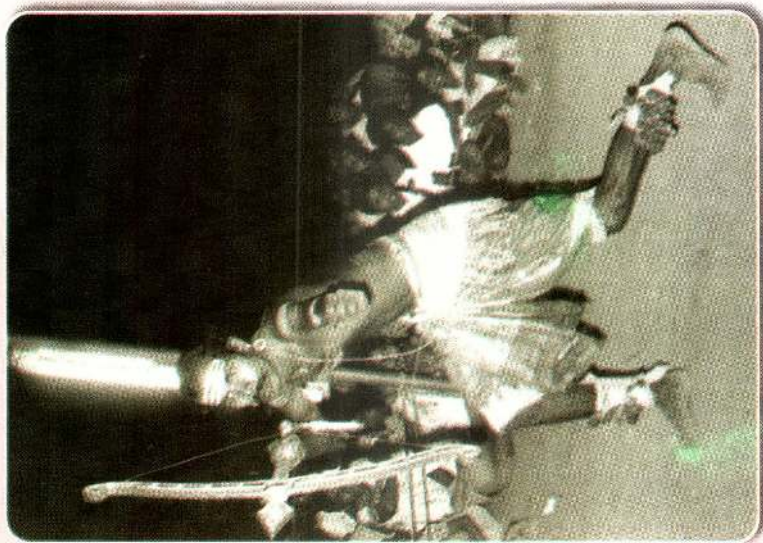

கிருஷ்ணர் - கி.சிவலிங்கம்

மிரமதேவன் - வே.தவந்ருபசிங்கம்

17.04.1974 இல் குருக்கேத்திரன் நாடகத்தில்

அருச்சுனன் - கலாபூஷணம் பொ.பஞ்சாட்சரசிவம்

தரியோதனன் - விசுவலிங்கம் சிவலோகநாதன்

17.04.1974இல் குருக்கேத்திரன் நாடகத்தில்

கர்ணன் - கி.சிவலிங்கம்
அருச்சுணன் - பொ.பஞ்சாட்சரசிவம்

தெய்வேந்திரன் - சி.ஆறுமுகம்
குருக்கேத்திரன் - தி.யோகேஸ்வரன்
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

குருக்கேத்திரன் நாடகத்தில் பாண்டவர்கள்

தருமர், வீமன், அருச்சுணன், நகுலன், சகாதேவன்

‘கேளும் தருமராசனே, நீங்கள் செய்த பிழைகளை எல்லாம் பொறுத்துக்கொண்டேன். இனிமேற் சந்தோஷத்துடனிருப்பீராக’ என்றார் கிருஷ்ணர்.

பாண்டவர்கள் ‘அப்படியாகட்டும் சுவாமி’ எனப்போற்றி நின்றார்கள்.

சபை விருத்தம்

தேவர்கள் துதிக்க நல்ல தீகழ் குருக்கேத்தீரன் கதையைப் பாவலர் யாவரும் கேட்டுப் பணிவுடன் வாழ்க வாழ்க நாவல ருடனேயீந்த நான் மறை சுகமும் வாழ்க ஆவலாய்ப் படித்தோர் கேட்டோர் ஆடினோர் வாழ்கத்தானே.

முற்றும்

குருக்கேந்திரன் நாடகம் களரி கண்ட இடங்களிற்சில...

1. 17-4-1974 வட்டு - வீரபத்திர சிவன் கோவில் மைதானம் முதல் அரங்கேற்றம்
2. 22-5-1974 இலங்கை குடியரசு தினத்துக்காக - சடாகூரன் வதை
3. 17-6-1974 வட்டு வீரபத்திர சிவன் கோவில் இரண்டாம் திருவிழா
4. 27-3-1975 வீயோடை முத்துமாரி பத்தாம் திருவிழா
5. 15-1-1976 காந்திஜீ சனசமூகநிலைய கிராம முன்னேற்றச் சங்கப் பொங்கல் விழா
6. 20-6-1976 திரு.மு.கனகசபையவர்கள் வைரவர் பொங்கல்
7. 1-7-1976 வட்டுவீரபத்திர சிவபெருமான் எட்டாம் திருவிழா
8. 17-7-1976 அச்சவேலிக் கந்தசுவாமியார் விழா
9. 18-7-1976 காரைநகர் தோப்புக் காட்டுச் சுப்பிரமணியர் கோவில்
10. 3-9-1976 வட்டுவீரபத்திர சிவன் கோவில் சங்காபிஷேகம்
11. 20-9-1976 யாழ்ப்பாணம் - கலாரசிகரஞ்சனசபா - போட்டி
12. 29-9-1976 குரும்பசிட்டடி - சன்மார்க்கசபை - கலைமகள் விழா
13. 30-9-1976 பூநகரிக்கலைவிழா - உதவி அரசாங்க அதிபர்
14. 4-2-1977 தினகரன் விழா திறந்தவெளி அரங்கு, யாழ்ப்பாணம்
15. 13-3-1977 திருவாளர் - ஆனே - பார்வைக்காக திருநாவுக்கரசு வித்தியாசாலையில்
16. 3-4-1977 விட்டுர் இலுப்பையடி முத்துமாரி அம்மன் பத்தாந்திருவிழா
17. 16-4-1977 யாழ்ப்பாணம் வீரசிங்கம் மண்டபம் - போட்டி
18. 19-8-1977 பிரான்பற்று முருகமூர்த்தி கோவிற்றிருவிழா

	1 ^ஆ தலை முறையினர்	2 ^ஆ தலை முறையினர்	3 ^ஆ தலை முறையினர்	4 ^ஆ தலை முறையினர்
1	குருக்கேந்திரன்	க.கந்தையா		தில்லையம்பலம் யோகேஸ்வரன்
2	சூரியோதன்	சி.கிருஷ்ணன்		விசுவலிங்கம் சிவலோகநாதன்
3	கர்ணன்	கி.குழந்தைவேலு		கி.சிவலிங்கம்
4	மந்திரி			
5	தருமர்			வேலாயுதம் தவநிருபசிங்கம்
6	வீமன்	கந்தர்(தெய்வேந்திர வாத்தியார் பேரன்)		க.நா.க.நாகப்பு
7	அருச்சுனன்	வேலு.முருகர்		பொன்னையா பஞ்சாட்சரசிவம்
8	நகுலன்			சின்னையா ஆறுமுகம்
9	சகாதேவன்			ஐராமர் இராசரத்தினம்
10	துருபதி			முருகுப்பிள்ளை யோகராசா
11	சுபத்திரை			முருகுப்பிள்ளை யோகராசா
12	கடமயக்காரன்			விசுவலிங்கம் சிவலோகநாதன்
13	கிருஷ்ணர்			கிருஷ்ணர் சிவலிங்கம்
14	சேனாதிபதி			கந்தசாமி சிவநாதன்
15	கடமக்காரன்			தழையசிங்கம் தருமகுலசிங்கம்
16	சடகசூரன்			கந்தசாமி சிவநாதன்
17	தெய்வேந்திரன்			சின்னையா ஆறுமுகம்
18	பிரமதேவன்	சுதீர்காமசேகரி		கதிரைமலைநாதர் சரணப்பவன்
19	கிழவி			க.நா.க.நாகப்பு
20	நாரதர்			விசுவலிங்கம் சிவலோகநாதன்
21	பிற்பாட்டு			சுப்பர்(சுப்பிரமணியம்) அமிர்தலிங்கம்
22	மத்தளம்			செல்லப்பா நடராசா
22	அண்ணாவி	முத்துக்குமாரு		வேலுப்பிள்ளை நாகலிங்கம்

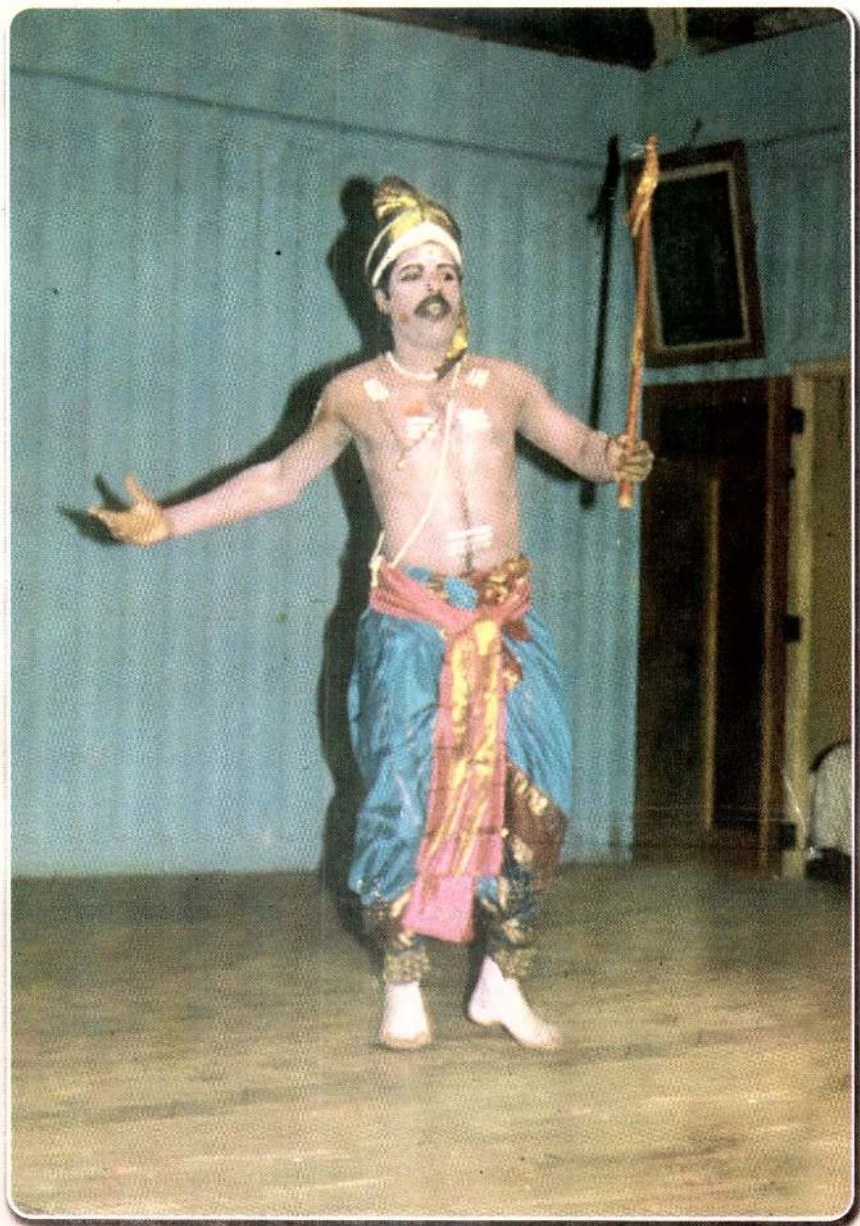
குருக்கேத்திர நாடகம் பட்டம் பெற்ற இளம் வாலிபர்

**1999 இல் நல்லூர் இளம் கலைஞர் மன்றத்தில்
பாரம்பரிய இசை நாடக நாட்டுக்கூத்தும் போட்டி...**

காட்டகத்தே காழுகனும் கதைவிடாத வீமனும்

குருக்கேத்திர நாடகத்தில் கட்டியகாரன்

குருக்கேத்திரன் நாடகத்தில்

சபாகூரன், நகுலன், சகாதேவன்

நகுலன், வீமன், சகாதேவன்

சடாகூரன், வீமன், துரோயதை

வீமன் தனி ஆட்டம்

வடமோழக்
கூத்துக்
கலைஞர்கள்

ஒப்பனையாளர்களுடன்,
கூத்துக்
கலைஞர்கள்

தற்காலக்
கர்ப்பு உடையுடன்
கூத்துக்
கலைஞர்கள்

குருக்கேத்திரன் நாடகம்

காட்டகத்தே காழகனும் கதைவிடாத வீமனும்

1999 பாரம்பரிய இசை நாடக நாட்டுக்கூத்துப்போட்டி

நல்லூர் இளம் கலைஞர் மன்றம்

ஆடுநர் : கட்டியகாரன் - பா.பத்மசரன்

தருமர் - அ.ஜெயசுதன்
அ.அருளாளன்

வீமன் - சி.திருவழகன்
திரு.சிவவண்ணன்

அருச்சுணன் - அ.அருளாளன்
த.தனேந்திரன்

நகுலன் - சு.ஜெயதரன்
அ.நகுலதாஸ்
த.தனேந்திரன்

சகாதேவன் - க.மணிமாப்பன்

துரோபதை - பா.நடனசரன்
ப.தவநுபன்
தி.சிவவண்ணன்

சடாகூரன் - பொ.ரவிச்சந்திரன்
சி.ஜேயசுதன்
சியாதவன்

25-7-2003 கிழக்குப்பல்கலைக்கழகம் நடாத்திய சர்வதேச நாடக அரங்க மகாநாட்டுக்காக விபுலாநத் அடிகள் இசை நடனக் கல்லூரியில் இப்பகுதி போடப்பட்டது. மட்டக்களப்பின் உலக நாடக அரங்க வேளையிலும் (மட்டக்களப்பு பல்கலைக்கழகம்), கொழும்பு மாநகரில் கொள்ளுப்பிட்டி பிஷ்பஸ் உள்ளக அரங்கிலும் அரங்கேற்றிற்று.

ஒப்பனையாளர்கள்:

வ.மங்களேஸ்வன், பொ.ஜெயரத்தினம், அ.சர்வேஸ்வரன், க.ழீந்தரன், வி.சங்கரசிவம், மா.ஞானேஸ்வரன், பலரும் பாராட்டும் வகையில் தமது ஒப்பனை மூலம் கூத்தை மறுமலர்ச்சி செய்தவர்களாவார்கள்.

பிரான்ஸ் நாட்டில் வட்டுக்கோட்டை மோழக் கூத்து

இன அழிப்புக்கான யுத்தமொன்று பலகாலமாக தமிழிழத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. தொண்ணூற்றைந்தில் ஏற்பட்ட இடம்பெயர்வில் ஒரு வட்டத்துக்குள் அடைபட்டுக்கிடந்த சிந்துபுர மக்கள் ஈழத்தின் ஏனைய பகுதிகளுக்கும் சென்று குடியேறினார்கள். பலவித காரணங்களால் இடம்பெயர் முடியாதவர்கள் ஊரிலிருந்து பலவித இடையூறுகளுக்கு ஆளாகினார்கள். போரைக் காரணமாகக் கொண்டு, வேலை வாய்ப்பை நாடி பல இளைஞர்கள் வெளிநாடுகளுக்கு பயணமானார்கள். சென்ற நாட்டை அடைந்த இளைஞர்கள் அகதிகளென்ற வகையில் அங்கு வேலையைப் பெற்று, பகலிரவு பாராது கடும் உழைப்பு உழைத்து கை நிறையப் பணத்தைச் சம்பாதித்து வருகின்றார்கள். இப்பணத்தால் பல குடும்பங்கள் முன்னேறியுள்ளது. முன்னேறிய குடும்பங்களுக்குள் திருமண உறவையும் ஏற்படுத்தி வருகின்றார்கள். இவ்வாறான செயலால், வெளிநாடு அல்லாத குடும்பத்துப் பெண்கள் கரைசேர முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. வெளிநாடுகளிலுள்ளவர்கள் இதை அறிவார்களா?

இன்றை சூழலில், ஊரிலிருக்கும் ஆணென்ன பெண்ணென்ன வெளிநாட்டு மோகத்திலே இருந்து வருகின்றார்கள். வெளிநாடுகளுக்குச் சென்ற வாலிபர்களிற் பெரும்பாலானோர் பிரான்ஸ் நாட்டிலேயே வேலை வாய்ப்புப் பெற்றவர்களாக இருந்து வருகின்றார்கள்.

இவர்களுள் சிலர், வட்டுக்கோட்டை நாட்டுக்கூத்துக் குழுவில் அங்கத்தவராக இருந்து, மத்தளப் பயிற்சியும், ஆடற்பயிற்சியும் பெற்றவர்களா வார்கள். சிந்துபுர மண்ணில் பிறந்தவர்கள் எந்தவொரு நாட்டில் வாழ்ந்தாலும் பிறந்த மண்ணின் கலைப்பொக்கிஷமான ஆட்டக்கூத்துக்கலையை மறக்கமாட்டார்கள். கூத்தின் இராகதாள பாவம் அவர்கள் இரத்தத்துடன் கலந்த ஜீவரசமாகும். கூத்துக்கலைக் கலைஞர்களுக்கு மதிப்பளித்து, வேலைவாய்ப்பை வழங்கி நாட்டில் தமது ஆட்டத்தைக் காட்டுமுகமாக குறைந்த நேரக்காட்சிகளை ஆடிக்காட்ட விரும்பினார்கள். கூத்துக்குழுச் செயலராக இருக்கும் என்னுடன் தொடர்புகொண்டனர். தாய்ச்சங்கத்தின் நிலைப்பாட்டைக் கேட்டு, அதன் வளர்ச்சிக்காக ஒரு தொகைப்பணத்தை அனுப்பி வைத்தார்கள்.

தருமபுத்திரன் நாடகத்தில் : அருச்சுனன் பாசுபதம் பெறல், வீமன் அனுமன் போர் விராடநாடகத்தில் : மல்லன் மடையன் போர்,

குருக்கேத்திரன் நாடகத்தில் : சடாகுராசன் வீமன் போர் எனப்படும் காட்சிகளடங்கிய வீடியோக் கசெற்றை அனுப்பி வைத்தேன். அனுப்பியதை வைத்து பயிற்சி பெற்று, பற்பல இடங்களில் ஆடிக்காட்டி புகழ்ச்சி பெற்று வருகின்றார்கள். மேலும், ஆட்டக்கூத்தைப் பற்றிய கட்டுரைகளை எழுதி சஞ்சிகைகளுக்குக் கொடுத்து வருகின்றார்கள்.

தொன்னூற்றி ஐந்திலிருந்து தாய்ச்சங்கத்துடனான தொடர்பைத் துண்டித்துக் கொண்டார்கள். இன்றை இளைய தலைமுறையினரில் அதிகமானோர் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று விட்டார்கள். எஞ்சியவர்களும் வெளிநாடுகளுக்குப் போகத்துடிக்கின்றார்கள்.

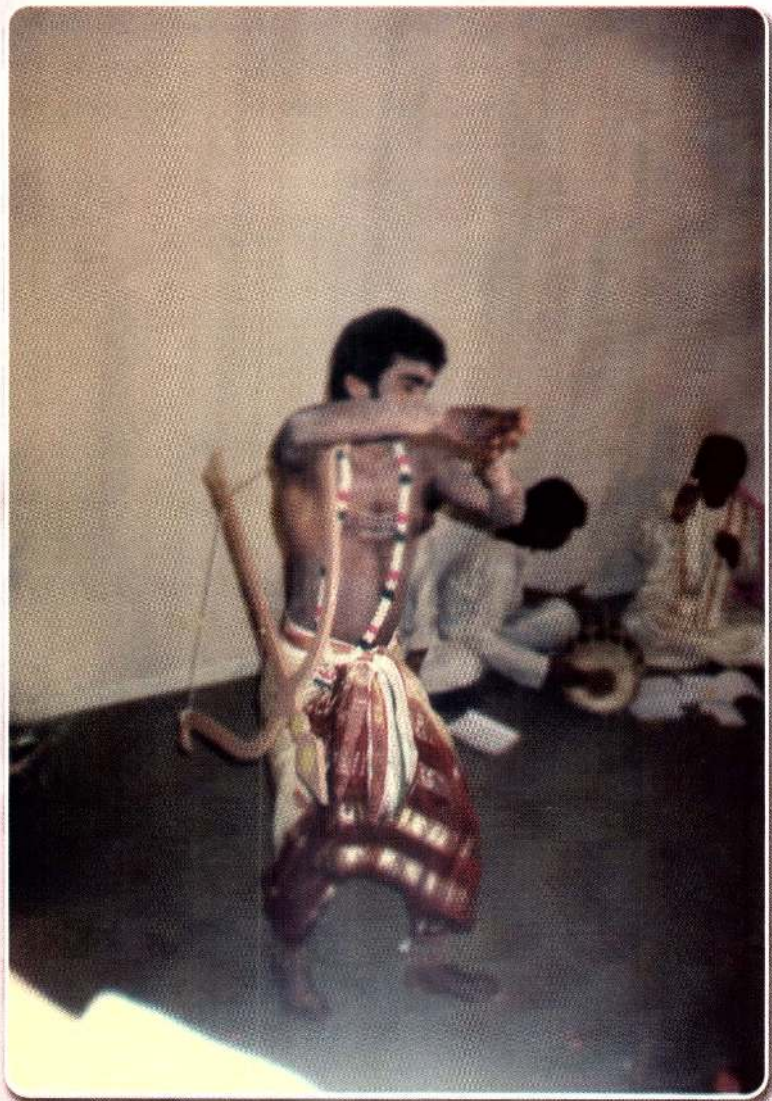
ஊரில் இருப்பவர்கள் இனிமேலாவது ஆட்டக்கூத்தில் கவனம் செலுத்தாது விடுவார்களானால் முழுமையான ஆட்டக்கூத்தல்லாத அரைகுறையான கூத்தைத்தான் பிரான்ஸ் நாட்டில் காணவேண்டிய நிலை ஏற்படும்.

கீராமியக் கூத்துப்பற்றி விசுவேசர்புராணம்

"ஒங்கு மியலிசை நாடக மொன்றிவை மும்மைக்கும்
தேங்கு பகீரதி சேர்த்திய செஞ்சடை வானவனே
தாங்கு முதற்குரு தாமின மேலவர் சாற்றுவரால்
வீங்கு நடம்பல ஆடின னெம்மிறை வித்தகனே"

- விசுவேசர்புராணம். செய்.415

தருமபுத்திரன் நாடகத்தில்

அருச்சுணன் தவநிலை

தருமபுத்திரன் நாடகத்தில்

அருச்சுணன் தவநிலை

தரும புத்திரன் நாடகத்தில்

சிவனிடம் அருச்சுணன் பாசபதக்கனை பெறுதல்

வடமோடி நாட்டுக்கூத்துப்பற்றிய சில அறிஞர்கள் கருத்து

சிலப்பதிகார காலத்தில் அண்மைக்காலம் வரை கிராமமக்களின் சொத்தாக இருந்து வந்த நாட்டுக்கூத்தின் பக்கம் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களின் கவனம் திரும்பியது. ஊர்ஊராகச் சென்று நாட்டுக்கூத்தைப் பற்றிய தகவல்களை அறிந்து கொண்டார்கள். இன்று அவர்கள் கையில் நாட்டுக்கூத்து பாரம்பரியக்கலைகள் பேணப்படவேண்டும். அதேநேரத்தில் காலத்துக்கு ஏற்ப மாறுதல் செய்யப்படவும் வேண்டுமென முழக்கமிட்டு வருகின்றார்கள். போதாக்குறைக்கு மாறுபாடான கருத்துக்களையும் வெளிக்காட்டி மக்களை மயங்கவும் வைக்கிறார்கள்.

எமக்குத்தேவையான சிலரின் கருத்துக்களைத் தருகின்றேன்.

கலாநிதி காரை :செ.சுந்தரம்பிளை, (எம்.பீல்.பி.எச்.டி) அவர்களின் கருத்து

வடஇலங்கையில் ஆடப்படும் கூத்துக்களைச் சமய அடிப்படையில் இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். அவையாவன:

1. இந்துசமய மரபுடன் தொடர்புடைய கூத்துக்கள்
2. கத்தோலிக்க மரபுடன் தொடர்புடைய கூத்துக்கள்

வடமோடிக்கூத்து பெரும்பாலும் இந்துசமய மக்களால் ஆடப்படும் கூத்தாகும். இக்கூத்து மரபுகள் தன்னகத்திலிருந்து வந்தனவாக அன்றிதென்னகத் தொடர்புடையனவாகக் காணப்படுகின்றன.

கத்தோலிக்க மரபுடன் தொடர்புடைய கூத்துக்கள் போர்த்துக்கல்லில் ஊற்றேடுத்துக் கோவாவுக்கூடாகத் தென்னத்துக்கு வந்து அங்கிருந்து இலங்கைக்கு வந்தனவாகும். சில கூத்துக்கள் போர்த்துக்கல்லிலிருந்து நேடியாக இலங்கைக்கு வந்தனவெனத் தெரிகிறது. 16ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் லிஸ்பனில் மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்கள் கீழைத்தேசங் களுக்கும் எடுத்து வரப்பட்டன. போர்த்துக்கேய அரங்கம் கிழக்கிற் பரவிய முறை பற்றிய வண.மரியோ மாட்டின், வண.பெனோலோபஸ், குளோடி ஹென்றி பிறெச் ஆகியோரும் ஆராய்ந்துள்ளனர். அவர்களுடைய கருத்துப்படி, யேசுபெருமானின் வாழ்க்கை வரலாறு அவர் சிலுவையில் பட்டபாடுகள், புனிதர்களுடைய வரலாறுகள் என்பன கீழைத்தேசங்களில் பாடி நடிக்கப்பட்டன. இந்நாடகங்கள் போர்த்துக்கலில் இருந்து பிறேசிலுக்கும், கோவாவுக்கும் இலங்கைக்கும் எடுத்து வரப்பட்டன. (John Allen 1983: 76-77)

நாட்டுக்கூத்துப்பற்றிய செவ்வி சில்லையூர் செல்வராசனாடன்

- திருமறைக் கலாமன்றம், இதழ்: கலைமுகம், கலாண்டு சித்திரை : ஆனி 1992.

எமக்குத் தேவையானவற்றை மட்டும் எடுத்து இங்கு தருகின்றேன்.

கேள்வி: இலங்கையில் நடைமுறையில் இருந்த, இருக்கின்ற கூத்துக்களைப் பற்றி விரித்துரைக்க முடியுமா?

பதில் : காத்தான் கூத்து? வசந்தன் கூத்து, பறைமேளக்கூத்து, வடமோடி, தென்மோடி என்பல கூத்துக்கள் இருந்தன. இவற்றினுள், தென்மோடி நாட்டுக்கூத்து ஆட்டம் குறைவாகக் காணப்படுவது. பெரும்பாலும் கத்தோலிக்கரால் ஆடப்படுவது. வடமோடிக் கூத்து ஆட்டம் கூடியது. பெரும்பாலும் சைவபுராண வரலாற்றுக்கதைகளைக் கூறுவது.

கேள்வி: வடமோடி, தென்மோடி என்பவற்றிற்கிடையிலான முக்கியமான வேறுபாடுகள்.

பதில் : வடமோடி நாட்டுக் கூத்து ஆட்டம் கூடியது. தென்மோடி நாட்டுக் கூத்து ஆட்டம் குறைந்தது. வடமோடியில் இசைக்கு அவ்வளவு முக்கியத்துவம் இல்லை. மென்மைப்பட்டுச் செல்லும். ஆனால் தென்மோடி இசைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறது. இவை தவிர அந்தந்தப் பிரதேசப் பண்புகளுக்கமைய உடையலங்காரங்களிலும் கதைப்பொருளிலும் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இரண்டிற்கும் இடையிலான இன்னுமொரு வேறுபாடு வடமோடிக் கூத்தில் வீரச் சுவையே பெரிதும் விரவி நிற்கின்றது. தென்மோடிக் கூத்தில் வீரச் சுவையை விட காதல்சுவை கூடுதலாகக் காணப்படும்.

கேள்வி: காத்தான் கூத்து? வசந்தன் கூத்து என்பன அவற்றின் பெயர்களைக் கொண்டே அழைக்கப்படும்போது மற்றைய இரண்டும் வடமோடி தென்மோடி என்பெயர் பெறுவதன் காரணமென்ன?

பதில் : காத்தான்கூத்து வசந்தன் கூத்து என்பன ஒரு கதை எழுதப்பட்டு தொடர்ந்தும் அக்கதையே வழங்கப்பட்டு வந்தமையால் அப்பெயராலேயே தொடர்ந்தும் அழைக்கப்பட்டு வந்ததது. ஆனால், வடமோடி தென்மோடி என்பன வேறு கருப்பொருளைக் கொண்டு புதிய கூத்து வடிவங்கள் ஆக்கப்பட்டன. வீரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட வடிமோடிக் கூத்தில் வடநாட்டு வீரர்கள் போருக்குச் செல்லும்போது தமது போர் கருவிகளுடன் ஆடிக்கொண்டும் பாடிக்கொண்டும் செல்கிறார்கள். இதையொத்து வடஇந்திய ராகங்களையும் ஆட்டங்களையும் கொண்டமைந்தமையால் வடமோடிக் கூத்தெனவும், தென்நாட்டில் காணப்பட்ட காதல் சுவை நிரம்பிய ஆட்டம் குறைந்த மரபை கொண்டிருப்பதால் அக்கூத்து மரபைத் தென்மோடியெனவும் அழைத்தார்கள். இக்கூத்து வடிவங்கள் இந்தியாவில் வழங்கப்படும் தெருக்கூத்து வகையை ஒத்ததாக எமது கூத்துக்கலை காணப்படு

கிறது. இந்தியாவில் இக்கூத்துக்கலையை இழிவுபடுத்தப்பட நாம் அதனை வளர்த்தெடுக்கின்றோம். ஆகவே, எமது பாரம்பரியக்கலை கூத்துக்கலையாகும்.

கேள்வி: கூத்துக்கலையின் இன்றைய வளர்ச்சிநிலை பற்றிய உங்கள் கருத்து என்ன?

பதில் : பேராசிரியர் சுவித்தியானந்தன் மூலமாக புதிய வடிவெடுத்துள்ள இன்றைய கலை வளர்ச்சி மிகவும் ஆரோக்கியமானதாக உள்ளது. தனிநபர் ஒருவரால் வடிவமைக்கப்பட்ட நவீன கூத்துக்கலை அவரது மாணாக்கர் பலராலும் இரண்டாம், மூன்றாம் தலைமுறைகளுக்கு சிறப்புறக் கொண்டு செல்லப்படுகின்றது என்றே நான் கருதுகிறேன்.

கேள்வி: பல நவீன மாற்றங்களை வேண்டி கூத்தரங்கினைத் திறந்து விடும்போது எமது பாரம்பரிய தன்மைகள், பிரதேசச்சிறப்புக்கள், மரபுகள் அடிபட்டுப் போய்விடக்கூடுமல்லவா?

பதில் : எமது பாரம்பரியக் கலைகள் மரபழியாமல் பாதுகாக்கப் படவேண்டுமென்பது ஒரு சாராருடைய கருத்து, ஆனால் காலத்துக்கு ஏற்ப மாறுதல் வேண்டுமென்ற கருத்தும் தவிர்க்கமுடியாதது. இவ்விதமான இரு கருத்துக்களும் இருவேறு கோணத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடியவை! எமது மரபை இழந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காக ஒரு மாற்றத்தையும் அனுமதியாது இருப்பது என்பது இறந்தபின் எலும்புக் கூட்டை வைத்திருக்கும் நிலைக்கு ஒப்பானதாகும். காலத்திற்கு ஏற்ப மாறுதல்கள் அவசியமானது. நாம் எங்கிருந்து வந்தோம் எனத் தெரியப்படுத்தவும், ஆராச்சிகளைச் செய்யவும் கூத்துக்கலை மரபழியாமல் அப்படியே காப்பாற்றப்படவேண்டும். ஒரு மியூசியத்தில் வைத்திருப்பதைப்போல என்று கூறலாம்.

கேள்வி: எமக்கரிய கலைவடிவமாக வளர்த்தெடுக்கப்படும் கலைவடிவம் எவ்வாறு இருக்கவேண்டுமென நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

பதில் : கலாநிதி சி.மௌனகுருவின் நாடகங்ள எமக்கென ஒரு கலை வடிவத்தைத் தோற்றுவிப்பதற்கான ஒரு நல்ல ஆரம்பம் என நினைக்கின்றேன். எமது பாரம்பரியம் கலை வடிவத்தைப் பேணுவதாக இல்லை. ஆனால் மேலைத்தேய விஞ்ஞான நுட்பங்களை எமது மரபுக்குள்ளே இணைத்து புதியதை உருவாக்க வேண்டும். மேலைத்தேய நுட்பங்களுக்கு மரபை உட்படுத்தாமல் எமது மரபுக்குள்ளே மேலைத்தேய நுட்பங்களை அடக்க வேண்டும்.

1. கூத்து இடைப்பட்ட காலத்தில் அரசர்களாலும், உயர் வகுப்பார் எனப்படுவோர்களாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டது. அந்தக் காலகட்டத்தில் கிராம மக்கள் அக்வத்தை கைகொடுத்துக்காப்பாற்றி வந்தார்கள். கூத்தின் அருமைபெருமையை உணர்ந்த சில புலவர்கள் அக்கூத்துக்குப் புத்துயிர் அளித்தனர். தொடர்ந்து அக்கூத்து கிராமமக்கள் சொத்தாக இருந்து வருகின்றது. இந்நேரத்தில் தமிழ் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் கவனம் கூத்தின் பக்கம் திரும்பியது. நல்லது செய்வார்களென எதிர்பார்த்தோம். அவர்கள் தெளிந்த நீரோடையாக இருந்த நீரோடையைக் கலக்கிவிட்டார்கள்.
2. வட்டுக்கோட்டை சிந்துபுர மக்களால் ஆடப்படும் வடமோடிக் கூத்து பண்டைய தமிழர்களின் பாரம்பரிய முறையைக் கடைப்பிடித்து ஆடப்படும் கூத்தாகும். இக்கூத்து மரபழியாமல் காப்பாற்றப்பட்டு வருகின்றது.

ஆசிரியர், கலாபூசணம் திரு. அப்புக்குட்டி முருகவேள் அவர்கள் கருத்து வடமோடி, தென்மோடியைப் பற்றிய அவர் கருத்து,

வடமோடி, தென்மோடி என்ற பிரிவுகளின் பெயர்க்காரணங்கள் யாவை என வரையறுத்துக்கூறமுடியாவிடினும், வடநாட்டிலிருந்து வந்த தமிழரிடைக் கலந்தும், பண்டைத் தமிழகத்தில் வழங்கிய ஆரியக் கூத்துவகையைச் சேர்ந்தது, மகாபாரதத்தைச் சித்தரிக்கும் போது வடமொழிக்கூத்து எனப்பெயர் பெற்றது.

- 'குருக்கேத்திரன்' நாடகம். கையெழுத்துப்பிரதியின் முகவுரையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.

பேராசிரியர் திரு. ச. வித்தியானந்தன் அவர்களின் கருத்து

'கதகளிக்கும், வடமோடிக்கும் பல ஒற்றுமைகள் உண்டு. வடமோடி போலவே வீரம், கோபம் போன்ற சுவைகள் மூலம் இதிகாசக் கதைகளைக் காட்சியாக்கிகதகளி அமைகின்றது'

- தமிழியற்சிந்தனை

உடையலங்காரம், தயாரிப்பு, களரி அமைப்பு, ஒளியமைப்பு முதலியனவும் ஒத்திருத்தல் காணலாம். வடநாட்டுப் புராதன இதிகாசக் கதைகளைக் கொண்டவை வடமோடி நாடகங்கள். போர் செய்து வெற்றி பெறுவதைக் கூறுவன. இவ்வடமோடியில் வீரம், கோபம், அழகை முதலான சுவைகள் விரவிவரும் வட்டுக் கோட்டையில் ஆடப்பட்டுவரும் 'சடாகூரன் வதம்' வடமோடிச்சாயலுடையது.

- நாடகம் நாட்டாரியற்சிந்தனைகள் கட்டுரைத் தொகுப்பு

வட்டுக்கோட்டை, உடுப்பிட்டி முதலிய இடங்களில் வழங்கும் கூத்து மரபு வடமோடிக்கு அண்மியதாக இருக்கின்றது

- நாடகம் நாட்டாரியற்சிந்தனைகள் கட்டுரைத் தொகுப்பு

24-12-1961இல் பேராசிரியர் சுவித்தியானந்தன் அவர்களை அழைத்து தருமபுத்திரன் நாடகத்தை ஆடிக்காட்டினோம். பன்னிரண்டு மணித்தியாலக் கூத்து பேராசிரியர், கலையரசு சொர்ணலிங்கம் ஆகியோர் உடனிருந்து கூத்தைப் பார்த்தார்கள். பேராசிரியர் ஏறக்குறைய ஐந்து மணித்தியாலம் பார்த்திருப்பார். விடைபெறுமுன் கூத்தைப் பற்றியும் கூத்தர்களைப் பற்றியும் மெச்சி உரையாற்றினார். கூத்தைப் பற்றி அவர் எழுதிய எந்தவொரு நூலிலாவது தருமபுத்திரன் கூத்தைப்பற்றி சுட்டிக்காட்டியதைக் காணோம்.

காரணம், அ.முருகவேள் ஆசிரியரிடம் தருமபுத்திரன் நாடகப்பிரதியைத் தமக்கத் தரும்படி கேட்டாராம், வடமோடி நாட்டுக்கூத்துக்களுக்கெல்லாம் தாம் நாடகமாகத்திகழும் தருமபுத்திரன் நாடகத்தை நாம் இழக்கத் தயாரில்லை. வட்டுர் முதுபெரும் கலைச்சொத்து, மாற்றார்க்கு எவ்வாறு கையளிப்போம்?

சிலமாதங்களின் பின் மட்டக்களப்பு 'கர்ணன் போர்' கூத்தைப் போட்டுக்காட்டினார். பார்க்க கண்களுக்குக் குளிர்ச்சியாக இருந்தது. இருந்தும், நாட்டுப்புற மக்களால் ஆடப்படும் நாட்டுக்கூத்தாகத் தெரியவில்லை.

இன்றைய காலகட்டத்தில் கவர்ச்சியாக ஒப்பணையில் சிற்ப மாறுபாட்டைச் செய்து வட்டுர் மக்களால் ஆடப்பட்டு வரும் ஆட்டக்கூத்தைப் பார்க்க வேண்டுமாயின் வட்டுக்கோட்டைக்கு வாருங்கள்.

பூர்வ காலத்துக் கவிஞர்கள் காப்பியங்களைக் கூத்து வடிவத்திலேயே இயற்றினார்கள். அக்காப்பியக் கூத்துக்கு அகத்தியரோ அன்றி தொல்காப்பியரோ இலக்கணம் வகுக்கவில்லை.

கதகளி, ஓட்டம் துள்ளல், தெருக்கூத்து, வட்டுக்கோட்டைக் கூத்து என்பனவெல்லாம் தாயும் சேயும் போன்று அமைந்திருக்கின்றன.

வட்டுக்கோட்டைக் கூத்து வட்டுக்கோட்டை மக்களால் மெருகூட்டப்பட்டு தனித்தன்மை பெற்று 'வட்டுக்கோட்டை மோடி'யெனத் தனித்தன்மை பெற்றிருக்கின்றது. வட்டுக்கோட்டைக் கூத்து சாத்திரீகக் கலையாகக் கணிக்கப்படுகின்றன.

இலங்கைக் கலைக்கழக தமிழ் நாடகத்துறைத்தலைவர் ஆக இருந்த பேராசிரியர், பேராசிரியர்க்கெல்லாம் பேராசிரியராக இருந்த திரு.சுவித்தியானந்தன் அவர்களால் கூட வரையறுத்துக் காட்டமுடியாத நிலையிலிருக்கும் வட்டுக்கோட்டை ஆட்டக்கூத்துக்கு இன்றைய பேராசிரியர்களும் கலாநிதிகளும்

வரப்பு காட்டுகின்றார்கள். தமிழர் எங்கு எங்கு வாழ்கின்றார்களே அங்கெல்லாம் ஏதோவோர் கூத்துவடிவம் இருந்தே வருகின்றன என்றார் பேராசிரியர். ச.வித்தியானந்தன் அவர்கள்.

அதேபோன்று ஆட்ட வகைகளும் இருந்து வருகின்றன. இந்த வகையில் வட்டுக்கோட்டை ஆட்டக்கூத்தும் ஆட்டவகையில் தனித்துவமானது. இற்றைக்கு 250 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆடிவந்த ஆட்டத்துக்கு தாளக்கட்டு இருக்கின்றது. அத்தாளக்கட்டை வாழையடி வாழையாகத் தொடர்கின்றார்கள் மத்தளக்காரர்கள்.

வட்டுக்கோட்டைக் கூத்தின் தனித்தன்மையை அறிந்த சில பேராசிரியர்கள் துணிந்து வட்டுக்கோட்டை மோடியைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

இஃது இவ்வண்ணமிருக்க மட்டக்களப்புப் போன்ற பிரதேசத்தில் இருக்கும் கலாநிதிகளிடமிருந்து கூத்தைப் பற்றிய பகடத்தை அறிந்து தத்தமது மன எண்ணத்துக்கேற்ப ஆட்ட ஒழுங்கு முறைகளைப் போட்டிகள் ஏற்படும் காலத்தில் மற்றவர்களிடத்தில் திணிக்கப்பார்க்கிறார்கள்.

(முதலாவது இரண்டாவது தலைமுறையினர் என்றவிடத்தில், ஆடுநர் கொட்டகைக்கு வரத்தயாரானவடன், சபை விருத்தம், வரவு, தனி ஆட்டம், அதன் பின் கதைப் பகுதியாக, பாட்டு, வசனம் என இடம் பெறும் வரையில் கூத்தைக்காட்டினேன். இதனையும் இனித்தொடர இருப்பதையும் தொடர்பு படுத்திப் பார்க்கவும்)

1961இல் கூத்துக்குழு கூத்தாட்ட ஒழுங்கில் சில திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தது. ஆடுநர்களை ஆடலரங்கிற்குள் கௌரவிக்கும் தன்மையில் ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்படலாம். இதன் காரணமாக கூத்தர் மனநிலை பாதிக்கப்படலாமென்ற நோக்கத்தை எண்ணி எந்தவிதமான கௌரவிப்பும் இடம் பெறலாகாதெனச் சங்கம் தடைவிதித்தது.

இதனைத்தொடர்ந்து 'தருமபுத்திரன்' நாட்டுக்கூத்து ஐந்து களரி கண்டது. இக்காலகட்டத்திலேயே தமிழ் அறிஞர்களும், பேராசிரியர்களும் நாட்டுக்கூத்தின் அருமை பெருமைகளை உணர்ந்து, நாட்டுக்கூத்துக் கலைக்கு புத்துயிர் அளிக்கவென்று புத்துணர்வு பெற்று வெளிக்கிளம்பினார்கள். நடைமுறையிலிருக்கும் கூத்துக்களைப் பற்றி அறிய ஊர்ஊராகச் சுற்றினார்கள்.

பிலவ ஆண்டு மார்ச்சுமீதிங்கள் 9ஆம் நாள் (24-12-61) ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகல் 4.30 மணிக்கு இலங்கைக் கலைக்கழக தமிழ் நாடகத்துறைத் தலைவர் கலாநிதி ச.வித்தியானந்தன் அவர்கள் காந்திஜீ

சனசமூக நிலைய கிராம முன்னேற்றச் சங்க ஆதரவில் வட்டுக்கோட்டை நல்லதம்பி நாடக சபா ஆறாவது முறையாக அளிக்கும் "தருமபுத்திர நாடகத்துக்கு தலைமை தாங்கினார். அவரின் மாணாக்கராக இருக்கப்போகின்றவர்கள் கல்லூரிகளில் கல்வியியலுங் காலத்தில் வட்டுர் கூத்தைப் பார்வையிட்டுச் சென்றார்கள்.

திரு.அ.முருகவேள் ஆசிரியர், 'கலாநிதி சு.வித்தியானந்தன் அவர்கள் தருமபுத்திரன் கூத்துக் கொப்பியைத் தமக்குத் தரும்படி கேட்டதாகவும், தான் அதற்கு மறுப்புச் சொன்னதாகவும்' எனக்குச் சொன்னார்.

கலாநிதி சு.வித்தியானந்தன் அவர்கள் தமது மாணாக்கர் உதவியுடன் மட்டக்களப்பிலிருந்து பெற்ற 'தேரோட்டி மகன்' என்னும் கூத்தை 'நவீன' வடிவத்தில் போட்டுக் காட்டினார். திரைப்படம் போன்று மிக அழகாக இருந்தது. ஆனால், பண்டைய நாட்டுப்புற மக்களால் ஆடப்பட்ட, ஆடப்பட்டுவரும் நாட்டுக்கூத்தாக இருக்கவில்லை.

இஃது இப்படியிருக்கும் காலத்தில், வடமோடிக்கூத்து, தென்மோடிக்கூத்து என்ற பாகுபாட்டுப் பிரச்சனை எழுந்தது.

பேராசிரியர் அவர்கள் நாட்டுக்கூத்தைப் பற்றி எத்தனையோ நூல்கள் எழுதியுள்ளார். 1974ஆம் ஆண்டில் ஆடப்பட்ட குருக்கேத்திரன் நாடகத்தில் வரும் ஓர் காட்சியான சடாகூரன்வரத்தைக் காட்டியிருக்கின்றார்.

1961ஆம் ஆண்டிலாடிய தருமபுத்திரன் நாட்டுக்கூத்தைப் பற்றிய யாதொரு தகவல்களும் நூல்களில் இருப்பதாக இல்லை. கதகளிக்கும் வடமோடிக்கும் பலரும் ஒற்றுமைகள் உண்டு எனக் காட்டிய பேராசிரியர் வடமோடிக்கூத்தான தருமபுத்திரன் நாடகத்தில் வரும் ஓர் காட்சியான, அருச்சுனன் சிவனிடம் பாசுபதக்கணை பெறும் அக்காட்சியைப் பார்த்தாரில்லைப்போலும்.

அருச்சுனன் தவம் செய்யும்போது சாதுக்களுக்குரிய மெதுமையான ஆட்டத்தைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. வேடனுடன் போர் செய்யும் போது வீரர்களுக்குரிய துரித ஆட்டத்தைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. சிவன் தன் உருவைக் காட்டியபின் அருச்சுனனின் ஆட்டம் மிகவும் மெதுமைப்பட்டிருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இக்காட்சி ஒன்றரை மணித்தியாலம் எடுப்பதைக் காணலாம். இக்காட்சி அசல் நாட்டிய நாடகமான கதகளியை ஒத்ததாக இருப்பதைக்காணலாம். அருச்சுனன் பாத்திரமேற்று ஆடும் பொன்.பஞ்சாட்சரசிவம் அவர்கள் இக்காட்சியை மிக அற்புதமாக அபிநயம் பிடித்து ஆடிக்காட்டி வருகின்றார். மூன்றாம் தலைமுறையினரில் எஞ்சியிருந்த கூத்துக்காரர்களில் ஒருவரான அருச்சுனன் செல்லையா என அழைக்கப்படும் சி.செல்லையா தாம் கற்ற ஆட்டத்தையெல்லாம்

பயிற்றுவித்தார். மேலும், நாட்டிய மணி முருகுப்பிள்ளை நித்தியானந்த மாஸ்டர் அபிநய நாட்டியத்தைக் காட்டிக் கொடுத்தார். இவற்றையெல்லாம் கற்றுக்கொண்ட பொன் பஞ்சாட்சரம் தமது ஆற்றலையும் ஒன்று சேர்த்து மிக அற்புதமான கதகளி நாட்டியத்தினை ஆடிக்காட்டுகின்றார். இப்படியாக காதல், வீரம், சோகம் போன்ற கவைகள், உடையலங்காரம், தயாரிப்பு, களரி அமைப்பு, ஒளி அமைப்புள்ள தருமபுத்திரன் நாட்டுக்கூத்தைப் பற்றி எடுத்துக்காட்டாது ஏன் விட்டார் என்பது எமக்குத் தெரியவில்லை.

தமிழீழத்தில் தனக்கு நிகர் தானையெனக் கங்கணம் கட்டக்கூடிய அளவிற்கு வட்டுக்கோட்டை சிந்துபுரக்கூத்து அமைந்தது. 'வட்டக்கோட்டைக் கூத்துக்கு வட்டுக்கோட்டை பெயர்பெற்ற இடம்'. கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களாலும் வேறு பல கலைஞர்களாலும் போற்றிப் புகழாரம் சூடிய வட்டுர் சிந்துபுரக்கூத்து அழிந்துவிடக்கூடாது. அக்கூத்து வாழையடி வாழையாகத் தொடரவேண்டுமென்ற அவாவில் ஈடுபட்டது. அதற்காக பன்னிரண்டு வயது நிரம்பாத பாலர்களுக்கு 1990ஆம் ஆண்டளவில் தருமபுத்திரன் கூத்தைப் பழக்கி ஐந்தாவது தலைமுறையினரின் அரங்கேற்றத்தைக் கண்டது.

கூத்தும் பட்டமும்

வட்டுர் சிந்துபுர மக்கள் ஆண்டாண்டு காலமாகக் கூத்தாடி வருகின்றார்கள். அவரவர் ஆடிய கூத்தின் பெயர் கொண்டு சிலரை அழைத்தார்கள். இவ்வண்ணமான அழைப்பு அவரவர் காலத்துடன் மறைந்துவிடுவதுமுண்டு. சில ஆடுநர்களின் பெயர் மறையாது நிலைத்துவிடுவதுமுண்டு. இவ்வண்ணமாக நிலைத்து நிற்கும் பெயர்கள் சிலவற்றைப் பார்ப்போம். முதலில் 1961க்கு முன் உள்ள ஆடுநர்களைப் பார்ப்போம்.

தருமபுத்திரன் நாடகத்தில் வீட்டுமராக்கூத்தாடியவர் பரம்பரை பாட்டா பகுதியினர் ஆயிற்று. தருமபுத்திரன் நாடகத்தில் வீமனாகக் கூத்தாடியவர் பரம்பரை வீமன் கந்தர் பகுதியாயிற்று.

வட்டுர் சிந்துபுர மக்களால் ஆடப்பட்டு வந்த கூத்துக்களில் குருக்கேத்திரன் நாட்டியநாடகமுமொன்றாகும். இந்நாட்டிய நாடகத்தினைப் பாடியவர் காத்திகேசப்புலவராவார்.

குருக்கேத்திரன் நாடகப் பாடல்கள், தருமபுத்திரன் நாடகம், விராடநாடகம் என்னும் கூத்துக்களின் பாடல்கள் போன்றே இருக்கின்றது. இக்கூத்தில் வரும் பாட்டின் சொற்கள் பெரும்பாலும் கிராமியச் சொற்களாகவே இருப்பினும், சிறந்த இலக்கியச் சொற்களும் இந்நாடகத்தினுள் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பாடல்களும் சொற்களை, பொருட்களை செறிந்து திகழ்கின்றது.

மற்றைய கூத்துக்களைப் போன்று இக்கூத்திலும் பிற்காலச் சேர்க்கைகள் இடம் பெற்றிருக்கக் காண்கின்றோம்.

உதாரணத்துக்காக சிலவற்றைக் காட்டுவோம்.

தருமபுத்திரன் நாடகத்தில், சீசகன் ஆடற்றற

1. கச்சீடையில் வாளிலங்கக் கையில் சீவன் வானாதலங்க மச்சர் பதி மைத்துனனாம் மன்னன் கீசகன் வந்தானே
2. சாந்துப் பொட்டு தளதளென்ன சந்தன நல்வாடை வீச ஏந்து மொழிபளபளஎன்ன எழில் கொள்ள சீசகன் வந்தானே.

சீசகன் கெம்பீரத் துள்ளல்

குத்தி வேல் விழி சேர் கொடியிடைப் பெண்கள் ஆசை
மெத்து(ம்) பலன்கள் பலம் ஒத்த சீசகன் வந்தான்

இனி, விராட நாடகத்தில், வீமன் மாயா விரதசாரணியாக வந்து சீசகனைக் கொல்ல வரும்போது

ஆடல் தரு: 1. ஒழித்து வாற கலைகள் தன்னை உவமையாக நீக்கியே
சளித்தபண்ணின் வடிவங்கொண்டு சடுதில்

வீமனும் தோற்றினானையா

2. சோலை மேவும் மாடந்தன்னில் தாய்ப் மாருதி பேதையாய்

காலால் நடந்து மடத்திலிருக்கக் கருதி வீமனும் தோற்றினானையா.

—வட்டுக்கிழக்கு திரு.க.முருகுப்பிள்ளை அவர்கள்.

தருமபுத்திரன் நாடகத்திலுள்ள பாடல், விராட நாடகத்தில் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. மேலும் தருமபுத்திரன் நாடகத்தில், வீமன்—

மகிபருற சபையினிடை துருபதியைக் குழல் பிடித்து மானக்கேடாய்
துகில் உரியும் பொழுது அந்தத் துயோதனன்

துட்சாதனைத் தொலைப்பேனப்போ

சகலரையும் பொறுங்க ளொன்றி இன்றைக்கும் அது போலத் தடுக்கின்றீரே
அரவுயர்த்தோன் கொடுமையிலும் முரசயர்த்தோய்

உனதருளுக் கஞ்சினேனே

வசனம்: கேளுங்கள்; அண்ணா! இந்த இராசாக்கள் இருக்கிற சபையில் எங்கள் பத்தினியாகிய துரோபதியை இழுத்து வந்த இந்தத் துரியோதனனையும் அவனையடுத்த கொடியவர்களையும் கொன்று போடுவேன். உங்கள் தடுப்பினால் தயங்குகின்றேன். துரியோதனன் கொடுமையிலும் உங்கள் அருளாகிய கொடுமைக்கு அஞ்சுகின்றேன் அறிவீர்களாக.

பண்டைய புலவர் முத்தர் கொண்டு தொல்காப்பியர் வரை, தமிழ் மக்களின் அகவாழ்க்கையையும், புற வாழ்க்கையும் வரையறைப்படுத்தி அது அதுக்கு இலக்கணம் வகுத்தாரேயன்றி, அகவொழுக்க, புறவொழுக்கக் கூத்துக்களை இப்படித்தானாட வேண்டுமென்று இலக்கணம் வகுக்கவில்லை.

ஆட்டக்கூத்தில் அனுபவமுள்ள மத்தளக்காரர் தான் கற்ற தாளக்கட்டு முறையைப் பின்பற்றி கூத்தர்களின் குணப்பண்புக்கமைய ஆட்டுவிக்கின்றான்.

வடமோடி:

1. பொரும்பாலும் வடநாட்டு இதிகாசக் கதைகளைக் கொண்டவை
2. இந்துசமய மரபுடன் தொடர்புடைய கூத்துக்கள்
3. வீரச்சுவையைக் கருவாகக் கொண்டது. போர் செய்து வெற்றி பெற்று முடிசூடுவதுடன் கூத்து நிறைவு பெறும்.
4. வீரம், காதல், சோகம் ஆகிய கவைகளைக் கொண்டது.
5. ஆட்டம் துரிதமானது. பரந்தாடும் தன்மை கொண்டது.
6. சபை விருத்தம், வரவு, ஆடற்றரு என்பனவற்றை அண்ணாவியாரே பாடுவார்.
7. பாட்டுக்களை இழுத்துப் பாடப்படும்
8. ஆடுநர் பாட்டின் தன்மைக்கேற்ப ஆடிப்பாடுவர் பிற்பாட்டுக்காரர் அதைத் திருப்பிப் பாடுவார்.
9. பாட்டின் இறுதியில் தருப்பாடும் வழக்கமில்லை
10. பாட்டின் தாளத்திற்கேற்ப கூத்தர் பாடிக் கொண்டு ஆடுவார்.
11. பெரும்பாலும் புறவொழுக்கம் அரசுகதையைக் கொண்டது. கூத்தெருக் கூத்துப் பாணிப்பாணியின் சாயலை ஒத்தது. ஆகவே. முடி, ... ப்பட்டி, புயப்பட்டி, நெஞ்சுப்பட்டி, அரைஉடுப்பு என்பன மரத்தால் செய்யப்பட்டன வாயிருக்கும்.
12. இக்கூத்துக்குப் பெரும்பாலும் கரப்புடை அல்லது வில்லுடுப்பு
13. வில், தண்டாயுதம், வாழ் என்பன போன்ற ஆயுதங்கள் கையிலிருக்கும். கைகளில் ஏதோவோர் உபகரணமாவது இல்லாமல் ஆடுநர் கொட்டகையில் நிற்கமாட்டார்கள்.
14. சதங்கை, தாளம், மத்தளம் ஆகிய பிரதான இசைக் கருவிகளாகும்.
15. பாத்திரங்களின் திறமைக்கேற்ப கைகளில் மாறுபட்ட இரு ஆயுதங்கள் வைத்திருப்பார்கள்.
16. பாடிய பாட்டின் கருத்து வசன நடையில் அதேமேட்டில் சொல்லப்படும்.
17. தமிழ்க்வத்து இருவகைப்படும். ஒன்று அகஒழுக்கக்கூத்து மற்றையது புறவொழுக்கக்கூத்து. இது சாத்திரீக முறையைக் கொண்டது. இதற்கு இலக்கியமும் இலக்கணமுமுண்டு.

அக ஒழுக்கக்கூத்து தென்மோடிக்கூத்து

சங்க காலத்தைப் பொறுத்தவரை இலக்கியங்கள் அகம்புறமென இருபெரும் பிரிவுகளாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். அகவொழுக்க, புறவொழுக்கக் காவியங்களிலிருந்து பிறந்த தமிழ்க்கூத்துக்கள் அழிந்து போயிற்று.

ஏறக்குறைய 18 ஆம் நூற்றாண்டளவில் பொது மக்கள் இலக்கியமாக மாறியது. தன்னிகரில்லாத் தலைவனையும், தலைவியையும் மறந்து புராணக்கதைகளையும் அவற்றிற்குரிய கடவுளையும் மறந்து பள்ளர்களையும், குறவர்களையும் தலைவன் தலைவியராகக் கொண்டு புதிய நாடகக் கூத்துக்கள் தோன்றின. இக்கூத்து காதலைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டன. இக்கூத்து தமிழர்க்கே சொந்தமானவை. தென்னாட்டில் நிலவிய அகஒழுக்கக் கூத்து வகையைச் சேர்ந்தன. அகஒழுக்க வாழ்க்கைக்குள் காதல் வாழ்க்கையு மொன்றாகும். இக்காதல் நிமிர்த்தம் வீரம், சோகம், அழுகை என்பன போன்ற சுவைகள் நிரம்பியுக்காதல் கைவிடுவதில் முடிவனவாய் விளங்குகின்றன. இக்காதல் வாழ்க்கைக்குள் போர் என வரநேர்ந்தால் அவையும் காதல் காரணமாய் அந்த உவகைச் சுவையினை மிகுதிப்படுத்துவனவாய் அமைந்துள்ளன. இவ்வகவொழுக்கம் தஞ்சை வாணன்கோவை போல்வன்.

தலைவன், தலைவி, செவிலி, நற்றாய், பாங்கன், பாங்கி, அறிவர், கண்டோர், காதற் பரத்தையர், காமக்கிழத்தியர் என்றின்னோரன்ன நாடகப்பாத்திரங்கள் தோன்றி நடிப்பன காதல் நாடகங்களேயாகும்.

இக்கூத்து தென்னாட்டில் வழங்கும் தெருக்கூத்து சாயலுடையது. கிராம மக்களின் உள்ளக்கருத்து, குணச்சிறப்பு, கலை, பண்பாடு, வாழ்க்கை முறை என்பனவற்றை எடுத்துக்காட்டுவது.

காதற்கலை தந்து காதல் கைகூடுவதோடு முடிகின்றன. நகைப்பு, வியப்பு போன்ற சுவைகள் பெரும்பாலும் வரும்; பழைய முறைப்படி இசை அமைந்திருக்கம். ஆட்டம் குறைந்தது. ஆனால் கடினமானதும், நுணுக்கமானது மாகும். வரவுடன் கூடிய ஆடல்தரு, நடிகரே பாடித் தம்மைத்தாமே வெளிப்படுத்துவர். பாட்டுக்களை இழுத்துப் பாடுவார்கள். இசைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. பாட்டின் கடைசிய்பகுதியை மட்டும் பிற்பாட்டுக்காரர் தொடர்ந்து படித்துவிட்டுப் பாட்டின் முடிவில் தருப்பாடுவர். தருப்பாடும்போது தருவின் தாளத்திற்கேற்ப நடிகர் ஆடுவர். தருப்பாடும் வழக்கம்

தென்மோடிக்கே மாத்திரமுண்டு. அரசு கதையாக இருந்தால், அரசனுடைய முடிபூமுடியாக இருக்கும். வாள் ஒன்றே ஆயுதமாக இருக்கும். பாத்திரங்களுக்கேற்ப தாளக்கட்டுவேறுபடும்.

தலைவனும், தலைவியும் தோழியின் துணைகொண்டு காதலின்பம் துய்க்கும் களவொழுக்கம் முதல் ஊரறிய மணந்து விருந்தோம்பி மகப்பெற்று வாழும் சுற்பெழுக்கம் வரை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நிரப்பட எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும் ஒருங்கே கூறுவது கோவையாகும்.

பண்டையகாலம் முதல் சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் காலம்வரை நாடகமானது ஆடலிலிருந்து வருகின்றது. தமிழ்க் கவிகள் (பூர்வகாலத்துக் கவிகள்) அநேகமாய் நாடகத்துறையிலே அமைந்திருக்கின்றன. அகத்துறையானாலும் நாடகம்தான். புறத்துறையானாலும் நாடகமே.

தொன்றுதொட்டுப் புலவராலும் புரவலராலும் வளர்க்கப்பட்டுவந்த தமிழ், இயல், இசை நாடகமென முத்திரத்ததாயினும், இன்று நமக்குக் கிடைத்திருப்பது பெரும்பாலும் இயற்றமிழ்ப் பகுதியும், சிறுபான்மை இசைத்தமிழ்ப் பகுதியுமே. நாடகத்தமிழ் பெயரளவில் நின்று சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்கு நல்லாருரையுடன் வெளிவந்த பிறகே அதன் பாகுபாடும், இலக்கணமும் ஒருவாறு உணரப்படலாயிற்று.

வீரச்சுவையைக் கருப்பொருளாகக் கொண்ட தமிழ்க் காப்பியங்கள் அழிந்து விட்டது. ஆதலால் கோவைகளையும் கலம்பங்களையும் பாடிய பிற்காலத்தவர் நாடகத்துறையிலேயே அமைத்துப்பாடினார்கள்.

பண்டிதமணி சுவாமிநாத முதலியார் மகாபாரதமென்னும் வடநாட்டு இதிகாசக் கதையை மட்டும் நாட்டுக்கூத்துக்காக எடுத்துக்கொண்டார். அப்படி இருந்தும், தருமபுத்திரன் ஆட்டக்கூத்து வடமோடிக்கு அண்மித்துள்ளதாயினும் வடமோடிபென்றே சொல்லுகிறார்கள். வட்டுக்கோட்டைச் சிந்துபுரத்தின் ஆட்டக் கூத்து தனித்துவம் மிக்கது என்பதை அறிந்திலர்.

நாட்டுப்புற மக்கள் மத்தியில் நிலைத்துநின்று நிலவும் தோடயம், இன்னிசை, சொச்சகம், தரு விருத்தம், சிந்து, அகவல், முகாரி, வெண்பா, கலி வெண்பா, கீர்த்தனை, வண்ணம் முதலிய அம்சங்களும், கிராமிய நடை, ஒப்பாரி, தாலாட்டு, கும்மி, சிந்து, கண்ணி, வேட்டைப்பாட்டு, உவமை, உவமானம், பழமொழிகள், ஓயிலாட்டம், உபகதைகள் என்பன நாட்டுப்புற மக்களால் ஆடப்பட்டுவரும் நாட்டுக்கூத்துக்களில் நிறைந்திருப்பதைப் போன்று கத்தோலிக் மரபுடன் கூடிய கூத்துக்களிற் காணப்படுகின்றதா?

தருமபுத்திரன் நாடகம்போன்ற வடமோடி நாடகங்களிற்றான் காணலாம். அதனாற்றான் தருமபுத்திரன் நாடகத்தை நாட்டுக்கூத்தன அழைக்கின்றார்கள். மேலே காட்டப்பட்ட நாட்டுப்புறப்பாணி, போர்த்துக்கல்லிலிருந்து இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட நாடகங்களில் இருக்குமென எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை.

கத்தோலிக்கமத வருகைக்குமுன் வடஇலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகளான மாதகல், ஆனைக்கோட்டை, நாவாந்துறை, குருநகர், பாஷையூர், தாளையடி, தும்பளை, குடத்தனை, வல்வெட்டித்துறை, மயிலிட்டி, மன்னார் முதலான இடங்களில் ஆட்டக்கூத்து முன்பு ஒருகாலத்தில் இருந்ததாக அன்றைய முதியவர்கள் சொல்லத் தாம் கேட்டதாக இன்றுள்ள முதியவர்கள் சொல்லக்கேட்டேன்.

பாஷையூர், குருநகர் மக்களிடம் தருமபுத்திரன் நாடகம், குருக் கேத்திரன் நாடகம்போன்ற வடமோடிக் கூத்துக்கள் இருந்ததென்றும், கத்தோலிக்கமதவருகையால் ஆட்டக்கூத்துக்கள் தவிர்க்கப்பட்டதென்றும், நாளடைவில் கத்தோலிக்கமதப் பிரச்சாரச் சாதனமான கதைகளைக் கொண்டனவாகக் கூத்துக்கள் மாற்றப்பட்டதென்றும் சொன்னார்கள். யேசு பெருமானின் வாழ்க்கை வரலாறு, அவர் சிலுவையிற்பட்ட மாடுகள், புனிதர்களுடைய வரலாறு என்பன போன்ற வரலாற்றைக் கொண்டது. இவை, சமயக் கருத்துக்களைப் பரப்பும் சாதனமாகவும், அறநெறியூட்டும் சாதனமாகவும், புதிதாகக் கத்தோலிக்கமதத்தை ஏற்பவர்களுடைய உள்ளங்களை ஈர்த்தும், சமயத்தின்பால் ஈடுபாடு கொள்ளவும், பக்தி செலுத்தவும் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு சாதனத்தைத் தென்மோடியென்றும், கூத்து என்றும் அழைத்து வருகின்றார்கள்.

கத்தோலிக்க மரபுடன் தொடர்புடைய நாடகம், கத்தோலிக்க மத வருகையுடன் நவீன மயமாகி; மேடை நாடகமாகிவிட்டது.

இந்துசமய மரபுடன் தொடர்புடைய கூத்து, பண்டைய தமிழர் பாணியிற் கொட்டகைக் கூத்தாகத் திகழ்ந்து வருகின்றது.

அவ்வாறாயின் இந்நாடகத்தை என்னபெயர் சொல்லி அழைக்கலாம்? யேசுபெருமான் யாதொரு குற்றமுமற்றவர். தன் உடல், பொருள், ஆவியனைத்தையும் மன்னுயிரிக்காக அர்ப்பணித்து நன்மையையே நாடிநின்றவர்.

இவ்வுலகில் உயர் நிலையிலுள்ள தலைமகன் ஆற்றொணாவருந்துயர் அடைந்து சிலுவையில் அறையுண்டு இறந்தார்.

நல்லவர் துன்பத்தால் நலியும்போது அவர்ப்படும் துயரத்தைக் கண்டவர்கள் அவர் பொருட்டு வருந்துவது இயற்கையே ஆகும்.

இவ்வாறான வரலாற்றைச் சித்தரித்துக் காட்டும் நாடகத்தினைக் கொடூர நாடகமென அழைக்கலாம்.

யேசுபெருமானின் வாழ்க்கை வரலாறு கொடூரத் தன்மை வாய்ந்ததாக இருப்பினும் இறுதியில் மங்களமாகவே முடியக் காண்கின்றோம். சிலப்பதிகாரக் கதையில், கோவலன் கண்ணகி வரலாற்றை இச்சந்தர்ப்பத்திற் பார்த்தாற் போன்று, யேசு பெருமானின் நிலைகண்டு ஏங்கி வருந்தியவர்கள் மூன்றாம் நாள் ஆனந்தப் பரவசம் அடைகின்றார்கள். முடிவு மங்களகரமானது. எனவேதான் இந்நாடகத்தினை மங்கல நாடகமென்றும் அற்புத நாடகமென்றும் அன்றி, மறைபொருள் நாடகமென்றும் அழைக்கலாம்.

1. அகலுக்கம் - காதலை மையமாகக்கொண்டது.	புறலுக்கம் - வீரத்தை மையமாகக் கொண்டது.
2. பொதுவியல் - காதலை மையமாகக்கொண்டது.	வேததியல் - வீரத்தை மையமாகக் கொண்டது.
3. தமிழ் - காதலை மையமாகக் கொண்டது.	ஆரியம் - வீரத்தை மையமாகக் கொண்டது.
4. தென்மோடி - காதலை மையமாகக் கொண்டது.	வடமோடி - வீரத்தை மையமாகக் கொண்டது.
5. தென்பாங்கு - காதலை மையமாகக் கொண்டது.	வடபாங்கு - வீரத்தை மையமாகக் கொண்டது.
1. காதல் வாழ்க்கை	வீரவாழ்க்கை
2. பாமர மக்கள் காதல் வாழ்க்கையைக் கூறுவது.	அரசர்களுக்காகவும், உயர்குழிப் பிறந்த மக்களுக்காகவும் ஆட்பட்டும் கூத்து.

அதாவது, இவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்தும் வகையிலான கதையைக் கொண்டது.

சாதாரண குடிமகனின் கதை அரசர்களை மகிழ்விக்குமா?

மகிழ்விக்காது.

சிறப்புமிக்க ஓர் அரசனுடைய வீரதீர பராக்கிரமம் நிறைந்த கதையைக் கூத்தாக ஆடிக்காட்டினால் அரசன் மகிழ்வான்.

இவ்வண்ணமே உயர் குடிப்பிறந்த பெருமக்களுக்கான கதையை எடுத்து, கூத்தாக ஆடினால் அவர்கள் மகிழ்வார்கள்.

எனவே, மேற்கண்டவாறு, காதல்; வீரம் எனப்படும் கருப்பொருளுக்குள் அமையாத கதையானால் அது தென்மோடியாகவோ அன்றி வடமோடியாகவோ இருக்கமாட்டாது.

‘கத்தோலிக்க மரபுடன் தொடர்புடைய கூத்துக்கள் போர்த்துக்கல்லிலிருந்து கோவாவுக்கூடாகத் தென்னகத்துக்குவந்து, அங்கிருந்து இலங்கைக்கு வந்தனவாகும்’

இக் கூத்து மரபு இருவகைப்படும்.

1. யாழ்ப்பாணப்பாங்கு
2. மாதோட்டப்பாங்கு.

மாதோட்டப் பாங்கைத் தென்பாங்கு - தென் மெட்டென்றும், யாழ்ப்பாணப் பாங்கை வடபாங்கு அல்லது வடமெட்டென்றும் பிரித்துள்ளார்கள். இரண்டுக்குமுள்ள வித்தியாசத்தைப் பார்ப்போம்.

மாதோட்டப் பாங்கு - தென்பாங்கு

1. கடவுள் வாழ்த்துப்பா வெண்பாவில் அமையும்
2. பாத்திரங்களுக்கு ஆடற்றதரு கிடையாது
3. ஆட்டம் குறைவானது
4. கதைச்சுருக்கம் தோடயம் - பாவகை தென் பாங்கில்இல்லை
5. நாடகக் கதை கவி - இன்னிசைப் பாவகையாற் கூறப்படும்.
6. பாக்கள் பெரும்பாலும் வல்லோசை உள்ளனவாயிருக்கும்

யாழ்ப்பாணப் பாங்கு - வடபாங்கு

1. கடவுள் வாழ்த்துப்பா விருத்தத்தில் அமையும்
2. பாத்திரங்களுக்கு ஆடற்றரு உண்டு
3. தெய்வவணக்கம், செயற்படு பொருளும் உண்டு
4. கதைச் சுருக்கம் தோடயம் - பாவகை இதில் உண்டு
5. தரு, சிந்து, வண்ணம் முதலியவற்றினாற் கூறப்படும்
6. பாக்கள் மெல்லோசை உடையன.
7. ஒவ்வொரு பாத்திரத்துக்கும் ஒரே ஒரு முறைதான் வரவேற்பு உண்டு.
8. மீண்டும் பாத்திரங்கள் தோன்றுமாயின் ஆடற்றரு இல்லாமலும் கலந்து கொள்வர்.
9. பாத்திர நிழ்ச்சி மீண்டும் இருந்தால், வரவில்லாமலும், ஆடற்றரு இல்லாமலும் கலந்து கொள்வர். கத்தோலிக்க மரபுடன் தொடர்புடைய கூத்தினைத் தென் மோடி என்றோ, தமிழர்களின் பாரம்பரியக் கூத்தென்றோ சொல்லமுடியாது. அதற்கான சில காரணங்கள்:

1. கட்டியகாரன் இடம்பெறவேண்டும்.
2. கதையாகிய கருப்பொருளில் மாறுபாடுண்டு.
3. ஆடுகளம் சிறந்த வெளியாக இல்லை.
4. கூத்தைப் பார்வையிட வந்திருக்கும் மக்கள், ஆடு களத்தைச் சுற்றிவர இருக்கவேண்டும். இவ்வாடு களம் அப்படியில்லை.

5. திரைகளும், திரை மாற்றங்களும்பிங்குண்டு.
6. நாட்டுப்புற மக்களின் எளிய ஓப்பனை முறை இங்கு இல்லை.
7. தமிழர்களின் வாத்தியக் கருவிகள் ஒன்றுகூட இங்கில்லை.

கூத்தை நவீன மயப்படுத்தி, நாடக பாணியாக மாற்றப்பட்டுவிட்டது.

விலாசக் கூத்து

மகாபாரதக் கதையை, தழுவி எழுதப்பட்ட கூத்துக்களில் தருமபுத்திர நாடகம், தாம் நாடகமாகத் திகழ்கின்றது. இக்கூத்துக்கு இணையாக எந்தக் கூத்தும் நிற்க முடியாது. இவ்வண்ணமான ஓர் கூத்தை ஊரவர்கள் ஆடிவர, இன்னொரு சாரார் விலாசக்கூத்தை ஏன் ஆடமுற்பட்டார்களென்பது தெரியவில்லை.

தென்மோடிக் கூத்தின் சாயலைக் கொண்டது விலாசக் கூத்து அதாவது, ஆட்டமும் பாட்டும் மென்மைத் தன்மையுடையனவாக இருந்தது. ஆரம்பகாலத்தில் விலாசக்கூத்து வட்டக்கொட்டகையில் ஆடப்பட்டதாக முதியவர்கள் சொல்லக் கேட்டேன்.

தமிழ்கூத்துகளுக்கெல்லாம் முன்னோடியாகத் திகழ்வது தெருக்கூத்து சங்கரதாஸ் சுவாமிகளது மேடை நாடகத்தில் ஒவ்வொரு பாத்திரங்களுக்கும் வரவுண்டு. அவர்கள் திரைமறையில் நின்று வரவுப் பாட்டைப் பாடி இறுதியில் மேடைக்கு வந்து 'வந்தேனே' எனப் பாடி முடிப்பர்.

இப்போக்கு தெருக்கூத்துப் பாணியாகும்.

தெருக்கூத்துப் பாணியிலெழுந்த கத்தமான விலாசக் கூத்துக்கள் பல. அவற்றினுள் சிலவற்றைத் தருவோம்.

பதிவிரதை, விலாசம், அரிச்சந்திரவிலாசம், வள்ளியம்மை விலாசம், அழகேந்திரவிலாசம், பக்த நந்தனார் எனப்பல.

சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் இவ்விலாசக் கூடத்தில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தினார். வட்டக் கொட்டகையில் ஆடும் முறையை அகற்றி விட்டு, மேடையில் நடிக்கவைத்தார். மேடைக்கு குதிரைகள் (சீன்) கட்டப்பட்டு, அவை காட்சிக்குக் காட்சி மாற்றப்பட்டது.

கட்டியகாரன் முறையினை நீக்கி 'பூன்' எனப்படும் கோமாளி முறையினைப் புகுத்தினார். பழைய நாடக மரபைப் பின்பற்றிப்பாட்டுக்களை மிகுதியாக இடம்பெற வைத்தார். பாடிய பாட்டின் கருத்தைத் திரும்ப வசன நடையிற் சொல்லவைத்தார். தெருக்கூத்தின் பாணி பிற்பாட்டு. இதனை ஆர்மோனியம் வாசிப்பவன் மூலம் செய்வித்தார்.

தெருக்கூத்தின் அணிகளெல்லாம் மரத்தாற் செய்யப்பட்டவை. சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் தமது நாடகத்தில் இவற்றைக் கைவிட்டுவிட்டார். சங்கரதாஸ் சுவாமிகளின் நாடகங்கள் கிராமிய நாடகங்களாகத் திகழ்கின்றன.

சங்கரதாஸ் சுவாமிகளுடைய நாடகப்பாணி வடதமிழ் நாட்டில் தஞ்சாவூருக்கு வடக்கே அதிகம் பரவாததால் அங்கேதான் உண்மையான தெருக்கூத்தை இன்றுநாம் காணக்கூடியதாயிருக்கின்றது.

சம்பந்த முதலியார் பாணிக்கும் தெருக்கூத்தும் பாணிக்கும், எந்தவிதத் தொடர்புமில்லை. சம்பந்த முதலியார் கி.பி. 1891இல் முதன்முதல் நாடகத்தை வெறும் வசன நடையில் எழுதி அச்சிட்டு நடிக்க வைத்தார். தமிழ்நாட்டிற் செய்த பெரும் புரட்சி இதுவாகும். சங்கரதாஸ் சுவாமிகளுடைய இசைநாடகங்களைவிட, சர்ப்ப சங்கீத முத்துச்சாமி, சங்கர லிங்கக்கவி, குற்றாலம்பிள்ளை என்போருடைய இசை நாடகங்களும் நாடக முறையிலிருந்து வருகின்றன.

தமிழ்நாட்டில் விலாசக் கூத்து மறைந்து, சங்கரதாஸ் சுவாமிகளுடைய மேடை நாடகம் பரவியிருந்த காலகாட்டத்தில், ஈழநாட்டின் வட்டுக்கோட்டை மண்ணில், விலாசக்கூத்து நடைமுறையிலிருந்து வந்தது. அதனைப் பார்ப்போம்.

வட்டுக்கோட்டை மேற்கைச் சேர்ந்த அனந்தபாலசுப்பிரமணியம் (நாவனனா ஐயர்) அவர்கள், தமது சீடனான அண்ணாவி முருகரின் வேண்டுகோலின்பேரில், அதியரசன் (சிவபெருமானின் அறுபத்தி நான்கு திருவிளையாடல்களில் ஒன்றான வலைவீசி புராணம்) என்னும் புராணக் கதையை விலாசக் கூத்தாகப் பாடிக்கொடுத்தார். இக்கூத்துக்கான தாளக்கட்டை 'செகிட்டு அண்ணாவிடார்' என வழங்கும் ஆழ்வாப்பிள்ளை சுப்பிரமணியம் என்பவர் தமது சீடனான அண்ணாவி முருகருக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தார். தலை சிறந்த ஆட்டக் கூத்துக்கள் நிலவிய வட்டுக்கோட்டை மண்ணில் அண்ணாவி முருகரின் அதியரசன் விலாசக்கூத்தை அரங்கேற்றம் செய்யச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. பதிலாக ஊர்காவற்றுறையைச் சார்ந்த கரம்பனில், இந் நாடகத்தைப் பழக்கி அரங்கேற்றினாரென அல்லூர் முதியவரொருவர் எனக்குச் சொன்னார். இஃது இவ்வாறிருக்க, சங்கரதாஸ் சுவாமிகளுடைய மேடை நாடகம் வட்டுக்கோட்டை மண்ணில் ஊற்றெடுக்கத் தொடங்கியது. வட்டுக்கோட்டைக்குள் விலாசக் கூத்தைக் கொண்டு வந்து சேர்த்தவர் அண்ணாவி முருகராவார். அண்ணாவி முருகரின் மூத்த மகனான சர்வகாளி மாருதிதாசன் காலத்தை இரண்டாவது தலை முறையினர் காலமெனலாம். சங்கரதாஸ் சுவாமிகளுடைய மேடை நாடகத்தை வட்டுக்கோட்டையில் முதன்முதல் மேடையேற்றியவர் இவராவார்.

வட்டுக்கோட்டை வீரபத்திர சிவன் கோவில் எட்டாம் திருவிழாக்காரர் இரண்டாண்டுகாலமாக சங்கரதாஸ் சுவாமிகளது 'சாவித்திரி சத்தியவான், பவளக்கொடி' என்னும் இரு இசை நாடகங்களை மேடையேற்றினார்கள். மூன்றாவது ஆண்டு விலாசக் கூத்தான அதியரசன் ஆட்டக்கூத்தை சர்வகாளி மாருதிதாசன் நெறியாள்கையில் இசை நாடகமாக்கப்பட்டு மேடையேற்றினார்கள்.

நடிகமணி வி.வி. வைரமுத்து அவர்களால் நடிகப்பட்ட சம்பூரண அரிச்சந்திரா, அரிச்சந்திர மயான காண்டம் என்பன சங்கரதாஸ் சுவாமிகளினதும் சம்பந்த முதலியார் அவர்களினதும் பாணிக்கு இடைப்பட்ட ஒரு சாம்பாராகும். சங்கரதாஸ் சுவாமிகளுடைய நாடகங்களைவிட, சர்ப்ப சங்கீத முத்துச்சாமி, சங்கரலிங்கக்கவி, குற்றாலம்பிள்ளை என்போருடைய இசை நாடகங்களும் நடைமுறையிலிருந்து வருகின்றன.

அன்றைய நாட்களிலிருந்து இன்றுவரை வட்டுக்கோட்டை மக்களின் கலை வாழ்க்கையைக் காட்டுவதாக இருந்தால் அதற்கென ஒரு நூல் பிறிதாக ஆக்கவேண்டும். அன்றைய சூழலில் அவர்களுக்கு நிம்மதியான வாழ்க்கையும், ஓய்வு நேரமும் கிடைத்தது. அந்த ஓய்வு நேரத்தைக் கலைத்துறையில் ஈடுபடுத்தினார்கள். வட்டுக்கோட்டை மக்கள் இற்றைக்கு இருநூற்றி ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகக் கலைத்துறையில் மேம்பட்டவர்களாக இருந்து வருகின்றார்கள்.

காத்தவராயன் கூத்து

ஓர் இனத்தின் பொக்கிஷங்கள் அதன் கலைகளே.

கலை, கலாசாரம், பண்பாடு, பாரம்பரியம் அனைத்தும் அவ்வினத்தின் பிரதிபலிப்பே. ஈழத்தில் வாழ்கின்ற தமிழர்களைப் பிரதேச ரீதியாக வேறுபடுத்தலாம். ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் வாழும் தமிழர்கள் தத்தமக்கெனத் தனித்துவமான கலாசாரங்களைக் கொண்டுள்ளனர். ஒரு பிரதேசத்திற்குரிய கலாசாரம்போல் இன்னொரு பிரதேசக் கலாசாரம் அப்படியே அமைந்து வருவதில்லை. எனினும், பிரதேச வேறுபாடுகளைக் கடந்த கலாசார ஒற்றுமைகளையும் இவர்களிடம் காணக்கூடியதாயும் உள்ளது. இவையே ஈழத்துத் தமிழரின் கலாசாரத் தனித்துவத்தைக் காட்டும் அம்சங்களாயுமுள்ளன. இத்தகைய கலாசார ஒற்றுமையினையும், தனித்துவத்தையும் காட்டும் கலாசாரக் கூறுகளுள் ஒன்று ஈழத்துத் தமிழரிடையே காணப்படும் கூத்து மரபாகும். யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, மன்னார், முல்லைத்தீவு, தம்பலகாமம், சிலாபம் ஆகிய பகுதிகளில் ஆடப்பட்ட கூத்துக்கள் இதற்கு உதாரணங்களாகும். கொட்டகைக்கூத்து, வடபாங்குக் கூத்து, தென்பாங்குக் கூத்து எனவரும் ஈழத்துக் கூத்து மரபில் ஒன்றே காத்தான் கூத்தாகும்.

பேராசிரியர் திரு. சு. வித்தியானந்தன்

காஞ்சி புராணக் காவல் தெய்வமான முத்துமாரி அம்மனை மேன்மைப்படுத்தும் முகமாக எழுந்ததுவே காத்தவராயன் கதை.

வட்டுக்கோட்டை, சிந்துபுரத்தில் எமது முன்னோர்களால் காத்தான் என்ற பெயரிலும் காத்தவராயன் என்ற பெயரிலும் இக்கதை ஆட்டக்கூத்தாக வட்டக்களரியில் ஆடப்பட்டதாக முதியவர்கள் சொல்லக் கேட்டேன்.

இடைக்காலத்தில் உடுக்கை அடித்துக் கதைசொல்லும் நிலையிலிருந்தது. பாடல்கள் பெரும்பாலும் சிந்து நடையாகவே இருந்தது. அம்மனை மேன்மைப்படுத்தும் முகமாக, சிவபெருமானைத் தாழ்வுபடுத்தி எழுதப்பட்ட கதைப் போக்கைக் கொண்டது. இக்கூத்தானது பிரதேசத்துக்குப் பிரதேசம் கதைப் போக்கிலும், ஆடுகின்ற முறைகளிலும் சிறுசிறு வித்தியாசங்களைக் கொண்டுள்ளது. இதற்குரிய பாடல்களின் சில பேச்சு வழக்கு மொழியைக் கொண்டுள்ளது. ஒப்பாரி ஓசையைக் கொண்டுள்ள பாடல்கள் எவரையும் ஈர்க்கும் ஜனரஞ்சமான கூத்து.

பண்டைய தமிழர்களின் சாத்திரீகக் கலையான கூத்தும் கூத்துத்தான், இதுவும் கூத்துத்தானா? கூத்தென்பது குதித்து ஆடுதல் எனப்படும். மேலும், கூத்தரங்கு நாற்புறமும் திறந்ததொன்றாய் இருக்கும். திரைச் சேலைகள் கட்டப்படுவதில்லை. கூத்தாட்ட நடைமுறைக்கேற்ப, சபைவிருத்தம், வரவு, தனியாட்டம் என்பன இக்காத்தவராயன் கூத்திலுண்டா? இல்லை.

மேடை நாடகத்தைப் போன்று தபேலா, ஹார்மோனியம், உடுக்கு என்பன இக்காத்தவராயன் சிந்துநடைக்கூத்திற் பாவிக்கப்படுகின்றன. மொத்தத்தில் இக்காத்தவராயன், சங்கரதால் சுவாமிகளின் நாடகபாணியை ஒத்து இருப்பதைக் காணலாம். எனவே, இக் காத்தவராயன் சிந்துநடைக் கூத்தைக் கூத்தென்பதிலும் பார்க்க, சிந்து நடை நாடகமெனக் கொள்ளுதல் சாலவும் பொருந்துமென நினைக்கின்றேன்.

100க்கு 70 வீதமுள்ள பாமர மக்களுக்கு அறிவூட்டத் தமிழர் கண்டு பிடித்த எளிய முறைகள் கூத்தும் கிராமியக் கலைகளுமாகும். கூத்தையும் கிராமியக் கலைகளையும் அழிந்துபோகவிடாது காத்துவந்தால், அதனுள் அடங்கிய இயல் இசை இரண்டும் நிச்சயமாகக் காப்பாற்றப்படும். மனிதர்களுக்கு உடலை வளர்க்க உணவு எப்படித் தேவையோ, அதேபோன்று உணர்ச்சியையும், வாழ்க்கையின் இன்பத்தையும் பெருக்கக் கலை தேவை. மனிதனின் முன்னேற்றத்தையும் அறிவு முதிர்ச்சியையும் நாம் அந்நாட்டுக் கூத்தின் மூலமும் கிராமியக் கலைகள் மூலமும் எளிதாகக் கண்டுகொள்ளலாம். முக்கால நிகழ்ச்சிகளையும் கூத்தின்மூலமும், கிராமியக் கலைகள் மூலமும் நடத்துக் காட்டமுடியும்.

இதுவரை நாம் கூத்துக்களைப்பற்றி அறிந்தோம். இனியாம் வட்டுக்கோட்டைக் கிராமியக் கலைகளைப்பற்றிக் காட்டுவோம்.

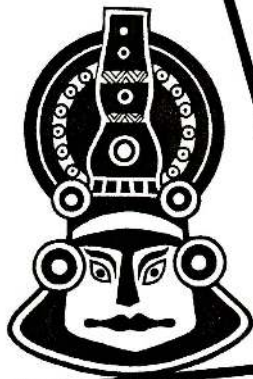
தமிழன்

தமிழன் என்றொரு இனமுண்டு
தனியே அவர்க்கொரு குணமுண்டு
அமிழ்தம் அவனுடையமொழியாகும்
அன்பே அவனுடை வழியாகும்.

கலைகள் யாவினும் வல்லவனாம்
கற்றவர் எவர்க்கும் நல்லவனாம்
நிலை கொள் பற்பல அடையாளம்
நின்றன இன்றும் உடையோனாம்

சிற்பம், சித்திரம், சங்கீதம்
சிறந்தவர் அவனினும் எங்கேசொல்
வெற்பின் கருங்கல் களிமண்போல்
வேலைத்திறத்தால் ஒளி பண்ணும்?

—நாமக்கல் கவிஞர் வே.இராமலிங்கம்பிள்ளை.

கிராமியக் கலைகள்

கீராமியக் கலைகள்

எந்தவோர் கிராமத்திலும் அந்தந்தப் பிரதேசத்துக்குரிய ஏதோவோர் கலைவடிவம் இருந்தேயாகும். அக்கிராமத்துக்குரிய பண்பை அங்கு நிலவும் கலைகளின் வளர்ச்சியிலிந்து காணலாம். பாரம்பரிய பண்புகள், கலை, கலாச்சாரம் என்பன பண்டிருந்த நிலையில், மரபுவழி மாண்புற்றிலங்குவதை, பதியெழுவறியாப் பழங்குடியினர் வாழும் பகுதிகளின்றான் கண்டின்புறமுடியும், இவ்வாறான கிராமங்களில் வட்டுக்கோட்டையும் ஒன்றாகும். அங்கு நிலவும் சில கிராமியக் கலைகளைப் பார்ப்போம்.

கிராமிய நடனங்களை நான்கு விதமாகப் பாகுபாடு படுத்தலாம்.

1. வெறி கொண்டு ஆடும் ஆட்டம்.

(பூசரி போன்றோர்க்கு சாமிவந்து உருவேறிய ஆட்டம்)

2. சமயப் பக்தி தொடர்பாக ஆடும் ஆட்டம்.

(கரகம், காவடி, திருக்கூத்தன் ஆட்டம் போன்றவை)

3. களிப்புண்டு விழாக் காலத்தில் ஆடுதல்.

(கூத்து, ஓயிலாட்டம், கும்மி, கோலாட்டம் போன்றவை)

4. நிகழ்ச்சிக்காகத் தயாரித்து ஆடப்படும் சாஸ்திரீகக் கலைகளின் சாயலுடையதாக இருக்கும் (தெருக்கூத்து, (தென்மோடி) தமிழ்க்கூத்து, வடமோடிக்கூத்தும் போன்றவை)

3. களிப்புண்டு விழாக் காலத்தில் ஆடுதல், இவற்றை இருவகையாகப் பிரிக்கலாம்.

1. துரித ஆட்டம்

2. மென்மைத் தன்மையான ஆட்டம்.

விரிவுகளுசி ஒரு சில ஆட்டத்துக்குரிய தாளக்கட்டுக்களைத் தருகின்றேன்.

துரித ஆட்டம் :- குதிரையாட்டம்

அனுமார் ஆட்டம்

பொம்மலாட்டம்

கும்பச்சூரன்

கயமுகா சூரனாட்டம்

(பிள்ளையார் கோவில்களில் இடம்பெறும்)

மகுடா சூரனாட்டம்.

(வியோடை முத்துமாரி அம்மன் கோவிலில் இடம் பெறும்)

சூரபதுமன் ஆட்டம்.

வன்னியன் தோட்டம், சின்னக்கதிர்காமம்

தயிர் முட்டி அடித்தல் வெப்பட்டியோல்லை செந்தில் முருகையா
ஆலயம்.

மென்மைத் தன்மையான ஆட்டம்: தென்மோடிக் கூத்து (தமிழ்க் கூத்து)
கோலாட்டம், ஓயிலாட்டம்.

தாளமும் சந்தமும் ஆட்டக் கூத்தின் இரு கண்கள். இவைக்குப் பாடும் பாட்டுக்கள் ஆட்டக் கூத்துப் பாணியின் சந்தத்தையுடையது. இவை சித்தர்களின் பாடற் பாணியின் சந்தத்தை ஒத்திருக்கும். வட்டுர்ச் சிந்துபுர மக்களும், சிந்துபுரத்தைச் சார்ந்த வட்டு வடக்கு, சிந்தன்கேணி கலைநகர் மக்களும் அன்றும் இன்றும் ஆட்டக் கூத்துக் கலையிலும், கிராமியக் கலைகள் ஆட்டத்திலும் வல்லவர்களாகத் திகழ்கின்றார்கள்.

வட்டுக்கோட்டை மக்களினால் விளையாடப்பட்டுவந்த சில கிராமியக் கலைகள் வழக்கொழிந்து விட்டது. வழக்கொழிந்த அக்கலைகளைப் பார்ப்போம்.

1. போர்த்தேங்காய் அடித்தல்	10. தொப்பு ஊஞ்சல் ஆட்டம்
2. கிட்டிப்புள் அடித்தல்	11. கிளி ஆட்டம்
3. புலியாட்டம்	12. காசுகட்டுதல்
4. மானாட்டம்	13. கோழிச் சண்டை
5. கரடி ஆட்டம்	14. கும்பச் சூரன் ஆட்டம்
6. நரி ஆட்டம்	15. ஆட்டுக் கடாச் சண்டை
7. கோலாட்டம்	16. மயிலாட்டம்
8. பாம்பு ஆட்டம்	17. மாட்டுச் சவாரி

இனி நிலைத்து நிற்கும் கிராமியக் கலைகளைப் பார்ப்போம்.

1. நாட்டுக்கூத்து	5. அனுமன் ஆட்டம்
2. குதிரை ஆட்டம்	6. பொம்மலாட்டம்
3. காவடி ஆட்டம்	7. கூத்துப்பிரான் ஆட்டம்
4. கரக ஆட்டம்	8. மகுடாசூரன், கயமுகாசூரன் ஆட்டம்

இவை நாட்டுக்கூத்துத் தாள சந்தத்துக்கேற்ப ஆடப்படும் ஆட்டங்க ளாகும். குதிரை ஆட்டத்தை முதன் முதல் வட்டுக்கோட்டையில் அறிமுகப் படுத்தியவர் வேதவனம் அருளம்பலம் என்பவராவார்.

நாட்டுக்கூத்துத் தாளக் கட்டு, காஷி ஆட்டத்தாளக் கட்டு என்பவற்றில் அதிகமான பயிற்சி இல்லாது விட்டாலும், துள்ளிக் குதித்து, நின்று பார்த்து மிக்க கவர்ச்சிகரமாக ஆடுவதில் வல்லமை உள்ளவர்.

இவரின் இடத்துக்கு மகன் கந்தசாமி, பெறாமகன் செல்லத்துரை - பரமேஸ்வரநாதன் என்பவர்கள் ஆடி வருகின்றார்கள். இவர்களின் குதிரை ஆட்டத்துக்கு இடைக்காலத்தில் இராமசாமி - கருணாநிதி B.A ஆசிரியர் பிரப்பம் தடிகள் வைத்துக் குதிரை ஆக்கிக்கொடுத்தார்.

மேலும் பொம்மலாட்டத்துக்குரிய வடிவங்களையும் கடதாசியால் ஒட்டி எடுத்து வாடகைக்குக் கொடுத்து வந்தார்.

இவரின் பிற்காலத்திலிருந்து, இன்றைய காலகட்டத்தில் வட்டுக்கோட்டையின் பெருமையை அயலவர் போற்ற, நானும் என் மகன் மணிவண்ணனும் பொம்மைகளையும், குதிரைகளையும் ஆக்கி வாடகைக்குக் கொடுத்தும், நானும் கொண்டு சென்று ஆடியும் வருகின்றோம். என்னைக் கண்டு உமாபதிசிவம் - பாரதி என்பவரும் இவைகளை ஆக்கி வாடைக்குக் கொடுத்தார். இன்றைய இளம் கலைஞர்கள் வரிசையில் நா. மணிவண்ணன், கதிரவேலு - பரமேஸ்வரன், நா. குமரன், விக்கினேஸ்வராசா - வேணுகானன், யோகநாதன் - கௌரீசன் என்பவர்கள் தாளத்துக்கேற்ப அழகாகக் குதிரை ஆட்டம் ஆடிவருகின்றனர்.

- குதிரை ஆட்டம் -

ஒரு காலகட்டத்தில் அம்மை, பொக்கிளிப்பான், சின்னமுத்து கூகைக்கட்டு, கண்ணோபோன்ற வியாதிகளினால் வட்டுக்கோட்டை மக்கள் பீடிக்கப்பட்டு மிகுந்த துன்பப்பட்டார்கள். இவ்வருத்தமெல்லாம் அம்பாள் சீற்றத்தினால் எற்படுவதாக எண்ணி அம்பாள் அடியினைத் தொழுது, அவள் காதுகுளிர நேத்தி வைத்து கால்களில் சதங்கை கட்டி கூத்து, காஷி, கரகாட்டம், குதிரை ஆட்டம் என்பன போன்ற கலைகளை ஆட ஆரம்பித்தார்கள். அவர்களுயை நம்பிக்கையின் வைராக்கியத்தால் சொல்லப்பட்ட நோய்களும் குணமாகியது. இதனைத் தொடர்ந்து இக்கலை வடிவங்களும் தொடர்ந்து வருகின்றது.

முதலாவதாக கூத்தையும், அதை அடுத்து, அடுத்த அடுத்த கலைகளையும் பார்ப்போம்.

இன்று வெளியூரில் பிரமுகர்களை சீர் சிறப்புடன் வரவேற்பதற்காகவும் இக்குதிரையாட்டம் ஆடப்பட்டு வருகின்றது. தனிப் புரவி, இரட்டைப் புரவி, பொய்க்கால் குதிரை, மரபு வழிக் குதிரையாட்டம் என பலவகையான குதிரையாட்டங்கள் ஆடப்பட்டு வருகின்றன.

இவற்றுள் மரபு வழிப் புரவி நடனம் வட்டுக்கோட்டையில் நூற்றி ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்பிருந்தே ஆடப்பட்டு வருகிறது. இவ்வாட்டத்திற்கென விசேட பாட்டுக்களும் ஆட்ட வகைகளும் உண்டு. அவ்வாட்டங்களுள் எட்டடித் தாளம், 'பு' நாலு, கிலுக்கி, குலுக்கி, பஞ்சால மட்யம், ஆறுடித்தாளம் போன்றவை சிலவாம்.

கால ஒட்டத்தில், நாட்டுக்கூத்து முதன்மை பெற்றபடியால் மற்றைய கலைகள் பின்னடைவு கண்டன.

அண்மைக் காலத்தில் வேதனம் அருளம்பலம் அவர்கள் குதிரை ஆட்டத்திற்குப் புத்துயிர் அளித்தார்.

நாட்டுக்கூத்துத் தாளக்கட்டு, காவடி ஆட்டத்தாளக் கட்டு என்பவற்றில் அதிகமான பயிற்சி இல்லாது விட்டாலும், துள்ளிக்குதித்து, நின்று பார்த்து மிக்க கவர்ச்சிகரமாக ஆடுவதில் வல்லமை உள்ளவர்.

இவரின் மறைவுக்குப் பின் மகன் கந்தசாமி, பெருமகன் செல்லத்துரை - பரமேஸ்வரநாதன் என்பவர்கள் ஆடிவருகின்றார்கள். இவர்களின் குதிரை ஆட்டத்திற்கு இடைக்காலத்தில் இராமசாமி - கருணாநிதி B.A ஆசிரியர் பிரப்பம் தடிகள் வைத்துக் கட்டி குதிரை ஆக்கிக் கொடுத்தார். மேலும், பொம்மலாட்டத்துக்குரிய வடிவங்களையும் கடதாசியால் ஒட்டு எடுத்து வாடகைக்குக் கொடுத்து வந்தார். இவரின் பிற்காலத்திலிருந்து, இன்றைய காலகட்டத்தில் வட்டுக்கோட்டையின் பெருமையை அயலவர் போற்ற நானும் என் மகன் மணிவண்ணனும் பொம்மைகளையும், கதிரைகளையும் ஆக்கி வாடைக்குக் கொடுத்தும், நானும் கொண்டு சென்று ஆடியும் வருகின்றோம். என்னைக் கண்டு உமாபதிசிவம் - பாரதி என்பவரும் இவைகளை ஆக்கி வாடைக்குக் கொடுத்தும், நானும் கொண்டு சென்று ஆடியும் வருகின்றோம். என்னைக் கண்டு உமாபதிசிவம் - பாரதி என்பவரும் இவைகளை ஆக்கி வாடைகைக்குக் கொடுத்தார்.

இன்றைய இளம் கலைஞர்கள் வரிசையில் நா.மணிவண்ணன், கதிரவேலு - பரமேஸ்வரன், நா.குமரன், விக்கினேஸ்வரராசா - வேணுகானன்,

யோகநாதன் - கௌரீசன் என்பவர்கள் தாளத்துக்கேற்ப அழகாக குதிரை ஆட்டம் ஆடி வருகின்றனர்.

- குதிரை ஆட்டத் தாளக் கட்டு -

தக்கத் தக்கத் தக்கத் தக்கத் தாக்கிடத் தக்கத்தா
தெய் தெய்
தக்கிடத் தக்கத் தாத்தத்தா
சித்தித்தா சித்தித் தெய் சித்தித்தா சித்தித் தெய்
திந்தத்தா தக திந்தத்தா
தத்திந்த தத்திந்த தத்திந்தா (கைகளை மாற்றி மாற்றி ஆட்டவேண்டும்)
தெய் தெய் தெய்
தரிதிட தெய் (தீர்மானம்)

மத்தளம் அடிப்பவர் குதிரை ஆடுபவரின் திறமைக்கு ஏற்ப மத்தள அடியைக் கூட்டியும் குறைத்தும் அடிப்பார்.

குதிரை ஆட்டம் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து பாடி ஆடப்படும் குதிரைப் பாட்டைத் தருகின்றேன்.

பாய்கிற மாரிடொன்று வாயில் மேயுகே
பாம்பும் புலியும் இரு பக்கமுந் தாவுதே
மேயும் பூதமும் முன்பின் உலாவுதே
பீடித்தமான அண்டம் விவடித்திடக் கூவுதே.

(பாய்கிற மாரிடொன்று....)

குதிரை ஆட்டம்

குதிரை ஆக்கம்

நாகப்யு - தவநாக மீனஸ் (வவுனியாவில்)
இரட்டைத்தலைக் குதிரை

குதிரை ஆட்டத்தில் பெண்கலைஞர்

ஒற்றைத்தலை குதிரை ஆட்டம்

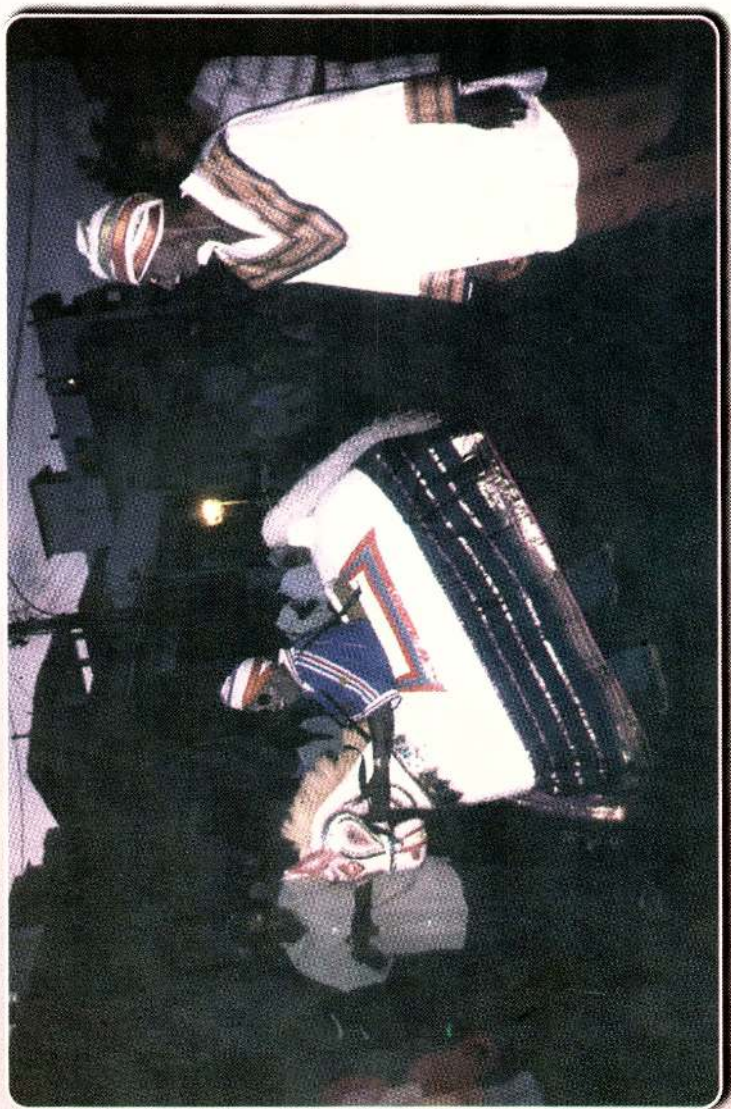
இரட்டைத்தலை குதிரை ஆட்டம்

குதிரை ஆட்டம்

குதிரை ஆட்டம்

சிவனேஜராசா வேலூரகானம்

காவடி ஆட்டம்

'கிராமியக் கலைகள்', என்னுமிடத்தில், கிராமிய நடனங்களை நான்கு விதமாகப் பாகுபாடு படுத்தலாமெனக் கண்டோம். இக்காவடியாட்டம் சமயப்பக்தி தொடர்பாக ஆடும் ஆட்ட வகைகளில் ஒன்றாகுமெனக் காணலாம்.

இடும்பன் என்னம் ஓர் அரக்கனால் காவடி முதன் முதலில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது.

இவன் அகத்தியரின் சொற்படி சக்தி சிகரம், சிவசிகரம் என்னும் இரு மலைகளையும் தோள் சுமையாக ஒவ்வொரு முனைப்பின் பக்கத்திலும் ஒவ்வொரு மலையை வைத்துத் தண்டினால் (காவு தடியினால்) கொண்டு வந்தான்.

இடும்பன் முருகனிடத்தில் மிகுந்த பக்தி கொண்டவன். அவன் இறைவன் அபிஷேகத்திற்கு பால், பன்னீர், புஷ்பம், இளநீர் முதலியனவற்றையும் குடக்கணக்கில் கொண்டு வருவதற்கு இக்காவு தடியையே பயன்படுத்தினான்.

பிற்காலத்தில் இச்செய்கையே பாற்காவடி, பன்னீர்காவடி, புல்வக்காவடி எனத் தோன்றியதாகப் பெரியோர் கூறுவர்.

இக்காவடி ஆட்டத்திற்கும் பாட்டு வகைகளும் ஆட்ட வகைகளும் விசேடமாக உண்டு. இவ்வகையான ஆட்டங்களை அண்ணாவி மரபினர் பேணி வருகின்றனர்.

ஆழ்வாப்பிள்ளை - சுப்பிரமணியம் என்பவரே, வட்டுக்கோட்டைக்கு முதன் முதல் காவடி ஆட்டத்தைக் கொண்டு வந்தவர் எனப் பெரியோர் சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றோம்.

இவரின் காலம் கி.பி. 1896 - 1966 வரையாகும். இவரைச் 'செகிட்டு அண்ணாவியார்' எனவும் சொல்வார்கள். சொந்த இடம் பருத்தித்துறை - பரம்பரைச் சித்தவைத்தியர். வைத்தியத் தொழில் பார்ப்பதற்காகச் சொந்த இடத்தைவிட்டு வட்டுரை வசிப்பிடமாகக் கொண்டார். இவரின் மகன் தம்பிப்பிள்ளை, விடக்கடி வைத்தியர். செகிட்டு அண்ணாவியார், வைமன்துரை அவர்களாற் கொடுக்கப்பட்ட குருக்கேத்திரன் என்னும் ஆட்டக்கூத்துக்கு ஆடற்பயிற்சி ஆசிரியராக இருந்து வட்டுர் மக்களுக்குக் கூத்தைப் பழக்கினார் என்பர். மார்க்கண்டேயர் விலாச நாடகத்துக்கு இவரே அண்ணாவியாவார்.

வட்டுக்கோட்டையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட வேதியரான அனந்தபாலசுப்பிரமணியம் (நாவண்ணா) அவர்களால், அண்ணாவி முருகரின் வேண்டுகோளின் பேரிற்பாடிக்கொடுத்த அதியரசன் (வலைவீசி புராணம்) ஆட்டக்கூத்துக்கான தாளக் கட்டுக்களை அண்ணாவி முருகருக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தவர் இவரே.

அண்ணாவி முருகரின் இளைய மகனான பழனிமலைச்சாமி ஊர்காவற்றுறையைச் சேர்ந்த தம்பாட்டியில் இந் நாடகத்தைப் பழக்கினார். இன்று தம்பாட்டி மக்கள் இதனைத் தென்மோடிக் கூத்து எனச் சொல்லி மேடையில் நடித்து வருகின்றார்கள். அண்ணாவி திரு. ஆ. சுப்பிரமணியம் அவர்களே, அண்ணாவி முருகருக்குக் காவடி ஆட்டத் தாளக்கட்டைச் சொல்லிக் கொடுத்தவராவார்.

அண்ணாவி முருகரிடம் காவடி ஆட்டம் பழகியோர்:-

காலம்சென்ற முத்தர் கந்தசாமி, அருளம்பலம் - கந்தசாமி, செல்லத்துரை - பரமேஸ்வரநாதன், சுப்பிரமணியம் - துரைஐயா, வீரசிங்கம் - கோபாலசண்முகம்பிள்ளை என்பவர்கள் ஆவார்கள்.

இன்றைய இளைய தலைமுறையினர் வரிசையில், காவடி ஆட்டத்தில், நாகப்பு - மணிவண்ணன், நாகப்பு - குமரன் ஆகியோர் ஈடுபட்டு வருகின்றார்கள்.

காவடி ஆட்டப்பழைப்பாட்டு

1. சத்துருச் சங்கர வடிவேலா

உமை நீத்தமும் துதி செய்யக்

காரும் காரும்

ஒஞ்சிவ சங்கர உத்தண்ட வடிவேலா

ஒங்கும் பழனி வேலா.... (சத்துரு.....)

சிவஞான போதகா நானுணக்கு

அடிமை அடிமை அடிமை

அடிமை நான் உனக்கடிமை

சிவஞான போதகா நானுணக்கு

அடிமை அடிமையுனக்கடிமை .... (சத்துரு.....)

2. அரகரா குழந்தை வடிவேலா வேல் வேல்

அனுதினமும் நான் மறவேன் ஆறுமுக வேலா

நீதாந்த முத்தருள் வேண்டும் வேல் வேல்

ஆதாரம் வேறிந்த அவன்தனிவுண்டோ

பாற்காவடி கொண்டு வந்தேன் வேல்வேல்

பஸ்கலைக்கலச மதிற் பரந்தாமன் முருகன்

மங்களம் யாவும் தருவான்

வள்ளித்ற மகள் குலவிடும் குமரா வேல்வேல் (அரகரா குழந்தைவடிவேலா)

காவழி ஆட்டம்

காவடி ஆட்டம் - நாகப்ய மணிவண்ணன்

கரகாட்டம்

தமிழர் பாரம்பரியத்தில் நீண்டகாலமாக இக்கலை இருந்து வருகின்றது. வட்டுக்கோட்டையிலும் இக்கலை நீண்டகாலமாக பேணப்பட்டு வருகின்றது. வட்டுக்கோட்டைக் கலைஞர்கள் காலத்துக்குக் காலம் இக்கலையை மக்களுக்கு வழங்கி வருகின்றனர். சமய, சமூக, கலாசார நிகழ்வுகளில் வரவேற்பின்போதும் மேடைகளிலும் இக்கூத்தை ஆடிக்காட்டுகின்றனர். கோயில் திருவிழாக்களின் போது இறையருள் வேண்டியும், நிவர்த்திக்கடன் நிறைவேற்றுவதற்காகவும் கரகாட்டம் ஆடப்பட்டு வருகின்றது. இது பல வடிவங்களில் உண்டு. ஆண்களும் பெண்களும் இக்கரகாட்டத்தில் ஈடுபடுகின்றனர். வட்டுக்கோட்டையில் இன்று நாகப்பு குமரன் யோகநாதன் கேதீஸ்வரன் என்போரால் இக்கலை சிறப்பான முறையில் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கரகாட்டப் பாடல்

ஒண்ணாம் கரகமடி	எங்க முத்துமாரி - எங்க முத்துமாரி
வசந்த கரகமடி	எங்க முத்துமாரி - எங்க முத்துமாரி
இரண்டாம் கரகமடி	எங்க முத்துமாரி - எங்க முத்துமாரி
இரத்தினக் கரகமடி	எங்க முத்துமாரி - எங்க முத்துமாரி
மூன்றாம் கரகமடி	எங்க முத்துமாரி - எங்க முத்துமாரி

- இது வேறு -

மாரி மக மாயி மணி மந்திர சேகரியே	- மணிமந்திர சேகரியே
ஆதி உமையவளே ஆதி சிவன் தேவியரே	- ஆதி சிவன் தேவியரே
மாரித்தாய் வல்லரியே மகராச சி வாருமம்மா	- மகராசி வாருமம்மா
கரகம் பிறந்ததம்மா கன்னனூர்மேடையிலே	- கன்னனூர் மேடையிலே
வேம்பு பிறந்ததம்மா விஜய நகரப் பட்டணத்தில்	
பம்பை பிறந்த தம்மா பனிங்கு மா மண்டபத்தில்	
சமைத்தாய் சமயபுரம் சாத்தாய் கண்ணபுரம்	
கண்ணபுரத்தாளே காரண சவுந்தரியே	
நாரணனார் தங்கையரே நல்ல முத்து மாரியம்மா - நல்லமுத்து மாரியம்மா	
வேப்பிலையும் சிபாற்கரகம் வீதி வினையாடிவர - வீதி வினையாடிவர	

எனது பேரன் காலத்தில், அவர் திறமையாகக் கரகமாடி வந்தாரென்றும், உரல் மேல் நின்று கரகமாடுவதில் வல்லவராகத் திகழ்ந்தாரென்றும் வயதான எம்மவர் சொல்லக்கேட்டேன்.

இன்றைய இளம் சந்ததியார் வரிசையில், மக்கள் போற்றும் கரகாட்டக் காரர்கள் க. நா. குமரன், ஆட்டில் த. யோகநாதன் கௌரிசன் ஆகியோர் திகழ்கின்றார்கள்.

கரகாட்டம்

கரகாட்டம்

நாகப்பு - குமரன்

வட்டுர் மக்களின் பாரம்பரியக் கலைகளில், குதிரை ஆட்டம், காவடி ஆட்டம், கரக ஆட்டம், சூரனாட்டம், தயிர் முட்டி அடித்தல், பொம்மலாட்டம் என்பன முக்கியமான நிகழ்வுகளாகும்.

ஆரம்ப காலத்தில் அனுமான் ஆட்டத்துக்குரிய தலை உடுப்பு என்பவற்றை அண்ணாவி முருகர் என அழைக்கப்படும் முருகுப்பிள்ளை அவர்கள் ஆக்கியதாக ஆசிரியர் அ. முருகவேள் அவர்கள் அடிக்கடி எனக்குச் சொல்வார்கள்.

பூத உருவத்தை தம்பிமுத்து - வயித்திலிங்கம் அவர்கள் செய்து ஆடியதைக் கண்டேன். குதிரை ஆட்டத்தை முதன்முதல் வட்டுக்கோட்டைக்குக் கொண்டு வந்தவர் வேதவனம் அருளம்பலம் என்பவராவார். இவருக்கு நாட்டுக் கூத்துத் தாளக் கட்டில் அதிக பயிற்சி இல்லாது விட்டாலும், குதிரை ஆட்டத் தாளக்கட்டில் மிக்க பயிற்சி உடையவராக இருந்த இவர், துள்ளிக் குதித்து, நின்று பார்த்து, கவர்ச்சிகரமாக ஆடுவதில் வல்லமை பெற்றிருந்தார். இவரின் மகன் கந்தசாமி, பெறாமகன் செல்லத்துரை, பரமேஸ்வரநாதன் என்பவர்கள் இன்றைய காலகட்டத்தில் ஆடிவருகின்றார்கள். B.A. பட்டப்படிப்புக்காக இந்தியா சென்றுவந்த இராசசாமி - கருணாநிதிமாஸ்டர் அவர்கள் இவர்களுக்கான குதிரையைப் பிரப்பம் கம்புகளாற் கட்டிக்கொடுத்தார். இவரே பொம்மலாட்டத்துக்குரிய வடிவங்களைக் கடதாசியால் ஒட்டியெடுத்து வாடைக்குக் கொடுத்து வந்தார்.

பொம்மலாட்டத்துக்குரிய பொருள்கள் வட்டுரில் இருப்பதைக் கேள்விப்பட்ட வெளியூர்க்காரர்கள் கூத்தாட்டத்திற் பயிற்சிபெற்ற எம்மை நாடி வந்தார்கள். இ. கருணாநிதி மாஸ்ரரிடம் வாடகைக்கு எடுத்து நாம் ஆடிவந்தோம். காலத்துக்கக் காலம் வாடகைப் பணத்தைக் கூட்டிக் கேட்டார். எமக்கு அது கட்டுபடியாகாத காரணத்தினாற் பொம்மலாட்டத்தைக் கைவிடத் தீர்மானித்திருந்தோம்.

ஆசிரியர் இ. கருணாநிதி அவர்கள் வீட்டுக்கு இடைக்கிடை நான் போய் வருவேன். அவ்வேளை சில உருவங்களை ஆக்குவதிலும், ஒட்டுவதிலும் ஈடுபட்டிருப்பார்.

இப்படித்தான் செய்வது என எனக்கு அவர் காட்டித்தரவில்லை. கண்டபாவனை உருவத்தை ஆக்கத் தொடங்கினேன். நாளாலட்டத்தில் அவர் ஆக்கும் உருவங்களிலும் பார்க்க நான் அமைப்பாகச் செய்யலானேன். நான் செய்வதைக் கவனித்துவந்த என் மகன் மணிவண்ணனும் மற்றைய ஆண்பிணைகளும் ஈடுபாடு காட்டி வருகின்றார்கள்.

எமது பொம்மைகளை வாடகைக்கு எடுத்துச் சென்று அதன் அமைப்புக்களைக் கண்ணுற்ற உமாபதிசிவம் - பாரதி என்பவரும் உருவங்களை அமைக்கக் கற்றுக் கொண்டார். இக் கலையைக் கற்றுக்கொள்ளப் பலர் முயற்சிக்கிறார்கள். முடியவில்லை.

இக்கலையைச் செய்வோர் தொகை மிகமிகக் குறைவு. ஒவியம் வரைபவன் ஒவியத்திலேயே ஈடுபாடு காட்டுகின்றான். சிற்ப வேலை செய்பவனுக்கு பொம்மலாட்ட உருவங்கள் அமைப்பது மிகக் கஷ்டமானதாகின்றது. பொம்மலாட்டத்துக்குரிய உருவங்கள் அமைப்பவனாற் சிற்பவேலை செய்ய இயலும்; வர்ணமும் தீட்ட முடியும்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் இக்கலையைச் செய்வோர் தொகை மிகமிகக் குறைவு. ஆதலால், சித்திரம், சிற்பம் போன்றவற்றுக்குக் கொடுக்கப்படும் கௌரவிப்பினை எந்தத் திணைக்களமாவது இதுவரை இக்கலைக்குக் கொடுக்க முயலவில்லை.

- சூரன் ஆட்டம் -

எங்கள் ஊரில் மகிடாசூரன் போர், சூரபதுமன் போர், கஜமுகன் போர் என ஆண்டுக்கொரு தடவை நான்கு ஆலங்களில் நடைபெற்று வருகின்றது.

இவற்றினுள் வியோடை முத்துமாரி அம்மன் கோவில் சூரன் உருவ அமைப்பு முதலிடம் வகிக்கின்றது. மற்றைய பிள்ளையார் கோவில் ஒன்று. முருகன் கோயில் இரண்டு. இற்றைக்கு 150 வருடங்களுக்கு முன்பிருந்தே இவ்வாலயத்தில் சூரன் போர் இடம் பெற்று வருகின்றது.

நான்கு ஆலயத்து சூரர்களும் வண்டிற் சக்கரம் போன்ற சக்கரத்திலேயே பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சக்கரத்தை சுற்றினால் சூரனும் சுற்றுவான்.

சூரன் போர் அன்று இடையிடையே ஆயுதங்கள் மாற்றவும், தலை விழுத்தவும் ஒரு ஆனை சூரனுடன் வைத்திருப்பார்கள். இவற்றைச் செய்ய சூரனுடன் ஆளைக்கட்டி வைக்கும் வழக்கம் வட்டுக்கோட்டையில் இல்லை.

ஆட்டுவோர் எவ்விதமான விளையாட்டுக்களை மேற்கொண்டாலும் மேல் நிற்பவர் கீழ் விழுந்திடா வண்ணம் சூரனைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொள்வார்.

இவ்விளையாட்டின் போது தசார், மிண்டி, அப்பசேர் என்பன போன்ற சொற்களைப் பயன்படுத்துவார் ஆட்டுனர்.

சூரனைத் தூக்க உதவும் தடிக்கு 'காவாங்கு' என அழைப்பார்கள். காவாங்கின் முன் மனையைக் 'கொம்பு' எனச் சொல்வார்கள்.

சூரன் ஆட்டத்தைக் கொண்டு நடத்துபவர் முன் கொம்பில் நின்று முன் காட்டிய சொற்பதங்களைப் பாவித்து ஆட்டத்தைக் கொண்டு நடத்துவார்.

இடைக்காலத்தில் சரவணைமுத்து சின்னத்துரை என்பவர் சூரனை ஆட்டுவித்தலில் வல்லவரெனப் பெயர் பெற்றிருந்தார். அவரின் சொந்தப் பெயர் மறைந்து 'மின்டியப்பா' என்ற பெயர் நிலைத்து நிக்கலாயிற்று.

இச்சூரனாட்டத்தின்போது குறுக்கே ஓடித்திரியும் குழந்தைகளையும் பெரியவர் களையும் ஒதுக்க பொலிஸ் வேஷம் போட்டவர் ஓடித்திரிவார்.

பூதவேடம், அனுமான் வேஷம் போட்டவர்களும் சனத்தை அடக்க முயற்சிப்பார்.

சுருங்கக் கூறின், வட்டுக்கோட்டையில் நடைபெற்றுவரும் சூரன்போர் அல்லது விளையாட்டுக்களைப் போன்ற விளையாட்டை வேறு எந்த ஊரிலும் காணமுடியாது. அந்த அளவுக்கு இளம் மட்டங்களின் விளையாட்டு அமைந்திருக்கின்றது.

கலை கருத்தின் உறைவிடம் அழகின் பிறப்பிடம்,
இன்பத்தின் ஊற்று, பாண்பாட்டின் கொடுமுடி,
நாகரிகத்தின் ஒளி, மனித எண்ணத்தின் எழுச்சியையும்
இருதயத்தின் மகிழ்ச்சையும் ஏற்படுத்தும் சாதனம்.

டாக்டர் துளசிதாமையா

சூரன் ஆட்டம்

- தயிர் முட்டி அடித்தல் -

சிவராத்திரி அன்று விதமிருந்து இரவு நித்திரை கொள்ளாது நான்கு சாமப்பூசையையும் கண்டவர்கள் மறுநாள் மாலை ஆறு மணிக்குப் பின்தான் நித்திரைக்குப் போகவேண்டும். அப்பொழுதுதான் சிவராத்திரி விரதமிருந்தவர்களுக்கு. சிவராத்திரி விரதமிருந்த பலன் கிடைக்குமென்று நம்பிக்கை வட்டுக்கோட்டை மக்களுக்குண்டு.

எனவேமதான் 'தயிர் முட்டி அடித்தல்' என்னும் விழா வைட்டுக்கோட்டை மக்கள் ஆண்டாண்டு காலமாக இவ்விழாவை நடாத்தி வருகின்றார்கள்.

ஏறக்குறைய ஐந்தடி நீளத்தில் மூன்று கம்பெடுத்து முக்கோண வடிவில் கட்டுவார்கள் இடையிடையே சில கம்புகளை வைத்துப் பெலப்படுத்துவார்கள். அந்த முக்கோண அமைப்பை பலவிதமான மலர்களால் அலங்கரிப்பார்கள். அவ்வலங்காரத்துக்கிடையே புடலங்காய், கெக்கரிச்சங்காய், வடைகள் என்பவற்றை மாலையாகக் கட்டி அலங்கரிப்பார்கள்.

கீழ்ப்பாகத்தில் தயிர் கொண்டு நிரப்பப்பட்ட முட்டிகளைத் தொங்க விடுவார்கள். தயிர் முட்டிகளை அடிப்பதற்கான கம்புகளுடன் சிவன் கோவிலில் வைத்து அதற்காக வேண்டிய பூசையை வைத்து மேள வாத்தியத்துடன் கிராமத்தைச் சுற்றி வரும்போது தயிர் முட்டிக்கான செலவை ஊர் மக்களிடமிருந்து வசூலித்துவிடுவார்கள்.

தயிர்முட்டி இழுப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட இடத்துக்கு வந்து சேர்வார்கள். முக்கோண அமைப்பிலான தயிர் முட்டியைக் கப்பியுடன் பிணைக்கப்பட்டிருக்கும் வடக்கயிற்றில் மாட்டுவார்கள்.

பெலசாலியான ஒருவர் கயிற்றைப் பிடித்து எட்டாத உயரத்துக்கு தயிர் முட்டியை இழுத்து வைத்திருப்பார்.

மேளவாத்தியம் தாள அமைப்புக்கு ஏற்ப வாசிக்கப்படும்.

தயிர்முட்டியடிக்க விரும்புவர்கள் அடிக்கும் தடிகளைப் பெற்றதும் மேள வாசிப்புக்கு ஏற்ப தாளம் தப்பாது ஆடி வருவார்கள்.

தயிர் முட்டியின் கயிறு பிடிப்பவர் அத்தயிர் முட்டியை கீழ் இறக்கியும், அடிப்பவர்கள் தயிர் முட்டிக்குக்கிட்ட வந்ததும் உயரத்துக்கு இழுத்துக் கொள்வார்.

சிலருக்கு முட்டியை அடிக்கச் சந்தர்ப்பமும் கொடுப்பார்.

நாட்டுக்கூத்து ஆட்டத்தில் நன்கு பயிற்சி உடையவர்கள் தயிர் முட்டி அடிக்கப்பொல்லை வாங்கினால் அங்கு கூடியிருக்கும் மக்கள் கை தட்டி பெரும் ஆரவாரம் செய்வார்கள்.

தயிர் முட்டிகள் அடித்து முடிந்ததும், பூப்பறித்தல் விளையாட்டு நடைபெறும் பொழுது இருளும் வரை இவ்விளையாட்டு நடந்து கொண்டிருக்கும்.

இவ்விளையாட்டில் கெக்கரிச்சங்காய் மாலை, வடை மாலை அகப்படும். இவற்றைப் பறித்தவர்கள் அங்கு நிற்கும் குழந்தைகள், பெரியவர்கள் எல்லோருக்கும் கொடுத்து, தாமும் சாப்பிடுவர்.

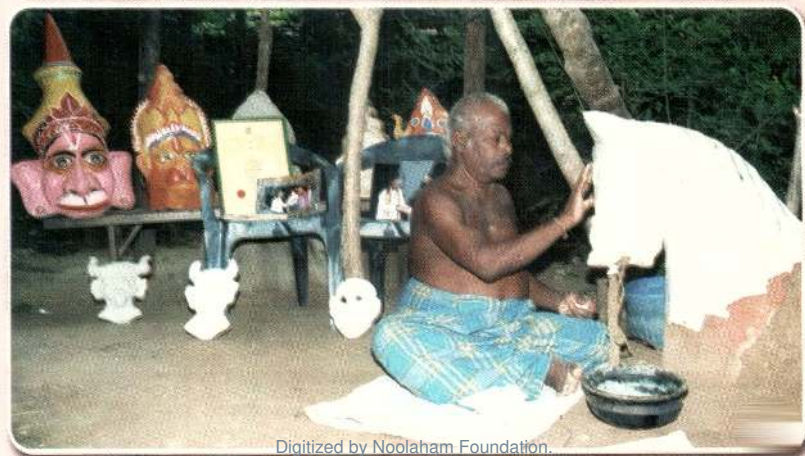

பிரதீச செயலர், கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் மற்றும்
அண்ணாவிமாருடன், வளர்ந்துவரும் கைத்துக் கலைஞர்கள்

தயிர்முட்டி அடித்தல்

வொம்மை ஆக்கம்

பொம்மை ஆக்கம்

ஊர்வல நிகழ்வு யாழ்ப்பாணம் தமிழ் இலக்கிய விழா

குதிரை ஆக்கம்

கந்தையா - நாகப்பு

பொம்மலாட்டம்

உள்வலம், யாழ்ப்பாணம் தமிழ் இலக்கிய விழா - 2009

அனுமன் ஆட்டம், குதிரை ஆட்டம்

அனுமன் ஆட்டம்

பொம்மலாட்டம்

சுத்துக்குரிய இசைக்கருவிகள்

சுத்துக்குரிய ஒப்பனைப் பொருட்கள்

கிராமிய கலைக்குரிய பொம்மலாட்ட
பொம்மைகள்

குதிரை ஆட்டத்திற்குரிய குதிரைகள்

கிராமிய கலைக்குரிய முடிகளும், வேட உடுப்புகளும்

நாட்டுக்
சவத்துக்குரிய
கைப்பொருட்கள்

சிராமிய
கலைகளான
கரகாட்டத்திற்குரிய
வேட உடைகள்

சவத்துக்குரிய
வேட உடைகள்

நூலாசிரியர் பற்றி

ஆளுநர் வீரபுத்தூர் கலாபூஷணம், கலைவாரித் தலைதயா நாகப்பு பலரும் அறிந்த சிறந்த கலைஞராவார். இவர் 1939.03.07இல் சிவன் கோவிலடி, வட்டு மேற்கு, வட்டுக்கோட்டையில் பிறந்தார். ஆரம்பக் கல்வியினை யா/வட்டு திருநாங்கூரசு வித்தியாசனாலயிலும், யா/ வட்டு பிளவத்தை அமெரிக்கன் மிஷன் தமிழ்க் கலைன் பாடசாலையிலும், உயர்கல்வியை யா/வட்டு இந்தக் கல்லூரியிலும் பயின்றார். இவர் 7ஆம்

வகுப்பில் கற்கும்போது ஒவியப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்றமைக்காக "கலை உக்ளம்" என்ற நூலைப் பரிசாகப் பெற்றார். அவரின் உள்ளம் எப்பொழுதும் கலை உணர்வுடனேயே இருந்தது. 13ஆவது வயதிற்கு கலைஞர் மு.கருணாநிதி எழுதிய "தூக்குமேடை" என்னும் நாடகத்தை நெறியாளகை செய்து மேடையேற்றினார். அது மக்களிடம் பெரும் பாடநூலாய் பெற்றது. கலைஞர் மு.கருணாநிதி அவர்களின் "அம்மை அப்பன்" நாடகத்திலும் இராசகோபால் எழுதிய "நண்பன்" நாடகத்திலும் பங்கேற்று நடத்துள்ளார்.

பள்ளிப் பருவத்திற்கு கதை ஆக்கப் போட்டியிற் பங்குபற்றி கா. அப்பாத்தரை அவர்கள் எழுதிய "தமிழ் முழக்கம்" என்னும் நூலைப் பரிசாகப் பெற்றார். "வட்டுக்கோட்டை கூடுதும் கிராமியக் கலைகளும்" என்ற நூல் ஆக்கத்திற்கு மேற்குறிப்பிடப்பட்ட நூலும் நூண்டுதலாக அமைந்தது. இவர் பாடசாலையிற் பரிசுபெற்ற கலைதயை 07.05.1958இல் "எழுப்பின் காதல்" என்ற பெயருடன் நாவலாக வெளியிட்டார். 1959இல் "காதலும் விளக்கமும்" என்னும் கட்டுரை நூலை வெளியிட்டார். பிற்பல எழுத்தாளர் அகிலன் அவர்கள் எழுதிய "நெஞ்சின் அலைகள்" என்னும் நாவலை அவரின் அனுமதியுடன் நாடக வடிவமாக்கி வட்டு சிவனின் மேடையேற்றினார்.

1960இல் காந்திஜி சனாசூக நிலைய, கிராம முன்னேற்றச் சங்கத்திற் பாரம்பரிய ஆட்க் கூத்துக்களைக் கற்று பாடியும் ஆடியும் முதன்மை பெற்றார். 1965இல் வட்டுக்கோட்டை நாட்டுக்கூத்து அபிவிருத்திக் குழுவின் செயலாளராக தெரிவுசெய்யப்பட்டார். குழுவின் தலைவரார் அமரர் கலாபூஷணம் முருகவேளிடமிருந்து கூத்துக்களைப் பெற்றார். 1967இல் வட்டு வீரபுத்தூர் சிவன் கோவிலில் "சாகுநதலைக் கலைதயை" நாடகமாக மேடையேற்றினார்.

கலைதயா நாகப்பு அவர்கள் கூத்துக் கலையிற் பாண்டத்தியம் பெற்றிருந்ததுபோல ஒவியக்கலை மற்றும் பொம்மலாட்ட உருவங்கள் செய்தல் என்பவற்றிலும் சிறந்து விளங்குகின்றார். வடமாகாணத்தில் கிடம்பெறும் பல பெருவிழாக்களில் கிணறளவும் இவரின் குதிரைகள் பொம்மைகளே ஆடப்பட்டு வருகின்றன.

கூத்துக்கலையில் தான்பெற்ற நீண்டகால அனுபவங்களை ஒன்றுதிரட்டி வட்டுக்கோட்டையின் மரபுவழிக் கூத்தைதயும், கிராமியக் கலைகளையும் தொகுத்து நூலாக ஆவணப்படுத்தியுள்ளமை அவரின் பெரும்பணியாகும். இவருக்கு நீண்ட ஆயுளையும் ஆரோக்கியத்தையும் வழங்க எல்லாம்வல்ல விசாலாட்சி சமேத காசிவிசுவநாதர் திருவமலை வேண்டுகின்றோம்.

கலாபூஷணம் ந.புவன்குந்தரம்
ஸ்ட்ரிக்சுகோட்டை

Ravikanth Jaffna